# தமிழ்நாடு சட்ட மன்றம்

புதன்கிழமை, 1973 மார்ச் 28.

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
31 JUL 1973
MADRAS

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்ட மன்ற மண்டபத்தில் பிற்பகல் 3-30 மணி அளவில் மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் (திரு. சி. பி. சிற்றரசு) அவர்கள் தலைமையில் சட்ட மன்றம் கூடியது.

## 1. வினாக்கள்—விடைகள்.

### ஊடுக்குறியிடப்பட்ட வினாக்கள்.

@* 285 *Q.*—THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THIRU S. VELLA PANDIAN): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the purposes for which the Building Materials Display Centre, Chepauk, is kept; and

(*b*) the number of persons who have visited the Centre so far?

### சென்னை, சேப்பாக்கத்தில் கட்டிடக் கட்டுமானப் பொருட் காட்சி நிலையம்.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்:) மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை, சேப்பாக்கத்தில் கட்டிடக் கட்டுமானப் பொருட் காட்சி நிலையம் வைத்து வரப்படுவதன் நோக்கங்கள் யாவை ?

(இ) இது வரை அந்நிலையத்தைச் சென்று பார்வையிட்டவர்கள் எத்தனை பேர் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) புத்தம் புதிய வழிமுறைகளையும், புதிய கட்டிடப் பொருட்களையும் சேகரித்தும், அவைகள் கிடைக்கும் இடங்களைத் தெரியப்படுத்தவும் இக்கட்டிட மத்தியக் கோட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) சுமார் 10 நபர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் இக்காட்சியகத்திற்கு வந்து செல்கின்றனர்.

@27—3—1973ஆம் தேதி வினப்பட்டியலிருந்து ஒத்திப் போடப்பட்டது.

## *Agro-Service Entrepreneurs Training Programme.*

* 295 *Q.*—THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN); Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the details of the Tamil Nadu Agro-Service Corporation Scheme of the Centrally sponsored Agro-Service Entrepreneurs Training Programme organised in October, 1972 ?

## வேளாண்மை பணித் தொழில் முனைவோர் பயிற்சித் திட்டம்

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.—

தமிழ்நாடு வேளாண்மை பணிக் கழகத்தின் திட்டமாக 1972, அக்டோபரில் தொடங்கப்பட்ட மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் வேளாண்மை பணித் தொழில் முனைவோர் பயிற்சித் திட்டங் குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : விவர அறிக்கை @ ஒன்று மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : வினாக்கள் 286, 287 ஒத்தி வைக்கப்படுகின்றன.

## *Incentive Increments to Teachers with Post-Graduate Degrees.*

* 288 *Q.*—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM) : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state :—

(*a*) whether G. O. Ms. No. 42, Education, dated 10th January, 1969 is still in force ?

(*b*) whether the incentive increments contemplated in the above G. O. were given to teachers with Post-Graduate degrees in the year 1971 ; and

(*c*) if so, the number of teachers who were given such incentive increments during the nine months from 1st April to 31st December, 1971 ?

---

@' 54-56 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதியுடைய ஆசிரியர்களுக்கு ஊக்கச் சம்பள உயர்வுகள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கல்வித் துறையின் 10—1—1969 ஆம் நாளிட்ட 42-ஆம் எண் அரசாணை இன்னும் செல்திறனில் உள்ளதா?

(இ) மேற்குறிப்பிட்ட ஆணையிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஊக்கச்சம்பள உயர்வுகள் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதியுடைய ஆசிரியர்களுக்கு 1971 ஆம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்டனவா?

(உ) ஆமெனில், 1971, எப்ரல் முதல் நாளிலிருந்து டிசம்பர் 31 ஆம் நாள் முடிவுள்ள ஒன்பது திங்களில் எத்தனை ஆசிரியர்களுக்கு அந்த ஊக்கச் சம்பள உயர்வுகள் கொடுக்கப்பட்டன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) 122.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவரவர்களே, இந்த பட்ட மேற்படிப்பு தகுதி பெற்றவர்கள் 2—10—1970-க்குப் பின்னால் பட்டம் பெற்றிருந்தால், அவர்களுக்கு அனுகூலம் கிடைக்கிறது. அதற்கு முன்னால் பெற்றவர்களுக்கு அந்த அனுகூலம் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அரசுக்கு ஏதேனும் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கும் இந்த அனுகூலம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற முறையீடு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, 2—10—1970 மாற்றத்திற்குப் பிறகு இதுவும் அதற்குள்ளே அடங்கிவிட்டது. தனியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் அரசால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: தலைவரவர்களே, தமிழ் ஆசிரியர்கள் பி. டி. பட்டம் பெற்றால், அவர்களுக்கு 2 இன்கிரிமெண்ட் கொடுக்கலாம் என்று ஜி. ஓ. 42 குறிப்பிடுகிறது. எனவே, ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியரும் தமிழ் ஆசிரியரும் ஒரே சமயத்தில் ஒரு பள்ளியில் சேர்ந்தால், தமிழ் ஆசிரியருக்கு ரூபாய் 350-ம் பட்டதாரி ஆசிரியருக்கு ரூபாய் 300-ம் கிடைக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் தமிழ் ஆசிரியர்களும் ஒரே நிலையில் வைக்கப்படுகிறார்கள். தமிழ் ஆசிரியர்கள் பி. டி. படித்தவராக இருந்தால், மேற்கொண்டு ஒரு

நிலே பெறுகிறார் என்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு பி. டி. பட்டத்திற்காக இரண்டு இன்கிரிமெண்டுகள் என்ற முறையில் வழங்கப்படுகிறது.

THIRU K. S. GANAPATHI again rose....

MR. CHAIRMAN: The time is too short. Too many supplementaries should not be put. We will have to wind up our business today at about 5-30 p. m. I would, therefore, request all the members to cut short their speeches, since there are eight or nine speakers listed for today.

*Teachers Serving in Private Tamil Colleges.*

* 289 Q.—THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THAVATHIRU KUNDRAKKUDI ADIGALAR): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any Memorandum has been received requesting to bring the scales of pay of teachers serving in private Tamil Colleges on a par with those of Arts College Teachers; and

(b) if so, the action taken thereon by the Government?

தனித் தமிழ்க் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள்.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தனித் தமிழ்க் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் ஊதியத்தை கலைக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் ஊதிய அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று கோரிக்கை வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) கலைக்கல்லூரிகளில் உள்ளதைவிட தமிழ்க் கல்லூரிகளில் வேலைப் பளு குறைவாக இருப்பதாலும் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் பொறுப் பின்கீழ் தமிழ்க் கல்லூரிகள் வராததாலும், மேற்சொன்ன கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வழியில்லை.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணி செய்யும் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் கலைக் கல்லூரியில் பணி செய்யும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் கல்வித் தகுதியில் வேறுபாடு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணி செய்யும் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் தமிழ் கல்லூரியில் பணி செய்யும் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் வேறுபாடு இல்லை. புலவர் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ரூ. 275—10—375—15—450 என்று இருந்தது. இப்போது பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் ரூ. 275 என்பதை ரூ. 300 ஆக்கியதிலிருந்து அவர்களுக்கும் அதே அளவிலே ரூ. 275 என்பதை ரூ. 300 ஆக்கி, அதே விகிதத்திலே சம்பளம் நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவரவர்களே, கலைக்கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களைப் போல் தமிழ்க் கல்லூரிகளிலேயும் அதே தகுதியோடு பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். புலவர்களே கலைக்கல்லூரிகளில் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அதேபோல, எம். ஏ. படித்தவர்களும் தமிழ்க் கல்லூரிகளில் பேராசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் ஆலோசித்து அரசு, தமிழ்க் கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதியத்தை உயர்த்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மற்ற கல்லூரிகளோடு இணைத்து தமிழ்க் கல்லூரிகளை பல்கலைக் கழக மானியக் குழு எண்ணுவதில்லை. அந்த வகையில் அதற்கான வசதிகளும் சலுகைகளும் அளிப்பதில்லை. எம்.ஏ.,பி. டி. படித்தவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருந்தால், பணிக்கேற்ற சம்பளம்தான் பெறுவார்கள். எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள் என்பதற்காக கல்லூரிச் சம்பளத்தைத் தருவதில்லை. அந்த வகையில் தான் எம். ஏ. படித்திருந்தாலும், கலைக்கல்லூரியில் இருப்பவர்களுக்கு அந்த விகிதத்தின் அடிப்படையில் தரப்படுகிறது. தமிழ்க் கல்லூரியில் அந்த விகிதத்தில் தரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி : திருவையாற்றிலுள்ள இசைக் கல்லூரியிலிருக்கும் ஆசிரியருக்கு ரூ. 400 ஊதியம் தரப்படுகிறது. இயல் கல்லூரி ஆசிரியருக்கு இந்தவிதமான ஊதியம் தரப்படவில்லை. ஒரே அமைப்பின்கீழ் இருக்கின்ற இரண்டு கல்லூரிகளில், ஒரு கல்லூரிக்கு ஒரு விதமும், இன்னொரு கல்லூரிக்கு இன்னொரு விதமுமாக ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. இதை மாற்றுவதற்கும், இயற் பேராசிரியர்களுக்கும் ரூ. 400 ஊதியம் பரிவோடு அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று. இரண்டு கல்லூரிகளும் ஒன்றல்ல என்று அவரே குறிப்பிட்டார். ஒன்று இசைக் கல்லூரி—மற்றொன்று தமிழ்க் கல்லூரி. அதற்கு என்ன விகிதங்கள் இருக்கின்றன என்று ஆராய வேண்டும். தனிக் கேள்வி போட்டால் ஆராய்ந்து சொல்லலாம்.

### *Staring of a new University.*

* 290 *Q*.—THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state whether there are proposals under the consideration of the Government to start a new University in the State ?

### புதிய பல்கலைக் கழகம் ஒன்றைத் தொடங்குதல்.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்

இம் மாநிலத்தில், புதிய பல்கலைக் கழகம் ஒன்றைத் தொடங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

### *Whips Conference.*

* 291 *Q*.—THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state the expenditure incurred by the Government in connection with the attendance of the Whips of both the Houses of Legislature at the Whips Conference held at Bhopal in November, 1972 ?

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

### கட்சிக் கொறடாக்கள் மாநாடு.

திரு. வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

1972 நவம்பரில், போபாலில் நடைபெற்ற கட்சிக் கொறடாக்கள் மாநாட்டில், சட்ட மன்றத்தின் இரு அவைகளின் கொறடாக்களும் கலந்து கொண்டதால் மாநில அரசுக்கு ஏற்பட்ட செலவு எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இம் மாநாட்டில் சட்ட மன்றப் பேரவை ஆளுங்கட்சித் தலைமைப் பாகர் (Whip) மட்டும் கலந்துகொள்ள அனுமதியளிக்கப்பட்டார். இதற்கான செலவு ரூபாய் 664·90 ஆகும்.

*Analytical Laboratories to control drug manufacture and Distribution.*

* 292 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Union Government have suggested to the State Government to set up Analytical Laboratories to ensure effective control over the drug manufacture and distribution;

(b) if so, whether there is any promise of financial assistance for the same from the Union Government; and

(c) the action proposed to be taken by the Government in this matter?

மருந்துகள் தயாரித்தல், அவற்றை வழங்குதல் ஆகியவற்றிற்குப் பகுப்பாய்வு அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) மருந்துகள் தயாரித்தல், அவற்றை வழங்குதல் ஆகியவை குறித்து, திறமையான கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்ய, பகுப்பாய்வு அறிவியல் ஆய்வுக் கூடம் அமைக்க, மாநில அரசுக்கு, மத்திய அரசு கருத்துத் தெரிவித்தது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இதற்கு மத்திய அரசு நிதி உதவி ஏதும் தரும் உறுதியுள்ளதா?

(உ) இது குறித்து, அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :—(அ) ஆம்.

(இ) இதுபற்றி இம் மாநில அரசு எழுதிய கடிதத்திற்கு மத்திய அரசிலிருந்து இதுவரை பதிலில்லை.

(உ) இம்மாநில அரசே ஒரு மருந்துகள் சோதனைக் கூடம் தொடங்க முடிவு செய்துள்ளது.

**Standing Technical Committee for water and Sewage Purification.**

*293 *Q.*— THIRU V. ISVARMURTI (on behalf of THIRU S. VELLAPANDIAN).—Will the Hon. the Minister for Public Health be plesed to state :

(*a*) whether any Standing Technical Committee for Water and Sewage Purification has been set up in the State ; and

(b) if so, the details thereof ?

நீர், கழிவு நீர் தூய்மைப்படுத்துவதற்கான தொழில் நுட்ப நிலைக்குழு.

திரு வ. ஈஸ்வரமூர்த்தி (திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன் சார்பில்) : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) இம் மாநிலத்தில், நீர், கழிவு நீர் தூய்மைப்படுத்துவதற்கான தொழில் நுட்ப நிலைக்குழு ஏதேனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) நீர் மற்றும் சாக்கடை கழிவை தூய்மைப்படுத்துதல் பற்றிய குழு, சமீபத்தில் மீண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது :—

| | |
|---|---|
| 1. மக்கள் நல்வாழ்வு, குடும்ப நலத்துறை இயக்குநர். | தலைவர். |
| 2 தலைமைப் பொறியாளர் (பொது உடல்நலப் பொறியியல், நகராட்சிப்பணிகள்) தலைமைப் பொறியாளர் (தமிழ்நாடு நீர்-சாக்கடைக் கழிவு வாரியம்). | உறுப்பினர். |
| 3 மக்கள் நல்வாழ்வு, குடும்பநலத்துறை கூட்டு இயக்குநர். | ஷை |
| 4 இயக்குநர், கிங் நிலையம், கிண்டி .. .. .. | ஷை |
| 5 திரு. மியாகான், தனி அலுவலர், சுற்றுப்புறத் தூய்மை. | ஷை |
| 6 திரு. டி. என். எஸ். ராகவாச்சாரி, ஓய்வுபெற்ற மூத்த பொது உடல் நல உதவியாளர். | அலுவல் சார்பற்ற உறுப்பினர். |
| 7 திரு. கே. ஜி. வீரராகவன், ஓய்வு பெற்ற தலைமை நீர்ப்பகுப்பாய்வாளர் | ஷை |
| 8 தலைமை நீர்ப்பகுப்பாய்வாளர் .. .. .. | உறுப்பினர் செயலாளர். |

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : வினா 294 ஒத்திப்போடப்படுகிறது.

வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

*1973 மார்ச் 28]*

## உடுக்குறியிடப்படாத வினாக்கள்.

### " தமிழரசு. "

**39. கே.—திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு** : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழரசு திங்களிருமுறை இதழில் பணிபுரியும் அலுவலர்களின் தகுதி, சம்பளம் ஆகிய விவரங்கள் என்ன ?

(இ) தமிழரசில் வெளிவரும் கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் போன்றவற்றை எழுதுவோருக்கென மாதச் சம்பளமோ, அல்லது அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் சன்மானம் போன்று பண உதவி ஏதேனும் தரப்படுகிறதா ?

(உ) ஆமெனில் உதவி தரும் குறைந்த பட்ச, உயர்ந்த பட்ச தொகை எவ்வளவு ?

(எ) தமிழரசு இதழ் 1 முடிந்து வருடத்தில் அதன் வரவு-செலவு என்ன ?

ப.—(அ) தமிழரசு இதழில் நிருபர், துணை ஆசிரியர், உதவி ஆசிரியர், ஓவியர்கள் போன்ற தொழில் நுணுக்க ஊழியர்களும் பிற துறைகளிலுள்ளது போன்ற ஊழியர்களாக உதவியாளர்கள், கணக்கர், எழுத்தர், கடைநிலை ஊழியர் உள்ளனர். அவர்களின் அடிப்படைச் சம்பளம் பின் வருமாறு :—

| | ரூபாய். |
|---|---|
| இணை ஆசிரியர் .. .. .. .. | 550 |
| துணை ஆசிரியர் .. .. .. .. | 275 |
| நிருபர் .. .. .. .. | 350 |
| உதவி ஆசிரியர் .. .. .. .. | 425 |
| ஓவியர்கள் .. .. .. .. | 250 |
| மேலாளர் .. .. .. .. | 550 |
| கணக்கர் .. .. .. .. | 350 |
| உதவியாளர் .. .. .. .. | 275 |
| இளநிலை உதவியாளர் .. .. .. | 200 |
| தட்டச்சர் .. .. .. .. | 200 |

| | |
|---|---|
| பிராட்மா இயக்குநர் .. .. .. | 200 |
| எழுத்தர் .. .. .. .. | 140 |
| கடைநிலை ஊழியர் .. .. .. | 130 |

தொழில் நுணுக்கப் பிரிவினருக்கு வழக்கமான தகுதிகளுடன் நாளிதழ் ஏடுகளில் பணியாற்றிய அனுபவம் முதலியவைகளைத் தகுதியாக வைத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(இ) ஆம்.

(உ) அரசின் துறைகளின் திட்டங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளை மாத ஊதியம் பெறும் அலுவலர்கள் தயாரிக்கின்றனர். கதை, கவிதை வெளியாரிடமிருந்து பெறப்படுகிறது. இதற்குத் தகுதிக்குத் தக்க குறைந்தது ரூ. 25 முதல் அதிகம் ரூ. 50 வரை தரப்படுகிறது.

(ஏ) வரவு: 1—7—1970 முதல் 30—11—1971 முடிய ரூ. 8,28,912·94.

செலவு: அரசு அச்சகத்தில் அச்சடிக்கப்படுவதால் இதற்கான திட்ட வட்டமான செலவு பற்றி கணக்கு எடுக்க தனியே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

40. கே.—திரு செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்..

(அ) தமிழ் நாடு அரசு நடத்தும் 'தமிழரசு, மாதமிருமுறை' ஏட்டின் மூலம் 1971—72 வரை எவ்வளவு லாபம் ஈட்டியது?

(இ) லாபமில்லையெனில், நட்டமானால் எவ்வளவு?

(உ) நட்டமேற்பட்டதற்கான காரணமென்ன?

ப. (அ), (இ), (உ): அரசு நடத்தும் ஏடு லாப நஷ்டத்தைக் கருதி நடத்தப்படும் ஏடல்ல. அரசின் பல சாதனைகளையும் பற்றிய கட்டுரைகள், கவிதை, வெண்பாப் போட்டி போன்ற பல செய்திகளைத் திரட்டி குறைந்த விலையில் எல்லா தரப்பட்ட மக்களும் படித்து பயன்பெறும் நோக்கத்தோடு நடத்தப்படுவதாகும். இதற்கு முன் அரசால் நடத்தப் பட்ட மேழிச் செல்வம், சீரணி, பாக்கியலட்சுமி போன்ற இதழ்கள் குறைந்த விலையில் விற்கப்பட்டன. மேற்கண்ட ஏடுகள் லாப நஷ்டத் தைக் கருதி வெளியிடப்படவில்லை. உதாரணமாக ஆரோக்கிய மார்க்கம் எல்த் எஜுகேஷன் போன்ற இதழ்கள் அரசு செலவில் அச்சடிக்கப் பட்டு இலவசமாகவே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தற்போது மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறையில் வெளியிடும் குடும்ப நல செய்திக் கதிர் என் னும் இதழ் மக்களுக்கு இலவசமாகவே வழங்கப்படுகிறது.

41 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased t state the circulation figures of the Government Fortnightly "Tamil Arasu" for the years 1970-71, 1971-72 and 1973.

A.—List @ is placed on the table of the House.

---

@57-60-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 28]

*State Raffle.*

42 *Q.*— THIRU G. SWAMINATHAN.—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(*a*) the number of First, Second and Third Prizes of the Raffle tickets which have not been awarded during the last 6 months after the draw ;

(*b*) the total amount so far not distributed ; and

(*c*) the reasons therefor ?

*A.*—(*a*) The number of I, II and III prices of the Raffle tickets which have not been awarded during last 6 months (up to 31st January 1972).—

| | | | |
|---|---|---|---|
| Special Bumper— | I Prize | .. .. | 1 |
| | I Prize | .. .. | 3 |
| | II Prize | .. .. | 13 |
| | III Prize | .. .. | 17 |

(*b*) Rs. 8,25,000.

(*c*) The claims along with Raffle tickets have not been presented by the prize winners, hence the prize amounts have lapsed to Government.

43 *Q.*—THIRU G. SWAMINATHAN.—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :—

(*a*) whether the Government are aware that some of the State Raffle Agents are engaged in converting Black money into White through purchase and sale of prize winning tickets ; and

(*b*) if so, the steps proposed to be taken by the Government to avert this anti-social act ?

A.—(*a*) No. This Government do not have any information in this matter except news item that appeared in the press.

(*b*) Does not arise.

44. Q.—Thiru G. SWAMINATHAN and Thiru V. ISVARMURTI—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that some of the individuals have won more than 100 prizes in the State Raffles from the beginning ; and

(b) if so, the details thereof including the total amount won by each such individual in the aggregate on the different draws?

A.—(a) Yes. A very few individuals have won more than 100 prizes from the inception of the Tamil Nadu Raffle Scheme (i.e. from 15th August 1968).

(b) The particulars are furnished in the Annexure.@

45 *Q.*—THIRU G. SWAMINATHAN.—Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :—

(*a*) whether it is a fact that complaints have been received by the Director of State Raffles during October 1971 that printed words including numbers on the Raffle Tickets faded out and disappeared in course of time ;

(*b*) if so, the reason for such occurrence ; and

(c) the action proposed to be taken by the Government in the matter ?

*A.*—(*a*) No.

(*b*) Does not arise.

(*c*) Does not arise.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

## 2. அறிவிப்புகள்.

(1) உடுக்குறியிடப்பட்ட வினாக்களுக்கு உடுக்குறியிடப்படாத வினாக்க
3-40. ளாக விடைகள்.
பி. ப.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : உடுக்குறியிட்ட ஏழு வினாக்களுக்கு அரசிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற விடைகள் 39 முதல் 45 வரை உள்ள உடுக்குறியிடப்படாத வினாக்களுக்குரிய விடைகளாக இன்று மேலவை முன்னர் வைக்கப்படுகின்றன என்று நான் அறிவிக்கிறேன்.

### (2) அவைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the following six candidates have been validly nominated for election to the House Committee for the financial year 1973–74 :—

(1) THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU,

(2) THIRU T. V. MUTHUKRISHNAN,

@61-ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது

(3) THIRU M. RAJAH IYER,

(4) THIRU RAMA SUBBIAH,

(5 THIRU R. SAKTHI MOHAN, and

(6) THIRU S. C. SENGOTTUVELAPPA GOUNDER.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, six, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

In addition to the above, under rule 173 (1) of the Council Rules, I have nominated the following two members to be Members of the House Committee :

(1) THIRU C. V. RAJAGOPAL, and

(2) THIRU M. MASILAMANI.

The Deputy Chairman of the Council shall be *ex officio* Chairman of the Committee.

3. கவன ஈர்ப்பு.

(1) மயிலாப்பூரிலும், காந்தி நகரிலுள்ள இராணி மெய்யம்மை மாணவர் பள்ளியிலும் பள்ளி செல்லும் குழந்தைகளைக் கடத்திச் சென்றதால் ஏற்பட்டுள்ள பரபரப்பு குறித்து.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I call the attention of the Hon. the Minister for Education and Local Administration to a matter of urgent public importance, namely, the scare existing in the City of Madrasdue to kidnapping of school-going children on 28th February 1973 Mylapore and on 1st March 1973 at Rani Meyyammai Boys School at at Gandhinagar and the anxiety caused to the parents and guardians consequently.

The word ' respectively ' is wrong and it must be ' consequently'.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, காந்தி நகர் இராணி மெய்யம்மை மாணவர் உயர்நிலைப் பள்ளியிலோ அல்லது அவ்வட்டாரத்திலுள்ள இதர பள்ளிகளிலோ எந்தப் பிள்ளைகளும் கடத்திச் செல்லப்படவில்லை என்று சென்னை மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி தெரிவித்துள்ளார். எனினும், விசாரித்ததில், மைலாப்பூர் லேடி சிவசாமி அய்யர் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் 9-ம் வகுப்பில் படிக்கும் ஒரு மாணவி 27—2—1973 அன்று காணாமல் போனதாக மைலாப்பூர் காவல் நிலையத்தில் புகார் செய்யப்பட்டிருந்ததாகவும், பிறகு அம்மாணவி கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளார்.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, on a point of information. May I tell the Hon. Minister that my house is just opposite the Gandhinagar Boys' School and the other day, the persons working in my house brought their children to my house and kept them there for 15 to 20 minutes and then took them away. This information is wrong.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : I would like to know whether the culprits brought the children to the house of the hon. Member or they were the parents of the children.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, the labourers working in my house brought their children from the school at about 2 or 3 p.m. and kept them in the house, saying that there was a scare in the school and the pupils were asked to go away.

The Hon. THIRU K. ANBAZHAGAN : Sir, naturally a scare is created either by interested parties or by people who have no proper responsibility. Because of the scare, such things take place.

MR. CHAIRMAN : Culprits will never enter into the house of the hon. Member Thiru G. Vasantha Pai.

(2) மாணவிகள் பள்ளிகளிருக்கும் பகுதிகளில் மாணவர்கள் பள்ளிகளில் மாணவிகளைச் சேர்க்கக்கூடாதென்ற அரசு ஆணையால் ஏற்படவிருக்கும் திண்டாட்டம் குறித்து.

MR. CHAIRMAN: Thiru G. Swaminathan.

THIRU K. S. GANAPATHI: Mr. Chairman, Sir, on behalf of Thiru G. Swaminathan, I call the attention of the Hon. the Minister for Education and Local Administration to a matter of urgent public importance, namely, G.O. Ms. No. 1664, Education, dated 19th October 1972 according to which girls should not under any circumstances be admitted in Boys' Schools in areas where there are separate schools for girls and the consternation caused to thousands of parents and girl students in the State who may be put to difficulties because of the Government Order during the ensuing academic year.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 8-வது வகுப்பு வரை உள்ள எல்லாத் துவக்கப் பள்ளிகளும், மாணவரும், மாணவியரும் சேர்ந்து பயிலும் பள்ளிகளாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ்நாடு கல்வி விதி 33-ன் படி, மாணவியருக்கென்று தனியே பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லாத இடங்களில் ஆண்களுக்கான உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மாணவியரை அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துச் சேர்க்கலாம். ஆண்களுக்கான உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மாணவியர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிருந்தால், ஆசிரியைகள் அவர்களுக்கென்று வேலையில் அமர்த்தப்பட வேண்டும். பன்னிரண்டு வயதிற்கு மேற்பட்ட மாணவர்களைப் பெண்களுக்கான பள்ளிகளில் சேர்க்கக் கூடாது.

மாணவியர்களுக்கு என்று தனியே பள்ளிகள் இருக்கும் இடங்களில் மாணவியர்களை, ஆண்களுக்கான பள்ளிகளில் தகுந்த காரணங்களுக்கு ஆய்வு அலுவலர்களின் தனிப்பட்ட முன் ஒப்புதல் பெற்றுத்தான் சேர்க்க வேண்டும் என ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளிகளின் ஏற்பிற்கு இதுவும் ஒரு நிபந்தனையாகும் என ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாணையின் நோக்கம் பின் வருமாறு :—

(அ) ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் உள்ள கல்வி நிறுவனங் களில் மாணவ, மாணவியர்களைச் சேர்ப்பதில் உள்ள போட்டியைத் தவிர்க்க வேண்டும் ;

(ஆ) வயது வந்த பெண்களை ஆண்கள் பள்ளியில் சேர்ப்பது நல்லது அல்ல.

(இ) பெண்களின் உடற் பயிற்சிக்கு ஆண்கள் பள்ளிகளில் வசதி இருக்க முடியாது.

இவ்வாணையினால் பள்ளி ஆய்வாளர்களின் முன் அனுமதியுடன் ஆண் களின் பள்ளிகளில் பெண்களைச் சேர்க்கலாம். இதனால் எந்த ஆசிரியரின் வேலைக்கும் பங்கம் வராது. இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டுள்ளது புது உத்திரவு அல்ல என்பதையும், ஏற்கனவே இருந்த ஆணை மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டே உள்ளது என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இவ்வாணையை மறு பரிசீலனை செய்யக் கோரி விண்ணப்பங்கள் வந்துள்ளன. இவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

## 4. அரசினர் தீர்மானம்.

## வேளாண்மைத் துறை கொள்கை விளக்க குறிப்பின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, “சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வேளாண்மைத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு@ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் : “சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள ‘ வேளாண்மைத் துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு’ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

---

@ 333-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

*திரு. கே. எஸ். கலைபதி: தலைவரவர்களே, விவசாயம் இந்திய நாட்டின் பொருளாதாரத்திலே ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது என்று நாம் எல்லோரும் கூறுகிறோம். ஆனால் அண்மையில் கொண்டுவரப்பட்ட "லேண்ட் சீலிங்" போன்ற உச்ச வரம்புச் சட்டங்களால் தனி நபர் வைத்துள்ள நில உடைமை மிகவும் குறைந்து விடப்பட்டதனாலே, "அன்எகனமிக் ஹோல்டிங்" என்று சொல்வார்கள், அதன்படி ½ ஏக்கரா, 3/4 ஏக்கரா வைத்துள்ள நிலச்சுவான்தார்களுடைய எண்ணிக்கை நம் நாட்டிலே குறிப்பாக அதிகமாகியிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க இப்படி அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டுமளவிலே நாம் ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். ஆனால் கூட்டுறவு "பார்மிங்" என்பது, என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, ஒரு தோல்வி என்றே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவிலே அந்தச் சிறு நிலச்சுவான்தார்களை ஒன்று சேர்த்து "கோவாப்பரேடிவ் பார்மிங்" வருவது தவறு என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே வேறு ஒரு முறையிலே விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையிலே ஒரு திட்டத்தை நாம் தீட்ட வேண்டும்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் ஊதியத்தைப்பற்றி, வருமானத்தைப்பற்றிப் பரவலாக அரசாங்கம் ஒரு கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலே விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியமானது, வருமானமானது மிகவும் குறைவு. ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பார்ப்போமானால், ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டானாலும், செண்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டானாலும் இரண்டும் சேர்த்து விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வரியை விதிக்கிறார்கள். அது எப்படிப் பொருந்தும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால் மிகவும் குறைந்த வருமானமுடைய விவசாயிகள் மேலும் மேலும் அதிகமான வரியைச் செலுத்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் மிக மிகக் குறைவு. இதற்காக நமது அரசு "அக்ரிகல்சுரல் மினிமம் வேஜ் கமிட்டி" என்ற ஒரு கமிட்டியை "அப்பாயிண்ட்" செய்தார்கள். அது வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்று. ஆனால் இன்னும் அவர்கள் முடிவு தரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் கட்டாயம் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் அதற்காக பரம்பரையாகச் சொல்லப்படுகிற காரணம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் நம் நாட்டில் மிகவும் அதிகமான எண்ணிக்கையில் உள்ளனர் என்பது. இதைத் தவிர்க்க ஆங்காங்கு கிராமங்களுக்கு அருகிலேயே "ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்" சிறுதொழில் அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி, அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களை அந்த "ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்டிரீஸ்"ல் இணைத்து அவற்றில் நாம் வேலை வாய்ப்புகளைக் கொடுப்போமானால், இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் எண்ணிக்கையினரை மிகவும் குறைக்கலாம். அதே சமயத்தில் அவர்கள் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கலாம்.

பி. ப. 3·50. "பர்சேஸ் அண்ட் பிரைஸ் கியாரண்டி" என்கிறபடி நாம் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்குச் சந்தை வேண்டும். அதே நேரத்திலே அந்தப் பொருட்களுக்கு இன்னை விலை நிர்ணயிக்கப்பட

வேண்டும் என்று இந்த இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை வகுத்து இப்படிச் செயல்பட்டால்தான் முடியும். உதாரணத் திற்காக நெல்லை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை அரசாங்கம் இப்போது கொடுக்கிறது. நேற்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் கூட குவிண்டாலுக்கு 4 ரூபாய் உயர்த்த இருக்கிறே மென்று சொன்னார்கள். ஆனால் வெளி விலையைவிட மிகவும் குறைவான விலைக்கு நாம் வாங்கிக் கொள்கிறோம். எனவே விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஜப்பானில் உள்ள அரசாங்கம், "சப்சிடைஸ்" பண்ணி, மார்க்கெட் விலையைவிட அதிகமான விலைக்கு எடுத்துக் கொள்வ தாகச் சொல்கிறார்கள். அதுமாதிரி, இந்தியாவுக்கே எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ்நாடு அரசாங்கமும், வெளி விலையைக் காட்டிலும் அதிக விலைக்கு, உற்பத்தி செய்த தானியங்களை வாங்கிக்கொள்ளும் நிலைமைகள் ஏற்பட வேண்டும். (குறுக்கீடு). வெளி விலையைக் கொடுத்தாலே போதுமென்று உறுப்பினரவர்கள் சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் வெளி விலைக்கு அதிக மாக விலையை நிர்ணயித்து வாங்கிக் கொண்டால், அவ் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிப்பதாக இருக்கும். அதிலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு, கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து கொடுக்கும் கடன் சரியாகச் செல்வதில்லை. 1,000 ரூபாய் கடன் வாங்குகிறார்களென்றால், 500 ரூபாயைச் செலவழித்து அந்தக் கடனை வாங்குகிறார்கள். இதற்குப் பொறுப்பானவர்களைக் கண்டுபிடித்து, தண்டிக்க வேண்டும். இதைக் கருத்திற்கொண்டு, சிறிய விவசாயி களுக்குக் கடனை நேரடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளு கிறேன்.

நாம் பல "Seed Farms" வைத்திருக்கிறோம். இவைகள் வீரிய விதைகளை அளிக்குமென்று சொல்லுகிறோம். விவசாயிகளுக்கு வீரிய விதைகள் தேவைப்படுமளவுக்கு "Seed Farms-ல்" இல்லை. எனவே விவசாயிகளிடமிருந்து விதைகளை வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அந்த விதைகள் தரக் குறைவாக இருக்கின்றன. இதனால் பயிரின் விளைச்சல் அளவு மிகவும் குறைந்து போகிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"சம்மர் கிராப்" என்று தஞ்சையில் பருத்தியை விளைவிக்கச் சொன்னார் கள். ஆனால் அதை வாங்கிப் போக அதிகமானவர்கள் வராத நிலையைப் பார்க்கிறோம். அது மட்டுமல்லாமல், அந்தப் பயிர் வைப்பதில் அவர் களுக்கு ஆர்வமில்லாமல் போய்விடுகிறது. அதோடு உரம் விநியோகம் செய்ததைப்பற்றி பலர், பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள். அதில் "பிளாக் மார்க்கெட்டிங்" இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு சின்ன யோசனையைச் சொல்கி றேன். இப்போது "டெனன்சி ரிகார்டு" இருக்கிறது. அதுபோன்று அவர் கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கார்டு கொடுத்துவிட வேண்டும். "Identification card" போன்று கொடுத்துவிட வேண்டும். அந்தக் கார்டில் அங்குள்ள "Village Officer" அந்த விவசாயி என்ன பயிர் செய்கிறார் என்று எழுதிக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு "Agriculture Department" அதிகாரிகள் நெல்லுக்கு இவ்வளவு என்.பி.கே. உரம், கரும்புக்கு இவ்வளவு என்.பி.கே. உரம் என்று அந்தக் கார்டைப் பார்த்துச் சொல்லட்டும். இந்த மாதிரி உண்மையான விவசாயிக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையிருந்தால், அது பயனுள்ளதாக

இருக்கும். டிபார்ட்மெண்டில் எவ்வளவு உரம் கொடுத்தாலும், "Short supply of fertilisers" என்று கூறுகிறார்கள். எனவே கிராமங்களில் "Green Manure" அதிகமாகப் பயன்படுத்தச் சொல்லலாம். கிராமங்களில் இதைப் பற்றிச் சொன்னால், ஆடு மாடுகள் மேய்ந்து விடுவதால் போட மாட்டேன் என்கிறார்கள். எனவே அரசாங்கமே, "Green Manure" ஐப் போட்டு, அதை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தால், விவசாயம் சிறப்புறுமென்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. டி. வி. நாராயணசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத்துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாககப்பட்ட இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு, வேளாண்மைத்துறையிலே நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே, 1965–66-ல் அரிசியினுடைய உற்பத்தி 35.24 லட்சம் டன்களாக இருந்ததை, 1972–73-ம் ஆண்டில் அரிசியினுடைய உற்பத்தியை 55 லட்சம் டன்களாகவும், சிறு தானியங்கள் உற்பத்தியை 15.10 லட்சம் டன்களாகவும், பருப்பு வகைகள் உற்பத்தியை 1·92 லட்சம் டன்களாகவும், மொத்தம் 72.02 லட்சம் டன்களாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலையைக் காண்கிறோம். மேலும் 1973–74-ம் ஆண்டுக்கான உற்பத்தி இலக்கு 79 லட்சம் டன்களென்பதை இங்கே நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பு காட்டுகின்றது. நம்முடைய மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரவர்கள் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். விவசாயத்தைப்பற்றி நேரிடையாகத் தெரிந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர் இந்தத் துறையிலே நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கி, நமது மாநிலத்தில் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுபோல உணவுத் துறையிலே இருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் மன்னை அவர்களும் சிறந்த விவசாயக் குடும்பத்தில் தோன்றியவர்கள். அவர்களும் இந்த வளர்ச்சிக்கு இணை நின்று, உற்பத்தியைப் பெருக்கி நல்லதொரு சாதனையை விளைவித்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே இருக்கின்ற சாதனைகளைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமென்றால், அதிகமான நேரம் வேண்டுமென்றாலும், நான் கூற வந்த ஒரு கருத்தை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துவிட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வனத்துறையிலே ஏராளமான நிலங்கள் இருப்பதை நாம் அறிவோம். வனத்துறைக்கு உட்பட்ட, பலவிதமான நிலங்கள், ஏராளமான சமவெளிப் பகுதிகளில் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் திட்டங்களில் உட்படாத, முந்திரிச் செடிகள் மற்றும் பயன்தரும் மரங்கள், மற்றும் கொடிகள் விளைய முடியாத, வெறும் முட் செடிகள் முளைத்துக் கிடக்கின்ற லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்கள் இருப்பதை நாம் காண முடியும். இம்மாதிரியான இடங்களிலும் ஒரு தனித் திட்டத்தின் கீழே, அதையெல்லாம் மிகப் பெரிய பண்ணையாக்கி, 1,000 ஏக்கர்கள், 500 ஏக்கர்கள் என்ற அளவிலே அமைத்து, ஏராளமான அளவிலே மிகுந்த பயன் தரும் மரங்களை நல்ல மா, பலா, வாழை போன்ற தோட்டங்களை ஏற்படுத்துவதோடு, அது மழை பெய்யவும் ஏதுவாகும். இடையிடையே வயல்வெளிகளை உருவாக்கி நீர்ப்பாசன வசதிகளை உண்டாக்கி, ஆழ் கிணறுகளை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் விவசாயம் கிடைத்தால், நிச்சயமாகப் பல லட்சக் கணக்கான டன்கள் தானிய வகைகளை உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்ற

கருத்தினை இங்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி தமிழகமெங்கும் பல மாவட்டங்களிலே ஏராளமான நிலங்கள், செம்மண் நிலங்கள், கரிசல் மண் நிலங்கள், விவசாயத்திற்கு அருகதை பெற்ற நிலங்கள் முட்செடிகள் மூடிக் கிடக்கும் காட்சியைப் பார்க்கும்போது, இதிலே யெல்லாம் விவசாயம் செய்தால் ஏராளமான தானியங்களை உற்பத்தி செய்யலாமே என்ற எண்ணம் தோன்றும். இப்படி 1,000 ஏக்கர்கள், 500 ஏக்கர்கள் என்று பண்ணைகளை அமைத்து, நவீன விவசாயத்தைப் பெருக்குவதன் மூலம், செய்து காட்டுவதன் மூலம், நாட்டிலே கூட்டுறவு மனப்பான்மைக்கு நல்ல ஆக்கம் ஏற்படச் செய்யலாம்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் கூறினார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் நமது நாட்டிலே தோல்வி அடைந்துவிட்டதென்று சொன்னார்கள். தோல்வி கண்டு நாம் துவண்டு விடக் கூடாது. எதிர் காலத்தில் நாம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால், விவசாயத்துறையைப் பொறுத்தவரையில், கூட்டுறவு மனப்பான்மையை நாம் வளர்க்க வேண்டும். அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி, லட்சக் கணக்கில் துண்டு, துண்டாக உள்ள நிலங்களை இணைத்து, ஏராளமான பண்ணைகளை அமைத்து, நிறைய பணத்தை ஒதுக்கி, நவீன முறையில் விவசாயம் செய்வோமானால் நிச்சயமாகக் கூட்டுறவுத் திட்டம் வெற்றி பெறுமென்று கருதுகிறேன். சிறிய நிலச்சுவான்தார்களை யெல்லாம் சேர்ப்பதற்கு இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு முதற்படியாக, இந்தத் திட்டத்திலெல்லாம் ஐயப்படுகிறவர்கள், விரும்பி வரவேற்கிற வகையில், அரசுத் துறையில் விதைப் பண்ணைகளை வைத்திருப்பதுபோல, சும்மா கிடக்கின்ற நிலங்களை, சாதாரண முட்செடிகள் உள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுப்பதைவிட்டு, பெரிய அளவிலே, நல்ல முறையிலே திட்டமிட்டு, டிராக்டர்களை வைத்து, அந்த நிலங்களைச் செப்பனிட்டு, ஏதாவது ஒரு இடத்தில் அந்த நிலங்களில் தகுந்த முறையில் தானியங்களை உற்பத்தி செய்தால், அது நிச்சயமாக வெற்றி பெறும். பிறகு கூட்டுறவுத் திட்ட அடிப்படையிலே இம்மாதிரி 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர்கள், 5 ஏக்கர்கள், 10 ஏக்கர்கள் என்று இருக்கும் நிலங்களையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து, எதிர்காலத்திலே அந்தத் துறையிலே வெற்றி காண முடியும். இன்றைய தினம் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்த காரணத்தாலே, நிலங்களெல்லாம் சிதறி விட்டன. பெரிய அளவிலே விவசாயம் செய்ய முடியாதென்று தனியுடைமைக் கோட்பாட்டிலே நம்பிக்கையுடையவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், நம் நாட்டிலே, உச்சவரம்பு என்று, 40, 50 ஏக்கர்கள் புஞ்சை நிலத்தை வைத்துக் கொள்ளும் நிலைமை இருக்கிறது.

மேலும், ஏழை விவசாயிகள் பெரிய கிணறுகளைத் தோண்டி அதிலிருந்து சிறந்த முறையில் விவசாயம் செய்ய அவர்களுக்குப் போதிய பண வசதியில்லை. நாம் அதற்கெல்லாம் திட்டம் போட்டு, ஏராளமான உதவிகளை நாம் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகத் தந்து வருகிறோமென்றாலும் கூட, ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலைச் செய்வதற்கு ஏராளமான பணத்தைச் செலவிட வேண்டும். திட்டமிட்ட அடிப்படையிலே, நவீன முறையிலே விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு பெரிய திட்டங்களுக்கு நாம் செலவிடுவது போன்று, நவீன முறையிலே எஞ்சியுள்ள நிலங்கள்,

வனத்துறையின் திட்டத்தின்கீழ் உட்படாத நிலங்கள்—இவற்றையெல்லாம் வேளாண்மைத் துறையினர் கோரிப் பெற்று, நல்ல திட்டங்களை வகுத்து, செயல்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கி
பி.ப. 4·00. றேன். திட்டவட்டமான அடிப்படையிலே நவீன முறையிலே விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு திட்டங்களைப் போட வேண்டும். வனத்துறையிலே, எஞ்சியிருக்கின்ற நிலங்களை, திட்டங்களிலே உட்படாத நிலங்களை எல்லாம் கோரிப் பெற்று அதற்கான நல்ல திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்பட வேண்டுமென்றும், உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றும், நான் மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். வேளாண்மையினுடைய சிறப்புக்களைப் பற்றி, நாம் என்ன என்ன செய்திருக்கிறோம், நமது அரசுத் தரப்பில் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம், இந்த 5, 6, ஆண்டுகளில் நாம் செய்த சாதனைகள் என்ன என்பதை மக்கள் அறியும் வண்ணம் அரசு சிறந்த முறையில் விளம்பரம் செய்ய வேண்டும். பத்திரிக்கையிலே விளம்பரம் செய்வது மட்டுமல்லாமல், இம்மாதிரிக்குறிப்புகளைப் போட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் காட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் கலை நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் நல்ல நாடகங்கள் மூலம் நீங்கள் அதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். குடும்ப நலத்தைப் பற்றி மக்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நாடகங்களையும் பார்த்து மக்கள் பயனடைந்துள்ளார்கள் என்று நான் இங்கே பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள முடியும். பணச் செலவினைச் செய்து விளம்பரம் செய்வதன் மூலமாக கலைஞர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்க முடியும். எத்தனையோ கலைஞர்களும் அதிலே வாழ்வு பெறுவார்கள் என்று கூறிக் கொண்டு, நான் கூறியவாறு அந்த வனத்துறை நிலங்களை, வீணாகக் கிடக்கின்ற நிலங்களை, ஒருங்கு சேர்த்து நல்ல திட்டங்கள் அமைத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அதற்கான நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும் நம்முடைய அரசினையும் கேட்டுக்கொண்டு நன்றி கூறி, வணக்கம் கூறி, அமைகின்றேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

**திரு. அய்யணன் அம்பலம்:** மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, விவசாயக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். நமது நண்பர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் இப்போது இந்த உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தினைப் பற்றியும், எவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டம் நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் இருக்கின்றது என்ற நிலைமையை மாற்றி, உபரியாக ஆக்கி, நாம் பசுமைப் புரட்சி ஏற்படுத்தி, நல்ல நிலைமையை அடைந்திருக்கின்றோம் என்றால், அதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஒத்துழைப்பும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடன் இணைந்த விவசாய இலாக்காவினர் செய்த இடைவிடாத முயற்சியும் காரணம் என்பதைச் செல்லி நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கின்றேன். எ.ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்து, அந்தக் குழுவிலே விவசாய இலாக்கா ஊராட்சி ஒன்றியங்

களின் அங்கமாகச் செயல்படலாமா அல்லது தனித் தனியாக இயங்கலாமா என்று உத்தியோக வட்டாரங்களிலும் மற்றும் அரசியல் வட்டாரங்களிலும் கருத்து இருக்கின்றது. அது ஊராட்சி ஒன்றியம் இல்லாமல், செயல்படமுடியுமா, அப்படி இருந்தால் வெற்றி பெறுமா என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐ.ஆர்.8, ஐ.ஆர். 20 போன்ற நெல்களை நாம் அதிகமாக விவசாயம் செய்து, அதிகமான மகசூலை அடைந்திருக்கிறோம். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக ஐ.ஆர்.8, ஐ.ஆர்.20 என்ற ஒட்டு விதைகள் முதலிலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலத்திலே இருந்த அளவை விட இப்போது அதனுடைய மகசூல் அளவு குறைந்து கொண்டே வருகின்றது என்ற உண்மை நிலையை என்னைப் போன்றவர்கள் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இதன் காரணம் என்ன?

விவசாய இலாக்காவினர் அந்த ஒட்டு விதைகளை உடனுக்குடன் கொடுக்க வேண்டும். அந்த ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20 போன்ற விதைகள் நல்ல மகசூலைக் கொடுக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். அதை ஒரு விவசாயியிடம் கொடுத்து, 2, 3, வருடங்களுக்குப் பின்னர் இன்னொரு விவசாயியிடம் கொடுப்போமேயானால், அதனுடைய உண்மையான தன்மை மாறி விடுகின்றது. இப்போதெல்லாம் ஐ.ஆர். 8 போன்றவைகள் பழைய நெல்கள் போல் வளரும் தன்மையுடையனவாக இருப்பதால் அவற்றினுடைய மகசூல் குறைந்து கொண்டுதான் வருகின்றது. அந்த விதைகளை அறிமுகப் படுத்துகின்ற காலத்தில் இருந்த தன்மை இல்லாமல் இப்போது மகசூல் குறைகிறது என்பதை அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். தீவிர விவசாயத் திட்டத்தை தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே ஒரு முற்போக்கான திட்டமாக அரசு செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது. அங்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகவும் விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகள் மூலமாகவும் அவர்களுக்கு சில வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு விசேஷக் கடன்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதே மாதிரி மதுரை மாவட்டத்தில் பெரியாறு பாசன வசதியுள்ள டெல்டா பிரதேசங்களில், தஞ்சை ஜில்லாவில் எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யப்படுகின்றதோ, அந்த அளவுக்கு அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களுக்கு உதவிகள் செய்து, தீவிர விவசாயத் திட்டங்களைச் செயல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இப்போது தென்னை உற்பத்திக்காக லோன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் வீதம் கொடுத்து, அதிகமான நிலங்களில் தென்னந்தோப்புக்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கக் குறிப்பு இருக்கின்றது. அந்த முறையிலே வைகைப் பாசனம் உள்ள கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டும். நான் இந்தக் குறிப்பிலே பார்த்தேன், நீலகிரி, கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி நீங்கலாக மற்ற மாவட்டங்களில் அது செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று. தென்னை வளர்ப்பதற்கு கிழக்கு ராமநாதபுரம், வைகை பகுதிதான் வசதியாக நீர் ஊற்றுள்ள இடமாக இருப்பதால், அதை

அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இன்னொன்று, தென்னை சாகுபடி செய்ய கடன் கொடுப்பதற்கு முன்னால் கிணறு இருக்கின்றதா என்ற நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் முதலிலேயே தென்னை நடுவதற்கு முன்னால் கிணற்றைப் போடுவதற்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுக்க வேண்டும். கிணற்றைப் போட்டதற்குப் பின்னால், தென்னை நட்டால் தான் அந்தத் தென்னை வளர்ச்சியடைய முடியும். ஆகவே அதையும் அந்தக் குறிப்பிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ரசாயன உரம், பூச்சி மருந்து, மற்ற காம்ப்ளக்ஸ் உரம் போன்ற உரங்களையெல்லாம் தனித்தனியாகச் சிதறிப்போய் விடாமல், போட வேண்டுமென்று ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே, அதன் கிராமங்களிலே விவசாய இலாகாவினர் சென்று, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் விவசாயிகள் மத்தியில் சொல்லுகின்றார்கள். அந்த உரங்களை அந்த விவசாய இலாக்காவினர் கொடுக்க முடியாது செயலற்ற நிலைமையிலே இருக்கின்றார்கள். ஆகவே உரங்களைப் பற்றி எப்படி விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகள் கிராம விவசாயிகளிடத்திலே பிரசாரம் செய்கின்றார்களோ, அப்படி விவசாயி விவசாய இலாக்காவைத் தேடி, ஒரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கு விதைகளைத்தேடி வருவாரேயானால், அவருக்கு எல்லாவிதமான உரம், பூச்சி மருந்து ஆகியவைகள் எல்லாம் விவசாய டிப்போவிலே கிடைக்கின்ற அளவுக்கு விவசாய இலாக்காவிற்கு எல்லாவிதமான உரங்களையும் அரசாங்கம் ஒதுக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல், ஒரு இடத்தில் வாயினால் மட்டும் பிரசாரம் செய்துவிட்டு, அவர்கள் எந்த உதவியும் செய்யமுடியாத நிலைமையில் வைக்கக்கூடாது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நேரத்தில் தேவையான பூச்சி மருந்துகள், உரங்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே விவசாய இலாக்கா இன்னின்ன மருந்துகளை இன்னின்ன விலைகளில், இன்னின்ன கம்பெனிகளிலிருந்து ஜில்லா மட்டத்திலே வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதற்குப் பணம் தேவையென்றால், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொது நிதியிலிருந்து அதற்காகப் பணம் கொடுப்பதற்கும், அந்தப் பணத்தை விவசாய இலாக்காவிலிருந்து முன் பணமாகப் பெற்று வாங்கிக் கொள்வதற்கும் உத்தரவிட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பூச்சி மருந்து வேண்டுமென்று சொன்னவுடனே, எந்த மருந்தை அடிக்க வேண்டுமோ அந்த மருந்து இல்லாமல், இன்னொரு மருந்தைக் கொடுக்கின்றார்கள். அதனால் அந்த மருந்து எந்தப் பூச்சியைக் கொல்ல வேண்டுமோ அதைக் கொல்வதில்லை. உண்மையான பூச்சியைக் கொல்வதில்லை. அந்த மருந்து வருவதற்குள் அந்தப் பயிர் முதிர்ந்து அறுவடையே வந்து விடுகின்றது. ஆகவே விவசாய இலாக்காவினர் அந்த மருந்துகளை வாங்கி வைத்துக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு முன் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும்.

ஐ.எம்.எஸ். லோன், மற்ற லோன்கள் எல்லாம் விவசாய இலாக்காவினர் ஒரு பகுதி, தாசில்தார் ஒரு பகுதி, கூட்டுறவு ஒரு பகுதி என்ற முறையிலே கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்த முறையையெல்லாம் மாற்ற

வேண்டும். ஒரு விவசாயியினுடைய சரித்திரமே நம்முடைய ரெவின்யூ இலாக்காவிலே இருக்கின்றது. அந்த விவசாயியின் விவரம் அங்கே இருக்கின்றது. ஒரு விவசாயியினுடைய குடும்பத்தில் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு ஏக்கர் நிலப்பரப்பு இருக்கிறது, சொந்த நிலம் எவ்வளவு, குத்தகை நிலம் எவ்வளவு, கோடையிலே பயிர் செய்கின்ற நிலம் எவ்வளவு, இரு போகமா, ஒரு போகமா இப்படிப்பட்ட விவரங்கள் எல்லாம் அங்கு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியப்பகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் அந்த ஆண்டு வருவதற்கு முன்னாலேயே எத்தனை ஏக்கரிலே அவர்கள் ஐ.ஆர்.8, ஐ.ஆர். 20 விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்ற கணக்கு புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் எடுத்து, அவர்களுக்கு "பாஸ் புக்" மாதிரி"யாக ஒரு புஸ்தகம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் உரம் வேண்டுமானால் உரமோ, கடன் வேண்டுமானால் கடனோ, விதை வேண்டுமானால் விதையோ யாருடைய தயவும் இல்லாமலேயே, எந்தவிதமான அரசாங்க உதவியையும் யாரையும் தேடாமல் பெறுவதற்கு அந்தப் புத்தகத்திலேயே குறித்துக் கொடுத்து விட வேண்டும். இந்த டிராக்டர்கள், பூச்சி மருந்து தெளிப்பான் கருவிகள் எல்லாம் அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆகிவிடுகின்றன. அதை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு ஒரு ஜில்லா, கோட்ட அளவிலாவது, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் அளவிலாவது ஒரு பட்டறை அமைத்து, அப்படி அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற ரிப்பேர் வேலைகளைச் சரிசெய்து கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இப்போது புதிய கிணறுகள் தோண்ட பம்பு துளை போடும் கருவிகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் அதிகமாகச் செலவு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே ஏற்கெனவே இருந்த குளங்களெல்லாம் அழிக்கப்படுகின்றன. ஆக்கிரமிப்பின் பெயரால், நிலமில்லாத விவசாயிகளின் பெயரால், நீர்த் தேக்கங்களை, குளங்களை அழித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே புதிதாகக் கிணறுகள், குட்டைகள் எல்லாம் வெட்ட வேண்டுமென்று நம்முடைய குறிப்பில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே உள்ள குளங்களை அழித்துவிட்டு, புதிய கிணறுகளைப் போடுவதைக் காட்டிலும், அந்த ஆக்கிரமிப்பை யாருடைய தயவும் இல்லாமல் வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயக் கல்லூரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். விவசாயக் கல்லூரியில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும்போது விவசாயக் குடும்பத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். ஏதோ வேறு தொழிலில் இருப்பவர்களைக் காட்டிலும் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கும் விவசாயி மகன் கல்லூரிக்குச் சேர வந்தால், அவனுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து 50 சதவீதம் விவசாயீ வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு கல்லூரியில் இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்டபடியால் என்னுடைய விளக்கங்களை சுருக்கமாகச் சொல்லி இங்கு பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. க. அறிவழகன்: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறைக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பசுமைப் புரட்சி எவ்வளவு பசுமை யானதாக ஆகியிருக்கிறது தமிழ் நாட்டிலே என்பதை மிக நன்றாக எடுத்துக்காட்டுவதோடு, இந்தத் துறை அறிக்கையும் பச்சை நிறத்தில் போட்டிருப்பதன் மூலம் மிகக் கவர்ச்சிகரமாக அமைந்திருக்கிறது. இது குறித்து 'உழுவார் உலகத்துக்கு ஆணி' என்ற வள்ளுவ ருடைய வாக்கு பொய்த்துவிடுமோ என்று கருத்து இருந்த சூழ் நிலையில் வேளாண்மை துறை அமைச்சகம் மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வளர்ச்சியடைந்துள்ளதன் காரணமாக, உணவுத் துறை அமைச்சர் உயர்திரு மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள், அல்லது அறநிலைய அமைச்சகம், ஹரிஜன நலத்துறை அமைச்சகம், மாண்புமிகு கல்வித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆகிய எல்லோரும் இந்தத் துறையினுடைய மகிழ்ச்சியைப் பெறும்படி, கிராமத்தில் வாழ்கிற சிறிய குழந்தைகளும் நல்ல பலன் பெறத்தக்க சூழ்நிலை மிக வேகமாக வளருவதைக் கண்டு நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடும்ப நலத் திட்டத் துறையில் தஞ்சைத் தரணியில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தை விளைவித்து அதன் மூலமாக அகில இந்தியப் புகழ் பெற்ற ஒருவர் இந்தத் துறையினுடைய நெறியாளராகப் பணியாற்றுவதாலும், இந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்கள் நல்ல கற்பனையும் சிறந்த விஞ்ஞான நோக்கமும் மிக்கவர்களாகவும் சிறப்பாக இதன் செயலாளர், துணைச் செயலாளர் ஆகியோரும் இவர்கள் இருப்பதன் காரணமாகவும் இந்தத் துறை வேகமாக வளரும் என்று நம்புகிறேன். மிக சமீபத்தில் இந்த ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் ஸ்டாக் ஹோமில் இந்திய நாட்டைப் பற்றி பாராட்டு தெரிவித்து, 'குன்னர் மிர்டால்' பொருளாதார நிபுணர்—பண்டித நேருவின் நண்பர்—"What India needed today, he said, was aneconomic and social revolution and revolution in the agricultural field. It needed for reaching radical reforms" என்று குறிப்பிட்டார். இந்த வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரை யிலே, மிகச் சிறப்பான, புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் மிக வேகமாக தமிழ் நாட்டிலே ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. அந்த வளர்ச்சியை மேலும் வளர்க்க வேண்டும் என்பதற்கு நான் மிக அழுத்தம் திருத்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையில் ஏற்படுகின்ற பல்வேறு மாற்றங்கள் மக்களுக்குப் பயனளிக்கும்படி இருக்க வேண்டும். விதை களிலே ஏற்படுகிற மாற்றங்கள், உரம் வேகமாகக் கிடைப்பது, நிலச் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றால் ஏற்படுகிற பலனை, விவசாயத் துறையில் இருக்கிற பணக்கார வர்க்கம் பெற்று மிக வேகமாக மேலும் கொழுத்து விடாமல், ஏழை எளிய மக்கள், நசுக்கப்பட்ட மக்கள் அனுபவிக்கும்படி இருக்க வேண்டும். கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் தஞ்சைத் தரணியைப் பற்றிச் சொன்ன அறிக்கையில், கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வாழ்கிற விவசாய மக்கள், நிலமற்ற விவசாய மக்கள் வறுமையிலே இந்திய உப கண்டத்திலேயே மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்கள் பலன் பெறத்தக்க முறையில் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும். வாழைப்பழம் எவ்வளவு அதிகமாக இப்போது விளைவிக்கப்படுகிறது என்ற கணக்கைத் தந்தார்கள்.

நான் ஒரு கணக்கைச் சொல்லி உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன். இந்த நாட்டுப் பள்ளிகளில், ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஏறக்குறைய 26 லட்சம் பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள் என்று கல்வி அமைச்ச சகத்தின் கணக்கு தெரிவிக்கிறது. அந்த 26 லட்சம் பிள்ளைகளும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு வாழைப்பழம் பெறுகிற அளவுக்கு நம்முடையே விவசாய அமைச்சகம் பாடுபட்டு, எல்லாப் பிள்ளைகளும் இலவசமாக ஒரு வாழைப்பழம் ஒரு நாளைக்கு பெறத்தக்க அளவுக்கு விளைவிக்க வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன். (குறுக்கீடு) இது 'பனானா ரெவலூஷன்'. எந்த வாழைப் பழமாக இருந்தாலும் சரி, அந்த வாழைப்பழத்தில் கலப்படம் இருக்கமுடியாது என்ற காரணத்தால், வாழைப்பழம் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. வி. நாராயணசாமி பண்ணைகளை அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். இந்தப் பண்ணைகள் அமைப்பது பற்றி நான் குறிப்பிடுகிற கருத்து இதுதான். நிலச் சீர் திருத்தத்தின் மூலமாக நிலமற்ற எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நிலம் கொடுக்கிற அளவுக்கு நம் நாட்டில் நிலம் இல்லை. 1969-ல் பார்த்த கணக்கின்படி ஒரு விவசாயிக்கு, விவசாயக் குடும்பத்திற்கு 3/4 எக்கர் தான் கிடைக்குமென்ற நிலை இருந்தது. அதனால், அரசுடமையாக்குகிற பல்வேறு காரியங்களை வேறு துறைகளில் செய்கிறமாதிரி, இன்றைய தினம் விவசாயத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஆடுதுறை பண்ணை வைத் திருப்பதுபோல், நிலச் சீர்திருத்தத்தின் மூலம் கிடைக்கும் நிலங்களை ஒருங் கிணைத்து பண்ணைகளாக அமைத்து அப்பண்ணைகளில் பணியாற்றுகிற பண்ணை உழவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்து உழவுத் துறையிலும் உழவர்கள் வருமானத்திலும் ஒரு பெரும் புரட்சியைச் செய்ய நமது அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவேன். நாம் எந்தக் கணக்கையும் சரியாகப் பார்த்து விட முடியும். ஆனால் ஒரு கணக்கை இன்னும் சரியாகப் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த விவசாயத் துறையில் வேலையற்ற நிலையில் உள்ள உழவர்கள் எத்தனைபேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் எவ்வளவு கீழ் வருமானத்தில் வதைகிறார்கள், அவர்கள் அதைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்க வாவது அறிவு பெற்றிருக்கிறார்களா என்பது நமக்குக் கிடைக்காத கணக்காகும். அதை நிறைவு செய்யத்தக்க முறையில் விவசாயத் துறையில் நிலமற்ற விவசாயிகள், சரியான கூலி பெறாத விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு பலன்தரும் புதிய புதிய திட்டங்களை விவசாயத் துறை யில் நாம் கண்டாக வேண்டும். நகரை நோக்கி வேகமாக மக்கள் வருகிறார்கள், என்ன செய்ய முடியும், நகரத்தில் எப்படி வீடுகள் கிடைக் கும் என்று ஒரு பக்கத்தில் குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் அதிகமாக வருத்தப்படவில்லை. காரணம் நிலத்தை நம்பியிருக்கும் விவசாய மக்கள் ஒரு பகுதியினர் நகரத்திற்கு வந்தது போக எஞ்சியுள்ள மக்களே அந்த நிலத்தில் எவ்வளவு தான் பாடுபட்டாலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரக்கூடிய நிலை இல்லை. அதே நேரம் நம் தமிழ்நாட்டில் விவசாயம் முன்னேறி யிருக்கிற அளவு கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மிகப் புரட்சிகரமான மாற்றமும் வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறது. அந்த வெற்றி இன்னும் அதிகமாகி, ஏழை எளிய மக்கள் மேலும் பயன் பெறுகிற அளவுக்கு

அந்தத் துறை பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பயிராக்குகிற முறையில், நீர் வீணாகாமல் பாதுகாக்கிறதிட்டம் வேண்டும். இன்றைய தினம் உதகமண்டலத்தில் மழை பெய்யவில்லை. அங்கே பயிர் ஆக்குகிற முறை புதிய விஞ்ஞான முறை பயன்படுத்தவில்லை. மிகச் சாதாரண முறையில் கூட அங்கே பயிராக்குகிறார்கள். அது காபி செடியானாலும் சரி, டீ செடியானாலும் சரி, வேறு பல பயிர்கள் ஆனாலும் சரி, நீர் வேகமாக ஓடிவிடத்தக்க அளவுக்கு பயிர் ஆக்குகிற காரணத்தால், நிலம் அழிகிறது காட்டேரி என்று பெரிய எரி இருந்தது. தலைவர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் செல்லாத இடம் இல்லை. அந்த எரியில் இப்போது தண்ணீர் இல்லை. மண்மேடாக இருக்கிறது. நாம் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து குந்தா திட்டம் உருவாக்கினோம். இன்று நான் சொல்கிறேன். மின்சாரத் துறை அமைச்சர் ஒரு நாளைக்கு வருந்தக்கூடிய நிலைமைகூட வரலாம். அந்தத் திட்டத்தைச் சுற்றி மேடுகளில் இருப்பவர்கள் பயிராக்கும் தவறான முறையால் அந்த அணைத் திட்டம் மண்மேடு ஆகிவிடும் நிலைமை 10 ஆண்டுக்காலத்தில் வரக்கூடும் என்ற மிகப் பயங்கரமான உண்மைகள் தெரியவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் போக்கத்தக்க அளவுக்கு நம்முடைய விவசாய மக்கள் நல்ல முறையில் பயிராக்குவது எப்படி என்பதற்கும் தண்ணீரும், அதே நேரத்தில் சேறும் கலந்து, அந்த எரிகளை, அணைக்கட்டுகளை பாழாக்கிவிடாத முறையிலும், புதிய திட்டங்கள்படி பயிராக்க வேண்டும். நாட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்கள் சுற்றிய நேரத்தில் நீர் வறட்சி மிக்க பகுதிகளை நானும் பார்த்தேன். அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் நிச்சயமாகப் பயிராக்க முடியுமென்று சொல்ல மாட்டேன். ஆனால், மரங்களையாவது நட்டாக வேண்டும். நாம் இன்றையதினம் நெல்லையும் பருப்பையும் மட்டுமே நம்பாமல், காய் கறிகளை, பழங்களை, நேராக உணவுப் பொருள்களாக உண்ணும் புதிய முறைகள் உடலுக்கு நல்லது என்ற காரணத்தால், 79 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்வதில் பெருமை இருப்பது போல் எதிர்காலத்தில் 50 லட்சம் டன் காய்கறிகளை, நேரடியாக உண்ணக்கூடிய உணவு வகைகளைத் தயாரிக்கும் அளவுக்கு விவசாயத்தில் புதிய மாற்றம் வந்தால் தான் நம்முடைய மனைவிமார்களை நம்பி அவர்கள் சமைத்தால் தான் சாப்பாடு என்ற நிலைமை இல்லாமல், மனைவிமார்களும் நன்றாகப் படித்து முன்னேற அந்த நேரத்தை ஒதுக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கு மென்று கூறி இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I rise to compliment the Minister for Agriculture on the excellent performance of this Government in the field of agriculture and I do not think there are many who will differ from me when we pay our tributes, not only to the Minister, not only to the department of agriculture and its dedicated staff, but also to the vast millions of our farmers who have also contributed in no small measure to the prosperity of agriculture in Tamil Nadu. Members have complimented, Sir, this Government on the tremendous progress that has been made in the cultivation of paddy and while it is undoubtedly true that in the field of paddy cultivation Tamil Nadu has recorded the best performance all over India during the past four years as the following figures will show, I must confess, Sir, that in other fields of

activity such as coarse cereals, pulses and oil-seeds we have not registered that amount of progress which is so essential to ensure a balanced growth in the agricultural field. As far as rice is concerned, between the years 1967-68 and 1971-72, All-India production increased from 37·6 million tonnes to 42·7 million tonnes, an increase of 14 per cent over the base year 1967-68. The only other State in India which produced more rice is West Bengal which has gone up from 5·2 million tonnes to 6·5 million tonnes registering an increase of 25 per cent. As far as Tamil Nadu is concerned, Sir, although in terms of volume, in terms of total production, we may be less than West Bengal, we have gone up from 4·1 million tonnes to 5·4 million tonnes which means an increase of 32 per cent over the year 1967-68. All this has been possible because in the Fourth Five-Year Plan greater emphasis has been laid on agriculture, more inputs have been forthcoming and the availability of fertilizer was also there during this period and if we are to maintain this progress, especially in the high yielding variety, I would like to make a special plea, Sir, that so far as fertiliser inputs are concerned, all these interruptions in supply should be eliminated and we should have a constant flow of the required fertilizer which will enable the farmers to grow these high yielding varieties.

One of the disadvantages in high yielding variety programme is that if you plant these high yielding varieties and if you do not have enough fertilizer as inputs into this, the entire yield pattern may be affected and farmers may lose interest and revert to the traditional practice of old grains. I, therefore, request the Hon. the Minister for Agriculture to apply as much pressure as possible on the Hon. the Minister for Co-operation so that fertilizer would be distributed through the co-operatives in a fair way to ensure that at least during the next monsoon season we will have adequate stock of fertilizer to keep this thing going.

Sir, as far as pulses and oilseeds are concerned, our production in the matter of pulses is only 108 thousand tonnes while the all-India production is 11 million tonnes. We are only producing 1 per cent of the total all-India production. As far as oilseeds are concerned, we are producing 14 per cent and I am very glad that the Tamil Nadu Government are not only thinking of stepping up production of groundnut, castor, cashew and other oilseeds but also a new variety which is stated to be yielding very good results, namely, sun flower. I hope, Sir, that this programme will be intensified in the coming year. While we have to grow groundnut in increasing quantities, this new variety of sun flower which is expected to yield a very good type of oil can be used progressively as a cooking medium in our State. Intensive efforts will be made to grow those seeds all over Tamil Nadu and especially in dry-farming areas more intensive cultivation of sun flower is required so that the economy may be improved in those areas.

Sir, reference was made in the policy note on agriculture to the appointment of a committee to go into the cost structure and production. I am very happy, Sir, that this is being done because in all the Acts that have come before this House, whether it pertains to land reform as to how many acres a man should have or what is an economic holding or whether it is agricultural income-tax, I am afraid that the statistics that have been furnished are totally unrealistic and I hope that this new committee which will be appointed by the Tamil Nadu Government will make a serious study of this problem, because there are wide variations regarding soil conditions, fertility, availability of water resources and costs of inputs. I hope, Sir, that this Committee—we had a Committee in 1965 which also produced a very good report, but I think it is a little out of date now-will go into it and we may be able to know how much a man can earn if he has ten standard acres or 15 standard acres or 20 standard acres. I do not—want to go into the question of land reforms and how revolutions can be effected in our agrarian economy. It is quite true that we have vast millions of unemployed people or under-employed people in our rural areas and unless we do not have the lands to distribute to all these people and unless we think of diversifying agricultural activities and introducing new activities of animal husbandry, poultry keeping, development of Inland fisheries and perhaps a few cottage industries, I do not think we are ever going to solve the problem by merely distributing the land, because our population is exploding at a fantastic rate. We had 360 million rural population in 1966 which has gone up to 434 million in 1971 and which will probably go up to 550 million and at this rate if we are going to sub-divide the land, it will become totally an uneconomic proposition.

Sir, one other point I would like to mention and this I have already mentioned in a previous debate. I would like to know from the Minister whether there are any difficulties in adopting a plan which I have suggested, i.e., apart from dry lands in Ramanathapuram district and various other districts where intensive dry farming has to be adopted and new techniques have to be evolved, I would like to know whether we could not start agricultural estates on the model of industrial estates that we have in our country ; industrial estates formed by purchasing undeveloped lands, laying roads, water pipes, giving power supply, etc., and selling the developed areas to small-scale, medium-scale and large-scale industrialists for setting up industries. I believe, Sir, that in the field of agriculture, some pioneering effort is required.

I am sure the Hon. the Minister for Agriculture would take a very deep interest in the plan, being an agriculturist himself, and will try to have a plot of ten to twenty thousand acres anywhere between South Arcot and Tiruchirappalli districts, where we have thousands of acres of dry land, where nothing grows and nothing has ever grown ; and

we should think in terms of using that land for agriculture. I quite agree that it would require heavy investment. But, I think, as a pioneering attempt at least we can find out whether five or ten thousand acres of land could not be taken up in Tiruchirappalli district itself, because that is the district, the Hon. Minister hails from and he would be naturally more interested in the project itself. I would strongly urge that this may be taken up as a plan scheme, that the details may be given to the Government of India and that full attention may be given to this project and, if necessary, after five or ten years, by which time a great deal of Government assistance would be required, these lands could be distributed, not to any person already having lands, but to those landless labourers who are so plentiful in our State.

Sir, one word more and I have done, namely, the point which my hon. Friend Thiru Arivazhagan referred to and that was in regard to fruit and vegetable cultivation. I have been told that in Delhi and in places in Punjab, vegetable cultivation has become so much profitable that many farmers have diverted their lands to vegetable cultivation. Although I know that some attempts are being made, the Agricultural Department has 100 such schemes, every one a wonderful scheme only on paper, Sir. But, unfortunately, there is not a single scheme to which we are able to devote that much attention or probably allocate that much resources which will be necessary to get the results required. I hope that in our urban or municipal areas and towns with a population of over 20,000, intensive steps would be taken not by way of subsidies—I am not asking for subsidies—but at least by ensuring that seeds for vegetable cultivation and proper know-how are given to the people cultivating garden plots. One of the essential needs of the agricultural services is not merely to say that we have the seeds and fertilisers available at certain Panchayat Union Headquarters and the District Headquarters. But I have always been insisting that if our agricultural services should reach the farmers, we must have a greater degree of mobility in our own agricultural services. This would require our extension staff being given facilities to reach the farmer, because whatever advice you may give, whatever broadcast you may have over the All India Radio there is nothing like personal contact. I would strongly advocate that our agricultural extension staff be strengthened so that they could have more direct talk and contact with the farmers. Thank you, Sir.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, விவசாய வளர்ச்சியும் உற்பத்தியும் நாட்டில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வருவதுபற்றி நாம் அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடையலாம். திட்டங்களின் மூலமாக ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டிலும் அனுபவத்தை மேலும் மேலும் பெற்று அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக வழிவகை ஏற்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் இந்த வளர்ச்சி மென்மேலும் முனைப்புடன் வெற்றி அடைந்துகொண்டு வருகிறது. நமது மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் 4·30. பி. ப.

1972-73-ஆம் வருஷத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததை விட இந்த ஆண்டு இட்டத்தட்ட ரூ. 66 லட்சம் குறைவாக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படிக் குறைந்தது என்று தெரியவில்லை. மேலும் விவசாயத் துறையில் அதிக வளர்ச்சி காண, நாம் விவசாயத் துறைக்கு அதிகம் ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். கொள்கை விளக்கத்தில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய முயற்சிகளைக் கவனிக்கும்போது, இன்னும் அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டுமென்றுதான் தோன்றுகிறது. அரசு அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, விவசாயிகளுக்கும், நமது பல்வேறு துறைகளுக்கும் மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பல்வேறு திட்டங்களில் வழிவகைகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. அப்படி பல திட்டங்களின் மூலமாக பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவழித்தாலும் கூட, அந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக செலவிடக் கூடிய ஒவ்வொரு பைசாவும் பலன் தரத்தக்க அளவிலே செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற சிரத்தை மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும், அதிகாரிகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் ஏற்பட்டு, எல்லோரும் சேர்ந்து இணைந்து செயல்படுவதன் மூலமாகத்தான் நல்ல பலனை விரைவில் காணமுடியும். அந்த வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிகுபயன் தரும் பயிர் திட்டங்கள் 10, 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நாள் அதிகமாக, அதிகமாக, பிந்திய வருஷங்களில் அந்தத் திட்டங்கள் நல்ல பலனை அளித்து வருகின்றன. அவற்றைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு வருவது அவசியம். இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல், இந்திய-ஜெர்மனி-நீலகிரி திட்டத்திலே "தாசனிட்" என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன பொருள் என்று விளங்கவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, இலாக்கா மூலமாகக் கொடுக்கக்கூடிய புல்டோசர் என்று நினைக்கிறேன்—"சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்கள்" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது 'புல்டோசர்' என்று கருதுகிறேன். அந்த டிராக்டர் யந்திரங்களுக்கு வாடகை வெகுவாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும். அதிகத் தொகை வாடகையாக நிர்ணயத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகை குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறிய விவசாயிகளுக்கு உரிய தீவிரத் திட்டம் சில ஜில்லாக்களில் மட்டும் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இராமநாதபுரம் போன்ற மானாவாரி ஜில்லாக்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும்.

உரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும், நமக்குப் பல கஷ்டங்கள் நேர்ந்தாலும் கூட அவற்றை நிவர்த்திக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். மாநில அளவில் முயற்சிகளை எடுக்கும்போது, ரெவின்யூ போர்டோ, ஃபுட் டிபார்ட்மெண்டோ, அதிகாரிகளோ, யாராக இருந்தாலும், சிரத்தையோடு அதைப் பெறுவதற்காக, ஃபுட் கார்ப்பரேஷனோடு சண்டையிட்டு, முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 28] திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு,

நமது மாநிலத்தில், சென்னையும் நாகப்பட்டினமும் துறைமுக நகரங்களாக இருப்பதாலே, வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்லும் உரத்தை எந்த அளவுக்கு இங்கே 'டேப்' செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு முயற்சிகளை எடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த வகையிலே அவர்கள் இந்த உணவு உற்பத்தித் துறையில்—அவர்கள் ரெவின்யூ இலாக்காவில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயத் துறையில் இருந்தாலும் சரி, வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். விநியோகம் சம்பந்தமாகக் கூறப்படும் குறைபாடுகளை அகற்ற ஆவன செய்யவேண்டும். விவசாயிகளும் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். உரம் இருப்பு வைக்குமிடத்தில், உர மூட்டைகள் கெட்டுப்போகாதவாறும் குறைந்து விடாதவாறும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்தக் காரியங்களை செவ்வனே நேர்த்தியாகச் செய்வதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படாமல் தடுக்கலாம். அதை அரசு யோசிக்கவேண்டும். போதிய கோடவுன் வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும். மூட்டைகளை கப்பலிலிருந்து இறக்கி சென்னையிலிருந்து மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்கு அனுப்புகிறபோது ரயிலில் வரக்கூடிய மூட்டைகள் குறைந்து விடுகின்றன. ஃபுட் கார்ப்பரேஷனில் இதைப் பற்றிக் கேட்டால், ஏற்றிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்றியபோது பக்கத்திலே இருந்து பார்த்துக்கொண்டா இருந்தோம் என்று ரயில்வே டிபார்ட்மெண்டார் சொல்கிறார்கள். யாரிடம் கேட்பது என்று தெரியவில்லை. எங்கள் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில்கூட 26 மூட்டைகள் குறைவாக வந்து சேர்ந்தன. அத்தனை பேரையும் அணுகியாயிற்று. ரயில்வே டிபார்ட்மெண்டின் மீது வழக்குத் தொடர கோர்ட்டுக்குத்தான் போக வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படியெல்லாம் நடக்காமல், இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வராமல் கவனிக்க வேண்டும். இன்னார் தான் பொறுப்பு என்ற வகையிலே அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உரப் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்தவரையில், எங்களிடம் இல்லை. வியாபாரிகளிடம் தான் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதையும் யோசிக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் உர வியாபாரம் செய்யலாம். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக விநியோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். வியாபாரிகளுக்கு அந்த மூட்டைகள் எங்கேயிருந்து வந்தன என்ற கணக்கு எடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளே விற்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஒழுங்காக நடந்துகொள்ளாமல், வாங்கிய இடத்திற்குப் பக்கத்திலேயே வியாபாரிகளிடம் விற்றுவிடுகிறார்கள் என்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இது வருந்தக்கூடிய விஷயந்தான் இதை யோசித்துப் பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும். விவசாயிக்கு உரக்கடன் கொடுக்கிறபோதுகூட யார் விவசாயி என்று அறிந்துகொள்ளாமலேயே உரக் கடன் கொடுக்க் சிபாரிசு செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் உர மூட்டைகளை, பயிருக்குத் தேவையில்லை என்றால், வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 10. 20 என்று அதிகமாக லாபம் வைத்து விற்கிறார்கள். இதிலே சம்பாத்தியம் தேடிக்கொள்கிறார்கள். இப்படி சாதாரணமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது. இவைகளையெல்லாம் தடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். உரம் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களுடைய தவறான நடவடிக்கைகளையெல்லாம்

தடுக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி உரம் கொடுப்பதற்கு விவசாயிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது முறையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பூச்சி மருந்துகள் விஷயத்திலும் கூட அதே மாதிரித் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். பூச்சி மருந்து வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தின் மூலமாக இலாக்காவில் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தப் பூச்சி மருந்து வாங்கும்போதுகூட, சர்க்கரை வாங்கி விற்பதுபோல, பக்கத்திலேயே வியாபாரி இருக்கிறார். அவரிடம் கொடுத்துவிட்டு உடனே பணம் வாங்கிக் கொண்டுபோகிற பகிரங்கமான காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்தக் காரியங்களைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இப்புத்தகத்தில் "பாத்திகள்" என்ற வார்த்தை வருகிறது. செயல் விளக்கமுறை சம்பந்தமாக. "பாத்தி" என்பது சிறிய இடத்தைத்தான் குறிக்கும். 10 செண்டு, 1 ஏக்கர், 1 ஹெக்டேர் பாத்தி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. "கர்ப்பூர பாத்தி கட்டி, கஸ்த்தூரி எரு போட்டு . . ." என்று சொல்வார்கள். பாத்தி என்றால், 12 அடி நீளம், 8 அடி அகலம். எனவே, இந்த இடத்தில் பாத்தி என்ற வார்த்தையை உபயோகித்திருப்பது சரியல்ல. வேறு ஒரு வார்த்தை கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

பருத்தி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், என்னுடைய அனுபவத்தின் மூலமாக அறிந்த ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்கிறேன். பருத்தி அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. வெளி இடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பருத்தி பயிரிட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கக் கூடிய காரியமாகும். அங்கே பருத்தி வாங்குவதற்கு யாரும் இல்லை என்று சொல்வதைக் கேட்க கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒன்று சொல்லலாம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளையெல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்த்து அங்கேயுள்ள பருத்தியை எல்லாம் சங்கம் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்து, அரைத்து அங்கேயே பேலாகக் கட்டி, அங்கேயிருந்து நேடியாக நடுத்தரகர்களில்லாமலேயே, பஞ்சு மில்களுக்குக் கொடுத்து பணம் பெற முடியும். அந்த முறையை நன்றாகச் செய்யலாம். விவசாயிகளும் அனுகூலம் அடைய முடியும். அதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பருத்தி வாங்க ஆள் இல்லையே என்று கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இதை வாங்க ஆள் இல்லையே என்பதற்காக அங்கேயே வாங்கி, அங்கேயே அரைத்து அவற்றை விற்பதற்கு, ஆசை காட்டுவதற்கு— ஆசையூட்டுவதற்கும், நான் தயாராக இருக்கிறேன்—எனது மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிகமாகப் பஞ்சு தேவையாக இருக்கிறது. 10 லட்சம் ஏக்கரா இப்போது உற்பத்தியாகிறது. 20 லட்சம் ஏக்கராவில் உற்பத்தி செய்தால் தான், நமக்குத் தேவையான பருத்தி கிடைக்குமென்று இங்கே

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய ஊக்கம் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு களை அரசு செய்ய வேண்டும்.

பருத்தி, மிளகாய் முதலிய மகசூல்களுக்கு நோய்கள் எங்கிருந்து தான் வெகு சீக்கிரமாக வருகின்றனவோ, தெரியவில்லை. ஒன்று போனால் ஒன்று வந்து பற்றிக்கொள்ளும். பருத்தியை இங்கே அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு, அதிலே வரக்கூடிய நோய்களைத் தடுப்பதற்கான முறையிலே உடனே முயற்சிகள் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிப்பதற்கு முன்னால் இந்த விவசாயத் துறையில் எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை மேலும் மேலும் ஊக்கமாக நடத்தி நம்முடைய நோக்கங்களை பூர்த்தி செய்வதற்கான வகையிலே அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

**Mr. Chairman : Thiru T. K. Ponnuvelu, Only 10 minutes.**

*திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத்துறை பற்றிய கொள்கைக் குறிப்புகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரன் என்ற முறையிலே வரவேற்கிறேன். அதனைவிட மேலாக அதே வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவன் என்ற முறையிலே நான் வரவேற்பதிலே உள்ளபடியே பெரிதும் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

கடந்த 5, 6 ஆண்டு காலமாகத் தமிழ்நாட்டிலே எவ்வளவோ இடுக்கண்களுக்கிடையில் வேளாண்மைத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு சர்க்கார் இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவிலே உதவியாக இருக்க முடியுமோ அந்த அளவிலே உதவி செய்வதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கக் கூடிய சர்க்கார் இருக்கிறது என்பதிலேயும் நான் உள்ளபடியே பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

**(மாற்றுத் தலைவர் திரு. அய்யணன் அம்பலம் தலைமை.)**

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கடந்த 6 ஆண்டுகளிலே விவசாயத்தில் எந்த அளவிலே நாம் ஈடுபட்டு எந்த அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 40 லட்சம் டன்னிலிருந்து 72 லட்சம் டன்னாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியதைக் கூறினார்கள். அதனை 79 லட்சம் டன்னாக உயர்த்த இருப்பதையும் குறிப்பிட்டதையெல்லாம் நாம் பெருமையாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நிலையில் நாம் மேலும் புகழாரங்களை சூட்டிக்கொண்டிருப்பதை விட, தேவையான பலவற்றைச் செய்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், விவசாயத்தைப் புரிந்தவர்கள் இந்தத் துறை யின் அமைச்சர் பொறுப்பை இன்றையதினம் நிர்வாகம் செய்கின்றார்கள், ஆகவே சொன்னால் செய்வார்கள் என்ற உணர்ச்சியில், விவசாயிகளுக்குத்

தேவையான சில விவகாரங்களை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். அந்த விவகாரங் கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்கள் வேறு வேருக இருக்கலாம்; ஆனல் அவை விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத்திற்கும் தேவை என்பதாலே, கூட்டு மொத்தமாக இலாக்காக்களைப் பார்க்காமல், இவை விவசாயி களுக்குத் தேவை என்னும் உணர்வில் நான் உங்கள் முன்னல் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பழைய ரக நெல்லைப் பயிரிடுவதற்குப் பதிலாகப் புதிய ரக நெல்லைப் பயிரிடுகிறோம். அதற்கு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, தங்குதடையில்லாமல் உரம் தேவைப்படு கிறது. ஆண்டிற்கு ஆண்டு உரத்தின் தேவை அதிகப்பட்டுக்கொண்டிருக் கிறது. அதே போல உரம் மட்டும் இந்தப் புதிய ரக நெல்லுக்குப் போதுமா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக அது போதாது என்பதையும் அதற்கு முன்பு இருந்ததைப்போல இரண்டு பங்கு தண்ணீர் தேவை என்பதையும் நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். அந்த அளவிற்குத் தண்ணீர் இன்றைய தினம் தங்குத் தடையில்லாமல் கிடைக்கிறதா என்றால், இல்லை என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்தாக வேண்டும்.

இருக்கக் கூடிய ஏரிகளை முறையாகப் பராமரிக்கவேண்டும். ஆனல் இன்று உள்ள சட்டப்படி ஏரிகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்புத்தான் சர்க்காருக்கு உண்டே தவிர்த்து ஏரிக்கு நீர் வரக்கூடிய வரவுக்கால்வாயைப் பராமரிப்பதற்கு வேண்டிய பொறுப்பு குடிமராமத்து என்ற நிலமையிலே மட்டும் தான் இருந்து வருகிறது. குடிமராமத்து என்பது, தலைவரவர்களே, நான் மிகவும் வினயமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்—அது பத்தாம் பசலி உணர்வுகள்; நடைமுறைக் காலத்தில் ஒழிந்து போகவேண்டிய பழைய ஜமீன் முறை என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளியவர்கள் ரத்தத்தை உறிஞ்சக்கூடிய மிக மோசமான நிலையிலே உள்ள ஒரு திட்டம். நூற்றுக்கணக்கான காணிக்குச் சொந்தக்காரனும் ஒரே ஒரு ஆளை அனுப்புவான், நிலமே இல்லாத ஒரு ஏழைக் குடிமகனும் ஒரு ஆளை அனுப்ப வேண்டுமென்ற நிலைமையில் உள்ள ஒரு பத்தாம் பசலிக் கொள்கை அது. அந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும். அல்ல, அல்ல, அந்த முறை ஒழிக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

சர்க்கார் பொறுப்பிலே எப்படி ஏரிகளை பராமரிப்பது என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அதேபோல வரவு கால்வாய்களையும் பராமரிக்கும் பொறுப்பை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலமாக பெய்யும் மழையை ஒழுங்காக நாம் நாட்டிலே ஏரிகளை நிரப்பு வதற்குப் பயன்படுத்தவேண்டும். நிரம்பிய அந்தத் தண்ணீரை முறை யாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய நாவலர் அவர்களுடைய மிக நெருங்கிய உறவினராகவும் எனக்கு மிக வேண்டிய நண்பராகவும் இருக்கக்கூடிய திரு. குமாரசாமி அவர்களுடைய சீரிய தலைமையில், மிக நல்ல முறையிலே பூண்டியிலே தண்ணீர் பாதுகாப்பிற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் என்ன

என்பதை ஆய்வு நடத்த அனைத்து இந்தியாவிலிருந்து வல்லுநர்கள் எல்லாம் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். அது பற்றி ஆய்வுகள் நடைபெற்றன. ஆனால் அவர்கள் அதற்குரிய விஞ்ஞான ரீதியான கெமிகல்ஸ் மிக கூடுதலான விலையில் இருக்கின்றன. கெமிகல்ஸ் முறையில் பாது காப்பற்கு அதிகச் செலவு ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கெமிகல்ஸ் இங்கேயே தயாரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். மேலும் அதுபற்றிய ஆராய்ச்சி கள் செய்ய ஊக்குவதற்கு வேண்டிய முறையிலே சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தண்ணீர் விஞ்ஞான ரீதியிலே பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

இன்றைய தினம் ஏரிகளில் தங்குகிற தண்ணீரில் 40 சத வீதம் "எவாப்பரேஷன்" மூலமாகப் போய் விடுகிறது. அதைத் தடுக்கவேண்டும். அதே போல அந்தத் தண்ணீர் கால்வாய்கள் மூலம் வீணடிக்கப் படுகிறது. நமக்குத் தண்ணீர்த் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு தான் உரம் கொடுத்தாலும், கொடுத்த உரத்தை எவ்வளவுதான் விவசாயி கள் பயன்படுத்தினாலும், பின்னர் அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் இருந்தால் தான் எக்கராவிற்கு ஐ. ஆர். 8 நெல், 75 கிலோ கொண்டது 50 மூட்டை பயிரிடக்கூடிய அதே விவசாயி 75 மூட்டை 80 மூட்டை கிடைக்குமளவுக்கு பயிரிட முடியும். தங்கு தடை இல்லாமல் தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்பதை நான் விவசாயி என்ற ஹோதாவில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சர்க்கார் தன்னுடைய இலாக்காக்கள் மூலமாக தரைக்கு அடியில் தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்ப்பதற்கும், அதற்குப் பிறகு குழாய்க்கிணறுகளை அமைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்து தருகிறார்கள். லட்சக் கணக்கிலே பணம்போட்டு அதற்கு உரிய ஒவ்வொரு இயந்திரமும் வாங்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு அந்த இயந்திரத்தை அனுப்பும் ஒவ்வொரு நாளும் நூற்றுக்கணக்கிலே மானியம் என்ற முறை யிலே தரப்படுகிறது. நான் அதனைப் பயன்படுத்தியவன், ஆகவே இதனை உணர்ந்திருக்கிறேன். இயந்திரத்திற்குச் சுமார் மூன்று இலட்சம் ரூபாய் மூலதனம் போடுகிறோம். அத்துடன் அனுப்பும் டிரில் சூப்ரவைசர், டிரில்லர், துணை டிரில்லர் ஆகியோர் முறைப்படி படிக்காதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பவர் டிரில்லர்களை படித்த, பொறுப்புள்ளவர்கள் மூலமாகத்தான் அனுப்ப வேண்டும். இன்றுள்ள நிலையில் தரைமட்டத்திலிருந்து போடும் பவர் டிரில்லர் சர்க்கார்வசம் இருக்கிறது. ஆனால் எல்லா விவசாயிகளும் தரை மட்டத்திலிருந்து போடவேண்டுமென்று இல்லை. பல விவசாயிகள் தங்களுடைய கிணறுகளை இன்னும் ஆழப்படுத்தி குழாய்க் கிணறுகளைப் போட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் துறையிலே வேண்டிய நவீன இயந்திரம் இல்லை. தனியார் துறையிலே இருக்கிறது. அதே போல சர்க்கார் துறையிலே அவைகளை வாங்கியாக வேண்டும். அதை நாம் பயன்படுத்தினால், நல்ல பலன் கிடைக்கும், "ஏர் கம்பிரசர்கள்" தேவை. போடப்பட்ட அந்தக் குழாய்க் கிணறுகளில் தண்ணீர் உண்டா? இல்லையா? என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ள மிகக் காலதாமதமாகிறது. நீண்ட பல மாதங்கள்

காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. 28, 30 பவர் டிரில்லர்கள் இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு யூனிட்டுக்கும் ஒரே ஒரு ஏர் கம்ப்ரெஸர்தான் இருக்கிறது. பவர் டிரில்லரைக் கொண்டு வந்து ஒரு முறை போட்டு விட்டால், குழாய் களின் தரத்தை ஒட்டி நல்ல முறையிலே போட்டுவிட்டால், அப்படிப் போட்டதற்குப் பிறகு ஆயுள் முழுவதும், தண்ணீர் நல்ல முறையில் இருந்தால் மறுபடியும் இந்தக் குழாய்க் கிணறுகளுக்குப் பவர் டிரில்லர் தேவையில்லை. ஆனால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஏர் கம்ப்ரெஸர் தேவைப் படுகிறது. ஆனால் பிராந்தியத்திற்கு ஒரே ஒரு ஏர் கம்பிரஸர்தான் இருக்கிறது. நாம் நம் வீட்டிலே பிறந்துள்ள குழந்தை ஆணு, பெண்ணு என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு முடியாமல் கதவுக்கு இந்தப் பக்கம் நீண்ட பல மாதங்கள் காத்துக் கொண்டு இருப்பதைப் போல விவசாயிகள் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் வேடிக்கையுடன் கூடிய வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உர விநியோகம் பற்றி நம்முடைய பெரியவர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்குக் கவனம் இருக்கிறது, 1967-ம் ஆண்டில் இதே போல ஒரு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இன்றைய துணைப் பொதுச் செயலாளரும், நம் முடைய ஆட்சியிலே பிற்பட்டோர் நல அமைச்சராகவும் இருக்கக் கூடிய மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே இருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் இப்படிப்பட்ட தட்டுப்பாடு வந்ததும் பாராளுமன்றத்திலே பேசியது எனக்கு ஞாபகத்திலே இருக்கிறது. 'இப்படி உரம் வந்ததும் எந்தெந்த இடங்களுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை உடனே பிராந்தியச் செய்தியில் அறிவித்தால், திருடு போவதற்கு, பிளாக் மார்க்கெட் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல், ஊர் மக்களே பார்த்துக் கொள்வார்கள். இதனை நீங்கள் செய்ய வேண்டும்" என்று அன்றைய தினம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே பேசினார்கள். அதற்குப் பிறகு பிராந்தியச் செய்தியில் அது ஒலிபரப்பப்பட்டது. அதன் விளைவாக அந்த பிளாக் மார்க்கெட் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. அதே போல இன்றைய தினம் நாமும் அந்த முறையைப் பின்பற்றினால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு விவகாரங்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். இருந்தும் விவசாயிகளுக்கு வேளாண்மை துறை பற்றிக் கூட பேச நேரம் கொடுப்ப தில்லை. ஆகவே, ஒன்றிரண்டு மட்டும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

இன்றைய தினம் நம்முடைய மாவட்ட விவசாய இலாகாவில் வேலை செய்யக்கூடிய கடைநிலையில் இருக்கக்கூடிய இந்த இலாகா சிப்பந்தி களுக்கு ஊதிய முறை சரியில்லை என்பதனை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட் டிருக்கிறேன்.

அவர்கள் சரிவர நம்முடைய நிலங்களுக்கு வருவதில்லை, நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வதில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மைதான் ; அவர்களை வேலை வாங்க வேண்டிய முறையில் வேலை வாங்க வேண்டுவது நம்முடைய கடமை என்றாலும், அவர்களுக்குத் தர வேண்டிய ஊதிய உயர்வைத் தர வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு அமைச்சரவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வேன்.

அதேபோல ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விற்பனைக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய மாவட்டமான செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அந்த விற்பனை வாரியம் கடந்த 34 35 வருஷங்களுக்கு மேல் இயங்குகிறது. ஏறத்தாழ விவசாயிகளில் 80 சதவிகிதம், நிலக்கடலையை 40, 50, கிலோதான் என்றாலும், இந்த கமிட்டிக்குக் கொண்டுவந்துதான் விற்கிறார்கள். அதன் மூலம் தான் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அதைத்தான் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் ; நம்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நெல்லைக் கொண்டு வருவதில்லை. ஏன் என்று அருள் கூர்ந்து எண்ணிப் பார்த்தாக வேண்டும். அது ஒன்று.

4·40 பி. ப.

இரண்டு, அந்த விற்பனை வாரியத்திற்கு ஒரு மேலிடம் இருக்கிறது. அந்த மேலிடத்திலிருந்து ஒரு உத்தரவு வரும். அதற்கு மாறான உத்தரவு சர்க்காரிடமிருந்து வருகிறது. அதே போல் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலிருந்து நாங்கள் தீர்மானங்கள் போட்டு அனுப்புகிறோம். அப்படிப் போட்ட தீர்மானங்கள் போட்டபடியே இருக்கின்றனவே தவிர—மாதங்கள் என்றல்ல, ஆண்டுகள் ஆனாலும்—பதிலே வருவதில்லை. 2½ வருஷங்களுக்கு முன்னால் என்று நினைக்கிறேன், எங்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் அடையாளச் சின்னத்தை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று எழுதி அனுப்பியதற்கு பதிலை அனுப்ப வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, விவசாயம் நமது நாட்டின் முதுகெலும்பு போன்றது. நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலோர், சுமார் 80 சதவிகிதத்தினர் கிராமங்களில்தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய முக்கிய தொழில் விவசாயம்தான். ஆகவே, எந்த அரசு வந்தாலும் விவசாயத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமுள்ளது. இதையெல்லாம் அறிந்துதான், ஆட்சியில் உள்ளவர்கள், கிராமங்களிலேயுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் விவசாயத்தையும் இதுபோன்ற முக்கியத்துவமுடைய கல்வியையும், இந்த இரண்டு பொறுப்புக்களையும் மேற்கொண்டு செய்து அங்குள்ள குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்ற அளவுக்கு, இந்தியாவுக்கு வழிகாட்டியாக நமது மாநிலத்தில் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தோம். 1958-ம் வருஷச் சட்டத்தின் மூலம் இது அமுலுக்கு வந்தது. இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்படுவது

கண்டு உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எந்த நோக்கத்துடன் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவது கண்டு மகிழ்ச்சியடையாமல் இருக்க முடியாது. இதிலுள்ள குறைகளை அரசாங்கமும், அமைச்சரவர்களும் நேரடியாகக் கவனித்து, போக்கி வந்தால் இன்னும் கூட நல்ல முறையில் நாம் வெற்றியடைய முடியும். எனவே அதிலுள்ள குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. கிணற்றைத் தோண்டும்போது, அவற்றில் கறும் பாறை வந்து விடுகிறது. எனவே அந்தக் கற்களை உடைத்து, தண்ணீரை மேலே கொண்டுவர முடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது தரப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் "Rock Blasting Unit" வாங்கிக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது முக்கியமான விஷயம். அதை நிறைய வாங்கி அளிக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும் படியாக, ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி "போரிங்" போடுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நவீன முறையில் துளைகள் போடுவதற்கு இயந்திரங் கள் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு 38·87 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "Rock Blasting Unit" க்காக 71·5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆரம்பக் கட்டமென்று நினைக்கிறேன். இது நமக்கு ரொம்பத் தேவை. நமது மாநிலமே விவசாயத்தை நம்பி வாழும் மாநிலம். விவசாயத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு தொழில் நடத்தும் மாநிலம். எனவே இவைகளுக்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வெகு நாட்களாக நாம் பேசி வரும் விஷயம் "Crop Insurance" ஆகும். எல்லா "Crop" களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வர முடியவில்லையென்றாலும், முக்கியமான பயிர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். பயிர்கள் கெட்டுப்போனால், இடுப்பு ஒடிந்தது போல, விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே முக்கியமான பயிர்களாகிய நெல் பயிரையும், பருத்திப் பயிரையும் இந்த "Crop Insurance" திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டும் பெரும் பணம் செலவழித்து விவசாயம் செய்யப்படுவதாகும். இந்த இரண்டையும் "Crop Insurance" திட்டத்தின் கீழ் முதலில் கொண்டுவந்துவிட்டால், மற்றப் பயிர்களை வருடத்திற்கு இரண்டு பயிர்களாக "Extension" கொடுத்துக் கொண்டு வரலாம். எனவே இதை இப்போதுள்ள அமைச்சரவர்கள் கவனிப்பார் களென்று நம்புகிறேன். பொதுவாக நாம் நெல் பயிரைப் பயிரிடுவதில் தான் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்துகிறோம். ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெளிவுபடுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நெல்லை மட்டும் விளைவிப்பதன் மூலம் நமது பசி, பஞ்சத்தை நீக்கி விட முடியாது. சோளம், கம்பு, வரகு, கேழ்வரகு, தினை, குதிரைவாலி

போன்ற மற்ற தானியங்களையும் அதிகமாக விளைவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நெல் விலையைக் குறைக்க முடியும். இல்லையென்றால் நெல் வேண்டுமென்றும், அரிசி வேண்டுமென்றும் மக்கள் சொல்வார்கள். இந்தத் தானியங்கள் நெல்லுக்குக் குறைந்தவையல்ல. கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் இந்தத் தானியங்களை மிகவும் விரும்புவார்கள். இவைகளில் அதிக விளைச்சலைத் தரும் பயிர்களை—ஐ.ஆர். 8 போன்ற ரகங்களைப் போல, இந்தப் பயிர்களிலும்—உண்டு பண்ண வேண்டும். இப்போது சோளம், கம்பு ஆகியவற்றில் வந்திருக்கிறது. வரகு, கேழ்வரகு, தினை, குதிரைவாலி போன்ற மற்ற தானியங்களிலும் இவைகள் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதே போன்று பருப்பு வகைகளிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். துவரம் பருப்பு, உளுத்தம் பருப்பு, பச்சைப் பயிறு பேன்றவைகள் குறைந்த அளவில்தான் விளைந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பருத்தியைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களே அதைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

விவசாயம் நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்றால், ஏரிகளுக்கும், குளங்களுக்கும் தண்ணீர் வருகின்ற "சப்ளை சேனல்"ஐ நன்றாகத் துரு எடுத்து, ஆவன செய்ய வேண்டும். பல இடங்களில் இப்படி இருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில்கூட இப்படியிருக்கும் இரண்டு குளங்களைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். மாவட்டக் கலெக்டரிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது விவசாயத்தைப் பற்றி நிறைய ரிசர்ச் செய்கிறார்கள். அதற்காக நிறைய பணம் செலவழிக்கிறார்கள். இந்த ரிசர்ச் செய்வதன் பலன், விவசாயிகளுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகக் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ரிசர்ச் செய்வதன் பலன் உடனடியாகக் கிடைக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பிரயோசனம் இல்லை. உதாரணமாக நெல்லுக்கு இவ்வளவு தண்ணீர் தேவை என்றிருக்கிறது. இப்போது பார்ப்போமானால், நெல்லுக்கு எந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டால், 5 அங்குலம் அல்லது 6 அங்குலம் அளவுக்குக் குறையாமல் நிலங்களில் தண்ணீரை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் சொல்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நிறைய கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் ரிசர்ச்சில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், காயக் காய தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தால், நல்ல பயன் கிடைக்கும் என்கிறார்கள். தண்ணீரை எப்படிக் கட்ட வேண்டுமென்று அவர்கள் குறித்த காலத்தில் விவசாயிகளுக்குச் சொன்னால், இன்னும் அதிகமான ஏக்கர்களுக்கு அந்தத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சலாம். 100 ஏக்கர் அளவுக்குப் பாயும் தண்ணீரை, 120, 150 ஏக்கர்களுக்குப் பாய்ச்சலாம். எனவே ரிசர்ச் செய்வதால் ஏற்படும் பயனை உடனுக்குடன் விவசாயிகளுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கரும்பு சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் அதிகமாகப் புகார்களைச் சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கரும்பின் விலையும், சர்க்கரையின் விலையும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரியானா, உத்திரப் பிரதேசம் மாநிலங்களில் ஒரு டன் கரும்புக்கு 125 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் ஒரு டன் கரும்புக்கு 85 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் ஏமாளிகள் அல்ல. இனியும் இதைப் பார்த்துச் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

அரியானாவில் ஒரு டன்னுக்கு 125 ரூபாய் கொடுக்கும்போது, இங்கு மட்டும் 85 ரூபாயென்று அமைச்சரவர்கள் ஏன் நிர்ணயிக்க வேண்டும்? அரசாங்கம் அதனுடைய கவனத்தையும், சாமர்த்தியத்தையும் இதில் காட்டவில்லை. இந்த மாநிலத்தின் விவசாயிகளுக்கு அரியானாவில் கொடுக்கும் விலையைப் போல் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். இல்லையென்றால், நாம் ஏன் 85 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். சர்க்கரையை எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விலைக்கு விற்கிறார்கள். அது மாதிரி கரும்புக்கும் ஒரே விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அவர்கள் சொல்லலாம், "Sugar Content" அங்கே அதிகமிருக்கிறதென்று. அது தப்பு. மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய "Sugar Content" சர்க்கரைச் சத்து இந்தியாவிலேயே இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. அது போக நமது விவசாயிகளைப் பற்றிக் கூட நான் சொன்னேன். விவசாயிகள் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பி வாழமுடியாது. ஆகவே, சில தொழில்களை விவசாய இலாகா நிறுவுவது நல்லதென்று நினைக்கிறேன். கிராமங்களில் சிறு குடிசைத் தொழில்கள் இருந்தால் தான், அவர்கள் 12 மாதங்களும் பசியில்லாமல் வாழ முடியும். அவர்கள் விவசாயம் செய்யும் நேரம் போக, மீதியுள்ள நேரத்தில் குடிசைத் தொழில்கள் செய்து வாழ வழி வகைகளை வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களில் மின்சார வசதி கிடைக்கிறது. எனவே, அந்தந்த கிராமங்களில் இந்த மின்சார வசதியை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு சிறு தொழில்களை, கூட்டுறவு முறையில் செய்யலாம். கிராம மக்கள் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பி வாழ முடியாது. நல்ல முறையில் அவர்கள் வாழ வேண்டுமென்றால், இதை விவசாய இலாகா கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைகிறேன், வணக்கம்.

.5-00
பி ப

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த வேளாண்மைத் துறை விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு நல்ல கருத்துக்களை அளித்து மேலும் அந்தப் பணிக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொன்ன எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி இங்கே பல நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிறப்பாக, இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற உழவர் பெருமக்களுக்கும் அதற்காகப் பாடுபடுகின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஏனென்றால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்து வருகின்ற நிலப் பரப்பில்,

அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற எல்லாப் பணியாளர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வேளாண்மைத் துறையில் இருக்கின்ற நிலங்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு வீடுகளின் பெயராலும், தொழிற்சாலைகளின் பெயராலும், வேறு பலவற்றின் பெயராலும் குறைந்துகொண்டே வருகின்றன. அப்படிக் குறைக்கப்பட்டு வந்தாலும், ஆண்டுதோறும் உணவு உற்பத்தியை எந்த அளவுக்குப் பெருக்கி வருகின்றோம் என்பதை நீங்கள் பாராட்டியதிலிருந்து இங்கிருக்கும் மற்றவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகின்றேன். பொதுவாக இப்போது விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் ஓரளவுக்கு உணர்ந்து அதைப் போக்கவேண்டுமென்பதற்காக இங்கே பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன.

முதலாவதாக திரு. கணபதி அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் வாங்குவதைப் பற்றி ஏதோ ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்குவதற்கு 500 ரூபாய் செலவாகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. கணபதி அவர்கள் பேசுகின்றபோது ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்க கூட்டுறவுத் துறையிலே ரூ. 500 வரை செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கின்றது என்று சொன்னார்களாம். கூட்டுறவுத் துறையிலே பல வகையான வங்கிகள் இருக்கின்றன. அர்பன் பாங்கி—அது நகரத்தில் கடன் கொடுப்பது, அல்லது கிராம நாணய சங்கம்—அது கிராமத்தில் பணம் கொடுப்பது. பொதுவாக ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலே கடன் கொடுப்பது அர்பன் பாங்கியாக இருக்க வேண்டும் அல்லது அக்ரிகல்சுரல் பாங்கியாக இருக்க வேண்டும்; இல்லையென்றால் கிராம நாணய சங்கமாக இருக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) இதில் 500 ரூபாய் எதற்காகச் செலவு செய்தீர்கள்? அதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நான் அதைத் தெரிந்துகொண்டால் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும். 500 ரூபாய் எதற்காகச் செலவு? எந்தக் கிராம நாணயச் சங்கத்திலே அல்லது எந்த அர்பன் பாங்கியிலே கொடுத்தீர்கள்? லஞ்சமாகக் கொடுத்தீர்களா? அல்லது வேறு எதற்காகக் கொடுத்தீர்கள் என்று தெரிந்தால், அதை மாற்றி சீர்திருத்தம் செய்ய பெரும் வசதியாக இருக்கும் என்பதற்காக அந்த விவரத்தைக் கேட்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எனக்காகத் திரு. கணபதி அவர்கள் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார்கள். நான் சொல்கிறேன் அதற்குக் காரணம். இந்தக் கருத்தை இன்றையதினம் என்னால் பேச இயலாது என்ற நிலை ஏற்பட்டதால், அவர்களிடத்திலே சொல்லி இந்த அவையிலே சொல்லும்படி நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். ஆகவே அந்தக் கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தைச் சொல்லுவதற்குக் காரணம் (குறுக்கீடுகள்) இல்லையில்லை. அவர்களுக்கு முழு விவரம் தெரியாது. அப்போது கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் இருந்திருந்தால், அவர்கள் பதில் சொல்லியிருப்பார்கள். அவர்களுடைய துறையைச் சேர்ந்த விஷயம். அவர்கள் கேட்டதனாலே, நான் அந்தக் கருத்தை அவர்களிடத்திலே சொன்னதனாலே, நான் அதற்குப் பதில் சொல்ல என்னை அனுமதிக்க

வேண்டும். அது ஒரு முக்கியமான காரணம். விவசாயக் கூலிகளுக்கு அவர்களுடைய உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் நம்முடைய மாநிலத்திலே இல்லை என்பதற்காக மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டி என்ற பெயரால், ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நம்முடைய அரசாங்கம் போட்ட 4 பேரிலே நானும் ஒருவனாக இருக்கின்றேன். அந்த உறுப்பினர்களுடைய தலைவராக திரு கார்த்திகேயன் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். நான் கிட்டத்தட்ட 4 மாவட்டங்களுக்குப் போனேன். தஞ்சை மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம் ஆகிய பல மாவட்டங்களுக்கு அந்தக் கமிட்டி சென்றது. அந்தக் கமிட்டியின் உறுப்பினனாக நான் சென்ற பல இடங்களிலே என்னிடத்திலே நேரடியாகக் கொடுக்கப்பட்ட புகார்கள் பற்றி எனக்கு நினைவிருக்கிறது. குறிப்பாகக்கூடச் சொல்கிறேன். தஞ்சை அருகிலே கந்தர்வகோட்டை பிரைமரி வங்கியிலிருந்து நிலத்திற்கு வேண்டிய செலவு செய்வதற்கு கடன் வாங்குவதற்குப் போகிறபோது ஒரு ஆயிரத்திற்கு 500 ரூபாய் வரையிலே அதற்காக லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறினார் ஒருவர். அங்கு இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு, அங்கு இருக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே யார் கடன் வழங்க அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றாரோ அவருக்குத்தான் அந்த மாதிரிப் பணம் லஞ்சமாகக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கின்றது என்ற கருத்தை கமிட்டியின் முன்பு, ஒரு இடத்திலே இல்லை, தமிழகத்திலேயுள்ள பல இடங்களிலே பல மாவட்டங்களிலே சொன்னார்கள். அதனுடைய குறிப்புகள் வந்திருக்குமானால், அந்தக் குறிப்புகளைக்கூட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கின்றேன் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

<u>மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்</u> : அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்குவதற்கு 500 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏதோ செலவு என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே அதிலே உள்ளபடியே ஏதோ லஞ்சம் என்ற கருத்து இருக்கின்றது. செலவு என்று ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். அப்புறம் நிலவள வங்கி என்று சொன்னார்கள். நிலவள வங்கி ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் ஆயிரம் ரூபாய் வாங்க 500 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கின்றது என்கிறார். அப்படி என்றால் அர்பன் பாங்கியிலாவது இருக்க வேண்டும் அல்லது கிராம நாணய சங்கமாகவாவது இருக்க வேண்டும். யாருக்குக் கொடுத்தீர்கள் ?

<u>திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்</u> : அவசரத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். கடன் வாங்க அவர்கள் கணக்குப்பிள்ளையிடம் சர்டிபிகேட் வாங்குவதிலிருந்து, அதிகாரிகள் வரையிலே இவ்வளவு பணம் என்று கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

<u>மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார்</u> : கணக்குப்பிள்ளையிலிருந்து செலவாகின்றது என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் வாங்குவதற்கு ஏன் கணக்குப்பிள்ளைக்குப் பணத்தைக் கொடுத்தீர்கள் ? தெரியாத்தனமாக கணக்குப்பிள்ளையிடத்தில் பணத்தைக் கொடுத்து இவ்

வாறு செலவு செய்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் எல்லாம் இருந்தும் அந்த கிராமத்திலே இருக்கப்பட்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்யவிட்டிருக்கிறீர்கள். அது சரியல்ல. கணக்குப் பிள்ளைகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்கள்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன் : கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே கடன் வாங்காமல் எதற்காக வெளியாரிடத்திலே அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்க வேண்டும் என்று விவசாயிகளிடத்திலே நான் கேட்டபோது அவர்கள் அவ்வளவு புகார்களையும் கொடுத்தார்கள்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு அய்யணன் அம்பலம்) ; முதலில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசட்டும். சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்கள் ஐந்தரை மணிக்குள் முடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, இப்போது விவசாயிகளுக்கு எப்படியெப்படித் தொல்லைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன என்பது பற்றியும் இங்கே நீங்கள் கண்டிருக்கின்றீர்கள். கொண்ட இலட்சியமாகிய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலே எவ்வளவு இடர்பாடுகள் வந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது, அவைகளிலே முன்னேற்றத்தையும் காட்டுவோம் என்ற ரீதியிலே இன்றையதினம் இந்தத் துறை பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது. பொதுவாக இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதலாவதாக, இந்த வேளாண்மைத் துறைக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற பிற துறைகளுக்கும் அந்தத் துறைகளைச் சேர்ந்த பணியாளர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்றையதினம் தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சிறப்புத் திட்டங்களையெல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றேன். அவைகளையெல்லாம் பற்றித் தனித்தனியாக எடுத்துச் சொல்வதென்றால் இப்போது காலம் அதிகமாகிவிடும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒரு சில நல்ல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் தரமான விதைகளை உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதையும் அந்த விதைகள் அவர்களுக்குச் சீரான முறையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகின்றேன். தரமான விதைகளை 'சர்டிபை' செய்து, ஏற்றவை என்ற நற்சான்றுகள் பெற்றுத்தான் விதைகளைத் தரவேண்டுமென்று நாங்கள் ஒன்றியத்திற்கும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் ஆணைகள் பிறப்பித்திருக்கின்றோம். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். கூடுமான வரையில் நானே அவைகளையெல்லாம் கவனித்துக்கொள்கின்றேன். வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகளும் அதிலே மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் எங்காவது முளைக்காத விதைகள் இருக்குமானால், உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பருத்தியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய பெரியவர் திரு ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் டி.ஆர்.எஸ். 72 பருத்தி தஞ்சை மாவட்டத்திலே செய்யப்பட்டு கோவைப் பயிர் சரியான விலை போகாததினாலே அது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டதாக திரு கணபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்கு எவ்வளவு கொடுத்தாலும் நான் வாங்கிக்கொள்கின்றேன் என்று அன்றைக்கு அவர்களே சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு டி.ஆர்.எஸ். 72 பருத்தி 10 ஆயிரம் ஏக்கரில் பருத்தி சாகுபடித் திட்டம் ஒன்றை தஞ்சையில் கொண்டுவந்த நேரத்தில் சரியான விலைக்கு விற்கப்படாத காரணத்தால் இந்த ஆண்டு அதைக் கூட நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், எப்படியும் அதையும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம், நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று அவர்களிடத்தில்
5. 10. பி. ப- ஒரு உறுதியளித்து இந்த ஆண்டும் அதை நீங்கள் விவசாயம் செய்யுங்கள் என்று கேட்டோம். அதற்கிடையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு தாமோதரன் சொன்னதுபோல், நாம் எவ்வளவுதான் அரிசி உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தன்னிறைவு பெற்றாலும் பருப்பு வகையில் தன்னிறைவு பெறவில்லையே என்ற காரணத்தாலே, இந்த ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஏறத்தாழ 5 லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட ஏக்கர்களில் தீவிர பருப்புச் சாகுபடித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி இன்றையதினம் அது சிறப்பான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே ஒரு தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் மூலமாக இன்றைய தினம் சென்ற ஆண்டைவிட அதிகமான அளவு பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நோக்கத்தோடு செயல்பட்டு வருவதை நீங்கள் இந்தக் குறிப்பில் பார்த்திருப்பீர்கள். இந்தப் புத்தகத்தில் பார்ப்பதைவிட, போகிற இடங்களில் எல்லாம் அந்தப் பசுமையைப் பார்ப்பதிலிருந்து பசுமைப் புரட்சி எவ்வளவு தீவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள். ஏனென்றால் புத்தகத்திலே திட்டத்தைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் கொடுக்கப்படுகிற திட்டத்தைப பார்க்கிற வாய்ப்பை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள். சென்ற ஆண்டு போட்ட திட்டம் 72·2 என்ற அளவிற்கு இருந்து, அது நிறைவேறுமா நிறைவேறுதா என்று அன்றையதினம் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே 79 லட்சம் டன்னாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற திட்டத்தை இந்த ஆண்டு போட்டிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு அரிசி 55 லட்சம் டன்னாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 59 லட்சம் டன் என்ற அளவுக்கு உயர திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறு தானியங்கள் 15·10 லட்சம் டன் என்ற நிலைமையை மாற்றி 17·50 லட்சம் டன் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த முடியும் என்று திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பருப்பு வகைகள் 1·92 லட்சம் டன்னாக இருந்ததை மாற்றி 2·50 லட்சம் என்ற அளவுக்கு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் பருப்பு வகைகளைப் பெருக்குவதற்கு இந்த ஆண்டு தீவிரத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதைப் போல மதிப்புக்குரிய திரு. டி. வி. நாராயணசாமி அவர்கள் இங்கே விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் எங்களுடைய விளம்பரம் தான் அதிகமாக விருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் மற்ற விளம்பரங்களைவிட எந்தச் சாலையில் நடந்து சென்றாலும், அல்லது காரில் சென்றாலும்கூட

பக்கத்தில் திரும்பிப் பார்த்ீர்களேயானால், பசுமைப் புரட்சி, அமோக விளைச்சல் ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20, சன்ன ரக அரிசி, இன்ன இன்ன பருவங்களில் இன்ன இன்ன பயிர்கள் செய்ய வேண்டும், இடையே ஊடு பயிராக பருப்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள், இன்ன வகைகளைச் செய்யுங்கள் என்றெல்லாம் ஆங்காங்கே சுவரொட்டிகள் இருப்பதையும் ஆங்காங்கே விளம்பரம் செய்யப்படுவதையும் நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். அது மாத்திரம் அல்ல, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் விளம்பரம் செய்வதற்காக பல நடனக் காட்சிகளும் சினிமாப் படக் காட்சிகளும் கூட நடத்தி அதற்கு நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. அது மாத்திரம் போதாது என்று சொல்லி, சினிமாப் படம் ஒன்றைத் தயாரித்து, எந்தப் பயிரை எந்தப் பருவத்தில் எப்படி நடுவது, நட்டதற்குப் பிறகு எப்படிக் காப்பது என்ற முறையில் ஒரு சினிமாப் படம் தயாரிக்கப்பட்டு, அது அடுத்த மாதம் அல்லது ஜூன் மாதத்தில் வெளிவர இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித் வித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைப் போலவே திரு. அய்யணன் அம்பலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பணிகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டது போல், இன்றையதினம் வேளாண்மைத் துறைக்கு மூல காரணமாக இருப்பவர்கள் விவசாயப் பெருமக்கள் மட்டுமல்ல; அவர்களுக்கு உறுதுணையாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சிறந்த முறையில் ஒத்தாசை அளித்து வருகின்றன. இணைந்து பணியாற்றுகிற காரணத்தால், இன்றையதினம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவர்கள் தென்னந் தோப்பைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது, கிழக்கு ராமநாத புரத்தை விட்டுவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தை விட்டு விடவில்லை. ஏற்கெனவே அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இப்போது கிழக்கு ராமநாதபுர மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம் நிலமற்ற ஏழைகள் குடும்பத்தினரையும் இலங்கை அகதிகளையும் குடியமர்த்துவதற்காக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொருவருக்கும் மூன்று முதல் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் உதவி அளிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தென்னை பயிரிடுவதை மேற்கொள்ளுகிறார்கள். 1973–74-ஆம் ஆண்டு இத்திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும். இத்திட்டத்தின்கீழ் செயல்புரியும் தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஆண்டுதோறும் 1·2 லட்சம் கன்றுகள் உற்பத்தி செய்யும். இப்படி சென்ற ஆண்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இந்த ஆண்டும் நடைபெறுகிறது. ஆனால் ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வந்த திட்டம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்று அவர்கள் கருதுகிற வகையில், "நீலகிரி, கிழக்கு ராமநாதபுரம் நீங்கலாக" என்று இருக்கிறது. அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது போக பாக்கி இந்த ஆண்டு இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடங்களைப் பற்றி என் இந்தப் பயிர் மட்டுமிருக்கிறது, இதை எல்லாம் ஏன் சேர்க்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இதற்குக் கட்டாயம் என்று சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் ஒரு சில

வியாபாரிகள் தங்களுடைய பொருள்களை அங்கே கொண்டுவந்து விற்பதற்கு அச்சப்படுகிறார்கள். அல்லது ஏற்கெனவே பட்ட கடனுக்குப் பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: அவர்கள், ஏன் கொண்டு வருவதில்லை ? நம் முறைகளில் பல குறைகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர் திரு. பொன்னுவேலு ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்தில் ஒரு இயக்குநராக இருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவார்களேயானால், நிச்சயமாக நான் அவர்களுக்குத் துணை செய்வேன். இன்னொன்று சொல்லுகிறேன். விளம்பரம் தேவை என்றார்களே, அதைப் போலவே இப்போது ஒவ்வொரு ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்திலும் சரியான எடை, சரியான விலை, குறித்த காலத்தில் கொடுக்கப்படும் என்பதை விளம்பரம் செய்யத்தக்க அளவுக்கு ஒவ்வொரு வசதியுள்ள ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்திற்கும் ஒரு "வான்" வாங்குவதற்கு சமீபத்தில் அரசாங்கம் அனுமதி அளித்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். "வாட்டர் மேனேஜ்மெண்டு ஸ்கீம்" பூண்டியில் இருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். வாட்டர் மேனேஜ்மெண்டு பற்றி இப்போது நான் சொல்லுவதற்கு முன்னால், நான் அடிக்கடி சொல்லுவது போல், "ஏரினும் நன்றாம் எருவிடுதல், நட்டபின் நீரினும் அதன் காப்பு" என்று வள்ளுவர் கூறியதற்கொப்ப, இன்றையதினம் கிடைக்கிற நீரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும். அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும் திருச்சி மாவட்டத்திற்கும் சோதனைக்கு மேல் சோதனையாக, பயிரில் பூச்சி விழுவது போல், அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நிரந்தரமாகப் போக்குவதற்கு இன்றையதினம் பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டி வருகிறோம். இன்றையதினம் ஆடுதுறையிலும், பட்டுக்கோட்டையிலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டது போல், 30 நாள் பயிருக்கு எவ்வளவு கட்ட வேண்டும், 10 நாள் பயிருக்கு எவ்வளவு கட்ட வேண்டும், 60 நாள் பயிருக்கு எவ்வளவு கட்ட வேண்டும், அறுவடை சமயத்தில் எவ்வளவு கட்ட வேண்டும் என்று வாட்டர் மேனேஜ்மெண்டு ஸ்கீம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. விரைவில் அதன் முடிவுகள் தமிழ் நாடு பூராவும் தெரிவிக்கப்படும். ஏனென்றால் புஞ்செய்ப் பயிருக்கும் அந்தத் திட்டத்தை எப்படி விஸ்தரிப்பது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மதிப்புக்குரிய திரு. தாமோதரன் அவர்கள் நாம் எல்லாம் அதிகமாக புஞ்செய் தானியம் விளைவிப்பது பெரும் கடமையாகும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலே அவர்கள் சொன்னதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் போலவே விற்பனை செய்வதற்கு அந்தப் பொருள்களோடு இணைந்த தொழில்களும் வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திரு. தாமோதரன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக இப்போது இண்டஸ்டிரியல் புரொடக்டிவிட்டி கவுன்சில் இருப்பது போல், விவசாயத் துறையிலும் சமீபத்தில் புரொடக்டிவிடி கமிட்டி ஒன்றை நியமித்திருக்கிறோம். உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களுடன் இணைந்த சிறு தொழில்கள் என்ன செய்யலாம் என்பதை ஆராய்வதற்கு அந்தக்

குழு அமைக்கப்பட்டு அதன் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட பின், மற்ற பல திட்டங்களையும் உருவாக்குவதற்கும் அது சமீபத்தில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக சோளத்திலிருந்து குளுகோஸ் தயாரிக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. பூச்சி மருந்துகளை அவர்களே தயாரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இயந்திரங்களின் மூல மாக என்ன செய்ய முடியுமோ, அது அவர்கள் மூலமாக வழங்கப் படுகிறது. அதைப் பொலவே இதைச் செய்யவும் அவர்களிடத்தில் விடப் பட்டிருக்கிறது. "அக்ரோ இண்டஸ்டிரீஸ் கார்ப்பரேஷன்" செயலாற்று வதில் இன்றையதினம் பல பொருள்கள் வீணாக்கப்படுகின்றன. இப் போது குடுமியாமலையில் அண்ணா பண்ணையில் தக்காளியிலிருந்து விதையை எடுத்துவிட்டு தக்காளியை வீணாக்கி எறிந்து விடுகிறார்கள். நான் சமீபத்தில், அந்த தக்காளியிலிருந்து ஜூஸ், ஜாம் செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அவர்கள் இப்போது அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த புரொடக்டிவிடி கவுன்சில் சொல்லக்கூடிய நல்ல கருத்துக்களைக் கேட்டு சிறு சிறு தொழில்களை விரைவாகச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு களைச் செய்ய இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போல பெரியவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் "டேஷ் நைட்" என்றால் என்ன என்று கேட்டார்கள். இண்டோ ஜெர்மன் நீலகிரிஸ் பிராஜெக்ட்டின் கீழ் உருளைக் கிழங்கைப்பற்றி நீலகிரியில் ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டது. அங்கே "கோல்டன் நெமட்டோ" என்று பொன்னிறப் புழு ஒன்று வயலில் தங்கிவிடுகிறது. அது ஒரு வயலில் வந்துவிடுமேயானால், அதை 20 ஆண்டுகளுக்குப் போக்கமுடிவதில்லை. அதற்காக ஜெர்மனியிலிருந்து "டேஷ் நைட்" என்று ஒரு வகையான மருந்து அனுப்பப்படுகிறது. அதை 2, 3, 4 முறை தெளிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அப்படித் தெளித்தால்தான் அந்தப் புழு ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளில் செத்துப் போய்விடுகின்றது. அப்படியிருந்தாலும் அந்த உருளைக் கிழங்கை கீழே கொண்டுவர வேண்டாம் என்று சொல்லி இப்போது கொடைக்கானலிலும் வேறு பகுதிகளிலும் வேறு வகையான உருளைக் கிழங்கைப் பயிரிடச் சொல்லுகிறோம். ஏனென்றால் அந்தப் புழு வந்துவிட்டால் 20 வருஷங்களுக்குப் போகாது. "டேஷ் நைட்டை" பயன்படுத்துவதால் அந்தப் புழுக்கள் செத்துவிடுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் அடிக்கடி சொல்லுவது போல் பிச்சைக்காரன் சோற்றில் சனீஸ்வரன் புகுந்தான் என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. அதைப் போல் ஜெர்மனியிலிருந்து இலவசமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஜெர்மனியில் இருப்பவர்கள் இங்கேயிருக்கிற விவசாயிகளின் பேரில் பரி தாபப்பட்டு "டேஷ் நைட்"டை இலவசமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு அதற்கு ஒரு டூட்டி, ஒரு வரி, விதிக்கிறார்கள். பி.ப.
சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ 58 லட்ச ரூபாய் தமிழக 5•20
அரசு அதற்கு வரியாகக் கொடுத்திருக்கிறது. சமீபத்திலே நான் மதிப்புக்குரிய திரு. ஷிண்டே அவர்களிடத்தில் உரங்களைப்பற்றிப் பேசச் சென்றபோது, அவர்களிடத்தில் இதையே சொன்னேன். "பிச்சைக் காரன் சோற்றில் சனீஸ்வரன் புகுந்த மாதிரி" அவர்கள் வந்து நம்முடைய நிலைமையைப் பார்த்துக்கொடுக்கின்றார்கள். ஏழை

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் 58 லட்ச ரூபாய், இப்பொழுது ரூ. 14 லட்சம் என்கிறார்கள், ஆக 72 லட்ச ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தயவுசெய்து அது கூடாது என்றேன். அவர்கள் சொன்னார்கள் இந்தப் போர்வையில் ஏதேதோ வந்துவிடும் என்பதற்காக இருக்கிறது என்று. இல்லை, இது விவசாயிகளுக்காகவே கொடுக்கப்படுகிறது, இதை நீங்கள் போக்கியே தீர வேண்டும் என்று அவர்களிடத்திலே சொன்னேன்.

அது மாத்திரமல்ல. இப்பொழுது அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற ஏழை விவசாயிகளுக்கு அம்மோனியம் சல்பேட் இல்லை என்ற விஷயத்தைப் பேசியபோது, ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த நிபுணர்கள் இதைக் கேட்டுச் சென்று, ஒரு 12,000 டன் அம்மோனியம் சல்பேட்டை இலவசமாக வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் வரி போட்டு விடாதீர்கள் என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் பல நல்ல பொருள்கள் விவசாயிகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் வரியின் மூலம் தமிழக அரசு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

அதைப் போலவே, புன்செய் நிலங்களைப் பற்றி மதிப்புக்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். "புன்செய் விளையின் பஞ்சம் போம்" என்ற பழமொழியே உண்டு. புன்செய் விளைந்தால் நாட்டில் பஞ்சம் இருக்காது. அந்தப் புன்செய் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக தமிழக அரசு பல்வேறு திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலே பலவகைத் திட்டங்கள் இன்றைய தினம் செயல்பட்டு அதிலே பல வெற்றியும் கண்டு வருகிறோம். சிறப்பாக சிறு தானியங்கள் பயிரிடுவதில் 'ஹை ஈல்டிங் வெரைடி', 'ஹை ஈல்டிங்' சோளம், 'ஹை ஈல்டிங்' கம்பு போன்ற வீரிய வித்துக்கள் வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். குடுமியாமலைப் பண்ணையிலே புன்செய்ப் பகுதிகளுக்கு, மானாவாரி பகுதிகளுக்கு ஏற்ற பல வீரிய வித்துக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதிலேகூட மேலும் பல வீரிய வித்துக்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு இன்றைய தினம் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வேளாண்மைத் துறை ஆராய்ச்சிப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களும் பல முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு அதிலே ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, "கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்" பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் மிக மிகத் தேவையானதுதான். நான் சென்ற ஆண்டே அதைப்பற்றி ஒரு முடிவெடுத்து, அது மற்ற மாநிலங்களிலே எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதையெல்லாம் கேட்டு, அரியானா, பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு, அவர்களுடைய அதிகாரிகளோடு தொடர்புகொண்டு, அதன் காரணமாக சென்ற ஆண்டு, கோவை மாவட்டத்திலே அந்தத் திட்டத்தை எப்படிச் செய்யலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்யச் சொல்லி, என்ன செய்கிறோம், எப்படிச் செய்யலாம் என்ற யோசனை வந்திருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து அடுத்த ஆண்டு எப்படியாவது அதை நாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரமுடியுமா என்பதற்கான ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 28] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அடுத்து, கரும்பு விலை நிர்ணயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இன்று காலை விவசாயிகளைச் சந்தித்து அவர்களிடம் பேசினேன். மத்திய அரசினர் 73·78 ரூபாய் என்று ஒரு விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அது போதாது, அவர்களிடத்திலே கலந்துபேசுங்கள் என்று சொன்ன காரணத்தாலே, கலந்து பேசினோம். மத்திய அரசு 80 ரூபாய் என்ற விலை நிர்ணயித்திருந்தது. நான் அவர்களிடத்திலே கூட சொன்னேன். இந்தத் திறனை எப்படிக் கணக்கிடுவது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. ஒரு பக்கத்திலே 7·8 என்கிறார்கள். ஒரு மில்லிலே 8·4 என்கிறார்கள். இது எப்படி என்று கண்டுபிடிக்க விவசாயிக்குத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்குத் தெரிந்தது எல்லாம், ரூபாய் குறைவு என்பதுதான்; எனவே அதற்கு வழி சொல்லுங்கள் என்று கேட்டேன். சென்ற ஆண்டு எல்லா விவசாயிகளையும் அழைத்து, அதைப்போலவே மில் சொந்தக்காரர்களையும், கூட்டுறவு ஆலை நிர்வாகிகளையும், நம்முடைய இயக்குனர்களையும் சந்தித்துப் பேசி மத்திய அரசு 80 ரூபாய் நிர்ணயம் செய்திருக்கலாம், அது கட்டாது, எப்படி இருந்தாலும், 80 ரூபாயை 85 ரூபாயாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். வி. செங்கோட்டு வேலப்ப கவுண்டர்: கரும்பு விலையைப் பற்றி மதிப்புக்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே ஒவ்வொரு மில்லும் ஒவ்வொரு விதமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலே உள்ள சக்தி சர்க்கரை ஆலை டன் ஒன்றுக்கு 115 ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இதைப் போலவே மற்ற சர்க்கரை ஆலைகளும் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போடவேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, அதையும் சொல்ல வருகிறேன். சென்ற ஆண்டு எவ்வளவு திறன் குறைவாக இருந்தாலும் அதற்கு 85 ரூபாய் ஒரு டன்னுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 9·4-க்கு மேல் அதனுடைய ரெக்கவரி வருமானால் ஒரு பாயின்ட்டுக்கு 6·6 காசு கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு முடிவு எடுத்து அதன் பயனாக ஏறத்தாழ 80 ரூபாய், 85 ரூபாய் என்று பேசப்பட்டாலும், தமிழ் நாட்டில் ஓரிரு ஆலையைத் தவிர மற்ற எல்லா ஆலைகளிலும் 95 ரூபாய்க்கு மேல் சென்ற ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கை விவசாயிகளிடத்தில் வைத்துப் பேசினேன். மதிப்புக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கின்ற சக்தி சுகர்ஸ் ஆலையில் 115 ரூபாய் கொடுக்கின்றார்கள். அதையும் பார்த்தோம். அவர்களுக்கு ரெக்கவரி 10·8 வந்திருக்கின்றது. அதுமாத்திரமல்ல. அவர்கள் வேறு சில திட்டங்களையும் செயல்படுத்தி வருகின்றார்கள். அவர்கள் சென்ற ஆண்டு 105 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அதிலேயும் 5 ரூபாய் ஷேர் கேபிடல் என்று முதலிலே எடுத்துக்கொண்டு, 100 ரூபாய் கொடுக்கின்றார்கள். இந்த ஆண்டு 115 ரூபாய் கொடுக்கின்றார்கள். இப்பொழுது கூட்டுறவு ஆலையிலே ஏறத்தாழ 96 ரூபாய் வரையில் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றோம். பொதுவாக விவசாயிகளிடத்திலே பரவலாக ஒரு சந்தேகம் இருந்தது. கூட்டுறவு ஆலைகளை சர்க்கார் நடத்துகிற காரணத்தாலேதான் மற்ற முதலாளிகளை இவர்கள் நெருங்கமாட்டேன் என்கிறார்கள், கெடுபிடி

செய்யமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் இருந்துவந்தது. இன்றைய தினம் விவசாயிகளிடத்திலே இந்தப் புள்ளி விவரத்தைக் காண்பித்து மற்ற ஆலைகளைவிட கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் 96 ரூபாய் மட்டுமல்ல, அதனுடைய தூரத்தைக் கணக்கெடுத்து ஒரு டன்னுக்கு 5 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகையை அவர்கள் வண்டி வாடகையாகக் கொடுக்கின்றார்கள். இப்படி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் டன்னுக்கு 100 ரூபாய் வரையில் கொடுத்து வருகின்றன என்று சொன்னபோது அங்கேயிருந்து வந்த அத்தனை விவசாயிகளும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது கூட்டுறவுத் துறை மில்கள் இவ்வளவு கொடுக்கிறபோது, தனியார் ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். நாளையோ, அல்லது நாளைய மறுதினமோ அவர்களையும் அழைத்துப் பேசி நல்ல தொகை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்றேன். சென்ற ஆண்டு திறனைப்பற்றிச் சொன்ன காரணத்தாலே, இந்த ஆண்டு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு உத்தரவு வந்தது. 8·5 அதனுடைய ரெக்கவரி இருக்குமானால், அதற்கு 80 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழக அரசின் சார்பில் அது போதாது, 8·5-க்குச் சென்ற ஆண்டு 85 ரூபாய் கொடுத் திருக்கிறோம். நீங்கள் 80 என்று கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அது போதாது என்று சொல்லி, அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றோம். 9·4-க்கு 80 ரூபாய் சென்ற ஆண்டு நிர்ணயித்திருந்தார்கள். இப்பொழுது 8·5க்குக் குறைத்து நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் விலை அதிகமாக வேண்டுமென்று இந்த அரசு கேட்டுக்கொண் டிருக்கிறது. ஒரு புள்ளிக்கு 6·6 காசு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை 9·4 காசாக இந்த ஆண்டு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் விவசாயிகளுக்குக் கட்டவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

மதிப்புக்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், அரியானாவில் 125 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். வேறு சில, மகாராஷ்டிராவைப் போன்ற மாநிலங்களிலும் 125 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் ரெக்கவரி 10·8 , 11·2 என்று வருகிறது. ஆனால் அரியானாவில் 7·8 என்று ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பேசியதை பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். அதற்குப் பிறகு இதுவரையில் 7·8 வரவில்லை. 8·8 வந்திருக்கிறது என்றார்கள். இன்னும் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அங்கே மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன—அரியானாவில். அதில் இரண்டுதான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று சிக்காக இருக்கிறது. இந்த இரண்டும் செய்ய முடியவில்லை என்று விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கரும்பைக் கொடுக்க மறுக்கின்ற காரணத்தாலே, இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது என்றார்கள். மதிப்புக்குரிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அரியானா என்பது திருச்சி மாவட்டத்தைப் போலவோ, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் போலவோதான் இருக்கும் மாநிலம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் அங்கே அது நடைபெற சவுகரியமாக இருக்கிறதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனாலும் இந்தக் கரும்பு விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களோடு

1973 மார்ச் 28] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கலந்து பேசி ஒரு நல்ல முடிவை விரைவிலே இந்த அரசு எடுக்கும். விவசாயிகளுக்கும் பாதகம் இல்லாமல், தொழில் துறையையும் பாதிக்காத அளவுக்கு நிச்சயமாக நல்ல முடிவை எடுக்கும் என்று மட்டும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். விரைவிலே அதைப் பேசி முடிவு செய்வது என்று இருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே வாழைப்பழத் திட்டத்தைப்பற்றி மதிப்புக்குரிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு அறிவழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மிகத்தீவிர சாகுபடித் திட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற குட்டை வாழை, 'ரெபஸ்டா' என்ற வாழை பயிரிடப்பட்டு வருகின்றது. அதிலேயும் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆளுக்கு ஒன்று கொடுக்கவில்லை என்றாலும், ஏதோ இந்த ஆண்டு கொஞ்சமாவது கொடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே காய்கறித் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது சென்னையிலும், திருச்சி, மதுரை, தஞ்சை போன்ற பெரிய நகரங்களிலே 'கிச்சன் கார்டன்' என்று ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் ஒரு தோட்டத்தைப் போடுவதற்கு ஒரு செயல்குறிப்புத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, சென்னையிலேயும் மதுரையிலேயும் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது. அதைப் போல, பொது நிறுவனங்கள், மற்றவர்கள் அதற்காக முன் வருவார்களானால், அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியையும் செய்யும் திட்டத்தையும் இன்றைய தினம் நிறைவேற்றுவதற்கு இருக்கிறோம். அதற்கிடையிலே சென்னையிலே இருக்கிற பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக வருகின்ற புத்தாண்டிலேயிருந்து நீலகிரியிலேயிருந்து காய்கனி வியாபாரத்தைக்கூட ஏற்று நடத்தலாமா என்று யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அநேகமாக வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் அவர்களும், வேளாண்மைத்துறை செயலாளர் அவர்களும் மற்றும் அதிலே பணியாற்றுகிற நண்பர்களும் நிச்சயமாக அந்த முயற்சியிலே ஈடுபடவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், எம்.எல்.ஏ. ஆஸ்டலுக்குப் பக்கத்தில் காய்கனித் தோட்டம் என்ற போர்டு இருக்கிறது. அலுவலகம் இருக்கிறது. ஆனால் காயையும் காணோம், கனியையும் காணோம். வேதனையாக இருக்கிறது. எங்களுக்கு முன்னாலேயே இருக்கிறது என்று சொல்லி ஒரு தீவிர திட்டத்தை ஏற்படுத்தி எப்படியும் புத்தாண்டிலேயிருந்து சென்னை மாநகரத்திலே இந்தக் காய்கனிகளைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறோம்.

பத்து இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லது பால் பி.ப.
பெப்போக்களில் கொடுத்தாவது விநியோகம் செய்கிறோம் என்று உறுதி 5–30
அளித்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக என்னுடைய எல்லா முயற்சிகளுக்கும் துணையாக இருக்கின்ற அலுவலர்களும், இயக்குநர் அவர்களும், செயலாளர் அவர்களும், நிச்சயமாக இந்தத் திட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டா வெற்றி தரத்தக்க அளவுக்குச் செயல்படுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதைப்போலவே வேறு பல திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளையெல்லாம் நிச்சயமாகக் கேட்டுச் செயல்படுவேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேற்றையதினம், திரு. செங்கோட்டு வேலப்பன் அவர்கள் 2 ஆயிரம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பான்கள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 2 ஆயிரம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பான்கள் வேண்டுமென்று சொன்னேன். ஆனால், இயக்குநர் அவர்கள், 2,400 வாங்கி விட்டேன் என்று வந்து சொன்னார்கள். வாங்கிப் பிரயோசனம் இல்லை. பழுதாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பழுது பார்ப்பதற்கும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஒவ்வொருவருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மேலும், விவசாய சாமான்கள் வாங்க ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ரூ. 500 அளிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அதுவும் போதாது என்று நடமாடும் பழுது பார்க்கும் கூடங்களும், அனுப்பப்பட்டு, வருகின்றன. மண் வள பரிசோதனைக் கூடங்களைப் போல, பூச்சி மருந்து தெளிக்கின்ற தெளிப்பான்கள் பழுதடைந்திருந்தால், அவைகளையும் பழுது பார்ப்பதற்கு இப்போது ' மொபைல் யூனிட் ' ஒன்று வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு மேலும் ஒன்று வாங்க முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் ' பீல்ட் டெஸ்டிங் லெபரடரி ' திறப்பதற்கும் மற்ற காரியங்களுக்கு உதவவும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பூச்சி மருந்து தெளிக்கும்போது இறந்தவர்களுக்கு ரூ. 1,000 கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். உடனே இதைச் சொல்லி பலர் பணம் வாங்கிவிடுவார்கள் என்ற அச்சம் ஏற்பட்ட காரணத்தால், நாங்கள் கொடுக்கின்ற எல்லாத் தெளிப்பான்களையும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் கொடுத்து, வேலையில்லாமல் இருக்கிறவர்களாகப் பார்த்து, 10, 50 பேர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து ஒரு எக்கருக்கு ரூ. 3 அல்லது ரூ. 5 என்று நிர்ணயித்து, அவர்களிடத்திலே அந்தத் ' தூவானைக் கொடுத்து விட்டால், ஒவ்வொரு நாளைக்கு இவ்வளவு கொடுத்து விடுங்கள் என்று அவர்கள் அதை வாங்கி அவர்கள் பிழைப்பு நடத்தத்தக்க அளவில் ஒரு திட்டம் செயல்படுத்த ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து அதுவும் துவங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே சமீபத்தில் பெய்த மழை வெள்ளத்தின் காரணமாக, தென்னாற்காடு மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம், திருச்சி, சேலம் மாவட்டங்களிலே ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஏறத்தாழ 13 ஆயிரம் எக்கர் நிலம் மண்மேடிட்டுக் கிடந்த நேரத்தில் அன்றைய தினம், தமிழக அரசு சார்பில் எங்களுடைய கருணைமிக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கேட்டேன். இந்த மண்ணை வாரமுடியாது, ஒவ்வொரு நிலத்தையும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமானால், விவசாயி, இன்னொரு நிலத்தை விற்றால்தான் முடியும் என்று சொன்னேன். " உனக்கு அனுபவம் உண்டா ? " என்று கேட்டார்கள். " ஆமாம், எனது தந்தையார் 1924 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தில் அவர் வாங்கிய கடனை 3 எக்கர் நிலத்தை விற்றுத்தான் தீர்த்தேன் " என்று சொன்னேன். என்னைப்போல

பலரும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில் "ஏதோ உதவி செய்கிறேன்" என்று சொன்னவர், "நாமே முழுவதுமாகச் செய்து விடுவோம்" என்று சொல்லி, நம்முடைய புல்டோசர்களையும் அதிகாரிகளையும் அனுப்பி அத்தனை மண்ணையும் அப்புறப்படுத்தினார்கள். இப்பொழுது கடலூர் பகுதியில் போய்ப்பார்த்தால், வெள்ளம் வந்ததா, மண் மேடிட்டதா, என்றுகூட சந்தேகம் ஏற்படும். அந்த அளவுக்கு பணியாற்றி ஏறத்தாழ ரூ. 1½ கோடியை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்காக வழங்கினார்கள். அவர்களுக்கு, உழவர் பெரு மக்களுடைய சார்பில், என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பல்வேறு காரியங்கள் தமிழக அரசின் சார்பில் செய்யப்படுகின்றன என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். எனவே, இந்தத் திட்டங்கள் மேலும் தீவிரமாகச் செயல்படுவதற்கு உங்கள் அனைவருடைய யோசனையையும் எனக்கு உரியதாக ஆக்கி அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர்: இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. மன்றம் மீண்டும் நாளை மாலை நான்கு மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், சட்ட மன்றம் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

A. *Statutory Rules and Orders.*

*Nil.*

B. *Reports, Notifications and other papers.*

*113. Policy Note on Agriculture 1973-74 (English).

114. Answers to Unstarred Questions Nos. 39 to 45.

‡115. Speech of Hon'ble Dr. M. Karunanidhi, Chief Minister presenting the Final Supplementary Estimates for the year 1972-73 (English and Tamil).

‡116. Demands for Grants for Further Expenditure and Detailed Supplementary Estimates thereof for the year 1972-73 (English and Tamil).

‡117. Notice on Demands for further Grants during the year 1972-73 (English and Tamil).

118. Policy Note on Animal Husbandry 1973-74 (Tamil).

119. A review on Road Development and Buildings Programme in Tamil Nadu 1972-73. (English and Tamil).

120. Supplement to the Review on Road Development and Buildings Programme in Tamil Nadu 1972-73 (English).

121. Speech by Hon'ble Thiru S. Ramachandran, Minister for Transport on Demands No. 35—Road Transport Schemes and No. 48—Capital Out-lay on Road Transport Schemes 1973-74 (English and Tamil).

122. Employee Participation in the Equity Capital of State Owned Transport Corporations (English and Tamil).

TRUTH ALONE TRIUMPHS

---

‡ Laid on the Table of the House on 26th March 1973.

* Circulated to all M.L.Cs, on 27th March 1973.

இணைப்பு I.

[1973 மார்ச் 28

[2-ஆம் பக்கத்தில் 295-ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.]

---

வேளாண்-பணி கழகம் என்ற ஓர் அமைப்பு ஏதும் இல்லை.

மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டமாகிய வேளாண்மைப் பணி-தொழில் முனைவோர் பயிற்சித்திட்டம் 1972 அக்டோபர் திங்களில் தொடங்கப் பட்டது. வேலையற்றிருக்கும் பொறியாளர்களை மாநில வேளாண்-தொழில் கழகங்கள் இத் திட்டத்தின் கீழ் தெரிந்தெடுத்து அவர்களுக்குத் தாங்களே பயிற்சி அளிக்கின்றனர். அல்லது ஹிசாரிலோ புதினியிலோ பயிற்சியளிக் கின்றனர். பயிற்சியாளர் ஒருவருக்கு ரூ. 1,500 என்ற வீதத்தில் பயிற்சிக் கான செலவு உட்பட இதற்காகத் தேவைப்படும் நிதியுதவியை இந்திய அரசு, வேளாண்-தொழில் கழகங்களுக்கு வழங்குகிறது.

2. இத் திட்டத்தின்கீழ், தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம், பயிற்சித் திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்கியுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில், கீழ்க்காணும் எண்ணிக்கையிலான தொழில் முனைவர்களுக்குத் தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் பயிற்சியளித்தது.

(1) 1—7—1972 முதல் 31—10—1972 வரை நான்கு மாத காலத் திற்கு புதினி, ஹிசார், சென்னை ஆகிய இடங்களில் பயிற்சிபெறும் பொருட்டு, முதற் தொகுதியாக, வேலையற்றிருக்கும் தொழில் முனைவர் 17 (பதினேழு) பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

(2) தொழில் முனைவோர் 36 (முப்பத்தாறு) பேர் கொண்ட இரண் டாவது தொகுதி ஜனவரித் திங்கள் முடிவில் பயிற்சி முடிவுறப்பெற்றது.

இவர்கள் கிராமப் பகுதிகளில் வேளாண்-பணி நிலையங்களைத் தொடங் கும் பொருட்டு இவர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்காக இவர்களது திட்ட அறிக்கைகளும் கடன் விண்ணப்பங்களும் சென்னை, இந்திய ஸ்டேட் வங்கிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களுக்குக் கடன் விரைவில் வழங்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(3) 29 (இருபத்தொன்பது) தொழில் முனைவோர் கொண்ட மூன்று வது தொகுதி தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு மத்திய பிரதேசத்திலுள்ள புதினி, குஜராத் மாநிலத்திலுள்ள மெஹ்சானா டிராக்டர் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு பயிற்சிபெற அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

சுமார் 30 (முப்பது) வேட்பாளர்கள் 1973 பிப்ரவரி திங்கள் முடிவில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு மைசூர் மாநிலத்தில், இராம கிருஷ்ணபுரம் என்ற இடத்திலுள்ள "எஸ்கார்ட்ஸ்" (Escorts Training School) பயிற்சி பள்ளிக்கு அனுப்பப்படுவர்.

[1973 மார்ச் 28

முதலிரண்டு தொகுதிகளைச் சேர்ந்த தொழில் முனைவோரால் தொடங்கக் கருதியுள்ள, வேளாண்–பணி நிலையங்களின் அமைப்பிடங்கள் இவ்வறிக்கையில் பின் சேர்க்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

3. வேளாண்–பணி நிலையத் திட்டத்தின்கீழ், கீழ்க்காணும் நிதியுதவியை அளிக்க இந்திய அரசு உறுதியளித்துள்ளது :—

(1) இயந்திரங்கள் முதலியன குறித்த மூலதனச் செலவுக்காக ரூ. 3.45 லட்சம் வழங்குதல்.

(2) திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் 4 திங்களுக்கு மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி உதவித்தொகை அளித்தல்.

(3) வங்கிகளிடமிருந்து தொழில் முனைவோர் பெற்றுக் கொள்ளும் கடன் தொகை குறித்த அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய 5 சதவீத வட்டிக்கு மேற்பட்ட வட்டித் தொகையை வழங்குதல்.

மூலதனச் செலவு குறித்து முதல் தவணைத் தொகையாக ரூ. 2.45 லட்சத்தை இந்திய அரசு 1972 எப்ரல் திங்களில் வழங்கியுள்ளது. எஞ்சியுள்ள ரூ. 1 லட்சமும், தமிழ்நாடு வேளாண்–தொழில் கழகம் ஏற்கெனவே கொடுத்துள்ள பயிற்சி உதவித்தொகையும் இந்திய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. (5 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட) வட்டித் தொகை நாளடைவில் இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும்.

பிற்சேர்க்கை.

தொழில் முனைவோரால் தொடங்கக் கருதியுள்ள வேளாண்–பணி நிலையங்களின் அமைப்பிடங்கள்.

| மாவட்டம். (1) | முதல் தொகுதி. (2) | இரண்டாம் தொகுதி. (3) | மொத்த எண்ணிக்கை. (4) |
|---|---|---|---|
| செங்கற்பட்டு | 1 பெரியபாளையம். | 1 பொன்னேரி<br>2 செங்கற்பட்டு<br>3 சுங்குவார்சத்திரம்<br>4 பூவிருந்தவல்லி | 5 |
| வடஆற்காடு | 1 திமிரி<br>2 ஆம்பூர் | 1 வேலூர்<br>2 குடியாத்தம்<br>3 போளூர் | 5 |
| தென்னார்க்காடு .. | 1 பண்ருட்டி | 1 பெண்ணாடம்<br>2 புவனகிரி<br>3 கள்ளக்குறிச்சி<br>4 திண்டிவனம் | 5 |

| மாவட்டம். (1) | முதல் தொகுதி. (2) | இரண்டாம் தொகுதி. (3) | மொத்த எண்ணிக்கை. (4) |
|---|---|---|---|
| தஞ்சாவூர் .. | 1 நாகூர் | 1 பேராளம்<br>2 கீவளூர்<br>3 கும்பகோணம்<br>4 மாயவரம்<br>5 திருத்துறைப்பூண்டி | 6 |
| திருச்சி .. | .. இல்லை. | 1 துறையூர்<br>2 லால்குடி<br>3 ஜெயங்கொண்ட சோழபுரம்.<br>4 குளித்தலை<br>5 புகழூர்<br>6 பேட்டைவாய்த்தலை | 6 |
| சேலம் .. | .. 1 வேலூர் | 1 ராசிபுரம்<br>2 நாமக்கல்<br>3 புதுசத்திரம் | 5 |
| கோயம்புத்தூர் | .. 1 கோபிசெட்டி பாளையம்.<br>2 ஆனைமலை | 1 சத்தியமங்கலம்<br>2 தாராபுரம்<br>3 பவானி<br>4 ஆப்பக்கூடல் | 6 |
| தர்மபுரி .. | .. 1 ஒசூர் | இல்லை | 1 |
| மதுரை .. | .. இல்லை | 1 மேலூர் | 1 |
| திருநெல்வேலி | .. 1 சேரன்மாதேவி<br>2 கோவில்பட்டி | 1 ஆலங்குலளம்<br>2 புதுக்கோட்டை<br>3 தாழையூத்து<br>4 சங்கரன்கோவில் | 6 |
| இராமநாதபுரம் .. | .. | 1 அருப்புக்கோட்டை | 1 |
| கன்னியாகுமரி .. | .. | 1 நாகர்கோவில் | 1 |
| | | | 48 |

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## இணைப்பு II.

[10ஆம் பக்கத்தில் 41 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிடப்படாத வினாவின் விடையைக் காண்க.]

**" தமிழரசு " தமிழ/ஆங்கில இதழ்கள் அச்சிட்டு விநியோகிக்கப்பட்ட எண்ணிக்க விவரம் இதழ் வாரியாக.**

### 1970

| இதழ் வெளியாகும் நாள். (1) | தமிழ். (2) | ஆங்கிலம். (3) |
|---|---|---|
| 1-ந் தேதி ஜூலை 1970 .. .. .. | 30,000 | 5,000 |
| 16-ந் தேதி ஜூலை 1970 .. .. .. | 30,000 | 7,500 |
| 1-ந் தேதி ஆகஸ்ட் 1970 .. .. .. | 45,000 | 6,100 |
| 16-ந் தேதி ஆகஸ்ட் 1970 .. .. .. | 50,000 | 6,000 |
| 1-ந் தேதி செப்டம்பர் 1970 .. .. .. | 52,000 | 6,500 |
| 16-ந் தேதி செப்டம்பர் 1970 .. .. .. | 52,000 | 6,000 |
| 1-ந் தேதி அக்டோபர் 1970 .. .. .. | 52,000 | 6,000 |
| 16-ந் தேதி அக்டோபர் 1970 .. .. .. | 52,000 | 6,000 |
| 1-ந் தேதி நவம்பர் 1970 .. .. .. | 52,000 | 6,000 |
| 16-ந் தேதி நவம்பர் 1970 .. .. .. | 52,000 | 6,000 |
| 1-ந் தேதி டிசம்பர் 1970 .. .. .. | 52,000 | 6,000 |
| 16-ந் தேதி டிசம்பர் 1970 .. .. .. | 52,000 | 6,000 |
| 1970 முடிய மொத்தம் .. | 5,71,000 | 73,100 |

### 1971

| | | |
|---|---|---|
| 1-ந் தேதி ஜனவரி 1971 .. .. .. | 52,000 | 6,000 |
| 16-ந் தேதி ஜனவரி 1971 .. .. .. | 52,000 | 6,000 |
| 1-ந் தேதி பிப்ரவரி 1971 .. .. .. | 1,00,000 | 10,000 |

1973 மார்ச் 28]

1971—தொடர்ச்சி.

| இதழ் வெளியாகும் நாள். (1) | | தமிழ். (2) | ஆங்கிலம். (3) |
|---|---|---|---|
| 1-ந் தேதி மார்ச் 1971 | .. .. .. | 55,000 | 5,000 |
| 1-ந் தேதி ஏப்ரல் 1971 | .. .. .. | 52,000 | 3,000 |
| 1-ந் தேதி மே 1971 | .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி மே 1971 | .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி ஜூன் 1971 | .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி ஜூன் 1971 | .. .. .. | 45,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி ஜூலை 1971 | .. .. .. | 45,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி ஜூலை 1971 | .. .. .. | 45,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி ஆகஸ்ட் 1971 | .. .. .. | 45,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி ஆகஸ்ட் 1971 | .. .. .. | 50,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி செப்டம்பர் 1971 | .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி செப்டம்பர் 1971 | .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி அக்டோபர் 1971 | .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி அக்டோபர் 1971 | .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி நவம்பர் 1971 | .. .. .. | 55,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி நவம்பர் 1971 | .. .. .. | 55,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி டிசம்பர் 1971 | .. .. .. | 55,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி டிசம்பர் 1971 | .. .. .. | 55,000 | 3,500 |
| 1971 முடிய மொத்தம் | .. | 11,25,000 | 86,000 |

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972

| இதழ் வெளியாகும் நாள். (1) | தமிழ். (2) | ஆங்கிலம். (3) |
|---|---|---|
| 1-ந் தேதி ஜனவரி 1972 .. .. .. | 53,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி ஜனவரி 1972 .. .. .. | 53,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி பிப்ரவரி 1972 .. .. .. | 53,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி பிப்ரவரி 1972 .. .. .. | 55,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி மார்ச் 1972 .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி மார்ச் 1972 .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி எப்ரல் 1972 .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி எப்ரல் 1972 .. .. .. | 52,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி மே 1972 .. .. .. .. | 50,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி மே 1972 .. .. .. .. | 50,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி ஜூன் 1972 .. .. .. | 50,000 | 3,500 |
| 16-ந் தேதி ஜூன் 1972 .. .. .. | 49,000 | 3,500 |
| 1-ந் தேதி ஜூலை 1972 .. .. .. | 49,000 | 3,000 |
| 16-ந் தேதி ஜூலை 1972 .. .. .. | 45,000 | 2,750 |
| 1-ந் தேதி ஆகஸ்ட் 1972 .. .. .. | 46,000 | 3,000 |
| 16-ந் தேதி ஆகஸ்ட் 1972 .. .. .. | 45,000 | 3,000 |
| 1-ந் தேதி செப்டம்பர் 1972 .. .. .. | 46,000 | 3,000 |
| 16-ந் தேதி செப்டம்பர் 1972 .. .. .. | 46,000 | ** |
| 1-ந் தேதி அக்டோபர் 1972 .. .. .. | 46,000 | 2,600 |
| 16-ந் தேதி அக்டோபர் 1972 .. .. .. | 46,000 | — |
| 1972 அக்டோபர் முடிய .. | 9,90,000 | 59,350 |

** ஆங்கில இதழாக மாற்றப்பட்டது.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 28]

| (1) | தமிழ். (2) | ஆங்கிலம். (3) |
|---|---|---|
| 1970 முடிய .. .. .. .. | 5,71,000 | 73,100 |
| 1971 முடிய .. .. .. .. | 11,25,000 | 86,000 |
| 1972 அக்டோபர் முடிய .. .. .. | 9,90,000 | 59,350 |
| மொத்தம் அச்சிட்டு விநியோகித்தது .. | 26,86,000 | 2,18,450 |

மேலே உள்ள பட்டியலில் கண்ட "தமிழரசு" தமிழ்/ஆங்கில இதழ்கள் அச்சிட்டு சந்தாதாரர்கள் மூலமும், முகவர்கள் மூலமும் விநியோகிக்கப்பட்டது. மேற்கண்ட இதழ்கள் இலவசமாக அமைச்சர்கள், சட்டப் பேரவை, சட்ட மேலவை உறுப்பினர்கள், வெளிநாட்டில் உள்ள இந்திய தூதரகங்கள், அரசு செயலர்கள், விளம்பரதாரர்கள், வெண்பாப் போட்டியில் பங்கு பெற்றவர்கள், மற்றும் தமிழரசு இதழில் கதை கட்டுரை கவிதை எழுதும் தனிப்பட்டவர்கள் ஆகியோருக்கு இலவசமாக இதழ்கள் அனுப்பப் பட்டு வருகின்றன. 1973-ஆம் ஆண்டிலும் குறைந்த இதேபோல் இதழ்கள் அச்சிட்டு வெளியிடப்படும் எனவும் தெரிவித்துக்கொள்ளப் படுகிறது.

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
3 JUL 1973
MADRAS

## இணைப்பு III

[11 ஆம் பக்கத்தின் 44 ஆம் எண்ணுள்ள உடுக்குறியிடப்படாத வினாவின் விடையைக் காண்க.]

STATEMENT SHOWING THE NAMES OF PERSONS WHO HAVE CLAIMED MORE THAN 100 PRIZES FROM THE DATE OF INCEPTION OF THE RAFFLE SCHEME TO AUGUST 1972.

| *Serial number and name of the prize winner.* | *Number of claims presented.* | *Total amount claimed.* |
|---|---|---|
| 1 P. Ghisulal, No. 391, T.H.Road, Madras-5. | 545 | 68,900 |
| 2 Manakchand Nahar, No. 1/12 Mylapore Bazaar Road, Madras-4. | 151 | 15,100 |
| 3 S.S. Chokkalingam, 102, Linghichetty Street, Madras-1. | 177 | 24,000 |
| 4 N. Gowthamchand Jain, 399, T. H. Road, Madras-5. | 104 | 15,800 |
| 5 Rajesh Dalal, C/o Kalpace Sadar, anthishaw, Surat-3. | 143 | 62,000 |

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 28]

[. . . ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

# 1973-74 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கம்

## தோற்றுவாய்.

1972–73 ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு வேளாண்மைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியதில் அடைந்த முன்னேற்றம் குறித்த ஆய்வுரையையும், 1973–74 ஆம் ஆண்டிற்கான செயல் திட்டத்தையும் இப்பேரவை முன் வைக்கிறேன்.

பல்வேறு வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களின்கீழ் நமது ஆற்றலுக்கு அறைகூவல் விடுக்கும் மாபெரும் பணியை நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம். பல்வேறு வகைப் பயிர்களுக்கு முடிவிட்ட இலக்குகளை அடைய வேளாண்மைத் துறையில் உள்ள பணியாளரமைப்பு முழுவதும் பணியாற்ற ஊக்குவித்து முடுக்கி விடப்பட்டது. இருந்த போதிலும், தென் ஆற்காடு, சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் வெள்ளம் காரணமாக நாம் உற்பத்தியில் பெரிதும் பின்னடைய நேரிட்டதும், சுமார் 5,463 ஹெக்டேர் (13,500 ஏக்கர் நிலம்) மணல் மேடிடப்பட்டதும் அனைவரும் அறிந்ததே. ஆயினும், மற்ற பகுதிகளில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் நாம் மேற் கொண்ட முயற்சிகளில் சிறிதும் தடுமாறவில்லை. கடந்த ஆண்டு உற்பத்தியாகிய 70·45 லட்சம் டன்னுடன் ஒப்பிடுகையில், 1972–73-ல் 72·02 லட்சம் டன் உற்பத்தி நிலையை அடையக் கூடும் என்னும் நம்பிக்கையுடையவர்களாய் உள்ளோம். தமிழ் நாட்டு உழவர் பெருமக்கள் உணவு உற்பத்தியில் துணிவுடன் இந்த அறைகூவலை ஏற்றுப் பாராட்டும் வகையில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதை ஈண்டுக் குறிப்பிடுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். உணவு உற்பத்தி இலக்கை இதே அளவில் நிலைநிறுத்தலாம் என்பதில் நமக்கு நம்பிக்கையும் உண்டு.

அடுத்து வரும் ஆண்டுக்கான உற்பத்தி (1973–74) இலக்கு 79 லட்சம் டன் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. உழவர்பெருமக்களும், அரசுப் பணியாளர்களும் உடன் நின்று உறுதியுடன் உழைப்பதன் மூலம் நாம் நமது திட்ட இலக்கை அடையக் கூடும் என்று நம்புகிறோம்.

1972–73 ஆம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மை உற்பத்தி குறித்த பல்வேறு சிறப்புக் கூறுகளைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

**பருவ நிலைமைகள்.**—இவ்வாண்டில் 1972 மே மாதம் முடிவதற்குள் முன்னதாகவே தென்மேற்குப் பருவமழை தொடங்கிய போதிலும், மழை போதிய அளவுக்கு இல்லாததோடு பரவலாகவும் பொழியவில்லை.

[1973 மார்ச் 28

இதன் காரணமாக, குறுவைக் காலத்தில் உணவு தானிய விளைச்சல் குறைந்து விட்டது. உணவு தானிய உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட குறைவு சுமார் 2·54 லட்சம் டன் என மதிப்பிடப்பட்டது.

இம்மாநிலத்தில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் 1972 அக்டோபரிலிருந்து 1972 நவம்பர் இடைப்பகுதி வரை வடகிழக்குப் பருவ மழை தீவிரமாக இல்லை. 1972 டிசம்பரில் வங்காள விரிகுடாவில் ஏற்பட்ட காற்றழுத்தங்களினால், மாநிலமெங்கும் கனத்த அடை மழை பெய்தது. இம் மாநிலத்தின் பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் குறிப்பாக டிசம்பர் திங்கள் முதற் பாதியில் கனமழை பொழிந்தது. திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய மாவட்டங்கள் புயற்காற்றுக்கும் வெள்ளச் சேதங்களுக்கும் உள்ளாயின. மாநிலம் முழுவதும் மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், பெருத்த மழையினால், 2·20 லட்சம் ஏக்கர் நெற்பயிர், 50,000 ஏக்கர் பருத்தி, 12,000 ஏக்கர் கரும்பு, 0·22 லட்சம் ஏக்கர் பலவகைப் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டன.

**உணவு தானிய உற்பத்தி அளவு.**—1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கான உணவு தானிய உற்பத்தி அளவு 72·02 லட்சம் டன் வரை இருக்கக்கூடும் என்பதை தற்காலிக மதிப்பீடு சுட்டிக் காட்டுகிறது. தனித்தனியான விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

| | (லட்சம் டன்களில்.) |
|---|---|
| அரிசி .. .. .. | 55·00 |
| சிறு தானியங்கள் .. .. | 15·10 |
| பருப்பு வகைகள் .. .. | 1·92 |
| மொத்தம் .. | 72·02 |

தென்மேற்குப் பருவக்காலத்தின் போது, டிசம்பரில் கனத்த மழையோடு பாதகமான பருவ நிலைகள், பருத்தி, நிலக்கடலை உற்பத்தியிலும் மோசமான விளைவுகளை உண்டாக்கின.

1973–74 ஆம் ஆண்டிற்கான உணவு தானிய உற்பத்தியளவு கீழ்க் கண்டவாறு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது :—

| | (லட்சம் டன்களில்.) |
|---|---|
| அரிசி .. .. .. | 59·00 |
| சிறு தானியங்கள் .. .. | 17·50 |
| பருப்பு வகைகள் .. .. | 2·50 |
| மொத்தம் .. | 79·00 |

1973 மார்ச் 28]

மத்திய அரசுக்குழு ஒன்று 1972 டிசம்பர் கடைசி வாரத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு வருகை தந்தது. இம் மாநிலத்தில் புயற்காற்றும், வெள்ள மும் விளைவித்த சேத நிலைமையை உரிய இடங்களுக்கே சென்று மதிப் பிட்டுப் பார்த்த பிறகு மத்திய உதவிக்காக செலவு வரம்பை பரிவுரை செய்தது. இந்தப் பரிவுரைகளின் அடிப்படையில், இந்திய அரசு மற்றவை களுக்கு இடையில் 1972–73, 1973–74 ஆண்டுகளுக்காக மொத்த மத்திய நிதியுதவி ரூ. 14·25 கோடியிலிருந்து, மணல் மேடிட்ட நிலங்களைப் பண் படுத்துவதற்காக உதவித் தொகையாகவும், கடனாகவும் முறையே ரூ. 25 லட்சமும், ரூ. 50 லட்சமும் அனுமதித்துள்ளது. 1973-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 14·ஆம் நாள் வரையில் மணல் மேடிட்ட நிலங்களைப் பண்படுத்துவதன் கீழ் மேற்கொண்ட செலவு ரூ. 10 லட்சம்; 1973-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளுக்குள் மேற்கொள்ள எதிர் பார்க்கும் செலவு ரூ. 50 லட்சம் ஆகும்.

**மிகு பயன் தரும் தானிய வகைகள் திட்டம்.**—நெல், சிறு தானியங்கள் உற்பத்தியை உயர்த்தும் பொருட்டு 1966–67-லே தமிழ்நாட்டில் மிகு பயன்தரும் தானிய வகைத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1966–67-ல் 5·27 லட்சம் எக்கர் என்று சிறிய அளவில் தொடங்கப்பட்ட இத் திட்டம், 1971–72-ல் 64·14 லட்சம் எக்கராக படிப்படியாக உயர்ந்துள்ளது. குடி யானவர் நிலங்களில் பெரிய அளவில் பயிர் முறை விளக்கங்களைச் செய்து காட்டுவதோடு, வானொலி, ஒலி-ஒளிச் சாதனங்கள் மூலம் பயிர் முறை பற்றி அவர்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் வேளாண் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், பயிருக்கு இடப்படும் உரத்தின் அளவு, பயிரிடும் முறை ஆகியவற்றில் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. குடியானவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் வேண்டி யுள்ள விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பயிர் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் முதலியவை போன்ற பயிரிடு பொருட்கள் யாவற்றையும் கொடுப்பது இத்திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

சிறு பாசனம் மூலமாகவும், நிலநீர் ஆதாரங்களைக் கண்டு பிடித்து அதன் மூலமாகவும், கூடுதல் பாசன வளத்தை ஏற்படுத்தி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் இவ்வரசு முனைப்பாக ஈடுபட்டுள்ளது. அதே சமயத்தில், இந்தப் பகுதிகளில் மிகு பயன் தரும் பயிர்வகைகளை முனைப்பாகப் பயிராக்கி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1971–72 ஆம் ஆண்டில் மிகு பயன் தரும் நெற்பயிர் (ஐ.ஆர். 8) 55·43 லட்சம் எக்கரும், அதன் இனத்தைச் சேர்ந்த மற்ற ரகப் பயிர்கள் 31·53 லட்சமும், மற்ற வகைப் பயிர்கள் 23·90 லட்சமும், கலப்பினச் சிறு தானியங்கள் 3·92 லட்சமும், வீரியக் கம்பு (எச்.பி. 3) 4·81 லட்சமும் விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ் பயிரிட்டு பிரம்மாண்டமான சாதனைகளை அடைந்தோம். இந்தச் சாதனையின் அடிப்படையில் 1972–73, 1973-74

ஆம் ஆண்டுகளிலும், நெற்பயிர் 55 லட்சம் ஏக்கரும் சிறு தானியங்கள் 4·15 லட்சம் ஏக்கரும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், எச்.பி. 3 வீரியக் கம்பு பயிரிடும் விரைவு திட்ட இலக்கு 1972–73-ல் 11 லட்சம் ஏக்கராக உயர்த்தப்பட்டு, அதே இலக்கு 1973–74-ஆம் ஆண்டிலும் அடைய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் அரிசி உற்பத்தி 1965-66-ல் 35·24 லட்சம் டன் மட்டுமே இருந்தது. நீலகிரி மாவட்டம் நீங்கலாக அனைத்து மாவட்டங்களிலும் மிகு பயன் தரும் பயிர் வகைத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியதன் காரணமாக, இதன் உற்பத்தி 1972–73-ல் 55·00 லட்சம் டன்னாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது பெருமிதப்படக்கூடியதாகும்.

**அவசரகால சம்பா உற்பத்தித் திட்டம், 1972–73.**

இவ்வாண்டில் 1972 மே மாதம் முடியுமுன்னமேயே, தென்மேற்குப் பருவ மழை தொடங்கியபோதிலும் மழை போதுமானதாயில்லை. மழையும் அங்கோரிடத்திலும் இங்கோரிடத்திலும் பொழிந்தாலும், தேவைப்பட்டபோது உரிய காலத்தில் பொழியவில்லை. இதன் காரணமாக, அரிசி 1·00 லட்சம் டன்னும், சோளம் 0·86 லட்சம் டன்னும், கம்பு 0·58 லட்சம் டன்னும், பருப்பு வகை தானியங்கள் 0·10 லட்சம் டன்னும் ஆக மொத்தம் 2·54 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களில் இழப்பு ஏற்பட்டது. 1972 டிசம்பர் முதல் வாரத்தில் பெய்த கனமழை காரணமாக, பாசனத் திட்டங்களுக்கும், பாசன ஏரிகளுக்கும் போதிய அளவு நீர் கிடைத்தது.

இவ்வாறு 1972 குறுவைப் பயிர் காலத்தில் 2·54 லட்சம் டன் உணவுத் தானிய இழப்பை ஈடு செய்வதற்காக, அவசரகால சம்பாப் பயிர் திட்டம் தொடங்குவதென்று திட்டமிடப்பட்டது. இத் திட்டம், நெற்பயிருக்காக, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் 1972 டிசம்பர் மூன்றாவது வாரத்திலிருந்து தொடங்கப்பட்டது.

பாசனம் பெறும் சிறு தானியங்களாகவும் இதைப்போன்றதொரு திட்டம், கோயம்புத்தூர், சேலம், தருமபுரி, மதுரை, திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் 1973 ஜனவரியில் தொடங்கப்பட்டது. பருப்பு வகை தானிய விளைச்சல் திட்டம் தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிதம்பரம் வட்டத்திலும், 1972 டிசம்பரிலும், 1973 ஜனவரியிலும் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

நவரைப் பருவத்தின்போது, அவசரகால சம்பாப் பயிர் உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் 4·82 லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடப்படும். CO. 29 ரகத்திற்குப் பதிலாக ஐ ஆர். 8, ஐ ஆர். 20 இங்கு பயிரிடப்படுகிற பிரதான நெற்பயிர் ரகங்களாக அமைந்திருக்கும்.

**நெல்.**—CO. 29 மற்றும் ஏனைய ரகங்களுக்குப் பதிலாக ஐ. ஆர். 8, ஐ. ஆர். 20 ரகங்களைக் கூடுதலாக 2 லட்சம் ஏக்கரில் தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் நவரையின்

**1973** மார்ச் 28]

போது பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று மாவட்டங்களில் நவரைக் காலத்தில் பயிரிடப்படும் ஐ. ஆர். 8 ரகங்கள் பின் வருமாறு :—

| | லட்சம் ஏக்கரில். |
|---|---|
| செங்கற்பட்டு .. .. .. .. .. .. .. | 1·97 |
| வட ஆற்காடு .. .. .. .. .. .. | 1·83 |
| தென்னுற்காடு .. .. .. .. .. .. | 1·02 |
| மொத்தம் .. | 4·82 |

புதிய ரகங்களையும் புதிய பயிர் முறைகளையும் பிரபலப்படுத்துவதற்காக கிராம நிலையில் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்குத் தனி முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. முனைப்புப் பயிர் நடைமுறைகளையும், பயிரிடுவதில் சரியான முறைகளையும் பின்பற்றுவதில் கவனம் செலுத்து வதற்கு பொருட்காட்சிகளும், தனிப்பிரச்சார இயக்கங்களும் நடத்தப்படும்.

இப்பிரச்சார இயக்கத்தின்போது முனைப்புப் பயிர் நடைமுறையினைப் பற்றிய விளம்பரங்கள் மூன்று கட்டங்களாக வெளியிடப்படும். முனைப்புப் பயிர் நடைமுறையை விளக்கும் சிலேடுகள் திரையிடப்படும்—அத்துடன் களப்பணியாளர்களால் சிலேடுகள் காட்டி விரிவுரை ஆற்றவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது—தமிழகம் முழுவதும் கிராம வளர்ச்சிக் கூட்டங்கள் நடத்தப்படும்.

**சிறு தானியங்கள்.**—சிறு தானியப் பயிர்களுக்கு இரசாயன உரம் அல்லது பயிர்ப்பாதுகாப்பு முறைகள் இயல்பாகவே வெகுவாகப் பயன் படுத்துவதில்லை. மிக அண்மையில்தான் CH1, CH3, சுவர்ணு, சோளம், CO 1, CO 2, சாரதா கேழ்வரகு, HB 1, HB 3, HB 4, கம்பு பிரபலமடைந்துள்ளன. இத்தகைய மிகு பயன்தரும் பயிர்வகைகள் பயிரிடப்படும் பகுதியை கூடியமட்டில் நவரைக்காலத்தில் விரிவுபடுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முதற்கண் ஆறு மாவட்டங் களில் ஜனவரி மத்தியிலிருந்து மார்ச் முடிய பாசனத்தினல் பயிரிடப் படும் சிறு தானியங்களுக்கு இரசாயன உரம், பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறை கள் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதில், குடியானவர்களுக்கு அறிவுரை தரவும் திட்டமிட்டுள்ளது. சிறு தானியங்களுக்கு இரசாயன உரங் களையும் பயிர்ப் பூச்சிக்கொல்லிகளையும் பயன்படுத்துமாறு குடி யானவர்களுக்கு நயமுடன் எடுத்துச் சொல்லப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ், கீழ்காணும் பகுதி கொண்டுவரப்படும்.

| மாவட்டத்தின் பெயர். | பரப்பளவு ஏக்கரில். |
|---|---|
| **1.** கோயம்புத்தூர் .. .. .. .. .. | 1,50,000 |
| **2.** சேலம் .. .. .. .. .. .. .. | 60,000 |
| **3.** மதுரை .. .. .. .. .. .. .. | 67,500 |
| **4.** திருச்சிராப்பள்ளி .. .. .. .. .. | 65,000 |
| **5** திருநெல்வேலி .. .. .. .. .. | 52,000 |
| **6.** தருமபுரி .. .. .. .. .. .. | 19,000 |
| மொத்தம் .. | **4,13,500** |

**பருப்பு வகைகள்.**—தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிதம்பரம் வட்டத்திலும் உள்ள தரிசு நிலங்களில், பெருவாரியான பகுதிகளில் பருப்பு வகைப்பயிரை பயிரிடுவதையே, இத் திட்டம் முக்கியமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. கடந்த ஆண்டில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உளுந்து, பச்சைப் பயிறு 3·5 லட்சம் எக்கரில் பயிரிடப்பட்டதற்கு மாறாக, மேலும் 2·0 லட்சம் எக்கரில் பயிரிடத்திட்ட மிட்டு உள்ளது. ஆக மொத்தம் 5·5 லட்சம் எக்கரில் பயறு வகைகள் பயிரிடப்படும். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிதம்பரம் வட்டத்தில் 40,000 எக்கர் பயிரிட மதிப்பிட்டதற்கு மாறாக, 20,000 எக்கர் கூடுதல் பரப்பளவில் பயிரிடவும் திட்டமிட்டுள்ளது. பருப்புத் தானியங்களின் கீழ், மேலும் கூடுதலான பகுதிகளைக் கொண்டு வருவதற்கும், அந்தப் பயிர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும்.

பருப்புத் தானியங்களின் நபர்வாரிச் செலவு 8 கிராம் மட்டும்தான். ஆனால், இதன் தேவையே 56 கிராம். தமிழ் நாட்டில் பருப்புத் தானியங்களின் தேவை ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 7 லட்சம் டன் ஆகும். நான்காவது திட்டமுடிவுக்குள் தமிழ் நாட்டின் தேவையை ஈடு செய்ய நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

பருப்புத் தானியங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் முக்கியமான ஏற்பாடுகளில் ஒன்று, தரம்படுத்திய விதைகளைப் பயன்படுத்துவதாகும். துவரை விதைகளின் தேவையை ஈடு செய்யும் பொருட்டு திருவரங்குளம் காட்டுப் பகுதியில், விதைப் பெருக்குத் திட்டப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. தனிப் பயிராகவும், ஊடு பயிராகவும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் பருப்புத் தானியங்களைப் பயிரிடுவதைப் பிரபலப்படுத்துவதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ், 31–12–1972 வரை பருப்புத் தானியங்கள் 16·20 லட்சம் எக்கரின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. தனிப்பயிர் ஊடுபயிராகவும், இவ்வகையில் இலக்கமிட்டதன் அளவு 23·50 லட்சம் எக்கர்தான். இவ்வாண்டைப் போலவே 1973–74-லிலும் 23·50 லட்சம் எக்கர் பயிரிடப்படக் கூடும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிதம்பரத்திலும் நெல் பயிரான பின்னர் உள்ள தரிசு நிலங்களில் பருப்புத் தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பருப்புத் தானிய உற்பத்திக்கென மத்திய அரசு ஆதரவு பெற்ற திட்டம் ஒன்றுக்கு, இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ், பயிரிடு பொருட்களுக்கு ஆகும் செலவிற்கு நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது. தரமுள்ள பருப்புத்தானிய வகைகளைப்பயிரிட விளக்கப்பாத்திகள் அமைப்பதற்கு குடியானவர்கள் இதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்வர். அரசுப் பண்ணைகளில், விதைப் பண்ணைகள் அமைக்கப் பயிரிடு பொருட்களின் விலையில் 50 சதவீதம் வரையில் எக்கர் ஒன்றுக்கு உதவித் தொகையாக ரூ. 75 கொடுக்கப்படுகிறது. 1972–73, 1973–74-ஆம் ஆண்டுகளில், குறுவை, சம்பாப் பயிர்க் காலங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் மொத்தச் செலவு ரூ. 19 லட்சமாக இருக்கும்.

1973 மார்ச் 28]

1973–74-ல் அரசு மேற்கொள்ளக் கருதி வரும் புதிய திட்டங்கள் பின்வருமாறு :—

(1) அவசர கால உணவுப் பயிர் கோடைத் திட்டத்தின் கீழ், ஐ.ஆர். 8 மற்றும் மிகு பயன்தரும் பயிர் வகைகளாகிய சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு ஆகியவற்றில் 2·75 லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடப்படுதல்.

(2) பருப்பு தானிய விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ், 23·5 லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடுதல்.

(3) சூரியகாந்தி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், 3·75 லட்சம் ஏக்கர் பயிரிடுதல்.

**பல போகப் பயிர் முன்னோடித் திட்டம்.**—தமிழ்நாட்டில் பலபோகப் பயிர் முன்னோடித் திட்டம், மூன்று வேளாண்மைக் கோட்டங்களாகிய கடலூர் (தென்னார்க்காடு மாவட்டம்), முசிறி (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்), பட்டுக்கோட்டை (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களில் 1971 மார்ச் திங்களிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்த முன்னோடித் திட்டத்தின் நோக்கம் மூன்றாண்டுக் கால அளவில் அதாவது 1971–72 முதல் 1973–74 வரை பயிரிடப்படும் பரப்பளவை 20 சதவீதத்திற்குப் பெருக்குவதே ஆகும்.

ஒவ்வொரு திட்டத்தின் கீழும் பயிரிடப்படும் அளவு 1 லட்சம் ஏக்கராகும்.

இந்தப் பகுதிகளில் ஆராய்ச்சி சோதனைகள், நவீன முறை விளக்கங்கள், ஒலி–ஒளிச் சாதனங்களுடன் குடியானவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல் ஆகியவை மூலம் பலபோகப் பயிர் வளர்ச்சித் திட்டம் விரைவுபடுத்தப் படும்.

நீண்ட கால வாலாயமான பயிர்களுக்குப் பதிலாக மிகு பயன்தரும் குறுகியகாலப் பயிர் பயிரிடப்படும். ஊடு பயிரும் தொடர்ப் பயிரும் அறிமுகப்படுத்தப்படும்.

1971–72-ல் முசிறித் திட்டத்தில் (10,000 ஏக்கர்), 4,000 ஹெக்டேர் இலக்கிட்டதற்கு மாறாக, 51·51 ஹெக்டேர் (12,877·5 ஏக்கர்), பட்டுக் கோட்டையில் (15,000 ஏக்கர்), 6,000 ஹெக்டேருக்கு மாறாக 4,734 ஹெக்டேர் (11,835 ஏக்கர்), கடலூரில் 2,000 ஹெக்டேருக்கு (5,000 ஏக்கர்) பதிலாக 4,140 ஹெக்டேர் (10,350 ஏக்கர்) பயிரிடப்பட்டன.

1972–73-ல், கடலூர் திட்டத்தில் 3,140 ஹெக்டேர் (7,850 ஏக்கர்), முசிறித் திட்டத்தில் 5,000 ஹெக்டேர் (12,500 ஏக்கர்), பட்டுக்கோட்டைத் திட்டத்தில் 8,066 ஹெக்டேர் (20,165 ஏக்கர்) மேற்கொண்டும் கூடுதலாகப் பயிரிடப்படும்.

1973–74-ல் முசிறியில் 5,750 ஹெக்டேர் (14,375 ஏக்கர்), கடலூரில் (5,264 ஹெக்டேர் (13,160 ஏக்கர்), பட்டுக்கோட்டையில் 5,070 ஹெக்டேர் (12,675 ஏக்கர்) கூடுதலாகப் பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 28

## தஞ்சாவூர் மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம்

(i) முனைப்புப் பயிர் முறைகளை உருவாக்கிப் பல உத்திகளை குடியானவர்களிடையே பிரபலப்படுத்தியும், (ii) குடியானவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் பயிரிடு பொருட்களைக் கிடைக்கச்செய்து, சராசரி நெல் உற்பத்தி அளவையும், பயிர்ப் பரப்பளவையும் பெருக்குவதற்காக 1960 ஆம் ஆண்டில் மும்முர வேளாண்மைத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

எல்லாத் துறைகளின் ஒருங்கிணைந்த உதவியோடு தரப்படுத்தப்பட்ட விதைகள், நைட்டிரஜன் போன்ற ரசாயன உரங்கள், தகுந்த பயிர்ப் பாதுகாப்பு, ரசாயன மருந்துகள் போன்ற பயிரிடு பொருட்கள், அந்தப் பயிரிடு பொருட்களை வாங்கக் குடியானவர்களுக்குத் தேவைப்படும் கடன்கள் ஆகியவை கிடைக்கின்றன.

பயிர் முறை ஆராய்ச்சி, புதிய முறையில் அமைந்த பயிர் வளர்ப்புத் திட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்தப் பட்டன. விரிவான ஆய்வுக்குப் பிறகு மாநிலம் முழுவதும் சோதனை செய்து நவீன முறையில் அமைந்த பயிர் முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆராய்ச்சிச் சோதனைகளோடு மூன்று எக்கரில் பல் பயிர் விளக்கங்களும் நடத்திக் காட்டப்பட்டு வருகின்றன.

பயிர் ரகங்களை மாற்றியமைத்தும், பயிராகும் பரப்பளவை முனைப்பாக்கியதன் காரணமாகத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நெல் உற்பத்தி 1959–60-ல் 8·86 லட்சம் டன்னுக இருந்தது, 1971–72-ல் 13·59 லட்சம் டன்னுக உயர்ந்துள்ளது. மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. உற்பத்தியைக் கணிசமான அளவிற்குப் பெருக்கவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

## மும்முர வேளாண்மைப் பகுதி திட்டம்

மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம் இப்பொழுது மதுரை, செங்கற்பட்டு, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களில் உள்ள 169 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இடையறு பாசனவசதியுள்ள பெருவாரியான பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளதால், இந்த மாவட்டங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பகுதியிலுள்ள குடியானவர்கள் தங்கள் நிலங்களில் பயிரிடுவதில் முனைப்புத் திட்ட முறைகளைப் பின்பற்றுமாறு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர். இரசாயன உரங்கள், பயிர்ப் பூச்சிக் கொல்லிகள், விதைகள் முதலியவை போன்ற பயிரிடு பொருட்கள் வாங்குவதற்கு குடியானவர்களுக்கு அவசியமான கடன் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. 31–12–1972 வரை, ரூ. 10·67 லட்சம் இலக்கிற்கு, ரூ. 7·61 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த செய்முறை விளக்கத் திட்டங்கள் முனைப்புப்பயிர் முறைகளை குடியானவர்கள் பின்பற்றுவதற்கு நடத்தப்படுகின்றன. இந்த விளக்கத் திட்டங்கள் நெல், சிறு தானியங்கள் போன்ற மிகு பயன் தரும் பயிர் வகைகளுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பயிர்முறை விளக்கங்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு முக்கியமான இடங்களில் நடத்தப்படுகின்றன. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், பயிராகும் ஒருங்கமைந்த தொகுதிக்கு இந்த விளக்கங்கள் நல்ல பயனை

*1973 மார்ச் 28]*

விளைவிக்கும். 1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கு இலக்கிட்ட செய்முறை விளக்கப் பாத்திகள் 605 ஆகும். ஆனால், 31–12–1972 வரை கிட்டிய சாதனை 548 பாத்திகளாகும். 1973–74 ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு 1,405 செய்முறை விளக்கப் பாத்திகளாகும். ஒவ்வொரு செய்முறை விளக்கப் பாத்திக்கும் உதவித் தொகையாக ரூ. 125 அளிக்கப்படுகிறது.

நீரை விவேகமுடன் பயன்படுத்தி குறைந்த அளவு நீரைக் கொண்டு நிறைந்த பயனைப் பெறுவது பற்றி குடியானவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்த பயிர் முறை விளக்கங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பயிர்முறை விளக்கப் பாத்தியின் பரப்பளவும் 5 ஏக்கராகும். ஒவ்வொரு பயிர்முறை விளக்கப் பாத்திக்கும் உதவித் தொகையாக ரூ. 750 கொடுக்கப்படுகிறது. 1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு 76 பயிர் முறை விளக்கப் பாத்திகளாகும் ; சாதனை 31–12–1972 வரை 75 ஆகும். 1973–74 ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கு 76 விளக்கப் பாத்திகளாகும்.

பரம்பிக்குளம்–ஆளியாறு திட்டத்தின் கீழ், பயிர்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் அமைத்தல்.

ஆயக்கட்டுப் பகுதி

பயிரிடுவதில் மேம்படுத்தப்பட்ட முறைகளைக் குடியானவர்களுக்குச் செய்து காட்டவும், திட்டப் பகுதிகளில் தகுந்த பயிர் முறையை வகுக்கவும், பாசனப் புன்செய்ப் பயிர்களைப் பிரசித்திப் படுத்தவும், குடியானவர் நிலங்களில் பயிர்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் நடத்துவதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.

1969–70 ஆம் ஆண்டில், 134 பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு உதவித் தொகையாக ரூ. 26,036 கொடுக்கப்பட்டது. 1970–71 ஆம் ஆண்டில், 180 பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு, உதவித் தொகை ரூ. 43,566 கொடுக்கப் பட்டது. 1971–72 ஆம் ஆண்டில் 180 பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு, உதவித் தொகையாக ரூ. 49,980 கொடுக்கப்பட்டது.

பயிரிடப்பட்ட பயிர் வகை பருத்தி, சிறு தானியங்கள், நிலக்கடலை என்பனவாகும். இப்போது சூரியகாந்தியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1972–73-ல் 180 பண்ணைகள் என்று இலக்கிட்டதற்கு மாறாக, 500 ஏக்கருக்கு ஒரு பண்ணை வீதம் 156 பண்ணைகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன.

1973–74 ஆம் ஆண்டிற்காக 103 பண்ணைகள் அமைக்கவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. 1973–74 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 49,500 ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

சித்தாறு–பட்டணங்கால் திட்டத்தில் பயிர்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் அமைத்தல்.

## ஆயக்கட்டுப் பகுதி

இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாவன.—(i) குடியானவர் நிலங்களில் பயிர் முறை விளக்கப் பண்ணைகள் அமைத்துப் பயிரிடுவதில் நவீன முறைகளைச் செய்து காட்டுதல்.

(ii) இந்தத் திட்டப்பகுதிக்கு எற்ற பயிர் ரகங்களை வகுத்தல்.

(iii) பாசனத்தின் கீழ், குறைவான நீர் தேவைப்படும் பயிர்கள் வளர்ப்பதைப் பிரபலப்படுத்தல்.

1969–70-ல் 25 பண்ணைகளும், 1970–71-ல் 26 பண்ணைகளும், 1971–72-ல் 26 பண்ணைகளும் அமைக்கப்பட்டன. 1969–70-ல் ரூ. 6,000-மும், 1970–71-ல் ரூ. 45,000-மும், 1971–72-ல் ரூ. 53,000-மும் உதவித் தொகையாக அளிக்கப்பட்டது.

பயிர்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் பயிரிடப்படும் ஒரே ஒரு பயிர் நெல் ஆகும்.

1972–73 ஆம் ஆண்டு இலக்கான 6 விளக்கப் பண்ணைகளுக்கு மாறாக, 1972 செப்டம்பர் வரையில் 26 பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பயிர் முறை விளக்கப் பண்ணைகளின் உழவர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்குவதற்காக ரூ. 8,500 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

1973–74 ஆம் ஆண்டில் 46 பண்ணைகள் நடத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 1973–74 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 8,500 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

## இந்தியா–ஜெர்மனி–நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

இந்திய அரசுக்கும், மேற்கு ஜெர்மானிய அரசுக்கும் இடையில் 14—6—1966 அன்று கையெழுத்திடப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் 1967 மே—ஜூன் முதற்கொண்டு இந்தியா–ஜெர்மனி–நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கியது. தமிழ்நாட்டின் நீலகிரி மாவட்டத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கென ஆலோசனை நடவடிக்கைகளைக் கூட்டாக நடத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ், கீழ்க்கண்ட துறைகளில் பணி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதே நோக்கமாகும் :—

(i) பயிரிடுவதற்கேற்ற நிலங்களில் பயிர் செய்தல், பயிர்ச் சத்து, உரமிடுதல்.

(ii) உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுதல், உருளைக்கிழங்கு செடிகளை வளர்த்தல் ஆகியவற்றிற்குச் சிறப்பிடமளித்து, பயிர்ச் சாகுபடி பயிர் வளர்ப்பு பணிகள்.

(iii) பழ, காய்கறி வளர்ச்சி.

(iv) பயிர்ப் பாதுகாப்பும், பயிர் நோய்க் கட்டுப்பாடும்.

(v) கிராமப்புறங்களில் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல்.

1973 மார்ச் 28]

நீலகிரி உழவர்கள் மும்முர வேளாண்மையை மேற்கொள்வதற்கென அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களது பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதும், வேளாண்மை உற்பத்தியை விரைவாகப் பெருக்குவதும் இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

31—12—1972-க்குப் பிறகும் இத்திட்டக் கால அளவை நீட்டிப்பது குறித்து, ஜெர்மானிய கூட்டாட்சியைக் கலந்து கொண்டு இந்திய அரசு தீவிரமாக ஆலோசித்து வருகிறது.

1972–73 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 36·05 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 31—12—1972 வரை ஆன மொத்தச் செலவு ரூ. 11,55,412·81 ஆகும். தாசானிட் இறக்குமதி மீது சுங்க வரி விலக்கு அளிக்க இந்திய அரசைக் கேட்டுள்ளோம்.

**பழ வளர்ச்சித் திட்டம்**

பழத் தோட்டங்களை வளர்ப்பவர்களுக்கு நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலமும், பழ உற்பத்தி குறித்து இலவசமாகத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனை வழங்குவதன் மூலமும் பழத் தோட்டங்கள் உள்ள பகுதியை அதிகப்படுத்த இத்திட்டம் கருதுகிறது. ஒவ்வொரு தனியாருக்கும் திராட்சை பயிரிடுவதற்காக நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 6,000 என்கிற உயர்ந்த அளவுத் தொகைக்குட்பட்டு, எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வீதமும், ஏனைய பழமரங்களை வளர்ப்பதற்கு நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 2,000 என்ற உயர்ந்த அளவுக்குட்பட்டு எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதமும் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்க இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்திட்டம் இம்மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1973–74 ஆம் ஆண்டில் 1,800 எக்கர் நிலம் இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வர திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**மாதிரி பழத் தோட்டங்கள்.**—பழத் தோட்டங்களை அறிவியல் முறையில் வளர்ப்பதற்கும், பழ உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் நாற்றுக்களை வழங்குவதற்கும், தரமான பயிரிடு பொருட்களை வழங்குவதற்கும் விளக்கப் பாத்திகளாகப் பணிபுரியும் பழத் தோட்டங்களை நிறுவுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இம்மாநிலத்தில் தற்போது 9 பழத்தோட்ட நாற்றுப் பண்ணைகள், பிற்சேர்க்கை ஒன்றில் காட்டிய இடங்களில் உள்ளன. ஒவ்வொரு பழத் தோட்டத்திலும் வழங்கப்படும் பயிரிடு பொருட்கள் கணிசமான அளவு உயர்ந்துள்ளது.

**வாழை பயிரிடுவது குறித்த முனைப்புத் திட்டம்.**—முனைப்பு நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்றி தற்போதுள்ள பகுதிகளில் வாழை உற்பத்தியை மும்முரப்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டம், வட ஆர்க்காடு, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க குட்டைவகை வாழை, 'ரோபஸ்டா' வாழை போன்ற வகைகள் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், இத்திட்டத்தின் கீழ் வாழை பயிரிடுபவர்களுக்கு இலவசமாகத் தொழில்

நுட்ப ஆலோசனை அளிக்கப்படுகிறது. நோயற்ற வாழைக் கன்றுகள், வாழை பயிரிடுபவர்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. பயிரிடு பவர்களின் நிலங்களில் விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு, வணிக வங்கிகளின் மூலம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 1,500 வரை குறுகிய காலக் கடன்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. 1972–73 ஆம் ஆண்டில் 23,188 ஏக்கர் நிலத்தில் இத்திட்டம் அமுலாக்கப் பட்டது. 1973–74-ல் இத்திட்டம் தொடர்ந்து 25,000 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க வாழை வகைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட திட்டம்.**—செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சீபுரத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு இத்திட்டம் 1971–72 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க வாழை வகைகளைப் பயிரிடுவதென்னும் குறிக்கோளுடன் இத்திட்டத்தின்கீழ் மூன்று ஆண்டு களில் 3,000 ஹெக்டேர் பரப்பில் இவ்வாழையைப் பயிரிடுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். பயிரிடு பொருட்கள் வாங்கப்படுவதற் காக பாத்தி ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 உதவித் தொகையுடன் விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்படும். யூனிட் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 உதவித் தொகையுடன் விசைத் தெளிப்பான்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பயிர் பாதுகாப்பு மருந்துகள் 50 சதவீத உதவித் தொகையுடன் கிடைக் கிறது.

1972–73-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ் 2,000 ஹெக்டேர் பரப்பைக் கொண்டு வரவும், 124 விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்படவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. 1973–74-ல் இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்படும் நிலம் 3,000 ஹெக்டேர் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**மலைப் பகுதிகளில் தோட்டப்பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.**—கோடைக் கானல், கல்ராயன், ஜவ்வாது, கொல்லிமலை, பச்சைமலை ஆகிய ஐந்து மலைப் பகுதிகளில் தோட்டப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் 16–2–1972- லிருந்து செயற்படுத்தப்படுகிறது. அப்பகுதியின் வளங்கள் குறித்த ஆய்வு தற்போது நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

1973–74 ஆம் ஆண்டிலும் உதவித் தொகையுடன் தொடர்ந்து இத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி, தோட்டப் பயிர்கள், காய்கறிகள் முதலியவை பயிரிடுவதன்கீழ் 1,160 ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டுவர திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**எண்ணெய் வித்துக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.**—நம் நாட்டின் வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தில் எண்ணெய் வித்துக்கள் முக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றன. 10 லட்சம் டன் அடிப்படை உற்பத்தி அளவுக்கு மாறாக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் இம் மாநிலத்தில் எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி அளவை 13 லட்சம் டன்னுக்கு உயர்த்துவதற்காக எண்ணெய் வித்துக்கள் மேம் பாட்டுத் திட்டங்கள் பல செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

1973 மார்ச் 28]

பகுதிகளை நல்ல தரமுள்ள விதைகளின் கீழ்க் கொண்டுவருவதற்காக தரமான விதைகளைப் பெருக்கி வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதன் மூலம் இம்மாநிலத்தின் உற்பத்தியை உயர்த்தலாம். வேர்க்கடலை பயிரிடுவதற்காக, உழவர்கள் நிலங்களில் மண்டலத் தொடக்க நிலை விதைப் பண்ணைகளும், இரண்டாம் நிலை விதைப் பண்ணைகளும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. தவிர, குடுமியான் மலையிலுள்ள அண்ணு பண்ணையில் 200 எக்கர் பரப்பிலும், வேதகரை, மேக்கரை ஆகிய இடங்களில் 147·12 எக்கர் பரப்பிலும் மூல விதைப் பண்ணைகளும் துறைக் கண்காணிப்பில் நடத்தப்படுகின்றன. குத்தகைக்கு அதிகமாக நிலங்கள் கிடைக்கும்போது இப்பரப்பளவு அதிகப்படுத்தப்படும் விதைப்பெருக்கத்தின் மூன்றும் நிலைப் பணியை வேளாண்மைத் துறையின் தொழில்நுட்ப ஆலோசனையுடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் கவனித்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. பயிர்ச் சாகுபடியின் மேம்பட்ட முறையைப் பிரபலப்படுத்துவதற்கென 300 செய்முறை விளக்கங்களும் நடத்தப்படுகின்றன. ½ எக்கர் கொண்ட விளக்கப் பாத்தி ஒன்றுக்கு ரூ. 50 உதவித் தொகையும் வழங்கப்படுகிறது. அதேபோல், எள், ஆமணக்கு விதைப் பண்ணைகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, விதைகள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன.

விதைப்பண்ணை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து, வேர்க்கடலை, ஆமணக்கு விதைகளைப் பொறுத்தவரையில் அங்காடி விலைக்கு மேல் 20 சதவீதம் அதிகத் தொகை கொடுத்தும் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன. எள்ளைப் பொறுத்தவரையில் 5 சதவீதம் அதிகத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

**வேர்க்கடலை முனைப்புத் திட்டம்.**—முனைப்புத் திட்டத்தின் நடைமுறைகளை உழவர்கள் அறியச் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அவை யாவன :—

(1) தர விதைகளை வழங்குதல்,

(2) மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மைப் பொருளாதார நடைமுறைகள்,

(3) உரங்களைப் பயன்படுத்துதல்,

(4) பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

செய்முறை விளக்கங்களும் இத்திட்டத்தின்கீழ் நடத்தப்படுகின்றன. தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் பிற்சேர்க்கை இரண்டில் குறிப்பிட்ட 8 பிரிவுகளில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ½ எக்கர் பரப்புள்ள நிலப்பகுதி விளக்கப்பாத்தி ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. குறுவைப் பயிர் போன்ற முன்பருவப் பயிர்களுக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 350 வீதமும் சம்பா போன்ற பின்பருவப் பயிர்களுக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 450 வீதமும் நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் மூலம் குறுகிய காலக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

**நிறுவனக் கடன் உதவி.**—இத்திட்டத்தின்கீழ், 1973–74-ஆம் ஆண்டில் 240 விளக்கப் பாத்திகள் அமைப்பது நீங்கலாக, 3·65 லட்சம் எக்கர் நிலம் வேர்க்கடலை பயிரிடப்படுவதன் கீழ் கொண்டுவரப்படும்.

[1973 மார்ச் 28

**ஏற்றுமதி செய்யும் நோக்கத்திற்காக வேர்க்கடலை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டம்.**—இது மத்திய அரசின் ஆதரவு பெறும் திட்டமாகும். பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ள முனைப்புத் திட்ட நடைமுறைகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்வதன்மூலம் ஏற்றுமதி செய்யும் காரியங்களுக்காக வேர்க் கடலை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அந்த நடைமுறைகளாவன :—

(1) தர விதைகளை வழங்குதல்,

(2) உரமிடுதல்,

(3) பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறைகளை மேற்கொள்ளல்.

ஏற்பளிக்கப்பட்ட மேம்படுத்திய வேளாண்மைப் பொருளாதார நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளலும், கட்புல விளக்கங்களை நடத்துதலும் செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, சேலம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் பிற்சேர்க்கை மூன்றில் குறிப்பிட்டுள்ள 11 பிரிவுகளில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. முன்பருவப் பயிர்கள் குறித்தும், பின் பருவப் பயிர்கள் குறித்தும் செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றை நடத்துவதற்காக, முன்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 60 வீதமும், பின்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 80 வீதமும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. முன்பருவப் பயிர்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 70 வீதமும் பின்பருவப் பயிருக்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வீதமும் நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் மூலமாக குறுகிய காலக் கடன்களும் வழங்கப்படுகின்றன. 1973–74-ல் இத்திட்டத்தின் கீழ் 8·58 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் கொண்டுவரப்படும். 1,540 விளக்கப் பாத்திகள் அமைக்கப்படும்.

**ஆமணக்கு செய்முறை விளக்கத் திட்டம்.**—SA 1, SA 2 போன்ற குறுகிய காலத்தில் மிகு பயன் அளிக்கும் ஆமணக்கு ரகங்களையும், முனைப்புத் திட்ட நடைமுறைகளை மேற்கொள்ளுதலையும் அனைவரும் அறியச் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். சேலம், தருமபுரி, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, இராமநாதபுரம், தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு ஏக்கர் பரப்புள்ள பாத்தி ஒன்றுக்கு ரூ. 50 என்ற உதவித் தொகையுடன் உழவர்களின் நிலத்தில் செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. 1973–74-ஆம் ஆண்டில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு ஏக்கர் பரப்புள்ள 200 விளக்கப் பாத்திகள் உழவர்களின் நிலங்களில் தொடர்ந்து அமைக்கப் படும்.

## சூரியகாந்தி

நாள் ஒன்றுக்கு நபர் ஒருவருக்குத் தேவைப்படும் சூரியகாந்தி எண்ணெயின் அளவு 57 கிராம் (அனைத்துநாட்டு தரத்தில்) ஆகும். தற்போதைய தேவையைச் சரிக்கட்ட 31 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் தேவைப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் எண்ணெய் வித்துக்களின் (வேர்க்கடலை, எள், ஆமணக்கு ஆகியவற்றின்) மொத்த அளவு சுமார் 11 லட்சம் டன் மட்டுமே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. உணவு எண்ணெய்களின் அதிகரித்து வரும் தேவையைச் சமாளிப்பதற்கென அந்த எண்ணெய்களின்

உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொருட்டு அதிக எண்ணெய் தரும் கூடுதலான எண்ணெய் வித்துக்களை நாம் நாடவேண்டியுள்ளது. சூரியகாந்தி அதிக எண்ணெய் கொடுக்கும் வளமுடையதாகும். மேலும், யூனிட் பகுதி ஒன்றுக்கு அது அதிக விளைச்சலைத் தரும்.

ஊட்டச்சத்துணவு நோக்கில் பார்த்தாலும், சூரியகாந்தி எண்ணெய் பிற எண்ணெய்களைக் காட்டிலும் மேன்மையானதாகும். சூரியகாந்தி எண்ணெய்யில் கொழுப்பும் A,B,C,K போன்ற கரையத்தக்க உயிர்ச் சத்துக்களும் உள்ளன. சூரியகாந்தி எண்ணெய்யில் 52 சதவீதம் முதல் 62 சதவீதம் வரை "லினோலிக்" அமிலம் உள்ளது. அது கரையா நிலையிலுள்ள கொழுப்பு அமிலமாகும். இதய நோயுள்ளவர்களுக்கு அது ஓர் வரப்பிரசாதமாகும். "ஆர்த்தரோஸ்க்லோரோஸிஸ்" என்ற கொடிய ரத்தவோட்ட வியாதி பரவுவதை இந்த எண்ணெய் குறைக்கிறது. நீரிழிவு நோயைக் கட்டுப்படுத்தவும் இந்த எண்ணெய் பயன்படுகிறது. சூரியகாந்தி எண்ணெயில் நுண்ணுயிர் இயக்கமும் உள்ளது. அது சிறுநீர்க் கழிவினைத் தூண்டுகிறது. காற்றுக் குழாய், குரல்வளை, நுரையீரல் சார்ந்த தொற்றுகளில் கபத்தை வெளிக்கொணரும் மருந்தாகப் பயன்படுகிறது.

உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், வீடு, தொழிற் பயன்களுக்கான உணவு எண்ணெய்களின் அதிகரித்துவரும் தேவையை நிறைவு செய்யவும், 1971–72 முதல் 1973–74 வரையிலான கால அளவுக்கு இம்மாநிலத்தில் சூரியகாந்தி உற்பத்தி குறித்த செய்முறை விளக்கத் திட்டத்தைச் செயல் படுத்த இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த நோக்கத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, 1971–72-ல் வெளிநாட்டு ரகத்தைச் சேர்ந்த, குறுகிய காலத்தில் மிகுபயன் தரக்கூடிய, அதிக அளவு எண்ணெய்ச் சத்துள்ள சூரியகாந்தி விதைகளைக் கொண்டு செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப் பட்டன.

400 எக்கர் நிலத்தில் மொத்தம் 299 பாத்திகள் அமைக்கப்பட்டன.

EC. 68415 வகை சூரியகாந்தி, தமிழ்நாட்டிற்கு தகுந்ததாக கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. எனவே, சூரிகாந்தியை 2 லட்சம் எக்கர் நிலத்தில் பயிரிடுவதற்கான மத்திய அரசால் தொடங்கப்படும் திட்டம் ஒன்று, ரூ. 26·175 லட்சம் மொத்தச் செலவில் கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக மாநிலம் முழுவதும் மேற்கொள்ளப்படுவதற்காக 1972–73-ல் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் சுமார் 0·50 லட்சம் டன் சூரியகாந்தி விதைகளை உற்பத்தி செய்யக் கருதுகிறது. மேம்பட்ட முனைப்பு நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்றி 800 விளக்கப் பாத்திகளும் அமைக்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒரு ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள பாத்தி ஒன்றுக்கு ரூ.300 வீதம் உழவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. ஒரு எக்கருக்கு 4 கிலோகிராம் விதைகளும், பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகளும், பயிரிடு முறை குறித்த சிறு வெளியீடு ஒன்றும் அடங்கிய சிறுபைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. அந்தப் பை ஒவ்வொன்றின் மதிப்பு ரூ. 11 ஆகும். இவை தவிர, ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற வீதத்தில் குறுகிய காலக் கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் வழங்கப்படும்.

1973–74-ல் 3·75 லட்சம் எக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலம் இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படும். 500 செய்முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படும்.

## தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம்

தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்காணும் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன:—

(i) **தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துதல்.**—தரமான தென்னங்கன்றுகளை வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தென்னை வளர்க்கும் தனிப்பட்ட நபர்கள், ஊராட்சிகள் ஆகியோருக்குத் தேவைப்படும் தரமான தென்னங்கன்றுகளை வழங்குவதற்காக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 8·10 லட்சம் தென்னங்கன்றுகளை வளர்க்கும் வசதியுடன் கூடிய 18 தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் பிற்சேர்க்கை நான்கில் குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் தற்பொழுது இம்மாநிலத்தில் உள்ளன. உயரமான அல்லது குட்டை வகையைச் சேர்ந்த தென்னங்கன்று ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1·50 என்ற சலுகை வீதத்திலும், "ஜாவாஜெயண்ட்" என்ற வகையைச் சேர்ந்த தென்னங்கன்று ஒவ்வொன்றும் ரூ. 1·80 என்ற சலுகை வீதத்திலும் உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

1973—74-ஆம் ஆண்டில் சேலம், வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் மேலும் இரண்டு தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகளைத் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(ii) **தமிழ்நாட்டில் தென்னை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கானத் திட்டம்.**—தென்னை வளர்ப்பை மக்களிடையே பிரபலப்படுத்தி மேம்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மேம்படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற பொருளாதார நடவடிக்கைகள், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உரங்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவற்றைக் கடைப் பிடிக்க மும்முரப் பிரச்சாரம் இம்மாநிலத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. ஒவ்வொரு தெளிப்பானுக்கும் ரூபாய் 100 என்ற பேரளவு உதவித் தொகைக்குட்பட்டு தென்னங்கன்றுகளுக்கு மருந்து தெளிப்பதற்குத் தகுந்த தெளிப்பான்களுக்கு 50 சதவீத உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

இம்மாநிலத்தில் தென்னை வளர்ப்பின்கீழ் உள்ள மொத்தப் பரப்பில் கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்படும். ஒவ்வோர் ஆண்டும் 100 தெளிப்பான்கள் பங்கிடப்படும்.

(iii) **புதிய தென்னந் தோப்புகளை ஏற்படுத்துதல்.**—தென்னை வளர்ப்பின் கீழ் அதிகப் பரப்பைக் கொண்டு வரும் நோக்கத்துடன், நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு நபருக்கும் ரூபாய் 3,000 என்ற உயர்ந்த அளவுக்குட்பட்டு, எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 300 வீதம் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கு ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இக்கடன்கள் பதினோராவது ஆண்டிலிருந்து வட்டியுடன் ஐந்து சம ஆண்டுத் தவணைகளில் திரும்ப வசூலிக்கப்படத்தக்கவையாகும். நீலகிரி, கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்கள் நீங்கலாக இம்மாநிலம் முழுவதும் இது நிறைவேற்றப்படுகிறது.

1973 மார்ச் 28]

1973-74-ஆம் ஆண்டில் 800 ஹெக்டேர் பரப்புள்ள நிலத்தில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

**(iv) கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம்.**—நிலமற்ற ஏழைக் குடும்பங்களையும் இலங்கை அகதிகளையும் குடியமர்த்துவது இத் திட்டத்தின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகும். இத் திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொருவருக்கும் 3 ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் உதவி அளிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தென்னை பயிரிடுவதை மேற்கொள்ளச் செய்யப்படுகிறது.

1973-74-ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ் செயல்புரியும் தென்னங்கன்று வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஆண்டு தோறும் 1·20 லட்சம் தென்னங் கன்றுகளை உற்பத்தி செய்யும்.

**(v) முன்னோடி விளக்கப்பாத்திகள் (Pilot Demonstration Plots) அமைப்பதற்கான திட்டம்.**—நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தின் இறுதியில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள 900 விளக்கப் பாத்திகள் அமைப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின் கீழ், தென்னை வளர்ப்பவர்களுக்கு உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், விசையேற்றங்கள் வாங்குதல் ஆகியவற்றிற்காகும் செலவுக்காக உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

1973-74-ல் 200 விளக்கப்பாத்திகள் அமைக்கப்படும்.

**(vi) ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையம்.**—தென்னங்கன்றுகளைப் கருந்தலை கம்பளிப் புழு தாக்குவதால் ஏற்படும் பயிர் நோயைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கென ஒட்டுண்ணிகளைப் பெருமளவில் வளர்த்து, நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட தென்னந் தோப்புகளில் அவற்றை இலவசமாக விடுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். காஞ்சிபுரம், குடியாத்தம், இராமநாதபுரம், உடங்குடி, நாகர்கோயில், சேலம், கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, தருமபுரி ஆகிய இடங்களில் 11 ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் உள்ளன. 1973-74-ல் கூடுதலாகச் சில நிலையங்கள் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**(vii) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதியில் தென்னை, முந்திரி வளர்ப்பு.**—சாகுபடி செய்யத்தக்க தரிசு நிலங்களில் தென்னை வளர்ப்பதற்காக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் தென்னங் கன்றுகளை வளர்த்து வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். முந்திரி, தென்னைப் பயிர்களை வளர்ப்பதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 370 நீண்ட காலக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. 1973-74-ல் 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் முந்திரி பயிரிடவும், 750 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**தென்னங் கன்றுகளின் வகை (மத்திய அரசு தொடங்கிய திட்டம்).**

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 கலப்பினத் தென்னங்கன்றுகளை உற்பத்தி செய்து வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

[1973 மார்ச் 28

வேப்பங்குளம் வட்டாரத் தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உயரமான, குட்டையான, கலப்பினத் தென்னங் கன்றுகள் பயிரடப்பட்டு வருகின்றன. 1973–74-ல் 5,000 தென்னங்கன்றுகள் வழங்க திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

முந்திரி

முந்திரி, இம்மாநிலத்திற்கு டாலர் வசதியை ஈட்டித்தரும் முக்கிய மான வணிகப் பயிராகும். தற்போது 2,09,103 ஏக்கரில் (சாதாரண பகுதிகள் 1,36,468 கூட காட்டுப் பகுதிகள் 72,635 ஏக்கர்) முந்திரி பயிரிடப் படுகிறது. இப்பகுதிகளில் 21,000 மெட்ரிக் டன்னுக்கு மேல் முந்திரி கிடைக்குமெனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

இம்மாநிலத்தில் கீழ்க்காணும் முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டங்கள் செயலில் உள்ளன :—

(a) தமிழ்நாட்டில் முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டம்.

(b) கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் முந்திரித் தோட்டங்கள் அமைப்பதற்கான திட்டம்.

(c) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் முந்திரி, தென்னைத் தோட்டங்கள் அமைப்பதற்கான திட்டம்.

(d) முந்திரி பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம் (மத்திய அரசு தொடங்கிய திட்டம்)—

(i) முந்திரி பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்.

(ii) முந்திரி விளக்கப் பாத்திகளை அமைத்தல்.

ஒவ்வொரு நபருக்கும் ரூபாய் 3,000 என்கிற உயர்ந்த அளவுக்குட் பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 150 வீதம் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்கி, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 ஏக்கர் வீதம் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 25,000 ஏக்கரில் முந்திரிச் சாகுபடியை நீட்டிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 5,000 ஏக்கர் பரப்பில் முந்திரிச் சாகுபடி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 3,000 ஏக்கரிலும், திருச்சி மாவட்டத்தில் 2,916 ஏக்கரிலுமாக மொத்தம் 5,916 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதும், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், தஞ்சாவூர், திருச்சி, இராமநாதபுரம், செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் 310 விளக்கப்பாத்திகளை அமைப்பதும், முந்திரி வளர்ப்பு முனைப்புத் திட்டத்தின் (இது 1970–71-ல் தொடங்கப்பட்டது) நோக்க மாகும். பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின்கீழ், முந்திரி வளர்ப்பவர் களுக்கு இரசாயன மருந்து வாங்குவதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 25 உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. விளக்கப்பாத்திகளின் கீழ், 2 ஏக்கர் ருக்கு ரூபாய் 300 உதவித் தொகை இந்திய அரசால் வழங்கப்படுகிறது 1973–74 ஆம் ஆண்டில் 7,900 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்தின் மூலம் உற்பத்தி 20 சதவீதம் உயருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

## பாக்கு.

இம் மாநிலத்தில் சுமார் 4,500 எக்கரில் பாக்கு பயிரிடப்படுகின்றது. பாக்கு உற்பத்தித் திட்டம் ஒன்று செயற்பட்டு வருகின்றது. இத திட்டத்தின்கீழ், சுமார் 100 எக்கரில் துறையினைச் சேர்ந்த நாற்றுப் பண்ணைகள் மூலம் வழங்கப்பட்ட உயர்ந்த ரக நாற்றுகளைக் கொண்டு பாக்கு பயிரிடப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் தற்போது பாக்கு பயிரிடுவோர் இனிமேல் பாக்கு பயிரிடும் வாய்ப்புள்ளவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, வட்டார அடிப்படையில் குற்றாலம், கன்னியாகுமரி, கல்லார், கூடலூர், பெரியகுளம் ஆகிய இடங்களில் ஐந்து நாற்றுப் பண்ணைகளை அமைத்து, தரமான பாக்கு நாற்றுகளை வளர்த்து வழங்குவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

பம்பாய் வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவியுடன், பெத்தநாய்க்கன் பாளையத்தில் பாக்கு பயிரிடும் திட்டம் ஒன்று நடைபெற்று வருகின்றது.

பம்பாய் வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவியுடன் மேட்டுப்பாளையத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் O. V. C. கால்வாய்க்கு அருகில் உள்ள பிற வட்டாரங்களிலும் 245 எக்கரில் பாக்கு பயிரிடும் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், பயிரிடுவோர் ஒவ்வொரு எக்கருக்கும் கடனுக ரூபாய் 5,000 வழங்கப்படுகின்றது.

## பருத்தி

தமிழ்நாட்டின் பயிர்களில் பருத்தி இன்றியமையாத வாணிகப் பயிராகும். சுமார் 10 லட்சம் எக்கரில் பருத்தி பயிரிடப்படுகின்றது. இம்மாநிலத்தில் உள்ள ஆலைகளின் தேவையை நிறைவு செய்ய குறைந்தது 7 லட்சம் பஞ்சுப் பொதிகள் வேண்டியுள்ளது. ஆனால், இம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுவதோ 4 லட்சம் பொதிகளேயாகும். இக்கடுமையான பற்றுக் குறை ஆலைகளின் பணிகளைப் பாதிப்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள பருத்தி பயிரிடும் முழுப் பரப்பையும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கோயில் பட்டியில் மானவாரிப் பகுதி முழுமையையும் மும்முர வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டக் கண்ணோட்டத்துடன் பருத்திச் சாகுபடியின் கீழ்க் கொண்டுவந்து பருத்தி உற்பத்தியை 4 லட்சம் பொதியிலிருந்து 8 லட்சம் பொதியாக உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சேலம், தர்மபுரி, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களின் முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், 82,000 ஹெக்டேரில் பருத்தி சாகுபடிக்காகப் பல்வேறு அறிவியல் நுட்ப நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இலக்கினை எய்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 28

பினவரும் திட்டங்கள் இம்மாநிலத்தில் செயற்பட்டு வருகின்றன:—

| திட்டத்தின் பெயர். | திட்ட இலக்கீட்டின் கீழ் வரும் பரப்பளவு. |
|---|---|
| பருத்தி முனைப்புத் திட்டம் .. .. .. | 2·05 லட்சம் ஏக்கர். |
| ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டம். | 3·87 லட்சம் ஏக்கர். |
| மும்முர பருத்தி வளர்ச்சிக்காக மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட திட்டம். | 2·50 லட்சம் ஏக்கர். |

1972–73 ஆம் ஆண்டிற்காக இலக்கியப்பெற்ற பருத்தி உற்பத்தியின் அளவு, ஒவ்வொன்றும் 180 கிலோ கிராம் கொண்ட 5·30 லட்சம் பொதிகளாகும்.

1973–74-ல் ஒவ்வொன்றும் 180 கிலோகிராம் கொண்ட 5·35 லட்சம் பொதிகள் உற்பத்தி செய்ய மேற்குறிப்பிட்ட திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**சணல்-புளிச்சை (Mesta) வளர்ச்சி திட்டம் முன்னோடித் திட்ட ஆராய்ச்சி சோதனைகள்**

இத் திட்டம் மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்டதாகும். பொருத்தமான பகுதிகளில் சணல்–புளிச்சை சாகுபடியைக் கொண்டுவருவதற்கான சாத்தியக் கூறுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்வது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1971–72-ல் தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டன ; தொடர்ந்தும் நடைபெறுகின்றன.

இத் திட்டத்தின்கீழ் சணல்-புளிச்சை ஆகியவை ஒவ்வொன்றிற்குமாக 50 சோதனைப் பாத்திகள் போடப்பட்டுள்ளன. விதைகளும் பயிரிடு பொருட்களும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. ஊற வைப்பதற்கான தொட்டிகள், பலகைகள் ஆகியவை உழவர்களுக்கு வகைசெய்து தரப்படுகின்றன. தவிர, மும்முர முறைகளையும் பின்பற்றும்படித் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட உழவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. துறையால் தொழில்நுட்ப ஆலோசனையும் வழிமுறையும் வழங்கப்படுகின்றன.

இத் திட்டத்திற்கு 1971–72-ல் ரூ. 30,785-ம் 1972-73-ல் ரூ. 46,500-ம் செலவானது.

**புகையிலை அபிவிருத்தித் திட்டம்**

சுருட்டுப் புகையிலை, தாம்பூலப் புகையிலை ஆகியவற்றின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஏக்கர் ஒன்றில் புகையிலை விளைச்சலை அதிகரிக்கச் செய்ய, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும் புகையிலை முனைப்புத்

1973 மார்ச் 28]

திட்டம் ஒன்றும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சுருட்டுப் புகையிலைக் காகச் சோதனைத் திட்டமொன்றும், புகையூட்டிப் பக்குவப் படுத்தப்பட்ட வர்ஜீனியா புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டமும் ஓசூர்ப் பகுதியில் செயல் படுகின்றன.

மேற்சொன்ன திட்டங்களைத் தவிர, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் தற்போதுள்ள முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ்வரும் நிலப் பரப்பினை 6,000 ஏக்கராக உயர்த்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1973–74-ல் பின்வரும் பரப்பளவில் புகையிலை பயிரிடத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது :

| | |
|---|---|
| புகையூட்டிப் பக்குவப் படுத்தப்பட்ட புகையிலைத் (P. C. V.) திட்டம். | 245 ஹெக்டேர்கள். |
| புகையிலை முனைப்புத் திட்டம் .. .. .. | 8,090 ஹெக்டேர்கள். |
| சுருட்டுப் புகையிலை .. .. .. .. | 170 ஹெக்டேர்கள். |
| ஆராய்ச்சிச் சோதனைகள் .. .. .. | 20 எண்ணிக்கைகள். |

**புகையிலை வளர்ச்சிக்கான அடங்கல் திட்டம்**

| | |
|---|---|
| (i) மேம்பட்ட முறை சாகுபடி .. .. | 12,000 ஹெக்டேர்கள். |
| (ii) செய்முறை விளக்கப் பாத்திகள் .. .. | 40 எண்ணிக்கை. |

மேற்கண்ட திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதனால், உற்பத்தி 24,000 மெட்ரிக் டன்னாக உயரும் என எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது.

**கரும்பு வளர்ச்சித் திட்டம்**

இத் திட்டத்தின் நோக்கம், உழவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குவதற்கு மும்முர பிரசாரத்தை மேற்கொள்வதாகும். நிலப்பரப்பு முழுமையும் உறுதியாகப் பலன்தரக்கூடிய தூய, வளமிகுந்த, நோயற்ற குறுகியகால கரும்புப் பயிர் நிறைந்திருக்கும் கருத்தோடு நோய்த்தடுப்புக்காப்பு, முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை நாற்றங்கால்கள் பயிரிடுவோரின் நிலவுடைமைகளில் வளர்க்கப்படுகின்றன. அத்தகைய குறுகிய காலப் பயிர் நாற்றுக்கள் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்கும்பொருட்டு, கரும்பு நாற்றுப் பண்ணைகள் வைத்துள்ள கரும்பு பயிரிடுவோருக்கும், அந்தப் பண்ணைகளிலிருந்து நாற்றுக்களைத் தங்கள் நிலங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று பயிரிடும் உழவர் களுக்கும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் செயற்படுத்தப் பட்டதன் விளைவாக, கரும்பு பயிரிடப்படும் நிலம் முழுமையும் மேம்படுத்தப் பட்ட கோயம்புத்தூர் ரகம் பயிரிடப்படுகின்றது. உரமிடுவது குறித்த செய் முறை விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. செய்முறை விளக்கப் பாத்தி ஒவ்வொன்றிற்கும் உதவித் தொகை ரூ. 50 அளிக்கப்படுகிறது. நியாயமான வாடகைக் கட்டணங்களில், கையால் இயக்கப்படுவனவும், மின்சார சக்தியால் இயங்குபவையுமான தெளிப்பான்கள் உழவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்யப்படுகின்றன. காஞ்சீபுரம், ஆம்பூர்,

கோபிச்செட்டிப்பாளையம், லால்குடி, மேலூர், விருத்தாசலம், கள்ளக்குறிச்சி ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்களில் உயிரியல் கட்டுப் பாட்டின்கீழ் ஒட்டுண்ணிகள் வளர்க்கப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன. கோடை காலங்களில் நீர் பற்றுக்குறையினால், கரும்பு உற்பத்தியில் தரமும், அளவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, கரும்பு பயிரிடுவோர், பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் கிணறுகள் தோண்டுவதற்காக கரும்பு வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் அரசின் விரைவுத் திட்டத்தினைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, கோடைக்காலங்களில் முறையாக நீர்பாய்ச்சும்படி ஆலோசனை கூறப்பட் டுள்ளனர். அதிக விளைச்சலைத் தரும் ரகங்களைப் பயிரிட ஊக்குவித்து, அதனால் உற்பத்தியைப் பெருக்க, மாநில, வட்ட, ஆலைகள் அளவில் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு ஒவ்வோராண்டும் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. பல்வேறுபட்ட ஆலை மண்டலங்களில், பல்வேறு ரக கரும்பு பயிடுவதற் கான தகுதிக் கூற்றினைக் கண்டறியவும் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சிறந்த வேளாண்மை முறைகளை வகுக்கவும் கரும்பு மண்டலப் பண்ணைகள் (Sugar Cane Zone Farms) நடத்தப்படுகின்றன. தேவையான நிலம், ஏனைய வசதிகளையும் சர்க்கரை ஆலைகள் தருகின்றன. சோதனைகளை நடத்துவதற்குத் தொழிநுட்பப் பணியாளர்களுக்கு வகை செய்கின்றது. பணியாளர்க்கு ஆகும் செலவினை அரசு ஏற்கின்றது. பயிரிடுவதற்கு ஆகும் செலவினை ஆலைகள் ஏற்கின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், கரும்பு பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பினை 2·3 லட்சம் ஏக்கரிலிருந்து (1968–69 ஆம் ஆண்டிற்கு உறுதியளிக்கப்பட்ட அளவு) 1973–74 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் 2·60 லட்சம் ஏக்கராக உயர்த்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வெல்லத்தின் விலை மிகவும் உயர்ந்திருந்ததாலும் ஏனைய சாதகமான சூழ்நிலைகளின் காரணமாகவும் 1968–69-ல் கரும்பு பயிரிடப்படும் நிலப் பரப்பு இயல்புக்கு அதிகமாக 4·03 லட்சமாக உயர்ந்தது. 1972–73-ல் மதிப்பிடப்பட்ட நிலப்பரப்பு சுமார் 2·98 ஏக்கராகும். 1973–74 ஆம் ஆண்டு இறுதியில், மதிப்பிடப் பட்டுள்ள நிலப்பரப்பு இலக்கிடப்பட்ட நிலப் பரப்பு 2·60 லட்சம் ஏக்கருக்கு மாறாக, சுமார் 3·20 லட்சம் ஏக்கராக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

நான்காவது, ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் உற்பத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் கரும்பு வெல்ல அளவில் 8·90 லட்சம் டன்னிலிருந்து 1973–74 இறுதியில் 11 லட்சம் டன்னாக உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1972–73 ஆம் ஆண்டில் திட்டமிடப்பட்ட இலக்கு 9·91 லட்சம் டன்னிற்கு மாறாக கரும்பு வெல்ல அளவில் மதிப்பிடப்பட்ட உற்பத்தி 9·96 லட்சம் டன்னாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 1973–74 ஆம் ஆண்டு

1973 மார்ச் 28]

இறுதியில் கரும்பு வெல்ல அளவு இலக்கான 11 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழான இலக்குகளும், சாதனைகளும் பின்வருமாறு :—

| ஆண்டு. | இலக்கு. (லட்சம் ஏக்கரில்.) | சாதனைகள். (லட்சம் ஏக்கரில்.) | உற்பத்தியான வெல்லத்தின் அளவு. (லட்சம் டன்களில்.) |
|---|---|---|---|
| 1970–71 .. .. | 2·37 | 2·42 | 11·43 |
| 1971–72 .. .. | 2·48 | 2·48 | 9·91 |
| 1972–73 .. .. | 2·54 | 2·98 | 9·96 |
| 1973–74 .. .. | 2·60 | 3·20 (எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.) | 11·00 |

1973–74-ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்குகள் பின்வருமாறு :—

(i) கரும்பு பயிரிடப்படும் பரப்பினைப் பெருக்குதல் .. 3·20 லட்சம் ஏக்கர்

(ii) நிலத்தைச் செவ்வனே பண்படுத்தல் .. .. 1·43 லட்சம் ஏக்கர்.

(iii) தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவற்றைப் பயிரிடுதல் .. 1·32 லட்சம் ஏக்கர்.

(iv) உரிய அளவு உரமிடுதல் .. .. .. 2·14 லட்சம் ஏக்கர்.

(v) பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் .. .. 2·06 லட்சம் ஏக்கர்.

(vi) முனைப்புத் திட்டம் .. .. .. .. 0·52 லட்சம் ஏக்கர்.

(vii) கரும்பு உற்பத்தி லட்சம் டன்னில் .. 112·00 லட்சம் டன்கள்.

(viii) வெல்ல அளவில் உற்பத்தி லட்சம் டன்னில் 11·00 லட்சம் டன்கள்.

1971–72 சர்க்கரை உற்பத்திக் காலத்தில், கரும்புக்கான குறைந்த விலை மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 73·70 ஆக வரையறுக்கப்பட்டது. சர்க்கரை ஆலைகளின் நிர்வாகத்தினரைக் கூட்டி குறைந்த விலையை மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 85 ஆக உயர்த்துமாறு இணக்கமாக அரசு கேட்டுக்கொண்டது.

2. 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்குக் கரும்பிற்கான குறைந்த விலையை உயர்த்துமாறு அரசு பரிவுரை செய்துள்ளது. கரும்பு விலையை நிர்ணயிப்பதில் விகிதாச்சாரத்தைப் பின்பற்றும்படி தென்னிந்திய சர்க்கரை ஆலைகள் வாதாடுகின்றன. 1972—73 கரும்பு பருவத்திற்கான விலையை நிர்ணயிக்கும்போது, இக்கருத்துக்கள் இந்திய அரசால் ஏற்றுக்

கொள்ளப்பட்டன. கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் நேர்வில் ஆலைகளாற் கொடுக்கப்படும் குறைந்த விலை, மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 90 அல்லது அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும் விலை, இவற்றில் எது அதிகமோ அவ்விலையாகும்.

3. 1971-72 கரும்புப் பயிர் காலத்தில், கரும்புப் பயிரிடுவோருக்கு, கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் இந்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையைக் காட்டிலும் அதிக விலையினைக் கொடுத்தன. 1972–73 கரும்புப் பயிர் காலத்தில்கூட, ஆலைகளுள் செயற்படுதன்மையைக் கவனித்த பிறகு கரும்பு பயிரிடுவோருக்கு விலை அதிகமாகக் கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

### கரும்பு தொழிற்சாலைப்பகுதி சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம்

வயல்களிலிருந்து கரும்பைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு எளிதாகவும், விரைவாகவும் எடுத்துச் செல்வதற்குச் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளிலும், அவற்றைச் சுற்றிலும் உள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

சர்க்கரை ஆலைகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து ஒரு பகுதி ஒவ்வொராண்டும் இதற்காகச் செலவு செய்யப்படுகின்றது. 1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உயர்த்தப்பட்ட ஒதுக்கீடு ரூ. 50 லட்சத்திற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. சென்னையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு, கரும்பு தொழிற்சாலைப் பகுதி சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக சிறப்புப் பொறியியல் உட்குழு ஒன்று செயல்படுகின்றது. பவானி, பண்ணுருட்டி, திருச்சிராப்பள்ளி, திண்டுக்கல் ஆகிய இடங்கள் இக்குழுவிற்குக் கிளைகள் உள்ளன. கரும்பு வளர்ச்சியின்கீழ் பணிகளையும், ஏனைய சாலைப் பணிகளையும் கவனிப்பதற்காக, காவிரிப் பாசனப் பகுதியின்கீழ் (Cauvery Command Complex) தனியானதொரு வட்டத்தை அமைப்பது குறித்து, அரசு தனியாகப் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. 1972–73–ல் பல்வேறு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் சாலைப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக ரூ. 265·68 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவிற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. 1972–73-ற்கான செலவு ரூ. 50 லட்சமாக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்றப்படும் சாலைப்பணிகள், தங்கு தடையற்ற கரும்பு போக்குவரத்துக்கு உதவும் வகையில் நல்ல நிலையில் உள்ளன என்பதை உறுதி செய்யும் முறையில், கரும்புத் தொழிற்சாலைப் பகுதி சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றப்படும். சாலைப் பணிகளைப் பேணும் பொறுப்பினை, அரசு, மாநில நெடுஞ்சாலைகள் துறையிடம் ஒப்படைத்துள்ளது. அதற்காகும் செலவு கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து சரிக்கட்டப்படும். 1973–74 ஆம் ஆண்டிற்காக, கரும்புத் தொழிற்சாலைப் பகுதிச்சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 50 லட்சம் நிதி ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1973–74 ஆம் ஆண்டின் இலக்கு 40 கிலோ மீட்டர் சாலைகளை அமைப்பதும் மேம்படுத்துவதுமாகும்.

1973 மார்ச் 28]

### காய்கறிப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்

மேம்படுத்தப்பட்ட முனைப்பு முறைகளைக் கையாண்டு, காய்கறி உற்பத்தியை பெருக்குவதும், காய்கறிப் பயிரின்கீழ் கூடுதலாகக் கணிசமான அளவு நிலப்பரப்பைக் கொண்டுவருவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கம். ஒவ்வொருவருக்கும் உயரளவு ரூ. 240 என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு, ஒரு பகுதி விதை, உரம் போன்றவையாகவும் ஒரு பகுதி ரொக்கமாகவும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 குறுகியக் காலக் கடன் வழங்கப்படுகின்றது. இத் திட்டம் 1973-74-லும் தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்படும். இத் திட்டத்தின் கீழ், 1973–74-ல், 3,200 ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

### நகர்ப் பகுதித் திட்டம்.

வேளாண்மை மானியத் திட்டத்தின் கீழ், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுவது போல நகராட்சி மற்றும் மாநகராட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள உழவர்களுக்கும் சலுகைகள் வழங்க வகை செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின்கீழ், பின்வரும் சலுகைகள் வழங்கப் படுகின்றன :—

| இனம். | சலுகை விலையில் விற்பனை. |
|---|---|
| 1 காய்கறி விதைகள், பழச் செடிகள் .. | காய்கறி விதைகள் 50 சதவீதமும், தென்னங் கன்றுகள் உட்பட பழச் செடிகள் 25 சதவீதமும் சலுகை விலையில் வழங்கப்படுகின்றது. |
| 2 தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கருவிகள்.— | |
| (1) மண்வெட்டிகள் .. .. | 50 சதவீத சலுகை விலையில் வழங்கப்படுகின்றன. |
| (2) களைக் கொட்டுகள் .. .. | |
| (3) பரம்புகள் .. .. .. | |
| (4) வெட்டுக் கத்தரிகள் .. | |
| (5) பூவாளிகள் .. .. | |

**குறிப்பு**—1. பொது நிறுவனங்களுக்கு முழுத் தொகுதியும் வழங்கப்படும்.

2. தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு கருவி மட்டும் வழங்கப்படும்.

இத் திட்டம் 84 நகராட்சிகளிலும் இந்த நகராட்சி, மாநகராட்சி எல்லைகளிலுள்ள பள்ளிகள், அனாதை இல்லங்கள் முதலிய பொது நிறுவனங்களிலும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.



TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY LIBRARY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1973 மார்ச் 28

**உருளைக் கிழங்கு பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.**

கோடைக்கானலிலும், தருமபுரி மாவட்டம் ஓசூரிலும் உருளைக் கிழங்கு பயிரிடும் நிலப் பரப்பைப் பெருக்குவது இத் திட்டத்தின் நோக்க மாகும். ஹோசூரில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவோருக்குத் துறையின் மூலமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 750-ம், கோடைக்கானல் மலைப்பகுதியில் பயிரிடுபவர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 900-மும் கடனுக வழங்கப்படுகின்றன. பயிரிடுவோருக்குத் துறை யினைச் சேர்ந்த பணியாளர்கள் தொழில் நுட்ப உதவிகள் அளிக்கின்றனர்.

தற்போது, "ரைபிள் ரேஞ்ச்" என்னும் இடத்தில் ஒன்றும் மதுரை மாவட்ட, கோடைக்கானல் கோட்டம் வில்பட்டியில் ஒன்றுமாக இரண்டு அரசு விதைப் பண்ணைகள் உருளைக்கிழங்கு விதைகளைப் பெருக்குவதற்காக உள்ளன. ரூ. 4·00 லட்சம் செலவில் உருளைக்கிழங்குப் பயிரின்கீழ் 5,200 ஏக்கர் நிலப்பரப்பினைக் கொண்டு வருவதனுல் 1973–74-ம் ஆண்டிலும் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்படும்.

**தரவிதைகளும், 1973–74-ம் ஆண்டிற்கு அரசு விதைப் பண்ணைகளைத் தொடங்குதலும்**

வேளாண்மை உற்பத்தி பெருக பாசனம், உரம், பயிர்ப்பாதுகாப்பு போன்ற பயிரிடு பொருட்கள் இன்றியமையாதவையாயிருப்பது போலவே தரவிதைகளும் இன்றியமையாதவையாகும். அரசு நடத்தும் அரசு விதைப் பண்ணைகளில் அடிப்படை விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அடிப்படை விதைகள், இரண்டாம் நிலை விதைப் பண்ணைகளில் பெருக்கப்படுகின்றன. தனியார் பண்ணை களில் பதிவு செய்து கொண்ட பயிரிடுவோர்களாலும் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையின்கீழும், அவர்களது ஆலோசனையின் மேலும் தரவிதைகள் பெருக்கப்படுகின்றன. அரசு விதைப் பண்ணை களில் அடிப்படை விதைகள் உற்பத்தி செய்வதற்காகத் தேவைப்படும் மூல விதைகள் அரசினுல் நடத்தப்படும் ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலிருந்து வழங்கப்படுகின்றன. தற்போது இம் மாநிலத்தில் குடுமியாமலையிலுள்ள அண்ணு பண்ணை உட்பட பிற் சேர்க்கை ஐந்தில் குறிப்பிட்டுள்ள 55 அரசு விதைப் பண்ணைகள் செயற்பட்டு வருகின்றன. விதைப் பெருக்கத் திட்டத்தின் கீழ் அடிப்படை அல்லது ஆரம்ப விதைகள் உற்பத்தி இலக்கினை அரசு விதைப் பண்ணைகள் எய்துமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

குடுமியாமலை அண்ணு பண்ணையில் விதைகளைத் தரப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்று அமைக்கும் பணி முடியுந்தறுவாயில் உள்ளது. 1972–73-ல் செயற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. சாக்கோட்டையில் விதை களைத் தரப்படுத்தும் மற்றெரு பிரிவு ஒன்று அமைக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அது 1973–74-ல் தான் செயற்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது. "யூனிசெஃப்" (UNICEF) திட்டத்தின்கீழ், காய்கறிப் பயிர் விதைகளைப் பக்குவப்படுத்த விதைப் பக்குவப்படுத்தும் பிரிவுகள் இரண்டினை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 28]

**தர விதை வழங்கும் திட்டம்.**—நெல், சிறு தானியங்களின் சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகளைப் பெருக்கி, வழங்குவது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும் இரண்டாம் நிலை விதைகளைக் குடியானவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக அரசு விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் அடிப்படை விதைகள் இரண்டாம் நிலை விதைகளாகப் பெருக்கப்படுவதற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பயிரிடுவோருக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இரண்டாம் நிலை விதைப்பண்ணை உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விதைகள் செய்முறைப்படுத்தப்பட்டு, குடியானவர்களுக்கு அவை சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகளாக விற்கப்படுகின்றன. இந்த விதைகள் மூலம் திட்டமிடப்பட்ட பகுதியை இத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்படுகின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ், மூன்றுண்டுகளுக்கொருமுறை மாறி மாறி இம்மாநிலத்திலுள்ள மொத்த விளைச்சல் பகுதியில் 1/3 பகுதியில் தர விதைகள் விதைக்கப்படும். மேற்சொன்ன பகுதியின் 1/3 பகுதியில் மாநில வேளாண்மைத் துறை வழங்கும் விதைகள் விதைக்கப்படுகின்றன. எஞ்சியுள்ள 2/3 பகுதியில் உழவர்கள் தங்களுக்குள் பரிமாற்றம் செய்து கொள்கிற விதைகள் பயிரிடப்படும். 1973–74-ல் பின்வரும் அளவுகள் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது :—

| | இலக்கு (டன்னில்.) |
|---|---|
| நெல் முதல் நிலை .. .. .. .. .. | 2,780 |
| நெல் இரண்டாம் நிலை .. .. .. .. | 41,700 |
| சிறுதானியங்கள் முதல் நிலை .. .. .. .. | 60 |
| சிறு தானியங்கள் இரண்டாம் நிலை .. .. .. | 1,528 |

**விதைகளின் தரம் பற்றி சான்றளிக்கும் திட்டம்.**—குடியானவர்களுக்கு வழங்கப்படும் விதைகளின் தரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், 1966-ம் ஆண்டு விதைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்திய அரசு, வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்குச் சாகுபடி செய்யும் பயிர்களின் முக்கியமான ரகங்களை அறிவிக்கிறது.

வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் விதைகள் தரம் குறித்துச் சான்றளிக்கும் நிறுவனம் ஒன்றைத் தமிழ்நாடு அரசு நிறுவியுள்ளது. இது 1–4–1970 முதற்கொண்டு செயல்படத் தொடங்கியது. சான்றளிக்கும் பணியாளர்கள் விதை உற்பத்தி செய்யும் பகுதிகளுக்கு மூன்று முதல் நான்கு முறை சென்று, அப்பயிரில் அயல் ரகங்கள் கலக்காமல் உள்ளதா என்று சோதிப்பார். விதைகளின் தரத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக, அறுவடை, உலரவைத்தல், சுத்தப்படுத்தல், சலித்தல், மூட்டைகளில் கட்டுதல் ஆகிய நடைமுறைகளைச் சான்றளிக்கும் பணியாளர்கள் மேற்பார்வையிடுகிறார்கள்.

1972, டிசம்பர் வரை இத்திட்டத்தின்கீழ் 6,466 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

**1972-73**-ல் சான்றளிக்கப்படவிருக்கிற திட்டமிட்ட பகுதியின் பரப்பளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது: —

நெல்—3,000 ஏக்கர்.

பருத்தி—6,000 ஏக்கர்.

கலப்பினச் சிறு தானியங்கள்—3,000 ஏக்கர்.

**விதைப் பரிசோதனை.**—கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும், மதுரையில் மற்றொன்றுமாக இம் மாநிலத்தில் இரண்டு விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் உள்ளன. இந்த ஆய்வுக் கூடங்கள் ஒவ்வொன்றும், ஓராண்டில் 10,000 மாதிரிகளைச் சோதனை செய்யுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1972 டிசம்பர் முடிய 9,161 மாதிரிகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

## இரசாயன உரங்கள்.

ஆதாயமளிக்கத் தக்க வகையில் பயிர்கள் விளைவிப்பதற்கு இரசாயன உரங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். மிகுபயன் தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு, இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. உள் நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்த இரசாயன உரத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தியதன் காரணமாக மத்திய உரக் களஞ்சியம், இறக்குமதியாகும் உரங்களை மட்டும் பங்கீடு செய்து வருகிறது.

2. பல்வேறு இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவது படிப்படியாகப் பெருகி வருகிறது என்பது கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது :—

| ஆண்டு. | பயன்படுத்தப்பட்ட இரசாயன உரங்கள். | | |
|---|---|---|---|
| | நைட்ரஜன். | பாஸ்பேட். | பொட்டாஷ். |
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| | (லட்சம் டன்களில்.) | | |
| 1968–69 .. .. | 1·13 | 0·35 | 0·31 |
| 1969–70 .. .. | 1·48 | 0·42 | 0·33 |
| 1970–71 .. .. | 1·73 | 0·72 | 0·51 |
| 1971–72 .. .. | 2·14 | 0·71 | 0·61 |

1973 மார்ச் 28]

அமோனியம் சல்பேட், யூரியா போன்ற இரசாயன உரங்கள் இறக்குமதியின் மீது கட்டுப்பாடுகள் விதித்ததன் காரணமாக, நாடு முழுவதும் உரப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது. தவிர, உள் நாட்டிலும் இந்த உரங்கள் உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இல்லை. இந்திய அரசிடமிருந்து, சிறப்பு நேர்வாக, உரம் பெறவும் இவ்வரசு தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. ஆயினும், இம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான 2·74 லட்சம் டன் நைட்ரஜனுக்குப் பதிலாக 1972 ஏப்ரல் முதல் 1973 ஜனவரி வரை 1·48 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரம் வழங்கப்பட்டது.

உரங்கள் போதிய இருப்பு இல்லாததன் காரணமாக, பருவக் காலத்தில், நைட்ரஜன் உரம் பயன்படுத்தும் அளவு வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது.

3. பெங்களூரில், 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 23, 24 ஆம் நாட்களில் நடந்த உர மண்டல மாநாட்டில் 1973–74 ஆம் ஆண்டுக்கான உரத்தேவை பற்றி மதிப்பிடப்பட்டது. முன் பருவத்திற்கு (1973 பிப்ரவரி முதல் 1973 ஜூலை வரை) நைட்ரஜன் கணக்கில் 1·20 லட்சம் டன் உரம் தேவைப்படுமென்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. கையிலுள்ள இருப்பு, தொகுப்பில் அடங்காத வழங்கல் அளவு ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு 1973 பிப்ரவரி முதல் ஜூலை ஈறுகவுள்ள கால அளவில் நைட்ரஜன் கணக்கில் 44,000 டன் உரத்தைத் தொகுப்பு அளவிலிருந்து வழங்க வேண்டும்.

4. மாநில அரசு நியமனம் செய்துள்ள வணிகர்களுக்கு, ஒவ்வொரு மாதமும் முடிவதற்கு முன்பு, குறிப்பிட்ட அளவு உரத்தை வழங்குமாறு உள்நாட்டு உரத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு 1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருள்கள் சட்டத்தின் கீழ் கட்டளை ஒன்றை இந்திய அரசு 1972 ஜூலையில் பிறப்பித்தது. இரசாயன உரங்கள் மண்டல மாநாட்டில் உரத் தயாரிப்பாளர்கள் வழங்க ஒப்புக் கொண்ட உர அளவின் அடிப்படையில் மாநில அரசுக்கு வழங்க வேண்டிய உரங்களின் அளவு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. ஆயினும், மின்வெட்டு, தொழிலாளர் பிரச்சினை, மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காமை ஆகியவற்றினால், உள்நாட்டு உரத் தயாரிப் பாளகர்ள் ஒப்புக் கொண்ட அளவினை வழங்க முடியவில்லை. எனவே, பல்வேறு வேளாண்மைத் திட்டங்களின் தேவையை நிறைவு செய்ய மாநில அரசு, மத்தியத் தொகுப்பையே முழுதும் நம்பியிருக்கிறது. உழவர்களின் தேவையை நிறைவு செய்ய, இயன்ற வரை மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து போதிய அளவு உரம் பெற மாநில அரசு பெருமுயற்சி செய்து வருகிறது. இரசாயன உரத் தயாரிப்பாளர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்ட சிறப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன, குறிப்பிட்டபடி உரங்களை வழங்குமாறு அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவர். உரததரக் கட்டுப்பாடு நடவடிக்கைகளைக் கண்டிப்பாகச் செயல்படுத்தவும், அரசு சீரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

**பயிர்ப் பாதுகாப்பு.**—1969–70 முதல் 1971–72 வரை வழங்கப்பட்ட பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயன உரங்களின் அளவு கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

| | 1969–70 | 1970–71. | 1971–72. | 1972–73. |
|---|---|---|---|---|
| | | (மெட்ரிக் டன்களில்.) | | |
| தூள் (Dust) | 23,247 | 25,079 | 30,787 | 23,586 |
| திரவம் (Liquid) | 639,880 லிட்டர். | 543,293 லிட்டர். | 1,057,384 லிட்டர். | 589,154 லிட்டர். |

1969–70 முதல் 1971–72 வரை பயிர்ப் பாதுகாப்பு குறித்து ஏற்பட்ட செலவு பின்வருமாறு :—

| | 1969–70. | 1970–71. | 1971–72. | 1972–73. (திருத்த மதிப்பீடு). | 1973–74 (திருத்த மதிப்பீடு). |
|---|---|---|---|---|---|
| | | | (ரூபாய் இலட்சத்தில்.) | | |
| மொத்தம் | 3,40·50 | 4,28·07 | 3,62·83 | 3,54·64 | 4,29·00 |
| வருவாய் .. | 2,25·89 | 2,85·61 | 2,44·09 | 3,30·00 | 3,50·00 |
| நிகரம் .. | 1,14·61 | 1,42·46 | 1,18·74 | 24·64 | 79·00 |

பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்களுக்கு வழங்கப்படும் உதவித் தொகை 1972 ஆம் ஆண்டு எப்ரல் திங்கள் 1ஆம் நாள் முதல் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதன் காரணமாக 1972–73-ல் நிகரச் செலவு குறைந்துள்ளது.

பயிர்ப் பாதுகாப்பின்கீழ் செயல் படுத்தப்படவிருக்கும் பெரும் திட்டங்கள் பின்வருமாறு —

**பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் வழங்குதல்.**—துறை மூலமாக விற்பனைக்கு வரும் பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் அனைத்தும் முதற்கண் இரசாயன வகையிலும் நுண்ணுயிரியல் வகையிலும் நன்றாகச் சோதனையிடப்பட்டு அவை சிறந்தவையெனக் கண்டறியப்பட்ட பின்னரே அவற்றிற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்படுகிறது.

ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட இந்த இரசாயனங்களை திறந்த ஒப்பந்தப் புள்ளி முறை மூலம் இயக்குநர் வாங்கி அவற்றை இம் மாநிலத்திலுள்ள வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்கள் அனைத்திற்கும் வழங்குகிறார். 1971–72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 562 லட்சம் மதிப்புடைய இரசாயனங்கள் வாங்கப்பட்டு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. நடப்பாண்டில், ரூ. 570 லட்சம் மதிப்புடைய இரசாயனங்கள் நமது விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக வழங்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 28]

**தரக் கட்டுப்பாடு.**—விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக தரமான மருந்துகள் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன என்பதை உறுதி செய்து கொள்ள, மருந்துகள் பொதுமக்களுக்கு விற்பனைக்காக வழங்கப்படுவதற்குமுன்பு ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் குவியல் முறையில் பெறப்பட்ட இரசாயன மாதிரிகள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து பரிசோதனை கோவை, மதுரை, ஆடுதுறை, கோவில்பட்டி மற்றும் காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஆய்வுக் கூடங்கள் ஐந்தில் சோதனையிடப்படுகின்றன. தரம் குறைந்த இரசாயனங்கள் வழங்கப்படும் நேர்வில், அவற்றை வழங்கியவர்கள் தண்டிக்கப் படுகின்றனர்.

**பூச்சிக் கொல்லிகளை சோதனையிடுதல்.**—தற்போதுள்ள பூச்சிக்கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் ஆண்டொன்றுக்கு 4,000 மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் திறனுடையவையாகும். நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அளவில், சேலத்திலும், திருச்சிராப் பள்ளியிலும் மேலும் இரு ஆய்வுக் கூடங்களை விரைவில் அமைத்தும் இந்த ஆய்வுக்கூடங்களில் பணியாற்றும் வேளாண்மைத் துணை அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை எழுவரிலிருந்து 26 பேராக உயர்த்தியும், 20,000 மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் அளவுக்கு இந்த ஆய்வுக்கூடங்களின் திறனளவை உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனம் வழங்குதல்.**—கையினால் இயக்கப்படுபவையும், விசையில் இயங்குபவையுமான தெளிப்பான்கள், தூவு கருவிகள் ஆகியவை, சிறப்புத் திட்டப்பகுதிகளில் உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. கையினால் இயக்கப்படும் தெளிப்பான்கள், குறைந்த விலையில் வட்டாரங்களிலும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுடன், துறை அதிகாரிகள் பயிர்ப்பாதுகாப்புப் பொருள்களுக்கான மையத் தொகுதி ஏற்பாட்டை வைத்து வருகின்றனர். இந்த மையத் தொகுதியிலிருந்து பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்கள் நாள்தோறும் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்கப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் 500 விசைத் தெளிப்பான்கள் வாங்கப்பட்டு இந்த மைய ஏற்பாட்டில் போதுமான அளவுக்கு இருப்பு வைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இதோடு, அவசரத் திட்டத்தின் ஒரு பாகமாக, இவ்வாண்டு 2,000 விசைத் தெளிப்பான்கள் வாங்கப்பட்டு, அவசரத் திட்டம் செயலில் இருக்கும் மாவட்டங்களில் உள்ள தொகுப்புகளில் வைத்து வரப்படும்.

மேற்கண்டவற்றுடன், கிராமங்களிலும், வட்டாரங்களிலும் உள்ள தெளிப்பான்கள் தாமதமின்றி பழுது பார்க்கப்படும் வகையில் 6 இயல் ஊர்திப் பிரிவுகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு அவை இப்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆறு இயல் ஊர்திப் பிரிவுகளை மதுரை, வேலூர், திருவாரூர், கோவை, சென்னை மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி ஆகியவிடங்களிலுள்ள வேளாண்மை பொறியியல் தொழிற் கூடங்களுடன் இணைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

**பயிர்களைப் பூச்சிகள் தாக்குவது பற்றிக் கண்காணிப்பு.**—பயிர்களைப் பூச்சிகளும், நோய்களும் தாக்குவது பற்றி உழவர்களுக்கும், வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கும் முன்னதாக எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டால், உரிய வழிகளைக் கையாண்டு பூச்சிகள், நோய்கள் தாக்கா வண்ணம் பயிர்களைச்

[1973 மார்ச் 28

சிறந்த முறையில் பாதுகாக்கலாம். எனவே, பூச்சிகள் தாக்குவதும், நோய்கள் பரவுவதும் பற்றி உழவர்களுக்கு முன்னதாகத் தகவல் தெரிவிக்கும் வகையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பூச்சிகள் கண்காணிப்பு—முன்னறிவிப்புத் திட்டம் தற்போது செயலில் இருந்து வருகின்றது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால அளவில் இத் திட்டத்தை மாநிலம் முழுவதிலும் நீட்டிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

**களைகளை இரசாயன முறையில் கட்டுப்படுத்துதல்.**—இரசாயனங்களைப் பயன்படுத்தி களைகள் வளராவண்ணம் கட்டுப்படுத்துவது நவீனமுறையாகும். மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்த மேலை நாடுகளில் இந்த முறை மிகவும் பிரபலமாயிருந்தாலும்கூட, இது நமது நாட்டு உழவர்களை இன்னும் கவரவில்லை. நிலத்தில் போடப்படும் இன்றியமையாமையாப் பயிரிடுபொருள்களில் 25 சதவீதம் முதல் 50 சதவீதத்தினை இந்தக் களைகள் எடுத்துக் கொண்டு விடுவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உரிய காலத்தில் நடவடிக்கை எடுத்து இக் களைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதனால், பயிர்கள் அதிகம் விரயமாவதையும், அதனைத் தொடர்ந்து உற்பத்தி குறைவதையும் தவிர்க்கலாம். எனவே, களைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் இந்த நவீன முறையை உழவர்களிடையே பிரபலப்படுத்தும் பொருட்டு இரசாயன களைக் கொல்லிகளை 75 சதவீதம் விலையில் வழங்குவதற்காக 25,000 எக்கர் பரப்பில் ரூ. 3·75 லட்சம் செலவில் களைக் கொல்லிகள் பயன்படுத்தும் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

**பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் சட்டம்.**—1968 ஆம் ஆண்டு பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் சட்டம் 1—8—1971 முதல் செயலுக்கு வந்தது. தரக் குறைவான மருந்துகளை வழங்கி அதன் விளைவாக மக்களின் உடல் நலன் கெடுவதைத் தடுப்பதும், தரமான பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை வழங்குவதுமே இச்சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

பயிர்களுக்கு பூச்சி மருந்து தெளிக்கும்பொழுது உயிர் இழக்கும் விவசாயியின் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படும்.

**வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்களைக் கூடுதலாகத் தொடங்குதல்.**—மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகள் திட்டம், நவரை முனைப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றினால், வேளாண்மை பயிரிடு பொருள்களை உழவர்களுக்கு உடனடியாக வழங்குவதற்காக அதிக இருப்பு வைத்துக் கொள்ள அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை பயிரிடு பொருள்களை உழவர்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கச் செய்ய, ஆண்டுதோறும் 50 விற்பனை நிலையங்கள் என்ற வீதத்தில் இதுவரை 150 விற்பனை நிலையங்களைத் தொடங்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 150 விற்பனை நிலையங்கள் யாவும் தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1973–74 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 15 விற்பனை நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சில்லறைச் செலவு நிதியிலிருந்து ஊதியம் பெறுபவர்களும், ஐந்தாண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளவர்களுமான குற்றேவலர்கள் 1,194 பேரை அரசுப் பணியாளர்களாக மாற்ற அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் 597 பதவிகள் அரசுப் பதவிகளாக மாற்றப்படும். எஞ்சிய 597 பதவிகள் 1973–74 ஆம் நிதியாண்டில் அரசுப் பதவிகளாக மாற்றப்படும்.

1973 மார்ச் 28]

## வேளாண்மை உற்பத்தித் திறன் குழு

உழவர்கள், கால்நடை வளர்ப்பவர்கள், வளர்ச்சி பணியாளர்கள், தொழில் முனைவர்கள், வேளாண்மையிலும், தொடர்புள்ள பிற துறை களிலும் ஈடுபட்டுள்ள ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் ஆகியவர்களுக்கு உற்பத்தித்திறனைப் பெருக்கும் உணர்வினை ஊட்டுவதற்காக, தமிழ்நாடு வேளாண்மை உற்பத்தித் திறன் குழுவை ஏற்படுத்தி தமிழகம் புதுமை யான, முற்போக்கான நடவடிக்கை ஒன்றை எடுத்துள்ளது. இக்குழு தனது பிற பணிகளுடன் கீழ்க்கண்ட பணிகளையும் ஆற்றி வரும் :—

(1) வேளாண்மைக் கருத்தரங்குகள் பல நடத்துவதன் மூலம் உழவர் களிடையே உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கும் உணர்வினை ஊக்கி வளர்த்தல்;

(2) வயலிலே மேற்கொள்ளும் பணிகளிலும் நவீன பயிரிடு பொருள் களைப் பயன்படுத்துவதிலும் வேளாண்மை உற்பத்தியில் தோன்றும் சிக்கல் கள் பலவற்றிலும் தொழில் நுட்ப உத்திகளை உழவர்களுக்கு அளித்தல்;

(3) வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத் துறையிலும் தொடர்புடைய பிற துறைகளிலும் உள்ள சிக்கல்கள் குறித்து ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் ;

(4) பொதுவாக எல்லா வகையான உழவர்களுக்கும் குறிப்பாக ஏழை உழவர்களுக்கும் பயனுள்ள ஆலோசனைகள் பலவற்றை நல்குதல்.

இக்குழுவை அமைப்பதற்காக ரூ. 1 லட்சம் தொகைக்கு அரசு முன்னரே ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இம்மன்றம் சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்காக எண்ணற்ற உழவர்கள், வேளாண்மையை அடிப் படையாகக் கொண்ட தொழில்கள், பல்வேறு ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களின ஒத்துழைப்பைப் பெறக் கருதப்பட்டுள்ளது.

## விற்பனை வசதி.

சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், நுய்ப்போர் கொடுக்கிற விலையிலிருந்து தகுந்த பங்கை, உற்பத்தியாளர் பெறுவது இயலும் பொருட்டும், முறைபடுத்தப்பட்ட பதினொரு அங்காடிக் குழுக்கள் இதுவரை அமைக்கப் பட்டுள்ளன. சேலம் மாவட்டத்திலும் விற்பனைக் குழு நிறுவ உத்தேசிக் கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின்படி, முறைப்படுததப்பட்ட 128 அங்காடிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. பிற்சேர்க்கை ஆறில் இம்மாநிலத்தி லுள்ள ஒழுங்கு முறைவிற்பனைக் கூடங்கள் செயல்பட்டு வரும் இடங்கள குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டின் இறுதிக்குள், மேலும் 22 முறைப்படுத்தப்பட்ட அங்காடிகள் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் நான்காம் திட்ட இறுதிக்குள் 150 அங்காடிக் கூடங்களை தொடங்கும் இலக்கு எய்தப்படும். இம்மாநிலத்தில் இருக்கும் ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடங்களின் வளர்ச்சிக்காக, மத்திய அரசின் மூலமாக உலக வங்கியின் உதவி கோரி ஒரு ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தை அனுப்பு

உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்படி திட்ட அறிக்கைதயாரிப்பில் உள்ளது. உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும், தங்களது உற்பத்திப் பொருளின் தரத்தை மேம்படுத்தும்படி அவர்களைத் தூண்டும் நோக்கத்துடனும், இதுவரை 28 தரப்பிரிவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், 12 நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1972–73 வரையில் 12 தரப்பிரிவு ஆய்வுக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. "அக்மார்க்" தரத்தின் கீழ் எல்லாப் பொருட்களையும் தரப்படுத்துவதைக் கட்டாயமாக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. திருப்பூர், இராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி, பெருந்துறை, புதூர் ஆகிய விடங்களில் "கப்பாஸ்" பருத்தித் தரப்பிரிவு நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

1971–72-ல் வணிகத் தரங்களுக்கேற்ப கீழ்க்கண்ட அளவுள்ள வேளாண்மைப் பொருட்கள் தரம் பிரிக்கப்பட்டன :—

| வரிசை எண்ணும், விளைபொருட்களின் பெயரும். | எய்திய சாதனைகள். (குவிண்டால் அளவில்.) |
|---|---|
| 1 வேர்க்கடலைப் பருப்பு .. .. .. .. .. | 30,15,60 |
| 2. எள் .. .. .. .. .. .. .. | 3,69,73 |
| 3. வெல்லம் .. .. .. .. .. .. .. | 6,53,60 |
| 4. உருளைக்கிழங்கு .. .. .. .. .. | 18,20,49 |
| 5. பழங்கள் (எண்ணிக்கையில்) .. .. .. .. | 27,87,650 |

விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலையைப் பெறவும், சென்னை மாநகரில் காய்கறி பயன்படுத்துபவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் புதிய காய்கறிகளை வழங்கவும் வேண்டி, சென்னை மாநகரில் காய்கறி விற்பனை வசதித் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## நிறுவனக் கடனுதவி

## வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகம்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பின்வரும் திட்டம், வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகத்தின் நிதியுதவி பெற்றுச் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

### தூத்துக்குடியிலும், அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் உள்ள "தேரி நிலங்களை" வாழை பயிரிடுவதற்காக மேம்படுத்தும் திட்டம்

இத்திட்டம் தூத்துக்குடியிலும் அதனைச் சுற்றிலுமுள்ள "தேரி நிலங்களை" ஏற்றுமதி செய்வதற்கேற்ற வாழை பயிரிடும் நிலங்களாக மேம்படுத்துவதைக் கருதியது. இத் திட்டத்தினால் 6,000 ஏக்கர்

1973 மார்ச் 28]

நிலங்கள் பலன் பெறும். 3,000 ஏக்கர் வாழை பயிரிடுவதின் கீழும், எஞ்சிய பரப்பு, நெல், வேர்கடலே போன்ற பயிர்களையும், காய்கறி களையும் பயிரிடுவதன் கீழும், கொண்டுவரப்படும். இதற்காகும் மொத்தக் கடன் தொகை ரூபாய் 443·30 லட்சமாகும்.

1970 மே 1-லும் அதற்குப் பிறகும் உழவர்களுக்குக் கடனுக, வழங்கிய தொகை திருப்பிச் செலுத்தப்படுவதற்கு இத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 241·80 லட்சம் வரை, மாநில அரசு, வேளாண்மை நிதியுதவி கழகத்திற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும். இத்திட்டத்தின்கீழ் வெட்டப் படும் கிணறுகளின் எண்ணிக்கை 580-லிருந்து 380-ஆகக் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று வேளாண்மை நிதியுதவிக் கழகம் அரசுக்குத் தெரிவித் துள்ளது. இச்செயற்குறிப்பு குறித்து அரசு, சென்னை–17, நிலநீர் இயக்குநருடன் கலந்தாலோசித்துப் பரிசீலித்து வருகிறது.

**வாணிக வங்கிகள்**

தமிழ்நாடு அரசின் உத்திரவாதத்தின் கீழ் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் பதினென்று கடன் வழங்கி வருகின்றன. இத் திட்டத்தின் கீழ் டிராக்டர்கள், மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்கள், எண்ணெய் என்ஜின்கள், விசைக் கலப்பைகள் முதலியவை வாங்குவதற்காக உழவர் களுக்கு நடுத்தரக் காலக் கடன்களை, இந்த வங்கிகள் வழங்குகின்றன. பதினெரு வங்கிகளுக்கும் உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்ட ரூபாய் 490·00 லட்சம் அளவில் வங்கிகள், ரூபாய் 347·11 லட்சத்தைக் கடனுக வழங்கியுள்ளது.

**வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகம்—கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு**

பம்பாயிலுள்ள வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகம், வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகக் கடன் வழங்குகின்றது. இக் கடன்கள் மாநில நிலவள வங்கி, தொடக்க நிலவள வங்கிகள் மூலமாக வழங்கப் படுகின்றன. நிலவள வங்கி வெளியிடும் கடன் ஈட்டுப் பத்திரங்களில் வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகமும் மாநில அரசும் 3 : 1 என்ற விகிதத்தில் பங்கேற்றுள்ளன.

2. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை வளர்க்கும் திட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1,500 ஏக்கர் பரப்பில் ரப்பர் வளர்க்கும் திட்டம் ஆகிய இரு மலைத் தோட்டத் திட்டங்கள் வெற்றி கரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு திட்டங்களில் தென்னை, ரப்பர் வளர்க்கும் பணிகள் முடிவடைந்துள்ளன. இவற்றை நல்ல முறை யில் பேணி வருவதற்காகக் கடன்கள் வழங்க இத்திட்டங்கள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். இதுபோலவே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் சிறு தேயிலைத் தோட்ட அதிபர்களுக்காக 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் தேயிலை பயிரிடும் முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பகுதியில் இன்னும் கூடுதலாக 1,000 ஏக்கர் பரப்பில் தேயிலை பயிரிடும் மற்றொரு திட்டம் பரிசீலனையிலுள்ளது. சிறு அளவில் காப்பி பயிரிடு வோர்க்குக் குறிப்பாக பழங்குடியினருக்காக, சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஏற்காட்டில் 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் காப்பி பயிரிடும் திட்டமும்,

மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள பழனி மலைப்பகுதியில் 4,500 எக்கர் பரப்பில் காப்பி பயிரிடும் திட்டமும் ஆகிய இரு மலைத் தோட்டத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஏற்காட்டில் 772 எக்கர் பரப்பிலும், பழநி மலைப் பகுதியில் 2,067 எக்கர் பரப்பிலும், இதுவரை காப்பி பயிரிடப்பட்டுள்ளது. 1973–74-ல் காப்பி பயிரிடும் இவ்விரு திட்டங்களின் கீழ் 1,300 எக்கர் பரப்பில் காப்பி பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டு உள்ளது. இத்திட்டங்கள் அனைத்திற்கும் ரூபாய் 163·17 லட்சம் செலவாகும். இதில், 1972–73 இறுதிக்குள் ரூபாய் 97·90 லட்சம் வரை கடன்கள் வழங்கப்படும். 1973–74-ல் மேலும் ரூபாய் 29·96 லட்சம் வழங்கப்படும்.

செ3. ரூ. 12·50 லட்சம் செலவில் 1,000 எக்கர் பரப்பில் கோக்கோ பயிரிடும் திட்டம், மதுரை மாவட்டத்தில் ரூ. 1000 லட்சம் செலவில் 1,000 எக்கர் பரப்பில் திராட்சை பயிரிடும் திட்டம், நீலகிரியில் ரூ. 60 லட்சம் செலவில் 2,000 எக்கர் பரப்பில் ஜெரேனியம் (Geranium) வளர்க்கும் திட்டம், தென்னுர்காடு, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் ரூ. 280 லட்சம் செலவில் 70,000 எக்கர் பரப்பில் முந்திரி பயிரிடும் திட்டம் ஆகிய சில திட்டங்கள் குறித்து அரசும், வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகமும் பரிசீலித்து வருகின்றன. நீலகிரி மாவட்டத்தில் 1,000 எக்கர் பரப்பில் தேயிலை பயிரிடும் முனைப்புத் திட்டமும் 3,000 எக்கர் பரப்பில் புதிதாகத் தேயிலை பயிரிடும் (வளர்ச்சித் திட்டம்) திட்டமும் இறுதி வடிவம் பெறும் நிலையிலுள்ளன. இவ்விரு திட்டங்களும் 1973–74-ல் செயல்படுத்தப்படுமெனத் தெரிகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோக்கோ பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான தொடக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, மதுரை, கன்னியாகுமரி, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் தென்னை வளர்க்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில், மதுரை மாவட்டத்தில் ரூ. 145 லட்சம் செலவில் 5,000 எக்கர் பரப்பில் தென்னை வளர்க்கும் திட்டத்திற்கும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 300 லட்சம் செலவில் 7,500 எக்கர் பரப்பில் தென்னை வளர்க்கும் திட்டத்திற்கும் வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

4. எனவே, ரூ. 1,666·88 லட்சம் செலவாகும் திட்டங்கள் குறித்த செயற்குறிப்புகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் ரூ. 837·50 லட்சம் செலவாகக் கூடிய திட்டங்கள் வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்திடம் முடிவுரு நிலையில் உள்ளன. இத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதனல் தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மைத் தொழில் கணிசமான அளவுக்கு வளர்ச்சியடையும்.

கால்நடை வளர்ப்புப் பிரிவில், திருநெல்வேலி, சேலம், மதுரை, வடஆர்க்காடு, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, தருமபுரி மாவட்டங்களில் ரூ. 83·29 லட்சம் செலவில் செம்மறியாடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள் 39 வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் கடன் உதவியுடன் வகுக்கப்பட்டு அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

1973 மார்ச் 28]

இதுபோல், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், விருதுநகரில் மொத்தம் ரூ. 13·035 லட்சம் செலவில் கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் ஒப்பளிப்புக்காக அனுப்பப் பட்டுள்ளது.

இதுபோலவே, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், புதுக்கோட்டை கோட்டத் தில் ரூ. 14·40 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவிலும், உதகமண்டலம் பகுதியில் (நீலகிரி மாவட்டம்) ரூ. 18·45 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவிலும், கோயம் புத்தூர் மாவட்டம் பொள்ளாச்சி வட்டம் இணைத்துக்கடவு கிராமத்தில் ரூ. 11·25 லட்சம் செலவிலும், கலப்புப் பண்ணைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்து வதற்கான திட்டங்களும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் தீதிபாளையம் கிராமத்தில் ரூ. 18·00 லட்சம் செலவிலும் சேலம் மாவட்டம் திருச்செங்கோடு பகுதியில் ரூ. 18·00 லட்சம் செலவிலும் கோழி வளர்க்கும் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற் கான திட்டங்களும் உள்ளன. இத்திட்டங்கள் அனைத்தும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. முடிவு எடுக்கப்பட்டவுடன், இத் திட்டங்கள் தேவைப்படும் நிதியுதவிக்காக, வேளாண்மை மறுநிதியுதவிக் கழகத்தின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

**சிறு உழவர்கள், குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்குரிய திட்டம்,**

சிறு உழவர்கள், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழி லாளர்களின் பயனுக்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நெருக்கமான பகுதிகளில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சிறப்புத் திட்டங்களுக்கு இந்திய அரசு நிதியுதவி அளித்துள்ளது. இத் திட்டங்கள் நான்காம், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசுத் திட்டங்களாக இருக்கும். அதன்படி, சிறு உழவர்களுக் கான இத்திட்டத்தை, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்தின் (மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இதன் தலைவராவார்) மேற்பார்வையின்கீழ்ச் செயல்படுத்த தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 12 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும், மதுரை மாவட்டத்தில் 18 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 11 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு முகவர் அமைப்பு மாவட்டங் கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 1·6 கோடி இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இத் திட்டத்தின்கீழ் 50,000 உழவர்கள் பயன் பெறுவர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சிறந்த பயிரிடு முறைகளை மேற்கொள்ளவும், கிணறு வெட்டுதல், ஏற்கனவேயுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், கிணறுகளுக்கு மின்சக்தி அளித்தல் மூலமாக நிலையான மேம்பாடுகளை மேற்கொள்ளவும் பாற்பண்ணை வளர்ச்சி, கோழி இன வளர்ச்சி முதலிய துணைப்பணிகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் உழவர்களுக்கு இயலும் வகையில் அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் ஏற்கனவே மேற்கொண் டுள்ள இருப்பு, விற்பனை, முறைப்படுத்து வசதிகளை மேம்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 28

சேலம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இரு வளர்ச்சி வட்டாரங்களில், இது காரியத்திற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தலைவராகக் கொண்ட ஓர் நிறுவனத்தின் மேற்பார்வையின்கீழ், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கான திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நான்காம், ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் இந்திய அரசு ரூ. 1 கோடி ஒதுக்கியுள்ளது. குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், மிகக் குறைந்த அளவுள்ள நிலமுடைய உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரை ஒன்ருகச் சேர்த்து சுமார் 20,000 குடும்பத்தினரை இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதே இதன் நோக்கமாகும். மிகக் குறைந்த அளவுள்ள நிலம் உடையவர்கள் தங்களிடமுள்ள குறைந்த நிலங்களில், தோட்டங்கள் வளர்த்தல், கால்நடை வளர்ப்பு, கோழி இன வளர்ப்பு முதலியவற்றை மேற்கொள்வதன் மூலம் பெருமளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்வதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். கடன் வசதிகள், மேம்பாடடைந்த பயிரிடு பொருட்கள், நவீன நடைமுறைகளுக்கு வழி வகுப்பதன் மூலம் பெருமளவுக்கு வருவாயைப் பெருக்க சிறப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கிராமச் சிறப்புப் பணிகள் மூலம் பெருமளவிற்கு ஏற்படுத்தப்படும் வேலைவாய்ப்புகளைக் கொண்டு, குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்களுக்கும், சிறப்பாக நிலமற்ற பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உதவி செய்யப்படும். இப் பகுதிகளில் பெருமளவிற்கு வேளாண்மை செய்வதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறிவதில் அவர்களுக்கு இவை உதவி புரியலாம்.

சிறு உழவர்கள், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கான இந்தச் சிறப்புத் திட்டங்கள் 1970–71 பிற்பகுதியில் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. 1972–73-ம் ஆண்டில், வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், உழவர்களுக்கு சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் கீழ் இதுவரை ரூ. 231·98 லட்சம் கடனுகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்கள் 1973–74ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். 1972–73 ஆம் ஆண்டில் மாவட்டங்கள் அனைத்திற்கும் மொத்தம் ரூ. 48·83 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 1,00,510 உழவர்கள் பயனடைந்துள்ளனர்.

**ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.**

மத்திய அரசின் உதவி பெறும் திட்டமாகிய ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் இரண்டு வட்டங்களில், அதாவது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டியிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் புதுக்கோட்டை வட்டத்திலும் செயலில் உள்ளது. கோவில்பட்டித் திட்டம் 1970 செப்டம்பர் திங்களிலிருந்தும் புதுக்கோட்டைத் திட்டம் 1971 செப்டம்பர் திங்களிலிருந்தும் செயலில் உள்ளன. கோவில்பட்டித் திட்டம் கரிசல் மண் நிலவளம் பெற்றது. புதுக்கோட்டைத் திட்டம் செம்மண் நிலவளம் பெற்றது.

மேம்படுத்தப்பட்ட புன்செய்ச் சாகுபடி முறைகளைக் கையாளுவதிலும் போதிய பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைககளைச் செய்து கொடுப்பதிலும் புன்செய்ச் சாகுபடியாளர்களுக்கு உதவுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1973 மார்ச் 28]

கோவில்பட்டித் திட்டம் 10 கிராமங்களிலும் புதுக்கோட்டைத் திட்டம் 8 கிராமங்களிலும் செயல்படுகின்றன. இந்த திட்டத்தின்கீழ், உழவர்களுக்கு இலவசமாக பயிரிடு பொருள்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மண்வளப் பாதுகாப்பு, நில மேம்பாடு, பாசனத்திற்கான ஊற்றுநீரைப் பெருக்க நீரைச் சேமித்து வைத்தல், சிறுபாசனம் போன்ற நிலையான பணிகள், கடன் உதவித் தொகை அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குடியானவர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் புன்செய் நிலச் சாகுபடியில் புதிய தொழில் முறைகள் செய்முறையில் விளக்கப்படுகின்றன. பயிற்சி வகுப்புகளும் நடத்தப்படுகின்றன. கலப்புப் பண்ணை முறையைக் கொண்டுவர, கால்நடை வளர்ப்பிற்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்படுகிறது.

ஏரிகளை தூர் எடுத்துப் புதுப்பித்தல், பாசன வாய்க்கால்களை துப்புரவு செய்தல், தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல் ஆகிய பணிகளினால் பாசனவசதி சீரடைவதுடன் பின்தங்கிய பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்கிறது.

இத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றப்படும் கலப்புப் பண்ணையினால், உழவரது குடும்பத்திற்கு உணவு, அவர்களது கால் நடைகளுக்குத் தீவனம், ஆகியவை கிடைப்பதுடன், அவரது ஏனைய செலவுகளுக்கு வேண்டிய பணமும் கிடைக்கிறது. மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை முறைகளைக் கையாளுவதனால், விளைச்சலும் அதிகமாகிறது.

ஒவ்வோர் ஆண்டும் 2,000 எக்கர் நிலம் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படவிருக்கிறது. 1973–74 ஆம் ஆண்டில் கோவில்பட்டியில் 3,000 எக்கரும் புதுக்கோட்டையில் 6,000 எக்கரும் இத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்படும்.

கோவில்பட்டித் திட்டத்தில், 1971–72 வரை 4,138 எக்கருக்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன. 1972–73-ல் கூடுதலாக 4,000 எக்கருக்கு பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன. 1973–74-ல் கூடுதலாக 2,000 எக்கர் நிலத்திற்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

புதுக்கோட்டைத் திட்டத்தில், 1971–72 ஆம் ஆண்டில் 442 எக்கருக்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன. 1972–73ஆம் ஆண்டுக்கான இலக்கு 2,000 எக்கராக இருக்கையில், 1972 நவம்பர் திங்கள் வரையில் 300 எக்கருக்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1973–74 ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக 2,000 எக்கருக்குப் பயிரிடு பொருட்கள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

## இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழு

இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் குழு ரூ. 6,76,846 செலவில், 1970–71 முதல் 1973–74 வரையிலான நான்கு ஆண்டுக் காலத்திற்கு கோவில்பட்டியில் புன்செய்ச் சாகுபடிக்கான ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளித்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக்குழு முழு உதவி அளிக்கிறது.

இத்திட்டத்திற்கு 1971 மார்ச் இறுதியில் ஒப்பளிக்கப்பட்டது. 19–4–1971-லிருந்து இத்திட்டம் செயல்படத் தொடங்கியது. மண்ணின் நீர் ஈர்த்துச் சேமித்து வைத்துக் கொள்ளும் சக்தியைப் பெருக்கவும், பயிர் உற்பத்திக்கான ஈரத் தன்மையைச் சேமித்து வைக்கும் திறனை அதிகரிக்கவும் இவ்வகையில் தொழில் நுட்பமுறையை மேம்படுத்துவதும் புன்செய்ச் சாகுபடியில் உரங்களைத் திறம்படப் பயன்படுத்தும் முறைகளை வகுப்பதும் இத் திட்டத்தின் தலையாய நோக்கமாகும்.

### காவிரி பாசனப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

காவிரிப் பாசனப் பகுதியில் அங்காடி இணைப்புச் சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, மத்திய அரசுத்துறைத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 150 லட்சம் செலவில் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்று தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தஞ்சாவூர், பட்டுக்கோட்டை, திருத்துறைப்பூண்டி, குத்தாலம் (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்), மணச்சநல்லூர் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்), காட்டுமன்னார் கோவில் (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களில் ஆறு அங்காடித் தொகுதிகளை அமைக்கவும், இந்த அங்காடித் தொகுதிகளை இணைக்கும் இணைப்புச் சாலைகளை மேம்படுத்தவும் கருதப்பட்டுள்ளது. 1973 ஜனவரி இறுதி வரையில் ரூ. 91·53 லட்சம் செலவாகியுள்ளது. 45 சாலைகளை மேம்படுத்தும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அங்காடிக் கூட்டுந் தொகுதிகள் அமைக்கும் பணி நடைபெற்று வருகிறது.

### அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் திட்டம்

### டிராக்டர்கள் வழங்கல்.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்து திட்டத்தின் மூலம், 5,000,000 டாலர் மதிப்புள்ள (இந்திய மதிப்பு ரூ. 3,75,00,000) 1,500 டிராக்டர்களையும் உதிரி பாகங்களையும் இறக்குமதி செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மாநில நிலவள வங்கி, டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்காகக் கடன் கோரி உழவர்களிடமிருந்து வந்த விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்து கடன் வழங்கப்படுவதற்கான இறுதிப்பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்து மாநில வேளாண்மைத் துறைக்கு அனுப்பியது. நிலவள வங்கி, உழவர்களிடமிருந்து இக்கடனை வசூலித்துக் கொள்ளும். உலக முழுவதிலுமிருக்கும் ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் பெற்று டிராக்டர்கள் வாங்கப்படும். இந்த டிராக்டர்கள் நிலவள வங்கிகள் மூலமாக பயனடைவோருக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இவை டிராக்டர்களை வழங்கிய நிறுவனங்களுக்குத் தொகை செலுத்திவிடும். 750 டிராக்டர்களுக்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு இந்திய அரசின் ஏற்புக்காக அனுப்பப் பட்டுள்ளன.

[1973 மார்ச் 28]

## துளைக்கிணறுகள் தோண்டும் இயந்திரமும் மண்வாரி இயந்திரமும் வாங்குதல்.

அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக, 27,00,000 டாலர்கள் (இந்திய மதிப்பு ரூ. 202.50 லட்சம்) மதிப்புள்ள துளைக்கிணறுகள் தோண்டும் இயந்திரங்களும், மண்வாரி இயந்திரங்களும் வாங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் குறித்த ஆவணங்கள் இந்திய அரசின் ஏற்பளிப்புக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இது ஏற்பளிக்கப்பட்ட பின்னர், இந்த இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான ஒப்பந்தப்புள்ளி அறிவிப்பு முக்கிய பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்படும்.

## வேளாண்மைப் பொறியியல்.

வேளாண்மைத்துறையின் வேளாண்மைப் பொறியியல் பணிகளில் கீழ்க்கண்ட பெரும் பணிகள் அடங்கும் :—

(1) மண்வள - நீர் பாதுகாப்பு.

(2) வேளாண்மைப் பொறியியல் பணிக்களரிகள் உட்பட சிறு பாசனம், நிலமேம்பாடு.

(3) ஆராய்ச்சியும் பயிற்சியும்.

பொறியியல் திட்டங்களின் மொத்த மூலதனம் ரூ. 6·43 கோடியாகும். இத் திட்டங்களில் 148 பரம்புப் பொறிகள் (Bull-dozer), சங்கிலிச் சக்கரவகை டிராக்டர்கள் (Wheel-type Tractors) 160, விசைத்துளைக் கருவிகள் 122, கையால் இயக்கப்படும் துளைக் கருவிகள் (Hand-boring Sets) 386, கல் உடைப்புப் பிரிவுகள் (Rock-blasting Units) 125, காற்று அழுத்தக் கருவிகள் 8, ஆகியவை உள்ளன. இப்பிரிவின் நிர்வாகத்தின் கீழ், மதுரை, வேலூர், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவாரூர், கோவை மற்றும் சென்னை ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஆறு வேளாண்மைப் பொறியியல் பணிமனைகளும், கோவையில் ஒரு மண்டல ஆராய்ச்சி நிலையமும் உள்ளன. மேலும் ஒரு பணிக்களரி திருநெல்வேலியில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. தஞ்சாவூர், கோயம்பத்தூர் ஆகிய இடங்களில், பழுதுபார்க்கும் இயல் ஊர்திகள் இரண்டு செயல் படுகின்றன. இவற்றைத்தவிர, வேளாண்மை இயந்திரங்களை நிறுத்தி வைப்பதற்கும் அவற்றைப் பழுது பார்ப்பதற்கும் இம்மாநிலத்தின் பல்வேறு இடங்களில் கொட்டகைகள் உள்ளன. வேளாண்மைத் துறையின் கூட்டு இயக்குநர் (பொறியியல்) இந்தப் பொறியியல் கருவிகள் அனைத்திற்கும் பொறுப்பு வகித்தார். அவருக்கு உதவி புரிய, தலைமை இடங்களிலும், மாவட்டங்களிலும் தேவையான துணைப் பணியாளர்கள் இருந்தனர். இவ்வளவு அதிகமான கருவிகளையும் ஒருவரே நிர்வகிப்பது மிகவும் கடினமாக இருந்

ததால், வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர், வேளாண்மைத்துறை கூட்டு இயக்குநர் (பொறியியல்) பதவியை தலைமைப் பொறியாளர் (வேளாண்மைப் பொறியாளர்) பதவியாகத் தரம் உயர்த்துவதன் மூலம் தலைமையிடங்களில் உள்ள பிரிவில் உள்ள பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தத் திட்டமிட்டுள்ளார். இதற்கு அரசு இசைவு தெரிவித்துள்ளது. தலைமையிடத்தில் உள்ள மூன்று வேளாண்மைக் கோட்டப் பொறியாளர்கள் அதே சம்பள வீதத்தில் துணைத் தலைமைப் பொறியாளர்கள் எனப் பதவி மாற்றப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் அவர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 சிறப்பு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் திட்டங்களைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக தலைமையிடத்தில் மற்றுமோர் துணைத் தலைமைப் பொறியாளரும் உள்ளார். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திற்கு மேலும் ஒரு கோட்டமும் இரண்டு துணைக் கோட்டங்களும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பொறியியல் பிரிவு முழுவதும் தலைமைப் பொறியாளர் நிர்வாகத்தில் உள்ளது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலான நிர்வாகப் பொறுப்பு வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரைச் சார்ந்ததாகும்.

## நிலமேம்பாடு

**டிராக்டர் பணிக்களரிகள் திறத்தல் உட்பட டிராக்டர்கள் வாடகைக்குவிடும் திட்டம்.**—வேளாண்மைத் துறையின் பணிகளின் முக்கியக்கூறு டிராக்டர்களை வாடகைக்கு விடும் திட்டமாகும். இதுவரை பயிரிடப்படாத நிலங்களையும், தரிசு நிலங்களையும் பயன்படுத்துவதற்காகவும், ஏற்கெனவே உள்ள நிலங்களின் விளைச்சலைப் பெருக்க அவற்றை உழுவதற்காகவும் உழவர்களுக்கு வேளாண்மை இயந்திரங்களை வாடகைக்கு வழங்குவதே டிராக்டர் வாடகைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மை செய்யும் முறையை மேம்படுத்துவதில் இத்துறை கணிசமான அளவுக்கு உதவியுள்ளது. சொந்தமாக டிராக்டர் வாங்குவது எல்லா உழவர்களுக்கும் இயலாத ஒன்றாகும். தங்களது சாகுபடியையும், தங்களது தரத்தையும் மேம்படுத்திக் கொள்வதில் தங்களுக்கு என்று சொந்தமாக டிராக்டர்கள் வைத்திராத உழவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக, இத்துறை அவர்களுக்குச் சாதனங்களையும் சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களையும் வாடகைக்கு விடுகிறது. உழவர்களுக்கு டிராக்டர்களை வாடகைக்கு விடும் திட்டம் தமிழ்நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயலில் உள்ளது.

வேளாண்மையில் இயந்திர முறைகளைப் பயன்படுத்தி அதனால் கிடைக்கும் நன்மைகளை அடையச் செய்வதற்காக 21—9—71 முதல் டிராக்டாகளுக்கான வாடகை வீதங்கள் பெரிதும் குறைக்கப்பட்டிருந்தன. 22—9—71 அன்றிலிருந்து இந்த வாடகை வீதங்கள் கட்டுபடியாகக்கூடிய வீதங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

1973 மார்ச் 28]

பயிரிடு பருவங்களல்லாத ஏனைய பருவங்களில், உழவு கருவிகளுக்கு அதிகத் தேவையில்லாதபோது, உழவு வேலைகளுக்கு பாதகமில்லாமல் பயிர்த் தொழிலைச் சாராத காரியங்களுக்கும் டிராக்டர்களும் சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களும் வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. சாதாரண வாடகைக்கு மேல் கூடுதலாக ரூ. 5 விதித்து இவ்வாறு வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. அரசுத் துறையில், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் டிராக்டர்கள் பயிர்த் தொழிலைச் சாராக் காரியங்களுக்காக பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும் உழவுக் காரியங்களுக்கு வசூலிக்கப்படும் அதே வீதங்களே வசூலிக்கப்படுகின்றன.

1971–72 ஆம் ஆண்டில், 10,615 எக்கர் நிலத்தை சமப்படுத்தவும் 50,900 எக்கர் நிலத்தில் இயந்திர முறைச் சாகுபடி செய்யவும் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், உண்மையில், 14,859 எக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலமே சமப்படுத்தப்பட்டது. 48,955 எக்கர் நிலத்தில் இயந்திர முறை சாகுபடியும் செய்யப்பட்டது. அதாவது உணவு உற்பத்திக் கணக்கில் பார்த்தால் 8,607 டன் உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 1972–73 ஆம் ஆண்டில் 11,573 எக்கர் நிலத்தைச் சமப்படுத்தவும் 53,590 எக்கர் நிலத்தில் இயந்திர முறைச் சாகுபடி செய்யவும் கருதப்பட்டுள்ளது. 1972–73-ல் 8,243 டன் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1973–74 ஆம் ஆண்டில் 12,000 எக்கர் நிலத்தைச் சமப்படுத்தவும், 54,000 எக்கர் நிலத்தில் இயந்திர முறைச் சாகுபடி செய்யவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கூடுதலாக 8,400 டன் உணவு தானிய உற்பத்தி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அண்மையில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்குக் காரணமாக தென்ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த சுமார் 13,500 எக்கர் நிலத்தில் மணல் மேடிட்டுவிட்டது. தேவையான சிறப்புப் பணியாளர்களுடன் சுமார் 100 பரம்புப் பொறிகள் இந்த நிலங்களைப் பண்படுத்தி வருகின்றன. இச்செலவு முழுவதையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது.

வெள்ளத்தால் மணல் மேடிட்ட நிலங்களின் பரப்பும் 10—3—1973 வரை மீட்புப் பணிகள் செய்யப்பட்ட நிலங்களின் விவரங்களும் இங்கே குறிக்கப்பட்டுள்ளன :—

| மாவட்டத்தின் பெயர். | பாதிக்கப்பட்ட பரப்பு. (எக்கர்.) | மீட்கப்பட்டுள்ள பரப்பு. (எக்கர்.) |
|---|---|---|
| தென்னாற்காடு .. .. .. .. | 10,000 | 2,700 |
| கோவை .. .. .. .. | 1,800 | 300 |
| சேலம் மற்றும் தர்மபுரி .. .. .. | 1,200 | 550 |
| திருச்சிராப்பள்ளி .. .. .. .. | 500 | 150 |
| மொத்தம் .. | 13,500 | 3,700 |

மேலும், கீழ்க்கண்ட ஆறு மாவட்டங்களில் 2,100 எக்கராபரப்பளவில் மண் அரிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளையும் மீட்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன:—

| | | எக்கர். |
|---|---|---|
| 1. | தென்னாற்காடு .. .. .. | 910 |
| 2. | சேலம் .. .. .. | 450 |
| 3. | தர்மபுரி .. .. .. | 100 |
| 4. | கோவை .. .. .. | 550 |
| 5. | திருச்சிராப்பள்ளி .. .. | 15 |
| 6. | தஞ்சாவூர் .. .. .. | 75 |

### தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம்.

இறக்குமதி செய்யப்படும் டிராக்டர்களை உழவர்களுக்கு வழங்கும் ஒரே முகவமைப்பாகிய தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் இது வரையில் 2,145 டிராக்டர்களை விற்றுள்ளது. மற்றும் அண்மைக் கால மாக விசைக் கலப்பைகளையும், வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது. 1970-71-ல் 760 டிராக்டர்களை விற்ற இக்கழகம் 1971-72 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட 775 டிராக்டர்களை வழங்கியுள்ளது. இதனால் ரூ. 8·31 லட்சம் ஆதாயம் கிட்டியது.

2. 1971-72 ஆம் ஆண்டில், திருவண்ணாமலை, புதுக்கோட்டை, தேனி, பரமக்குடி ஆகிய இடங்களில் நான்கு டிராக்டர் வாடகை—பழுது பார்க்கும் துணை நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. கோயம்புத்தூரில் மேலும் ஒரு முக்கிய நிலையமும், 12 துணை நிலையங்களும் இக் கழகத்தினால் அமைக்கப் படும். வேளாண்மைக் கருவிகளை தயாரிப்பதற்காக இக்கழகம் கிண்டி தொழிற்பேட்டைக்கு அருகில் ரூ. 5·82 லட்சம் செலவில் நவீன பணிக் களரி ஒன்றை அமைத்து வருகிறது. இப் பிரிவு 1973-74-ல் பணிபுரியத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

3. தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் புரியும் மற்றொரு முக்கியப் பணி, வேலை வாய்ப்பற்ற தொழில் நுட்பப் பட்டதாரிகளுக்கும், தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்கும் உதவுவதேயாகும். இந்திய அரசுத் திட்டத் தின்கீழ், தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம், தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்று வேலையற்றிருப்போர், தாமாகவே டிராக்டர் வாடகைக்குவிட, மருந்து தெளிக்கும் பணியை ஒப்பந்தத்திற்கு எடுக்க, பயிரிடுபொருள்களைப் பிரித்து வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய இயலும் வகையில் அவர் களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் கீழ்க்கண்ட உதவி களைச் செய்ய இந்திய அரசு உறுதி அளித்துள்ளது: —

(a) இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான மூலதனச் செலவிற்காக ரூ. 3·45 லட்சம் வழங்கல்.

(b) மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் நான்கு மாதத்திற்கு உதவித் தொகை வழங்கல்.

*1973 மார்ச் 28]*

(c) தொழில் முனைவர் வங்கியிலிருந்து பெற்ற கடன்மீது செலுத்தும் வட்டியை விட 5 சதவீதம் அதிகமாக கொடுத்தல்.

இக்கழகம் இவ்வாண்டில் மேற்கொண்ட மற்றுமோர் முக்கியப் பணி, பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் தயாரிப்பேயாகும். விற்பனை செய்யப் படும் பூச்சி கொல்லிகளின் தரம் அவற்றின் விலை ஆகியவற்றை முறைப் படுத்துவதற்காக எண்ட்ரின் 20 சதவீதம் E.C. B.H.C 10 சதவீதம் தூள் போன்ற தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில இரசாயனப் பொருட்களை இக் கழகம் தயாரிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் இது வரையில் ரூ. 31 லட்சம் மதிப்புள்ள எண்ட்ரின் 20 சதவீதம் B.C. மருந்தும் சுமார் ரூபாய் 4 லட்சம் மதிப்புள்ள 1,109 மி. டன். B.H.C. 10 சதவீதம் தூள் மருந்தும் தயாரித்துள்ளது.

கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் பற்றி தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில் கழகம் மும்முரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது:—

(1) மக்காச் சோளத்தைச் செய் முறைப்படுத்தும் கூட்டு ஆலைகள் அமைத்தல்.

(2) ஆப்பிள், திராட்சை, அன்னாசி போன்ற பழங்களை சேமித்து வைப்பதற்காக சென்னை மாநகரில் குளிர் பதனப் பொறிகள் அமைத்தல்.

மீனளத்தைப் பொறுத்தவரையில் நைலான் மீன் வலை தயாரித்தல், உறையவைக்கப் பொருட்கள் சேமிப்பு ஆகியவற்றிற்கான திட்டங்களை இக் கழகம் முடிவு செய்து வருகிறது. ஒன்று அல்லது இரண்டு பாகங் களை இறக்குமதி செய்வதன் மூலம் இவ்விரு திட்டங்களும் விரைவிலேயே செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

1970–71-ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு வேளாண்-தொழில் கழகத்திற்கு ரூ. 1·93 லட்சமே நிகர ஆதாயம் கிடைத்திருக்க 1971–72-ல் ரூ. 3·?3 லட்சம் நிகர ஆதாயம் கிட்டியது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## சிறுபாசனம்

### தனியார் குழாய்க் கிணறுத் திட்டங்கள்

ஊற்று நீரைப் பாசனங்களுக்காகப் பயன்படுத்த, இத்துறை விசைத் துளைக்கருவிகள், கையினால் இயக்கப்படும் துளைக்கருவிகள் ஆகியவற்றின் உதவியைக் கொண்டு உழவர்களின் நிலங்களில் குழாய்க்கிணறுகள் (துளைக் கிணறுகள்) தோண்டுகிறது. வேளாண்மை வளர்ச்சி அடைந்து வருவதாலும் ஊற்று நீர்மட்டம் குறைந்து கொண்டே வருவதாலும், துளைக் கிணறுகள் தோண்ட வேண்டிய அவசியம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது.

ஆரம்பத்தில், துளையிடும் கருவிகள் வாடகைக்கு விடப்பட்டு வந்தன. அவ்வாறு தோண்டுகையில் தண்ணீர் இருப்பது தெரிய வந்தால், (1) துளையிடும் கருவிகளுக்கான வாடகைச் செலவு உட்பட கிணறு தோண்டு

வதற்கான செலவு, (2) வரிசை யேற்றங்கள், அதன் துணைப் பொருள்கள் (3) விசையேற்றக் கொட்டகைகளைக் கட்டுதல் ஆகியவற்றிற்காக சம்பந்தப் பட்ட உழவர்களுக்கு பேரளவு ரூ. 750 வரையில் கடன் வழங்கப்படுகிறது.

உழவர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதை அரசு 1—4—1969 முதல் நிறுத்தி விட்டது. இப்பொழுது, நிலவள/வணிக வங்கி இவ்வுதவி அளிக் கிறது. எனினும், 16—10—1971 வரையில், அரசு, ரூ. 500 என்னும் பேரளவுக்கு உட்பட்டு, கடன் தொகையில் 10 சதவீதத் தொகையை உதவித் தொகையாக அளித்தது. இப்பொழுது, சிறு உழவர்களுக்கு அல்லது சிறு உழவர்களடங்கிய ஒரு தொகுதியினருக்கு மட்டும் இவ் வுதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

## கிணறுகளில் துளையிடுதல்.

சில மாவட்டங்களில், நீர்மட்டம் படிப்படியாக குறைந்து கொண்டே வருவதால், கிணறுகளில் நீர் ஊற்று மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில் கிணறுகள் வற்றிக்கூடப் போகின்றன. இத்திட்டத்தின் கீழ் நீர் ஊற்றைப் பெருக்குவதற்காக கிணற்றுக்குள் துளையிடத் திட்டமிட பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கான கடனையும் நிலவள/வணிக வங்கிகளே அளிக்கின்றன. எனினும், 16—10—1971 வரையில் ரூ. 500 என்னும் பேரளவுக்கு உட்பட்டு, கடன் தொகையில் 10 சதவீத உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. அதன் பின்னர், சிறு உழவர் களுக்கு அல்லது சிறு உழவர்கள் அடங்கிய தொகுதியினருக்கு இவ் வுதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

## கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டம்.

பாறைப் பகுதிகளில் உள்ள பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் பணிக் காகப் பாறை வெடி வைத்துத் தகர்க்கப்படுகிறது. கிணறுகளைத் துளை யிடுவதற்குப் பதிலாக, 20 அடி முதல் 40 அடி வரை கனமுள்ள பாறைகள் வெடி வைத்துத் தகர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு வெடி வைத்துத் தகர்க்கப்படுவதால் புதிய ஊற்றுக் கண்கள் திறந்து கிணறுகளுக்கு அதிகப்படியான நீர் கிடைக்கின்றது. இது காரியத் திற்காக, வெடி வைத்துக் கல்லைத் தகர்க்கும் பிரிவுகள் குறைந்த வீதத்தில் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. தற்பொழுது நிலவள/வணிக வங்கிகள் இக்கடன் உதவியை அளிக்கின்றன. முன் பெல்லாம் கடன் பெற்றவர்கள் அனைவருக்கும், ஒவ்வொரு நேர்விலும் ரூ. 200 என்னும் பேரளவுக்கு உட்பட்டு கடனில் 10 சதவீதத் தொகை உதவித் தொகையாக அளிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இந்தச் சலுகை நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இத் திட்டம் 1964–65 முதல் செயலில் இருந்து வருகிறது.

உழவர்களுக்கு வெடி மருந்து கிடைப்பது கடினமாக இருந்தது. எனவே தென் ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங் களில் வெடி மருந்துச் சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டப்பட்டுள்ளன,

*1973 மார்ச் 28]*

இத்துறை வெடி மருந்துகளை வாங்கி, சேமித்து வைத்து உழவர்களுக்கு வழங்குகிறது. திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் இது போன்ற வெடி மருந்து சேமிப்பு கிடங்குகள் கட்டும் பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன.

## வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்

குறைந்த ஆழத்திலேயே நீர்க்கசிவு கொண்ட மணல் இருப்பதனால் பாசனக் கிணறுகள் அமைப்பது கடினமாக உள்ள பகுதிகளில் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டப் படுகின்றன. வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு மிகக் குறைந்த செலவே ஆகிறது; கட்டுவதும் எளிது, மேலும், இக்கிணற்றிலிருந்து பாசனத்திற்கு ஏராளமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இத்திட்டத்திற்கும் கடன் வழங்குவதை அரசு நிறுத்தி விட்டது. நிலவள/வணிக வங்கிகள் கடன் உதவி செய்கின்றன. 16—10—1971 வரையில் தோண்டி முடிக்கப்பட்ட கிணறுகளுக்கு ரூ. 150 என்னும் பேரளவுக்கு உட்பட்டு கடன் தொகையில் 10 சதவீதம் உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டது. அதன்பின்னர், சிறு உழவர்களுக்கும் சிறு உழவர்கள் தொகுதிக்கும் இவ்வுதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

## ஊருணிக் கிணறுகள் திட்டம்

சிறு உழவர்களுக்கு உதவுவதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 50 ஊருணிக் கிணறுகள் தோண்டி பின்னர் பாசனக்காரியங்களுக்காக அவற்றை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் மாற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக் கிணறுகளில் பொருத்துவதற்கான விசையேற்றங்கள், கடன் அடிப்படையில் வழங்கப்படும். நீரேற்று இயந்திரத்திற்கான செலவில் 75 சதவீதம் கடனாகவும், 25 சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் கருதப்படும். எஞ்சிய தொகையை ஊராட்சிகளும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், அரசினால் அவ்வப்போது வரையறுக்கப்படும் வீதத்தில் சென்டேஜ் கட்டணங்கள் வட்டி ஆகியவற்றையும் சேர்த்துச் செலுத்த வேண்டும். இத்திட்டத்தின் கீழ் விசையேற்றங்கள் செயல்படத் தொடங்கி மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் முதல் தவணை செலுத்தப்படவேண்டும். நடைமுறைச் செலவு முழுவதையும் நிறுவனங்கள் ஏற்க வேண்டும். இந்த நிறுவனங்கள் பயன் துய்ப்போரிடமிருந்து தண்ணீர்த் தீர்வை வசூலிக்கவும் கடன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காகத் தொகை வசூலிக்கவும் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவோர், இக்கிணற்றுப் பாசனத்தினால் விளைந்த பயிருக்காகத் தண்ணீர்த் தீர்வை செலுத்த வேண்டும். கிராமங்களில் அத்தகைய பாசனத்திற்காக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள வீதத்தில் இத்தீர்வை வசூலிக்கப்படும். இது வரையில், இத் திட்டத்தின் கீழ் 20 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இதுகாறும் இத் திட்டத்தை வேளாண்மைத் துறை நிர்வகித்து வந்ததற்குப் பதிலாக, இனிமேல் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிர்வகித்து வரும்.

1971–72 வரையில் எய்திய சாதனை 1972–73–ஆம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு, சாதனை, 1973–74–ஆம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு, எதிர்பார்க்கப்படும் சாதனை ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் பின் வருமாறு :—

| திட்டத்தின் பெயர். | சாதனை 1971–72 வரை. | 1972–73 குறிக்கோள் அளவு. | 1972–73 சாதனை 1972 அக்டோபர் வரை. | 1973–74 குறிக் கோள் அளவு. |
|---|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) | (5) |
| | | (எண்ணிக்கையில்.) | | |
| (1) தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் (1958). | 15,753 | 2,531 | 1,689 | 2,750 |
| (2) துளைக் கிணறுகள் (1966). | 3,922 | 719 | 441 | 900 |
| (3) வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் முதல் திட்டம். | 20,563 | 2,540 | 1,321 | 3,300 |
| (4) கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல் (1965–66). | 5,426 | 1,405 | 1,040 | 900 |
| (5) ஊருணிக் கிணறுகள் (1969–70). | 20 | .. | .. | 10 |

## மண்வளப் பாதுகாப்பு

பொருத்தமான மண் அரிப்புத் தடுப்பு முறைகளை மேற்கொண்டு மண் வளத்தைப் பாதுகாப்பதும், பயிர் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான ஈரத் தன்மையைப் போதுமான அளவில் பாதுகாப்பதுதான் இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். அதிக அளவில் மழை பெய்யும் இடங்களிலும், நீலகிரி போன்ற சரிவு நிலப் பகுதிகளிலும் தக்கவாறு அமைக்கப்பட்ட வெளியேற்றுக் கால்வாய் மூலம் அதிக அளவு நீரை வெளியேற்றுவதும் இம் முறைகளின்கீழ் அடங்கும். உள்ளூரில் கிடைக்கும் கூலியாட்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டு முக்கியமாக விவசாயம் செய்ய இயலாத பருவத்தில் பல்வேறு மண்வளப் பாதுகாப்பு, நீர்ப் பாதுகாப்பு குறித்த பணிகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. விவசாய மல்லாத பருவத்தில் அதிகமாக இப்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருவதால், ஏராளமான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் இருக்கும் காலத்தில் இத் திட்டத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வசதியாய் உள்ளது.

1973 மார்ச் 28]

நீரினால் ஏற்படும் மண் அரிப்பைத் தடுக்கும் முறைகளில் மண் நீர் வளப் பாதுகாப்பு பணியின்கீழ் ஒவ்வொரு சரிவுப் பாத்தியிலும் அல்லது சுற்றிலும் கரை கட்டப்பட்ட பாத்திகளிலும் பரவலாகத் தண்ணீர் தேக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு தேக்கப்பட்ட தண்ணீர் மண்ணில் கசிந்து பூமிக்குள் சென்று தங்குகிறது. திட்டப் பகுதியிலும் திட்டப் பகுதியைச் சுற்றிலும் உள்ள கிணறுகளின் நீரின் அளவும் பொதுவாகப் பூமிக்கடியில் உள்ள நீர் மட்டமும் இதன் விளைவாக உயர்கிறது. நீர்ப் பரப்புப் பகுதியில் அல்லது பூமிக்கடியில் உள்ள நீர் பரப்புப் பகுதியில் தண்ணீர் அளவை அதிகரிப்பதன் மூலம் எல்லா வகை நிலங்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அதிக அளவு விளைச்சல் தரும் நிலப் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் காவிரி கயவாய்ப் பகுதியிலும் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. இங்கு நிலத்தைச் சமன் படுத்துதல், பாசனத்தை முறைப் படுத்துதல், வடிகால்கள், வயல் வரப்புகளைப் புதுப்பித்தல் அல்லது பழுது பார்த்தல் போன்ற பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தற்போது வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தின் அதிக விளைச்சல் தரும் பகுதிகளிலும் இப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளின்கீழ் இதுவரை சமவெளி, மலைப் பகுதி உள்ளிட்ட 14 லட்சம் ஏக்கரில் இப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1973–74-ம் ஆண்டு 1·20 லட்சம் ஏக்கரில் மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது

மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணிகளுக்குச் சமவெளியில் ஏக்கர் ஒன்றுக்குச் சராசரி ரூ. 60 முதல் 65 வரை செலவாகிறது; மலைப் பகுதிகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 650 முதல் ரூ. 750 வரை செலவாகிறது. இத் திட்டத்திற் காகும் மொத்தச் செலவில் சமவெளிப் பகுதியில் 25 சத வீதமும் மலைப் பகுதியில் 40 சத வீதமும் உதவித் தொகையாக அனுமதித்த பிறகு மீதி செலவுத் தொகை இப் பணிகள் முடிவுற்ற இரண்டாண்டு களுக்குப் பிறகு 10 ஆண்டு சம தவணைகளில் விவசாயிகளிட மிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. செலவுத் தொகை வசூலித்ததிலிருந்து தளர்த்தப்பட்ட முதல் இரண்டாண்டுகளுக்கு எவ்வித வட்டியும் வசூலிக்கப் படுவதில்லை. விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்யப்படும் திட்டச் செலவில் பணியாளர்களுக்காக ஏற்பட்ட செலவில் குறிப்பிட்ட ஒரு சத வீதத் தொகையும் நிர்வாகச் செலவுகளும் அடங்கும். விவசாயிகளின் இடர் களைக் குறைப்பதைக் கருத்திற்கொண்டு மேற்சொன்ன கட்டணங்களை வசூலிக்காமல் விட்டு விடுவது குறித்து அரசு தற்போது பரிசீலித்து வருகிறது.

மண்வளப் பாதுகாப்பு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதால், சமவெளிப் பகுதிகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கூடுதலாக ½ டன் அரிசி உற்பத்தி கிடைக் கும் என்றும் மலைப் பகுதிகளில் உருளைக்கிழங்கு விளைச்சலில் கூடுதலா 27 சத வீதம் உற்பத்தி கிடைக்கும் என்றும், மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது விவசாயிக்குக் கிடைத்த இத்தகைய அதிக அளவு நிகர வருமானத்தில் பணிகளுக்கான செலவின் ஆண்டுத் தவணைகளை எவ்விதப் பணத் தொல் லையுமின்றி விவசாயி திருப்பிச் செலுத்த முடியும்; நிகர வருமானத்தில் ஆண்டுத் தவணைத் தொகை போக எஞ்சியுள்ள தொகையைக் கொண்டு விவசாயி தன் பொருளாதார நிலையையும் மேம்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் ப்ளைட் நோயினால் உருளைக்கிழங்கு பயிர் பாதிக்கப் பட்டு மிகவும் இழப்பு ஏற்பட்டதால் அங்குள்ள விவசாயிகள் மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைகளுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகையைத் திருப்பித் தர முடியவில்லையென்று அரசுக்கு விண்ணப்பிக்கப்பட்டது. மண்வளப் பாது காப்பு வேலைகள் நீர் மின் திட்டத்திற்கு மறைமுகமாக உதவுவதால் மின் வாரியம் மொத்தச் செலவுத் தொகையில் 50 சதவீதம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் கருத்துரைக்கப்பட்டது. மின் வாரியம் அச் செலவுத் தொகையை ஏற்க இயலாது எனக் கூறிவிட்டது. விவசாயிகளின் துன்பங்களைக் கருதி நீலகிரி மாவட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து 30—9—72 வரை திருப்பிப் பெறவேண்டிய தொகையான ரூ. 29·76 லட்சம் முழு வதையும் தள்ளுபடி செய்ய அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

**ஈடு செய் வீதத்தில் மண்ணைப் பண்படுத்தும் பொருள்களை வழங்குவதற்கான திட்டம்.**

களிக்கல் (Gypsum), சுண்ணாம்பு போன்ற மண் வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்கள் 50 சதவீத ஈடு செய் விலையில் விவசாயி களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. மண் வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்களை ஈடுசெய் விலை போக பாதி விலைக்குக் கூட வாங்க முடியாத விவசாயி களுக்குக் கடனுதவி வழங்கப்படுகிறது.

1972–73-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 2·60 லட்சம் செலவில் 2,000 மெட்ரிக் டன் களிக்கல், 500 மெட்ரிக் டன் சுண்ணாம்பு ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்ய வகை செய்யும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்திற்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நல்ல ஆதரவு கிடைத்துள்ளதால் இத்திட்டத்தை 1973–74-ஆம் ஆண்டிலும் 1972–73 ஆம் ஆண்டுக்கான அதே அளவு குறிக்கோளுடன் தொடர்ந்து செயல்படுத்த திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

**மண் வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்களின் கட்புல விளக்கத் திட்டம்.**

இம் மாநிலத்தில் தற்போது செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் மண்ணைப் பண்படுத்தும் பொருள்களை ஈடுசெய் விலையில் விற்பனை செய்யும் திட்டத் திற்கு ஆதரவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வட்டாரங்களில் 100 ஏக்கர் நிலத் தில் மண்வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்கள் கட்புல விளக்கத் திட்டம் நடத்தப்பட்டது. மண்வளத்தைப் பண்படுத்தும் பொருள்களான சுண்ணாம்பு அல்லது களிக்கல்லை முறையே உவர் அல்லது களர் மண் நிலத்தில் போட்டுப் பயிரிடுவதன் பயனை விளக்குவதுதான் இக்கட்புல விளக்கத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நிலத்தில் உள்ள (PH) மதிப்பு உரிய அளவுக்கு உயர்கிறது ; இதன் மூலம் அந்த நிலங்கள் ஆதாயமான பயிர் விளைச்சலைக் கொடுக்கும். இத் திட்டம் 1972–73-ஆம் ஆண்டில் 8 வட்டாரங்களில் 100 ஏக்கர் நிலத்தில் மொத்தம் ரூ. 1·20 லட்சம் செலவில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1973–74-ஆம் ஆண்டிலும் இதே குறிக்கோள் அளவுடன் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இந்த இரு திட்டங்களும் 1968–69 முதல் செயல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

[1973 மார்ச் 28

### தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நீர் பயன், நீரைச் சிக்கனமாக பயன் படுத்துதல் ஆகியவை குறித்த ஆராய்ச்சி நிலையம்

தமிழ் நாட்டில் ஆற்றுப் பாசன வளம் முழுவதையும் பயன்படுத்தி விட்டதால், ஊற்று நீரை வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம் தரும் வகையில் உரிய அளவுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாக உள்ளது. எனவே, மொத்தம் ரூ. 9·65 லட்சம் செலவில் இம் மாநிலத் தில் குறிப்பாக காவிரி கயவாய்ப் பகுதியில் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன் படுத்துதல் குறித்த ஆராய்ச்சியை ஐந்தாண்டுக் கால அளவுக்கு மேற் கொள்ள மண் வள நிர்வாகம் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை, தஞ்சை மாவட்டத்தில் அரசு ஏற்படுத்தியது. இம் மாநிலத்தில் நீர் பயன்படுத்தும் முறை, நீரைச் சிக்கனமாக பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றிலுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வு செய்ய இந்நிலையம் ஆராய்ச்சிப் பணியை மேற்கொள்ளும். விவசாயிகள் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் பயிர் விளைச்சலை அதிக அளவுக்கு உயர்த்தவும், இதன் மூலம் மாநிலத்தின் உணவு உற்பத்தி அதிக அளவு பெருகுவதற்கும், நீரைப் பயன்படுத்துவதில் உதவுவதிலும், இத்தகைய ஆராய்ச்சியின் முடிவு உதவியாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

2. இந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் 1972, ஆகஸ்டு முதல் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் காட்டுத் தோட்டத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்நிலையம் இப்போது தொடக்க நிலையில் உள்ளது.

### வேளாண்மைத் தகவல்—வேளாண்மை குறித்து செய்திப் படங்களைத் தயாரிப்பதற்கான திட்டம்

மிகச் சிறந்த தகவல் தொடர்பு சாதனமாகவுள்ள செய்திப் படங்கள் மூலம் ஏராளமான உழவர் பெருமக்களின் நாட்டத்தை ஈர்க்கமுடியும்; மேலும் இச்செய்திப் படங்கள் பொழுதுபோக்கையும் அளிக்கின்றன.

நான்காவது திட்ட மொத்த மதிப்பீட்டுத் தொகையாக "வேளாண் மைத் தகவல்" இனத்தின்கீழ், ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 20 லட்சம் தொகையில் இத்திட்டத்துக்காக ரூ. 6 லட்சம் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டது. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் 1969–70 முதற்கொண்டு மொத்தம் ரூ. 2·50 லட்சம் செலவில் அரசு இதுவரை ஆறு செய்திப் படங்களைத் தயாரிக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவற்றில் பின்வரும் பொருள் குறித்த 3 செய்திப் படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன ; இந்திய அரசு செய்திப் பிரிவின் மூலம் அண்மையில் இப்படங்கள் வெளியிடப்பட்டன :—

(i) அதிக விளைச்சல் தரும் ரகங்கள்.

(ii) உரங்கள்.

(iii) பயிர்ப் பாதுகாப்பு.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

பின்வரும் பொருள் குறித்த எஞ்சிய மூன்று செய்திப் படங்களைத் தயாரிக்கும் பணி சென்னை-20, தமிழ்நாடு அரசு செய்திப் பிரிவின் தயாரிப்பாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது :—

(i) நெல் பயிரிடுதல்.

(ii) பருத்தி பயிரிடுதல்.

(iii) விசைத் தெளிப்பான்களைப் பேணுதல்.

1973–74 ஆம் ஆண்டில் மொத்தம் ரூ. 1·53 லட்சம் செலவில் மேற்கொண்டும் மூன்று செய்திப் படங்களைத் கறுப்பு, வெண்மையில் இரண்டும், வண்ணப் படம் ஒன்றும் தயாரிக்க திட்டமிடப்பட்டுளளது. 1973–74 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இதற்குத் தேவையான நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

## தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம்

1971, ஜூன் முதல் நாளிலிருந்து தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் செயல்படத் தொடங்கியது. கோயம்புத்தூர், மதுரையிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகள், ஐந்து ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் ஆகியவற்றை நடத்தும் பொறுப்பு இப்பல்கலைக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு கல்லூரிகளிலும் 1,054 பட்ட வகுப்பு மாணவர்களும், 256 பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பு மாணவர்களும் பயிலுகின்றனர். இப்பல்கலைக் கழகத்தின் பயிற்றுத் திட்டம், நமது மாநிலத்திலுள்ள நிலைமைகளுக்கேற்பவும் பாடத்திட்டத்தை இக்காலத்திற்கேற்ப மேலும் புதுமுறைப்படுத்தியும் சீரமைக்கப்பட்டது. உழவர்கள் பயனடையும் வகையில் பயிரிடுவதில் எற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் முழுவதுமாகச் சீரமைக்கப்பட்டன. உழவர்களின் வாலாய மொழியில் ஆராய்ச்சி முடிவுகளை வெளியிடுதல், உழவர்களின் பயனுக்காக அறிவியற் கருத்துக்களை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தல் ஆகிய பணிகளை பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வி வளர்ச்சிப் பிரிவு மேற்கொண்டுள்ளது. இப்பணியில் இரண்டு வேளாண்மைக் கல்லூரிகளுடன் இணைந்துள்ள விவசாயிகள் பயிற்சி நிலையங்கள் இரண்டும், தென்னார்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வரும் தேசீய-கட்புல விளக்கப் பிரிவுகள் மூன்றும் கல்வி வளர்ச்சிப் பிரிவுக்கு உதவி புரிகின்றன.

வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் கோயம்புத்தூரில் பல்கலைக் கழக எல்லைக்குள்ளேயே வேளாண்மை பொறியியல் கல்லூரி ஒன்றைப் புதிதாக ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஐந்தாண்டு பி.ஈ. (வேளாண்மை) வகுப்பில் 40 பேர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். வேளாண்மை, பொறியியல் ஆகியவற்றின் அடிப்படைக் கூறுகள், மண் வளப் பாதுகாப்பு, நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன் படுத்துதல் ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பயிற்சி, விவசாய இயந்திரங்கள், பண்ணை விளைபொருள்களை முறைப்படுத்துதல், பண்ணை அமைப்புக்கள் ஆகியவை குறித்து அறிவு புகட்ட இப்பாடமுறை வகை செய்கிறது. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இப்பிரிவுகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ள வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

*1973 மார்ச் 28]*

பல்கலைக் கழகத்தில் உயிரியல், பௌதிக விஞ்ஞானம், சமூக விஞ்ஞானம், மொழிகள் துறைகளுடன் அடிப்படை அறிவியல்—கலையியல் பட்டத் துறை ஒன்றும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மையின் அடிப்படைக் கூறுகள் குறித்து ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளுவதில் இத்துறைகள் உதவி புரியும்; பட்ட வகுப்பு, பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அடிப்படைக் கூறுகள் குறித்து இத்துறைகள் பயிற்றுவிக்கும். அறிவியற் புத்தகங்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்தல், வேளாண்மை குறித்த புத்தகங்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வெளியிடுதல் ஆகியவற்றை மொழிகள் துறை கவனித்துக் கொள்கிறது.

**1973–74**-ஆம் ஆண்டில் வேளாண்மைப் புள்ளி விவரம், வேளாண்மை வானியல் ஆகியவற்றில் சில புதிய பணிகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் கோயம்புத்தூர், மதுரையிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகள், கோயம்புத்தூரிலுள்ள வேளாண்மைப் பொறியியல் கல்லூரி ஆகிய மூன்று கல்லூரிகள் மேற்கொண்டும் விரிவுபடுத்தபடவுள்ளன. வனஇயல், மீனளம் ஆகிய துறைகளில் ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக இவற்றில் புதிய துறைகள் ஏற்படுத்தப்படவுள்ளன. பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தின்கீழ் கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களிலுள்ள ஐந்து ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் ஆராய்ச்சிப் பணிகள் மேலும் வலுவாக்கப்படும். பாசனப் பயிர், மானவாரிப் பயிர், கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவை குறித்தும், கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்க ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல், வடிகால் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றைச் சமாளிப்பதற்காகவும் ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ள புதிய பலநோக்கு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த பல்கலைக் கழகம் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

**1973–74** ஆம் ஆண்டுக்கான மொத்த வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு ரூ. **211·586** லட்சம் ஆகும். இதில் இந்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டங்கள் வகையில் சுமார் ரூ. **44** லட்சம் கிடைக்கும். பண்ணைகள் ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், கல்லூரிப் பயிற்சிக் கட்டணங்கள் ஆகியவைகளின் மூலம் ரூ. **15** லட்சம் அளவுக்கு வருவாய் கிடைக்கும். தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஏற்படும் நிகர செலவு ரூ. **157·923** லட்சம் ஆக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் இரண்டாம் பகுதி ஆராய்ச்சி திட்டங்களுக்கான செலவு, இந்திய அரசு இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம், ஆகியவற்றால் ஒரு பகுதிக்கு நிதிவசதி அளிக்கப்படும் திட்டங்களுக்கான செலவும் அடங்கும். இத்திட்டங்களுக்காக இந்திய அரசும், இந்திய வேளாண்மை ஆராய்சிக்கழகமும் மாநில அரசின் மூலம் நிதியுதவி அளிக்கின்றன. **1973–74** ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்படவுள்ள மூலதனப் பணிகளுக்காக ரூ. **17·432** லட்சம் செலவாகும். புதுரக நிலக் கடலையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான மாற்று இனப் பெருக்கம், சிலவகை நச்சுக் களைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல், பயிர், மண் ஆகியவற்றில் தங்கிவருகிற பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் குறித்து ஆய்வு செய்தல், வாழையில் ஏற்படும் புழுக்களை அழித்தல் குறித்த ஆய்வு ஆகிய பணிகள் பல்கலைக் கழகம் மேற்கொள்ளவிருக்கிற புதிய ஆராய்ச்சித் திட்டத்தில் அடங்கும்.

கோயம்புத்தூர், மதுரையிலுள்ள ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் கோழி வளர்ப்பு உள்ளிட்ட கால்நடை வளர்ப்பு குறித்த ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்கு அதிக அளவில் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள நெல், சிறுதானிய ரகங்களை பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ளது :—

கேழ்வரகு—Co. 10.

நெல்—பவானி.

சப்போட்டா—Co. 1.

பருத்தி—MCU. 7.

பாரிமுல்லை.

**வேளாண்மை ஆராய்ச்சி**

1972, பிப்ரவரித் திங்களில் வேளாண்மைக் கூட்டு இயக்குநர் (ஆராய்ச்சி) தலைமையில் ஆராய்ச்சி ஒருங்கிணைப்புப் பிரிவு ஏற்படுத்தியதன் மூலம் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள ஆராய்ச்சிப் பணியின் முன்னேற்றத்துக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆராய்ச்சியின் விளைவுகளைச் சிறந்த முறையில் பரிசீலனை செய்ததன் பலனாகவும் தரமான பயிர் வகைகளை நடைமுறையில் பயிரிட்டுப் பார்த்ததன் விளைவாகவும் மேம்படுத்தப்பட்ட ஒன்பது பயிர் ரகங்கள் மாநில வேளாண்மை கழகத்தினால் 1971–72 பயிராண்டில் வெளியிடப்படுவதற்காகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குறுவைப் பருவத்தில் பயிரிடத் தகுதியான நெல் வகையாக கண்ணகி (Pusa 2–21) கரிகாலன் (Culture 5652) ஆகிய புதிய ரகங்கள் வெளியிடப்பட்டன; தென் மாவட்டங்களின் மானவாரி பருத்தி பயிரிடப்படும் கரிசல் மண் பகுதியில் பயிரிடுவதற்கேற்ற தானிய தீவன வகையாக C.S.H. 5 சோளம் வெளியிடப்பட்டது; தென் மாவட்டங்களில் மானவாரிப் பயிர் விளைச்சலுக்கேற்ற குறுகிய கால ரகமான K. S. பருத்தி தமிழ்நாட்டின் எல்லாப் பருவங்களிலும் விளைவிப்பதற்கேற்ற K-1 சூரியகாந்தி ரகம், மழைக் குறைவாக உள்ள பகுதிகளில் முழு அளவில் ஒரே பயிராகப் பயிரிடுவதற்கும் தென் மாவட்டங்களின் மானவாரிப் பகுதியில் பருத்தியுடன் கலந்து பயிரிடுவதற்கான குறுகிய காலப் பயிரான S. A. 2 ரகம், மாநிலத்தில் இரு பருவக் காற்றுப் பருவங்களிலும் பயிரிடுவதற்கேற்ற 65 முதல் 70 நாள் வரையான மிகக் குறுகிய காலப் பயிராக K. K. R. I. 1 பச்சைப் பயறு ரகம் ஆகியவற்றையும் மாநில வேளாண்மைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ளது. நெல், கரும்பு ஆகியவற்றில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேறு சில ரகங்களும் வெளியிடப்படுவதற்காக தயாராக உள்ளன. புதிய ரகப் பயிர்கள் வெளியிட்டதைத் தவிர மேம்படுத்தப்பட்ட பயிர்முறைகள், பயிர் பாதுகாப்பு குறித்த ஆராய்ச்சி முடிவுகள் ஆகியவை 1972–73 பயிர் பருவத்தில் பயிர் வள ஆராய்ச்சிச் சோதனைகளை பரவலாக நடத்துவதற்காக, வளர்ச்சி களப் பணியாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டில்தான் முதன் முறையாக பயிர் வள ஆராய்ச்சி சோதனைகள் பெரிய அளவில் திட்டமிடப்

பட்டு மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. வெளியிடப்பட்ட புதிய ரகங்கள், விவசாயிகளுக்கு அறிவுறுத்துவதற்காக வளர்ச்சிப் பணியாளர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள ஆராய்ச்சி முடிவுகள் ஆகியவை மாநிலத்தில் வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருகுவதற்குப் பெருமளவில் உதவிபுரியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலை வளர்ச்சி அடையும்.

1973–74 ஆம் ஆண்டில் பயிர் மேம்பாட்டுப் பணிகள் இன்னும் விரைவாகத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

வறட்சி தாங்கும் பயிர், குறுகிய காலப்பயிர் ரகங்களைக் கண்டறிவதற்கான ஆராய்ச்சிப் பணி புன்செய் நிலப்பயிரில் பொருளாதார ஆதாயம் பெற புதிய மண் ஈரப்பாதுகாப்பு முறைகள், உரமிடுதல், தொழில் நுட்பம் ஆகிய பணிகள் கோயில்பட்டி வட்டார—வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் விரைவாக நடந்து வருகிறது ; தொடர்பான சோதனை முறைகளும் மேற்கொண்டும் அவசியமான ஆய்வுப் பணிகளும் 1973–74 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்; மதுரை வட்டாரத்தில் மலை வாழை குறித்த ஆராய்ச்சிப் பணி வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் பாலாறு ஆற்றுப்படுகையில் குட்டை வாழை பயிரிடுதல் குறித்த ஆராய்ச்சிப் பணி ஆகியவை வரும் ஆண்டில் மும்முரப்படுத்தப்படும்.

இவ்வாண்டில் தருமபுரி மாவட்டத்தில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட வட்டார நிலையத்தில் முறையான பயிர் மேம்பாட்டுப்பணி மேற்கொள்ளப்படும். வேப்பங்குளம் தென்னை ஆராய்ச்சி வட்டார நிலையத்தை (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்) விரிவுபடுத்துவதன் வாயிலாக 1973–74 ஆம் ஆண்டில் ஆராய்ச்சிப் பணிகள் மும்முரப்படுத்தப்படும் ; மாநிலத்திலுள்ள தென்னை பயிரிடப்படும் ஏனைய பகுதிகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பணி, படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்படும்.

**கலைஞர் கருணாநிதி வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், குடுமியாமலை.**

மண்வள நிர்வாகம் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவை குறித்த பயிர்வள ஆராய்ச்சிப் பணியில் இந்நிலையம் முழு நாட்டத்தைச் செலுத்துகிறது. 1972–73 ஆம் ஆண்டில் பின்வரும் பொருள்கள் குறித்து ஆராய்ச்சிப் பணியை இந்நிலையம் மேற்கொண்டது :—

வேளாண்மைப் பொருளாதாரம், வேளாண்மைப் பொருளாதாரம் (நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துதல்), வேளாண்மை ரசாயனம், மண்வள இயல், பயிர்ப்பாதுகாப்பு, பண்ணை நிர்வாகம், வேளாண்மை குறித்த பொருளாதாரம்.

**தேசிய கட்புல விளக்கத் திட்டம்**

1972–73, 1973–74 ஆண்டுகளில் முறையே ரூ. 2,44,280 செலவிலும் ரூ. 2,54,650 செலவிலும் கோயம்புத்தூர், வட ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி ஆகிய நான்கு மும்முர வேளாண்மைத்

திட்ட மாவட்டங்களில் சிறப்பு கட்புல விளக்கங்கள் நான்கு உட்பட தேசீயக் கட்புல விளக்கத் திட்டங்கள் 100 நடத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இவை தவிர மும்முர வேளாண்மைப் பகுதியில்லாத மாவட்டங்களில் (விவசாயப் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைந்துள்ள மாவட்டங்கள் நீங்கலாக, ஏனைய மாவட்டங்களில்) ரூ. 15,000 செலவில் தேசீயக் கட்புல விளக்கங்கள் 30 நடத்த 1972, 1973-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

**பயிர் காப்புறுதி.**

தமிழ் நாட்டில் சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு முதலிய சிறு தானியங்கள், நெல் ஆகியவற்றிற்குப் பயிர் காப்புறுதித் திட்டம் கொண்டு வரும் சாத்தியக் கூறினை ஆராய்ந்து பார்க்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி அளித்தது. இதற்கான ரூ. 38,591 செலவுக்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியது. இத்திட்டம் தொடங்கிய நாள் முதலாக ஈராண்டுக் காலத்திற்கு இத்திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மைத் துணை அதிகாரிகள் மூவர் நியமிக்கப்படுவதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

புன்செய் நில சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு ஆகியவற்றிற்காக கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், காங்கேயம், தாளவாடி வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலும் நெற்பயிருக்காக பவானி வளர்ச்சி வட்டாரத்தில் முன்னோடித் திட்டம் தற்போது செயல்படுத்தப் பட்டுள்ளது. பயிர் விளைச்சல், நிலத்தின் மண் வளம், கடந்த சில ஆண்டுகளில் பயிர் சாவியாகப்போனது, பயிர் சாவியாகப் போனமைக்கான காரணங்கள் ஆகியவை பற்றி விவரங்கள் திரட்டுவதே இப்பணித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த ஆய்வுக் குறித்த அறிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

**முடிவுரை :**

நம் மாநிலத்தின் விளைபொருள்களின் உற்பத்தி விலையின் அமைப்பை ஆய்வு செய்து அவைகளுக்கு பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ப விலைகளை நிர்ணயம் செய்து பரிந்துரைகளுடன் அறிக்கை தருவதற்கு ஒரு குழுவை அமைக்க அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

நமது மாநிலத்தில் இயற்கையின் சீற்றத்தால் அழிவுகள் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும், நமது இடையறாத முயற்சியின் பலனாக 72·02 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று நம்புகிறோம். வேளாண்மை விளைபொருள் உற்பத்தியில் தற்போதுள்ள முன்னேற்ற வேகம், வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் பெருகி, தமிழ்நாடு எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னணியில் நிற்கும் என்பதில் எனக்கு எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

## பிற்சேர்க்கை I.

### தோட்டக்கலை.

### அரசு பழத்தோட்டம்—பழ நாற்றுப் பண்ணைகள்.

இம்மாநிலத்தில் கீழ்க்கண்ட ஒன்பது இடங்களில் பழத்தோட்ட நாற்றுப் பண்ணைகள் உள்ளன :—

ஆத்தூர்—செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.
குடப்பட்டு—வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
மருங்குளம்—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
கோடைக்கானல்—மதுரை மாவட்டம்.
பூவாணி—இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.
குற்றாலம்—திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
பெரியகுளம்—மதுரை மாவட்டம்.
திம்மாபுரம்—தருமபுரி மாவட்டம்.
குன்னூர்—நீலகிரி மாவட்டம்.

மேலும் கீழ்க்காணும் இரண்டு இடங்களில் அரசு பழத்தோட்டம் பழநாற்றுப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன:—

மேட்டூர்—சேலம் மாவட்டம்.
அண்ணா பண்ணை, குடுமியாமலை—திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

## பிற்சேர்க்கை II.

### வேர்க்கடலை முனைப்புத் திட்டம்.

### செயல்படும் பிரிவுகள்—8.

| தொடர் எண், பிரிவு அமைப்பிடம். (1) | மாவட்டம். (2) |
|---|---|
| 1 பொள்ளாச்சி | கோயம்புத்தூர். |
| 2 கோயம்புத்தூர் | ஷை |
| 3 கோபிசெட்டிபாளையம் | ஷை |
| 4 தேனி | மதுரை. |
| 5 திருமங்கலம் | ஷை |
| 6 அருப்புக்கோட்டை | இராமநாதபுரம். |
| 7 திருச்சிராப்பள்ளி | திருச்சிராப்பள்ளி. |
| 8 தஞ்சாவூர் | தஞ்சாவூர். |

## பிற்சேர்க்கை III.

### ஏற்றுமதி செய்யும் நோக்கத்திற்காக வேர்க்கடலை உற்பத்தி பெருக்கும் திட்டம்.

செயல்படும் பிரிவுகள்—11.

| தொடர் எண், பிரிவு அமைப்பிடம். | மாவட்டம். |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 1 வேலூர் .. .. .. .. | வட ஆற்காடு. |
| 2 திருவண்ணாமலை .. .. .. | ஷை |
| 3 திருப்பத்தூர் .. .. .. | ஷை |
| 4 அரக்கோணம் .. .. .. | ஷை |
| 5 கடலூர் .. .. .. .. | தென் ஆற்காடு. |
| 6 திண்டிவனம் .. .. .. | ஷை |
| 7 விருதாசலம் .. .. .. | ஷை |
| 8 சேலம் .. .. .. .. | சேலம். |
| 9 நாமக்கல் .. .. .. .. | ஷை |
| 10 கிருஷ்ணகிரி .. .. .. | தருமபுரி. |
| 11 காஞ்சிபுரம் .. .. .. | செங்கல்பட்டு. |

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## பிற்சேர்க்கை IV.

### தென்னங்கன்றுகள் வளர்ப்புப் பண்ணைத் திட்டம்.

செயல்பட்டுவரும் தென்னங்கன்றுகள் வளர்ப்புப் பண்ணைகள்—18

| தொடர் எண் பண்ணை அமைப்பிடம். | மாவட்டம். |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 1 பிச்சிவாக்கம் .. .. .. | செங்கல்பட்டு. |
| 2 மாதவரம் .. .. .. | ஷை |
| 3 காக்குப்பம் .. .. .. .. | தென் ஆற்காடு. |
| 4 பட்டுக்கோட்டை .. .. .. | தஞ்சாவூர். |
| 5 மூவலூர் .. .. .. .. | ஷை |
| 6 முத்துப் பேட்டை .. .. .. | ஷை |
| 7 ஸ்ரீரங்கம் .. .. .. .. | திருச்சிராப்பள்ளி. |
| 8 சோழவந்தான் .. .. .. | மதுரை. |
| 9 பனையூர் .. .. .. .. | ஷை |
| 10 சிங்கம்புனேரி .. .. .. | இராமநாதபுரம். |

1973 மார்ச் 28]

| தொடர் எண், பண்ணை அமைப்பிடம். | மாவட்டம். |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 11 செங்கோட்டை .. .. .. | திருநெல்வேலி. |
| 12 வடகரை .. .. .. .. | ஷ |
| 13 பூதாளம் .. .. .. | கன்னியாகுமரி. |
| 14 சேலம் .. .. .. .. | சேலம். |
| 15 பி. ஜி. புதூர் .. .. .. | தருமபுரி. |
| 16 பொள்ளாச்சி .. .. .. | கோயம்புத்தூர். |
| 17 கோயம்புத்தூர் .. .. .. | ஷ |
| 18 வேலூர் .. .. .. .. | வட ஆற்காடு. |

## பிற்சேர்க்கை V.

கீழ்க்கண்ட அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் தமிழ்நாட்டில் இயங்கி வருகின்றன:—

| பகுதி. | கோட்டம். | அரசாங்க விதைப் பண்ணையின் பெயர். |
|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) |
| 1 சென்னை .. .. | இராணிப்பேட்டை. | நவ்லாக். |
| 2 சென்னை .. .. | திருவண்ணாமலை. | அதையீந்தல். |
| 3 சென்னை .. .. | திருவண்ணாமலை | வளவச்சனூர். |
| 4 சென்னை .. .. | காஞ்சிபுரம் .. | காஞ்சிபுரம். |
| 5 சென்னை .. .. | காஞ்சிபுரம் .. | சிறுகாவேரிப்பாக்கம். |
| 6 சென்னை .. .. | காஞ்சிபுரம் .. | பிச்சுவாக்கம். |
| 7 சென்னை .. .. | திருவள்ளூர் .. | ஊத்துக்கோட்டை. |
| 8 சென்னை .. .. | திருவள்ளூர் .. | கொலந்தலூர். |
| 9 சென்னை .. .. | திருவள்ளூர் .. | பட்டலூர். |
| 10 திருச்சி .. .. | வில்லுபுரம் .. | கக்குப்பம். |
| 11 திருச்சி .. .. | வில்லுபுரம் .. | இருவேல்பேட்டை. |
| 12 திருச்சி .. .. | திண்டிவனம் .. | வானூர். |
| 13 திருச்சி .. .. | கடலூர் .. .. | வண்டாரம்பேட்டை. |
| 14 திருச்சி .. .. | கடலூர் .. .. | வெள்ளப்பாக்கம். |
| 15 திருச்சி .. .. | கடலூர் .. .. | மிரலூர். |
| 16 திருச்சி .. .. | கல்லக்குறிச்சி. .. | வடகநந்தல். |
| 17 திருச்சி .. .. | கரூர் .. .. | இனுங்கூர். |
| 18 திருச்சி .. .. | முசிறி .. .. | நெய்க்குப்பைப்புதூர். |
| 19 திருச்சி .. .. | முசிறி .. .. | புதூர் பாளையம். |
| 20 திருச்சி .. .. | புதுக்கோட்டை .. | திருவரன்குளம். |
| 21 தஞ்சாவூர் .. | மாயூரம் .. | நாகமங்கலம். |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

| | பகுதி. | கோட்டம். | அரசாங்க விதைப் பண்ணையின் பெயர். |
|---|---|---|---|
| | (1) | (2) | (3) |
| 22 | தஞ்சாவூர் .. | மாயூரம் .. | திருக்கடையூர். |
| 23 | தஞ்சாவூர் .. | கும்பகோணம் .. | சாக்கோட்டை. |
| 24 | தஞ்சாவூர் .. | மன்னார்குடி .. | ஒரத்தூர். |
| 25 | தஞ்சாவூர் .. | மன்னார்குடி .. | காஞ்சிகுடிகாடு. |
| 26 | தஞ்சாவூர் .. | மன்னார்குடி .. | நெடும்பலம். |
| 27 | தஞ்சாவூர் .. | மன்னார்குடி .. | கீரந்தை. |
| 28 | தஞ்சாவூர் .. | மன்னார்குடி .. | தேவாம்பாள்பட்டிணம். |
| 29 | தஞ்சாவூர் .. | நாகப்பட்டினம் .. | சிக்கல். |
| 30 | தஞ்சாவூர் .. | நாகப்பட்டினம் | மூங்கில்குடி. |
| 31 | தஞ்சாவூர் .. | பட்டுக்கோட்டை. | நாட்டுமங்கலம். |
| 32 | மதுரை .. .. | மதுரை .. .. | விநாயகபுரம். |
| 33 | மதுரை .. .. | பெரியகுளம் .. | வைகை அணை I (மேலம் கங்கல்). |
| 34 | மதுரை .. .. | பெரியகுளம் .. | வைகை அணை II. |
| 35 | மதுரை .. .. | பெரியகுளம் .. | கீழக்கூடலூர். |
| 36 | மதுரை .. .. | கோடைக்கானல் | ரைபிள்ரேஞ்சு. |
| 37 | மதுரை .. .. | கோடைக்கானல் | வில்ப்பட்டி. |
| 38 | மதுரை .. .. | இராமநாதபுரம் | பரமக்குடி. |
| 39 | மதுரை .. .. | சாத்தூர் .. .. | தேவதானம். |
| 40 | திருநெல்வேலி .. | தென்காசி .. | மேலகரம். |
| 41 | திருநெல்வேலி .. | தென்காசி .. | மணிமுத்தாறு. |
| 42 | திருநெல்வேலி .. | நாகர்கோவில் .. | திருப்பதிசாரம். |
| 43 | திருநெல்வேலி .. | திருநெல்வேலி .. | கரையிறுப்பு. |
| 44 | திருநெல்வேலி .. | தூத்துக்குடி .. | கிள்ளிகுளம். |
| 45 | கோயம்புத்தூர் .. | பொள்ளாச்சி .. | கண்ணம்பாளையம். |
| 46 | கோயம்புத்தூர் .. | பொள்ளாச்சி .. | பொங்கலூர். |
| 47 | கோயம்புத்தூர் .. | பொள்ளாச்சி .. | பாப்பான்குளம். |
| 48 | கோயம்புத்தூர் .. | சேலம் .. .. | முள்ளுவாடி. |
| 49 | கோயம்புத்தூர் .. | சேலம் .. .. | மேட்டூர் அணை. |
| 50 | கோயம்புத்தூர் .. | சேலம் .. .. | டேனிஸ்பேட்டை. |
| 51 | கோயம்புத்தூர் .. | தர்மபுரி .. .. | பாப்பாரன்பட்டி. |
| 52 | கோயம்புத்தூர் .. | தர்மபுரி .. .. | பவானிசாகர். |
| 53 | கோயம்புத்தூர் .. | தர்மபுரி .. .. | சத்தியமங்கலம். |
| 54 | கோயம்புத்தூர் .. | தர்மபுரி .. .. | பவானி. |
| 55 | திருச்சி .. .. | புதுக்கோட்டை .. | அண்ணா பண்ணை, குடுமி யாமலை. |

1973 மார்ச் 28]

## பிற்சேர்க்கை VI.

### ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடங்கள் இதுவரை திறக்கப்பட்டுள்ள இடங்கள்.

கோயம்புத்தூர் விற்பனைக் குழு—

1. திருப்பூர்.
2. பொள்ளாச்சி.
3. கோபிசெட்டிபாளையம்.
4. ஈரோடு.
5. கோயம்புத்தூர்.
6. பல்லடம்.
7. பெருந்துறை.
8. தாராபுரம்.
9. உடுமலைப்பேட்டை.
10. அம்மூர்.
11. புளியம்பட்டி.
12. வெள்ளகோவில்.
13. அந்தியூர்.
14. கொடுமுடி.
15. குன்னத்தூர்.
16. கிணத்துக்கடவு.
17. தொண்டாமுத்தூர்.
18. ஆனைமலை.
19. மேட்டுப்பாளையம்.
20. சத்தியமங்கலம்.
21. கவுண்டப்பாடி.

தென் ஆற்காடு விற்பனைக் குழு—

1. திண்டிவனம்.
2. விருத்தாசலம்.
3. திருக்கோயிலூர்.
4. கடலூர்.
5. உளுந்தூர்ப்பேட்டை.
6. விழுப்புரம்.
7. பண்ருட்டி.
8. சின்ன சேலம்.
9. கள்ளக்குறிச்சி.
10. காட்டுமன்னார்கோவில்.
11. திட்டக்குடி.
12. ஜிஞ்ஜி.
13. சிதம்பரம்.
14. குறிஞ்சிப்பா.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

வட ஆற்காடு விற்பனைக் குழு—

1. திருவண்ணாமலை.
2. வேலூர்.
3. ஆரணி.
4. ஆற்காடு.
5. திருப்பத்தூர்.
6. குடியாத்தம்.
7. வாண்டிவாஷ்.
8. அரக்கோணம்.
9. சேத்துப்பட்டு.
10. செங்கம்.
11. செய்யாறு.
12. வாணியம்பாடி.
13. போளூர்.
14. காவேரிப்பாக்கம்.
15. தக்கோலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி விற்பனைக் குழு—

1. ஜெயங்கொண்டான்.
2. அரியலூர்.
3. கரூர்.
4. ஆலங்குடி.
5. மணப்பாறை.
6. ஆண்டிமடம்.
7. துறையூர்.
8. கீரனூர்.
9. புதுக்கோட்டை.
10. பெரம்பலூர்.
11. லால்குடி.
12. மனச்சநல்லூர்.
13. தொட்டியம்.
14. திருச்சிராப்பள்ளி.

தஞ்சை விற்பனைக் குழு—

1. சீர்காழி.
2. தஞ்சாவூர்.
3. பட்டுக்கோட்டை.
4. முத்துப்பேட்டை.
5. அதிராம்பட்டினம்.
6. மன்னார்குடி.
7. குத்தாலம்.
8. கும்பகோணம்.
9. திருவாரூர்.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தஞ்சை விற்பனைக் குழு—தொடர்ச்சி.

10. பாபநாசம்.
11. கந்தர்வகோட்டை.
12. கொரடாச்சேரி.
13. செம்பனார்கோவில்.
14. மதுக்கூர்.
15. அறந்தாங்கி.
16. பேராவூரணி.
17. திருத்துறைப்பூண்டி.
18. ஒரத்தநாடு.
19. வல்லம்.
20. கீவளூர்.
21. பேரளம்.
22. வேதாரண்யம்.
23. அம்மாபேட்டை.

கன்னியாகுமரி விற்பனைக் குழு—

1. ஈத்தாமொழி.
2. வடசேரி.
3. களியக்காவிளை.
4. தொடுவாதி.
5. திங்கள் சந்தை.

மதுரை விற்பனைக் குழு—

1. திண்டுக்கல்.
2. திருமங்கலம்.
3. தேனீ.
4. மதுரை.

தர்மபுரி விற்பனைக் குழு—

1. தர்மபுரி.
2. ஒசூர்.
3. கிருஷ்ணகிரி.
4. கெலமங்கலம்.
5. ஹரூர்.

செங்கை விற்பனைக் குழு—

1. காஞ்சீபுரம்.
2. திருவள்ளூர்.
3. திருத்தணி.
4. செங்குன்றம்.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

செங்கை விற்பனைக்குழு—தொடர்ச்சி.

5. நசரத்பேட்.
6. மதுராந்தகம்.
7. உத்திரமேரூர்.

திருநெல்வேலி விற்பனைக் குழு—

1. கோவில்பட்டி.
2. சங்கரன்கோவில்.
3. கடம்பூர்.
4. அம்பாசமுத்திரம்.
5. வள்ளியூர்.
6. புதூர்.
7. தென்காசி.
8. தூத்துக்குடி.
9. கழுகுமலை.
10. ஸ்ரீவைகுண்டம்.
11. திருநெல்வேலி.

இராமநாதபுரம் விற்பனைக் குழு—

1. விருதுநகர்.
2. ராஜபாளையம்.
3. சாத்தூர்.
4. அருப்புக்கோட்டை.
5. சிங்கம்புணரி.
6. பரமக்குடி.
7. இராமநாதபுரம்.
8. கமுதி.
9. சிவகங்கை.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## பிற்சேர்க்கை VII.

### ஆராய்ச்சி நிலையங்களின் பட்டியல்

### I. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங்கள்

1. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், திண்டிவனம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

2. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், ஆடுதுறை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

3. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், கோவில்பட்டி, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

4. வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி மாவட்டம்.

5. கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையம், கடலூர், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

## II. வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், துணை நிலையங்கள்

1. நெற்பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையம், திரூர்குப்பம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

2. வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், பாலூர், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

3. வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், நஞ்சநாடு, நீலகிரி மாவட்டம்.

4. கரும்பு ஆராய்ச்சி துணை நிலையம், சிறுகமணி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

5. கரும்பு ஆராய்ச்சி துணை நிலையம், குடியாத்தம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

6. பழ வளர்ப்பு நிலையம், கூனூர், நீலகிரி மாவட்டம்.

7. வாழை ஆராய்ச்சி நிலையம், ஆடுதுறை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

8. பழ வகை ஆராய்ச்சி நிலையம், கன்னியாகுமரி, கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

9. நெற்பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையம், அம்பாசமுத்திரம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

10. பருப்பு வகைகள் ஆராய்ச்சி துணை நிலையம், ஜெயங்கொண்டான், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

11. முந்திரி ஆராய்ச்சி நிலையம், விருத்தாசலம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

12. தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம், வேப்பங்குளம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

13. ஆமணக்கு ஆராய்ச்சி நிலையம், சேலம், சேலம் மாவட்டம்.

14. பருத்தி ஆராய்ச்சி நிலையம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

[1973 மார்ச் 28

15. வாழை ஆராய்ச்சி நிலையம், வேலூர், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

16. தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம், இராமநாதபுரம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

17. மலை வாழை துணை நிலையம், மங்கலம்கோம்பை, மதுரை மாவட்டம்.

18. பலவகைப் பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையம், பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

19. கலைஞர் கருணாநிதி வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம், குடுமியாமலை, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## NOTE ON AGRICULTURE POLICY, 1973–74.

## INTRODUCTION.

Thiru Chiarman, Sir.

I place before you a review of progress made in the implementation of various agricultural schemes during 1972–73 and the programme of action contemplated for 1973–74.

We had taken up a very challenging programme under various agricultural production programmes and the entire agricultural departmental machinery was geared up to reach the targets fixed for different crops. However, as we are all aware, that we had tremendous set back on account of floods in the districts of South Arcot, Salem, Dharmapuri, Coimbatore and Tiruchirappalli and an extent of 5,463 hectares (13,500 acres) had been sand cast. However we never wavered in our efforts to increase production in other areas and it is expected we will attain the level of production of 72.02 lakh tonnes during 1972–73 as compared to the last year's figure of 70.45 lakh tonnes. I am glad to record here that the farmers of Tamil Nadu have taken up to the challenging food production very admirably and bravely and we hope to sustain the level of production.

The target for the coming year (1973–74) has been fixed at 79 lakh tonnes, which we hope to attain through the continued and sustained efforts of the farming community and the enthusiastic staff of the department.

Let me briefly touch upon the various features of agricultural production for the year 1972–73.

*Seasonal conditions—*

Though the South-West Monsoon set in early during this year by the end of May 1972, the rainfall received during the season was inadequate and ill-distributed. Due to this, there has been a reduction in the yield of foodgrains in the Khariff season. The reduction in production was estimated to the tune of about 2.54 lakh tonnes of foodgrains.

The North-East Monsoon was not active during the period from October 1972 to the middle of November 1972 in most places in the State. Depressions formed in the Bay of Bengal subsequently resulted in heavy to very heavy rainfall in all parts of the State during December 1972. The rainfall was particularly heavy during the first half of December in most districts in the State. The districts of Tiruchirappalli, Thanjavur, Chingleput, North Arcot, South Arcot, Coimbatore and Salem were subject to cyclonic winds and flood damage. Taking the State as a whole, 2.20 lakh acres of paddy, 50,000 acres of cotton, 12,000 acres of sugarcane, 0.22 lakh acres of other miscellaneous crops were affected by the heavy rains.

*Level of production of foodgrains—*

The tentative assessment made indicates that the level of production of foodgrains for 1972–73 could be of the order of 72.02 lakh tonnes, the component details of which are given below :—

(IN LAKH M.T.)

| | |
|---|---|
| **Rice** ... ... ... ... ... ... | 55.00 |
| **Millets** ... ... ... ... ... ... | 15.10 |
| **Pulses** ... ... ... ... ... ... | 1.92 |
| Total | 72.02 |

The adverse seasonal conditions during the South-West monsoon period coupled with the heavy rains in December had depressing effect on the production of cotton and groundnut also.

The level of production of foodgrains for 1973-74 is projected as follows :—

| | In lakh M.T. |
|---|---|
| Rice ... ... ... ... ... ... | 59.00 |
| Millets ... ... ... ... ... ... | 17.50 |
| Pulses ... ... ... ... ... ... | 2.50 |
| Total ... | 79.00 |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

A Central Team visited Tamil Nadu during the last week of December 1972 and after an on-the-spot assessment of the situation created by the cyclone and floods in the State recommended the ceiling of expenditure for purpose of Central assistance. On the basis of the recommendations, the Government of India have adopted *inter-alia* the ceiling of expenditure during 1972-73 and 1973-74 at Rs. 25 lakhs as subsidy and Rs. 50 lakhs as loan for reclamation of sand cast lands out of the total Central assistance of Rs. 14.25 crores. The expenditure incurred under reclamation of sand cast lands up to 14th January 1973 is Rs. 10 lakhs and Rs. 50 lakhs is likely to be incurred before 31st March 1973.

*High Yielding Varieties Programme.*—The High Yielding Varieties Programme was introduced in Tamil Nadu during 1966-67, with a view to step up the production of rice and millets. With a small beginning of 5.27 lakh acres during 1966-67 this has steadily increased to 64.16 lakh acres during 1971-72. Farmers are being educated through various audio-visual aids including the radio and Farmers' Training Centres, besides conducting large scale demonstrations on farmers' fields. Revolutionary changes have been brought about in the agronomic practices, the dosage

of manure applied and cropping pattern of Tamil Nadu. The main principle of this programme is to provide all the required inputs such as seeds, fertilisers and plant protection chemicals in time to the farmers.

The State has concentrated in increasing food production by creating additional irrigation potentials through minor irrigation and allied exploitation of underground resources and simultaneously efforts are being taken to saturate these areas progressively with high yielding varieties.

Spectacular achievements were recorded by bringing 55.43 lakh acres under High Yielding Variety of paddy (I.R. 8 paddy and its derivatives, 31.53 lakhs and other High Yielding Millets and paddy 23.90 lakh acres) 3.92 lakh acres under Hybrid Millets and 4.81 lakh acres under H.B 3 cumbu crash programme during 1971–72. Based on the above achievement it has been proposed to stabilise the 55 lakh acres under paddy and 4.15 lakh acres under millets during 1972–73 and 1973–74 also. But the target under H.B 3 cumbu crash programme has been increased to 11 lakh acres during 1972–73 and the same will be kept up during 1973–74 also.

It is gratifying to note that rice production in Tamil Nadu which was only 35.24 lakh tonnes during 1965-66 has been increased to 55.00 lakh tonnes during 1972–73 due to the implementation of High Yielding Varieties Programme in all the districts except Nilgiris.

*Emergency Rabi Production Programme*, 1972–73.—Though the South-West monsoon set in early during this year by the end of May 1972, the rainfall was inadequate. The rainfall received too was scattered and not in time when required. Due to this estimated loss in the production of food crops was of the order of 1.00 lakh tonnes of rice, 0.86 lakh tonnes of cholam, 0.58 lakh tonnes of cumbu and 0.10 lakh tonnes of pulses making in all a total loss of about 2.54 lakh tonnes of foodgrains. Due to the

heavy rainfall received during the first week of December 1972, irrigation projects and irrigation tanks have received adequate water-supply.

To offset the estimated loss of 2.54 lakh tonnes during Khariff 1972, it was programmed to organise an Emergency Rabi Programme commencing from the third week of December 1972 in the districts of Chingleput, North Arcot and South Arcot for paddy crop. Similar programme for irrigated millets have been started during January 1973 in the districts of Coimbatore, Salem, Dharmapuri, Madurai, Tirunelveli and Tiruchirappalli. The Rulses Programme have been launched in the districts of Thanjavur and Chidambaram taluk of South Arcot district during December 1972 and January 1973.

An extent of 4.82 lakh acres will be covered under the Emergency Programme of Rabi Production during Navarai season in the districts of South Arcot, Chingleput and North Arcot and IR 8 and IR 20 will be the predominant strains replacing CO 29.

*Paddy.*—It is programmed during the Navarai season in the three districts of South Arcot, North Arcot, Chingleput to cover an additional area of 2.00 lakh acres with IR 8 and IR 20 by replacing CO 29 and other strains. IR 8 varieties in these three districts during this Navarai season will be as follows :—

| | | LAKH ACRES. |
|---|---|---|
| Chingleput | ... ... ... ... ... | 1.97 |
| North Arcot | ... ... ... ... ... | 1.83 |
| South Arcot | ... ... ... ... ... | 1.02 |
| | Total ... | 4.82 |

Special efforts are being taken to organise village level meetings to popularise the new varieties and new practices and there will be exhibitions and special publicity campaigns to focus the attention of adopting package of practices and correct methods of cultivation. During the campaign period, posters relating to package

of practices will be exhibited in three stages. Cinema slides on package of practices will also be screened. Lectures are being arranged by field level workers with slide projectors and village extension meetings will be held all over the State.

*Millets.*—Normally there is not much of application of fertiliser or plant protection for millet crops. It is only recently that the high yielding varieties of millets such as CSH. 1 and CSH. 3 and Swarna, Cholam, CO 1., C.O. 2 and Saradha ragi and HB. 1 and HB. 3 and HB. 4 cumbu have become popular. It is proposed during the Navarai campaign to extend the area covered by these high yielding varieties to the extent possible. Primarily it is proposed to educate the farmers in the use of fertiliser and plant protection for millets, grown under irrigated conditions, from mid January to end of March in six districts. The farmers will be persuaded to apply fertilisers and pesticides to millets. The following area will be brought under this programme :—

| *Name of the district.* | (AREA IN ACRES.) |
|---|---|
| 1. Coimbatore ... ... ... ... | 1,50,000 |
| 2. Salem ... ... ... ... | 60,000 |
| 3. Madurai ... ... ... ... | 67,500 |
| 4. Tiruchirappalli ... ... ... | 65,000 |
| 5. Tirunelveli ... ... ... ... | 52,000 |
| 6. Dharmapuri ... ... ... ... | 19,000 |
| Total ... | 4,13,500 |

*Pulses.*—The pulses programme will primarily be directed covering larger areas with pure pulses crop in the fallow lands of Thanjavur district and in Chidambaram taluk of South Arcot district. As against an estimated 3.5 lakh acres covered by black and green gram in Thanjavur district last year it is proposed to cover an additional 2.00 lakh acres in Thanjavur district making in all 5.5 lakh acres. As against an estimated area of 40,000 acres in Chidambaram taluk of South Arcot district it is proposed to cover an additional area of 20,000 acres in that district. Emphasis

will be on covering additional areas under pulses as well as giving adequate plant protection to the crop.

The per capita consumption of pulses is only about 8 grams as against the requirement of 56 grams. The requirement of pulses in Tamil Nadu is roughly about 7.00 lakh metric tonnes per year Action has been initiated to meet all the needs of Tamil Nadu by the end of Fourth Plan period.

Use of improved seeds is one of the important steps in increasing the production of pulses. With a view to meet the requirement of redgram seeds, seed multiplication work has been taken at Tiruvarangulam forest area. Special emphasis is being given for popularisation of pulses in all the districts both as pure as well as mixed crop. Under the crash programme an area of 16.20 lakhs acres has been brought under the pulses cultivation up to 31st December 1972 as against the coverage of 23.50 lakh acres targetted under both pure and mixed crop during 1972–73. As in the year 1972–73, 23.50 lakh acres is likely to be covered during 1973–74. Efforts at increasing production of pulses are being taken in the rice fallows of Thanjavur district and Chidambaram in South Arcot district. Government of India have sanctioned a Centrally sponsored scheme for production of pulses. Under the scheme financial assistance towards the cost of inputs is given to the participating cultivators for laying out demonstration with improved pulses varieties. Besides a sum of Rs. 75 per acre being 50 per cent of the cost of the inputs is given as subsidy for organising the Seed Farms in Government Farms. The total expenditure that will be incurred during Khariff and Rabi seasons of 1972–73 and 1973–74 will be of the order of 19.00 lakhs.

The new schemes that the Government are contemplating during 1973–74 are briefly as follows :—

(1) To bring an area of 2.70 lakh acres under IR 8 and other high yielding varieties of paddy, cholam, cumbu and ragi under the Emergency Summer Programme for food crops;

(2) to cover 23.5 lakh acres under Pulses Crash Programme; and

(3) to cover an area of 3.75 lakh acres under Sun flower Development Scheme.

## PILOT PROJECT ON MULTIPLE CROPPING.

Pilot Project on Multiple Cropping in Tamil Nadu is being implemented in three agricultural divisions, viz., Cuddalore (South Arcot district), Musiri (Tiruchirappalli district) and Pattukottai (Thanjavur district) from March 1971.

The aim of the Pilot Project is to increase the cropping intensity by 20 per cent over a period of three years, *i.e.*, 1971–72 to 1973–74.

Each Project has an operational area of one lakh acres.

Development of multiple cropping will be accelerated in these areas through adaptive research trials, scientific extension demonstrations, well organised extension efforts and farmers training with the help of audio-visual aides.

Short duration high yielding varieties are introduced in the place of long duration conventional ones and inter-cropping and relay cropping are also advocated.

During 1971–72, 5,151 hectares (12,877.5 acres) against a target of 4,000 hectares (10,000 acres) in Musiri Project, 4,734 hectares (11,835 acres) against 6,000 hectares (15,000 acres) in Pattukottai and 4,140 hectares (10,350 acres) against 2,000 hectares (5,000 acres) in Cuddalore were covered.

During 1972-73, an additional area of 3,140 hectares (7,850 acres) in Cuddalore Project, 5,000 hectares (12,500 acres) in Musiri Project and 8,066 hectares (20,165 acres) in Pattukottai Project will be covered.

It has been programmed to cover additionally 5,750 hectares (14,375 acres) in Musiri, 5,264 hectares (13,160 acres) in Cuddalore and 5,070 hectares (12,675 acres) in Pattukottai during 1973-74.

## INTENSIVE AGRICULTURAL DISTRICT PROGRAMME IN THANJAVUR DISTRICT.

The Intensive Agricultural District Programme was introduced in the year 1960 to increase the average yield of paddy and the area of cultivation by (i) developing package of practices most suited for the tract and popularising them among the farmers rapidly through various extension and education techniques, (ii) making available the various inputs to the farmers in time.

The supply of inputs like improved seeds, nitrogenous and other fertilisers, the appropriate plant protection chemicals, the credit requirement of the farmers to purchase the inputs, etc., are ensured by the co-ordinated approach of all the departments.

Adaptive Research, a new approach for planned extension work has been very usefully employed in Thanjavur district. After a careful analysis the whole State is now adopting this method of test checking scientific findings of extension work. In addition to the Adaptive Research trials, three acre multi-crop demonstrations are also being conducted.

Due to the change in variety and stepping up of intensity of cultivation the total rice production of Thanjavur district has increased from 8.86 lakh tonnes during 1959-60 to 13.59 lakh tonnes during 1971-72. The Intensive Agricultural District Programme is being continued and efforts are being taken to increase production substantially.

## INTENSIVE AGRICULTURAL AREA PROGRAMME.

The Intensive Agricultural Area Programme is now being implemented in 169 blocks in five districts of Madurai, Chingleput, Coimbatore, Tirunelveli and Tiruchirappalli. These districts have been selected as they have relatively larger areas under assured irrigation. Ryots in these areas are encouraged to adopt the package of practices in cultivating their lands. Necessary credit is afforded to the ryots for purchase of inputs such as fertilisers, pesticides, seeds, etc. As against Rs. 10.67 lakhs targetted, a sum of Rs. 7.61 lakhs has been spent up to 31st December 1972.

Composite demonstrations are conducted to educate the farmers to adopt all recommended package of practices for a crop covered under this programme. These are confined to only high yielding varieties of paddy and millets. These demonstrations are conducted in one or two important centres which may provide an educational impact over a compact area grown under the crop. As against 605 composite demonstration plots, fixed as target for the year 1972–73, the achievement is 548 up to 31st December 1972. The target for 1973–74 is 1,405 demonstration plots. A sum of Rs. 125 is allowed as subsidy for each demonstration.

The demonstrations on water use and management are laid out with the objective of educating the farmers on the efficient use of water and the fact that they can do with less water. The extent of each demonstration plot is five acres. A sum of Rs. 750 is allowed as subsidy for each demonstration. The target for the year 31st December 1972. The target for 1973–74 is 76 demonstration 31st December 1972. The target for 1973–74 is 76 demonstration plots.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 28]

## OPENING OF DEMONSTRATION FARMS IN PARAMBIKULAM-ALIYAR PROJECT.

*Ayacut area.*—The main objects of the scheme are to run demonstration farms in farmers holdings to demonstrate to the farmers the improved methods of cultivation of crops, to evolve a suitable cropping pattern for the project areas and to popularise the raising of irrigated dry crops.

During the year 1969–70, 134 farms were laid and Rs. 26,036 was given as subsidy. During the year 1970–71, 180 farms were laid and Rs. 43,566 was given as subsidy. During the year 1971–72, 180 farms were laid and Rs. 49,980 was given as subsidy.

The cropping pattern followed is cotton, millets and groundnut. Now sunflower is also included. At the rate of one farm for an area of 500 acres, 156 demonstration farms have been selected as against the target of 180 demonstration farms during 1972–73.

It is proposed to lay 103 demonstration farms during the year 1973–74 and a sum of Rs. 49,500 has been provided in Budget Estimate, 1973–74.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

## OPENING OF DEMONSTRATION FARMS IN CHITTAR-PATTANAMKAL PROJECT.

*Ayacut area.*—The main objects of the project are : (i) to run demonstration farms in farmers holdings and to demonstrate to the farmers the improved methods of cultivation of crops; (ii) to evolve a suitable cropping pattern for the project area and (iii) to popularise the raising of less water requiring crops under irrigation.

Twenty-five farms in 1969–70, 26 farms in 1970–71 and 26 farms in 1971–72 were laid. Subsidy given is Rs. 6,000 in 1969–70; Rs. 45,000 in 1970–71 and Rs. 53,000 in 1971–72.

Paddy is the only crop which is raised in the demonstration farms.

As against a target of 46 demonstration farms during the year 1972–73, 26 farms have been laid till September 1972. A sum of Rs. 8,500 has been provided towards the payment of subsidy to the ryots of demonstration farms.

It is proposed to run 46 farms during the year 1973–74 and a sum of Rs. 8,500 has been provided in the Budget Estimate, 1973–74.

## INDO-GERMAN-NILGIRIS DEVELOPMENT PROJECT.

The Indo-German-Nilgiris Development Project started functioning from May–June 1967 on the basis of an agreement between the Government of India and the Government of Federal Republic of Germany, signed on 14th June 1966 to jointly carry out advisory activities for development of agriculture in the Nilgiris district of Tamil Nadu.

The Project was to cover the following fields :—

(i) Arable farming, plant nutrition and fertilising.

(ii) Plant cultivation and plant breeding with special reference to potato cultivation and potato breeding.

(iii) Fruit and vegetable development.

(iv) Plant protection and pest control.

(v) Rural water management.

The main object of the scheme is to achieve a rapid rise in the level of agricultural production and to improve the economic condition of the Nilgiris farmers by affording them necessary facilities to take up intensive agriculture.

The extension of the period of the Project beyond 31st December 1972 is under the active consideration of the Government of India in consultation with Government of Federal Republic of Germany.

A sum of Rs. 36.05 lakhs is provided in the Budget for 1972–73. The total expenditure incurred till 31st December 1972 is Rs. 11,55,412.81.

The Government of India have been moved to give exemption from customs duty for the import of Dasanit.

## FRUIT DEVELOPMENT SCHEME.

The Scheme envisages extension of area under fruit cultivation to increase fruit production through issue of long-term loans for fruit growers and rendering free technical advice to them on problems of fruit production.

Long-term loans at the rate of Rs. 1,500 per acre for raising grapes subject to a maximum of Rs. 6,000 per individual and Rs. 300 per acre for other fruit trees subject to a maximum of Rs. 2,000 per individual are sanctioned to the growers under the scheme. The scheme is being implemented in all the districts of the State. It is proposed to cover 1,800 acres during 1973–74.

*Model Orchards*.—The object of the scheme is to establish orchards to serve as visual demonstration centres for scientific cultivation of horticultural crops and cater to the requirements of seedlings by the fruit grower and to supply quality planting materials. There are 9 orchards-*cum*-nurseries at present in the

State located in the places mentioned in the Annexure I. The distribution of plant materials has increased considerably in each orchard.

*Banana Package Scheme.*—The object of the scheme is to intensify production of banana in existing areas by adopting package of practices. The scheme is being implemented in the districts of North Arcot, Madurai, Coimbatore, Tirunelveli and Tiruchirappalli. Exportable varieties of dwarf Cavendish and Robusta are being cultivated and free technical advice is given to the growers, under the scheme. Disease-free suckers are arranged to be supplied to the growers. Demonstration plots are laid in the growers' holdings. Short-term loans at the rate of Rs. 1,000 to Rs. 1,500 per acre are disbursed, through co-operative and commercial banks. An area of 23,188 acres was covered under the scheme during 1972–73. During 1973–74 it is proposed to cover 25,000 acres by continuing the scheme.

CENTRALLY SPONSORED SCHEME FOR THE PRODUCTION OF EXPORTABLE VARIETIES OF BANANA.

This scheme is being implemented since 1971–72 in Chingleput district with Kancheepuram as headquarters. The object of the scheme is to cover 1,000 hectares per year under exportable varieties of banana with an eventual coverage of 3,000 hectares in three years under this scheme. Demonstration plots will be laid with a subsidy of Rs. 1,000 per plot for the purchase of inputs. Power operated sprayers are distributed with a subsidy of Rs. 200 per unit and plant protection chemicals are made available with 50 per cent subsidy.

During 1972–73 it is proposed to cover 2,000 hectares and lay-out 124 demonstration plots. During 1973–74 the coverage proposed is 3,000 hectares.

## HILL AREA HORTICULTURAL DEVELOPMENT SCHEME.

The scheme for the development of Horticulture in the five hill areas of Kodai, Kalrayan, Javadhu, Kolli and Pachamalai is implemented from 16th February 1972. Survey of the area to find out the potentials is being done now.

It is proposed to continue the scheme during the year 1973–74 with subsidy to cover an area of 1,160 acres under various horticultural crops, Vegetables, etc.

## OILSEEDS DEVELOPMENT SCHEME.

Oilseeds occupy an important position in the Agricultural economy of the Country. Several oilseeds Development Schemes are being implemented to step up production of Oilseeds in the State to the level of 13 lakhs tonnes by the end of Fourth Plan against the base level production of 10 lakhs tonnes.

The object of the scheme is to multiply and distribute improved seeds to maintain the area under quality seeds and thus to increase the production of the State. For this purpose under Groundnut Zonal, Primary and Secondary Seed Farms are arranged in cultivators fields. Besides Zonal Nucleus Seed Farms in Anna Pannai at Kudumiamalai in 200 acres and at Vedakarai and Mekkarai in 147.12 acres are run under Departmental supervision and the area will be increased when more lands become available for lease. The tertiary stage of multiplication of seeds is attended to by the Co-operative Societies with the Technical guidance of Agriculture Department. To popularise the improved method of cultivation 300 demonstrations are also conducted and a subsidy of Rs. 50 per plot of $\frac{1}{2}$ acre is given. Similarly Seed Farms under Gingelly and Castor are also arranged and seeds procured and distributed.

The Groundnut and Castor seeds are procured from the Seed Farm ryots with a premium of 20 per cent over market rate and in respect of Gingelly a premium of 5 per cent is paid.

## GROUNDNUT PACKAGE SCHEME.

The object of the scheme is to popularise the package of practices, i.e., (*a*) Improved Seed distribution; (*b*) Improved Agronomic practices; (*c*) Application of fertilisers and (*d*) Application of Plant Protection measures among cultivators. Demonstrations are also conducted under the Scheme. The Scheme is in operation in the districts of Thanjavur, Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram and Coimbatore in eight units. mentioned in Annexure II. A subsidy of Rs. 50 per ½ acre demonstration plot is given. Short-term loans at Rs. 350 per acre for Khariff and Rs. 450 per acre for Rabi are granted through institutional finance. Under this scheme 3.65 lakh acres will be covered besides laying 240 Demonstration Plots in 1973–74.

## GROUNDNUT EXPORT ORIENTED PROGRAMME.

This is a Centrally Sponsored Scheme. The object of the Scheme is to increase the production of groundnut for export purposes by adopting all the recommended package of practices, i.e., (*a*) Improved Seed distribution; (*b*) Application of fertilisers; (*c*) Application of Plant Protection Measures; and (*d*) To apply improved agronomic practices and also by conducting demonstrations. The scheme is in operation in the districts of Chingleput, North Arcot, South Arcot, Salem and Dharmapuri in 11 units. mentioned in Annexure III. Demonstrations are conducted with a subsidy of Rs. 60 per plot of one acre in Khariff and Rs. 80 per plot of one acre in Rabi. Short term loan of Rs. 70 per acre for Khariff and Rs. 100 per acre for Rabi are also granted through Institutional finance. During 1973–74, an area of 8.58 lakh acres will be covered. One thousand five hundred and forty Demonstration plots will also be laid.

## CASTOR DEMONSTRATION SCHEME

The object of the scheme is to popularise the short duration, high yielding varieties of SA 1 and SA 2 Castor and adoption of all recommended package of practices. The scheme is in operation in the Districts of Salem, Dharmapuri, Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram, Thanjavur and Coimbatore. Demonstrations are conducted in ryots holdings, with a subsidy of Rs. 50 per plot of one acre. During 1973–74, 200 demonstration plots of one acre each will be continued in ryots field.

## SUNFLOWER.

The per capita requirement of oil is 57 grams per day (as per International standards) and we need a production of 31 lakh tonnes of oilseeds to meet the present demand. The total oilseeds (groundnut, gingelly and castor) production in Tamil Nadu is only about 11 lakh tonnes. As such, we have to go in for the additional high oil yielding oilseeds crops for stepping up production of edible oil to meet the demand. Sunflower has the highest oil production potential giving maximum oil per-unit area.

The sunflower oil is superior to other oils from the nutritional point of view. Sunflower oil contains fat soluble Vitamins like A, B, C and K. Sunflower Oil contains 52 to 62 per cent Linoleic Acid which is an unsaturated fatty acid. It is a boon to heart patients. It reduces the incidence of Artherosclerosis a deadly circulatory disease of man. It is beneficial in Diabetes also. Sunflower oil has bactericidal action also. It is a diuretic. It is an expectorant used in bronchial, laryngial and pulmonary infections.

To boost the production and to meet the increasing demand for edible oils for domestic as well as industrial consumption, the Government of India have sanctioned a scheme for demonstration of Sunflower production to be implemented in the State for the period for 1971–72 to 1973–74. With this object in view, during

1971–72, composite demonstrations were conducted with exotic and short duration high yielding and with a high oil content sunflower varieties. A total of 299 plots covering 400 acres were laid.

The variety EC. 68415 is found to be suitable for Tamil Nadu. Therefore, a Centrally-Sponsored Scheme to cover two lakhs acres under Sunflower has been launched in 1972–73 all over the State except in Kanyakumari and Nilgiris districts at a total cost of Rs. 26.175 lakhs aiming at the production of about 0.50 lakh tonnes Sunflower seeds. A total of 800 demonstration plots adopting improved package of practices were also laid out. Under the scheme the ryots are given a subsidy of Rs. 300 per plot of 1 Hectare. Minikits valued at Rs. 11 containing 4 kg. of seeds for 1 acre, Plant Protection Chemicals and a leaflet about the method of cultivation, are also supplied free of cost. Besides, this short-term loan at the rate of Rs. 150 per hectare will be granted through the co-operatives.

During 1973–74, 3.75 lakh acres, will be covered and 500 demonstrations will be conducted.

## COCONUT DEVELOPMENT SCHEME.

The following Coconut Development Schemes are in operation :—

(i) *Establishment of Coconut Nurseries.*—The object of the scheme is to distribute quality coconut seedlings. There are at present 18 coconut nurseries functioning in the State in the places mentioned in Annexure IV with a capacity to produce 8·10 lakh seedlings during a year to cater to the needs of individuals and panchayats for quality seed. Seedlings are supplied to the farmers at the concessional rate of Rs. 1.50 each for Tall or Dwarf variety and Rs. 1.80 for Java giant.

It is proposed to start two more nurseries one each at Salem and North Arcot districts during 1973–74.

(ii) *Scheme for increasing the production of Coconut in Tamil Nadu.*—The object of the scheme is to popularise and improve coconut cultivation. Intensive propaganda is being done in the State for adoption of improved agronomic practices, plant protection measures and application of fertilisers to step up production. Sprayers suitable for spraying on coconut trees are given at 50 per cent subsidy subject to a maximum of Rs. 100 per sprayer.

The scheme will cover nearly 50 per cent of the total area under coconut in the State. Hundred sprayers will be distributed every year.

(iii) *Establishment of the new Coconut Plantations.*—In order to bring more area under coconut a scheme for providing long term loans is being implemented. Long term loans are sanctioned at Rs. 300 per acre up to a maximum of Rs. 3,000 per individual. The loans will be recoverable with interest from the eleventh year onwards in five equal annual instalments. This is implemented all over the State except in the Nilgiris and East Ramanathapuram districts.

The scheme will be continued during 1973–74 covering 800 hectares.

(iv) *Coconut Development Scheme in East Ramanathapuram district.*—One of the objects of the scheme is to settle landless poor families and repatriates from Ceylon by allotting 3–5 acres of Government lands for each allottee and making them to raise by giving loan assistance.

The scheme will be continued during 1973–74. The coconut nurseries functioning under the scheme will produce 1.20 lakhs seedlings annually.

(v) *Scheme for setting up pilot demonstration plots.*—The object of the scheme is to lay out a total of 900 demonstration plots by the end of Fourth Plan period (each of one hectare). Under the scheme, subsidies are provided to the participants, towards cost of fertilisers, pesticides and purchase of pumpsets.

During 1973–74, two hundred demonstration plots will be laid.

(vi) *Parasite breeding station.*—The main object of the scheme is to multiply the parasites on a large scale and release them in the pest-affected coconut gardens, free of cost to control the black headed caterpillar pest of coconut. There are 11 parasite breeding centres, located at Kancheepuram, Gudiyatham, Ramanathapuram, Udangudi, Nagercoil, Salem, Coimbatore, Thanjavur, Tiruchirappalli, Madurai and Dharmapuri. It is proposed to establish some additional centres during 1973–74.

(vii) *Coconut and Cashew in coastal area of Tirunelveli district.*—The scheme is functioning with the object of rising and distributing coconut seedlings in the coastal areas of Tirunelveli district, so as to bring more cultivable waste lands under coconut cultivation. A sum of Rs. 370 per acre is given as long term loan for raising both, cashew and coconut crops. During 1973–74 it is programmed to cover 1,000 acres under cashew and 750 acres under coconut.

## VARIETY OF COCONUT SEEDLINGS (CENTRALLY SPONSORED).

The object of the scheme is to produce and distribute annually 5,000 hybrid coconut seedlings.

The production of tall and dwarf hybrid seedlings is being done at the Regional Coconut Research Station, Veppankulam and during 1973–74 about 5,000 seedlings are proposed to be distributed.

## CASHEW.

Cashew is an important dollar earnings cash corp of the State. At present the area under this crop is 209,103 acres (non-forest 136,468 plus Forest 72,635 acres) accounting for a production of more than 21,000 M. Tonnes.

The following schemes are in operation in the State under cashew :—

(a) Cashew Development Scheme in Tamil Nadu.

(b) Scheme for establishment of cashew plantation in East Ramanathapuram.

(c) Scheme for establishment of cashew and coconut plantations in coastal areas of Tirunelveli district.

(d) Cashew Package Scheme (Centrally-sponsored)—

(i) Plant protection measures on cashew.

(ii) Laying out demonstration plots on cashew.

The object of the Cashew Package Scheme (started during extend cashew cultivation in 25,000 acres during Fourth Plan at 5,000 acres per annum by giving long term loan of Rs. 150 per acre subject to a maximum of Rs. 3,000 per individual. During 1973–74, it is programmed to cover 5,000 acres under cashew

The object of the cashew package scheme (started during 1970–71) is to cover 5,916 acres under plant protection measures (3,000 acres in South Arcot district and 2,916 acres in Tiruchirappalli district) and to layout 310 demonstration plots in South Arcot, Thanjavur, Tiruchirappalli, Ramanathapuram and Chingleput districts. Under plant protection measures a subsidy of Rs. 25 per acre for purchase of chemical is given to the grower and under demonstration plots a sum of Rs. 300 per two acre plot is subsidised by the Government of India. During 1973–74 the plant protection measures will be continued in 7,900 acres. The scheme is expected to increase production by 20 per cent.

## ARECANUT.

The area under this crop in the State is about 4,500 acres. A scheme for development of Arecanut is in progress under which annually about 100 acres are planted with superior quality seedlings distributed through departmental nurseries.

The object of the scheme is to raise and distribute quality arecanut seedlings to meet the demand of existing as well as prospective growers in Tamil Nadu on regional basis, through establishment of five arecanut nurseries at Courallam, Cape Comorin, Kallar, Gudalur and Periakulam.

A scheme for development of arecanut plantation in Peddanaickenpalayam with financial assistance from Agricultural Finance Corporation, Bombay is on.

At scheme for development of arecanut plantation in Mettupalayam with financial assistance from Agricultural Finance Corpoartion, Bombay (to cover 245 acres in Mettupalayam and other blocks in Coimbatore district near O.V.C. Canal area) has been implemented. Under this scheme, a sum of Rs. 5,000 per acre is given as loan to each grower.

## COTTON.

Cotton is an important commercial crop grown in Tamil Nadu. The normal area under cotton is about ten lakhs acres. The State requires at least seven lakhs bales of cotton to feed the mills of the State whereas the production of cotton in this State is of the order of four lakhs bales. The Government are conscious about the acute shortage of cotton in this State affecting the working of the cotton mills. Efforts are taken to step up production from four lakhs of bales to eight lakhs of bales by intensifying the area of production with an I.A.D.P. approach to cover the entire cotton area in Coimbatore district and rainfed area in Koilpatti of Tirunelveli district. It has also been aimed to achieve the target through the

adoption of various scientific measures for cotton cultivation practices in the package areas of Salem, Dharmapuri, Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli districts in an area of 82,000 hectares.

The following schemes are in operation in the State :—

| *Names of the Scheme.* | |
|---|---|
| Cotton Package Programme ... ... | 2.05 lakh acres. |
| Co-ordinated Cotton Development Scheme ... ... ... ... | 3.87 lakh acres. |
| Centrally Sponsored Scheme for Intensive Cotton Development Programme ... | 2.50 lakh acres. |

The target for production for 1972–73 is fixed at 5.30 lakh bales of lint of 180 kg. each.

During 1973–74, it is proposed to continue the above scheme, with a target for production of 5.35 lakh bales of lint of 180 kg. each.

## SCHEME FOR JUTE AND MESTA DEVELOPMENT-PILOT PROJECT EXPLORATORY TRIALS.

This is a Centrally sponsored scheme.

The object of the scheme is to explore the possibility of introducing Jute and Mesta cultivation in suitable areas. The trials were conducted in 1971–72 in the districts of Thanjavur, Tirunelveli, Madurai, Tiruchirappalli and Chingleput and the trials are continued.

Under the scheme 50 trial plots each for Jute and Mesta are laid. The seed materials and the inputs are supplied free of cost. The selected ryots are advised to adopt package of practices besides providing retting tanks and slabs. Technical advice and guidance is rendered by the department.

The cost of the scheme is Rs. 30,785 during 1971–72 and Rs. 46,500 during 1972–73.

*Tobacco Development Scheme.*

In order to improve the quality of smoking and chewing to bacco a comprehensive tobacco development scheme is being implemented.

To step up the per acre yield of tobacco, a tobacco pakage scheme is also implemented in Coimbatore district, a scheme for the layout of exptoratory trials on Cigar filler tobacco and a scheme for the extension of F.C.V. tobacco in Hosur area are also run.

It is proposed to continue the above scheme besides strengthening the existing package programme in Coimbatore district in an area of 6,000 acres.

The following coverage of area is proposed during 1973–74—

F.C.V. Tobacco Scheme—245 hectares.

Tobacco Package Scheme—8,090 acres.

Cigar Filler Tobacco—170 hectares.

Exploratory trials—20 Nos.

Comprehensive, Tobacco Development Scheme—

(i) Improved method of cultivation—12,000 hectares.

(ii) Demonstration Plots—40 Nos.

By the implementation of the above scheme, the production is expected to be increased to 24,009 M.Ts.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

*Sugarcane Development Scheme.*

The object of the scheme is to carry out intensive propaganda to educate the ryots in improved methods of sugarcane cultivation. Quarantine, primary and secondary nurseries are raised in cultivators' holdings with a view to saturate the entire areas under sugarcane with pure, healthy and disease-free short crop material. In order to encourage the use of such short crop seed material, subsidy is given to the growers who raise the nurseries and also to the cultivators who transport the seed materials from the nurseries to their

own fields. The implementation of the scheme has resulted in most of the area under sugarcane being covered with improved Coimbatore varieties. Manurial demonstrations are conducted and subsidy of Rs. 50 per demonstration plot is given. Hand operated and power sprayers are made available to the cultivators on reasonable hire charges. Under biological control, breeding and releasing of parasites are done in the seven parasite breeding centres at Kancheepuram, Ambur, Gobichettipalayam, Lalgudi, Melur, Vridhachalam and Kallakurichi. The quality and quantity in the production o fsugarcane is affected due to availability of inadequate water during summer months. Under the Sugarcane Development Scheme, sugarcane growers are therefore advised to take advantage of the crash programme of the Government for sinking of wells in the different districts and to provide regular irrigation during summer months. With a view to encourage cane growers to go in for higher yields of sugarcane and thus increase production, crop competitions are held at State, Taluk and Factory levels and prizes are awarded every year. Sugarcane zonal farms are run to find out the suitability of different varieties of cane for the different factory zones and to formulate the best agronomic practices for each area. The sugar factories provide necessary land and other facilities while the department provides the technical staff for conducting the experiments. The Government meet the expenditure on the staff while the factories meet the cultivation expenses. During the Fourth Five-Year Plan period, it is proposed to increase the area under sugarcane from 2.3 lakh acres (assured base level for 1968–69) to 2.60 lakh acres at the end of 1973–74. Because of very high prices of Jaggery and other favourable conditions there was an abnormal increase in the area to 4.03 lakh acres under cane during 1968–69. During 1972–73 the estimated area is about 2.98 lakh acres. At the end of 1973–74, the estimated area is expected to be about 3.20 lakh acres as against the targetted area of 2.60 lakh acres.

Regarding the production during the Fourth Five-Year Plan period, it is proposed to raise the production from 8.80 lakh tonnes in terms of gur to 11 lakh tonnes in terms of gur at the end of 1973–74. During the year 1972–73, against the target of 9.91 lakh tonnes in terms of gur the estimated production is expected to be about 9.96 lakh tonnes. It is estimated that by the end of 1973–74 the target of 11 lakh tonnes in terms of gur would be achieved. The targets and achievements under the scheme are as follows :—

| *Year.* | *Target.* | *Achievements.* | *Quantity of gur produced.* |
|---|---|---|---|
| | (IN LAKH ACRES.) | | (IN LAKH TONNES.) |
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| 1970–71 | 2·37 | 2·42 | 11·43 |
| 1971–72 | 2·48 | 2·48 | 9·91 |
| 1972–73 | 2·54 | 2·98 | 9·96 |
| 1973–74 | 2·60 | 3·20 (anticipated) | 11 00 |

*The targets for* 1973–74 *are as follows :—*

| | | (LAKH ACRES.) |
|---|---|---|
| (i) | Extension of cane area .. .. | 3·20 |
| (ii) | Thorough preparation of land .. | 1·43 |
| (iii) | Planting of selected setts .. | 1·32 |
| (iv) | Optimum Manuring .. .. | 2·14 |
| (v) | Plant protection measures .. | 2·06 |
| (vi) | Package programme .. .. | 0·52 |
| | | (LAKH TONNES.) |
| (vii) | Production of Sugarcane .. | 112·00 |
| (viii) | Production in terms of Gur .. | 11·00 |

For the 1971–72 sugar season the minimum price fixed by the Government of India is Rs. 73.70 per metric tonne. This Government convened a meeting of the Sugar Factories and persuaded them to enhance the minimum price to Rs. 85 per metric tonne.

2. The Government recommended a higher minimum cane price for 1972–73. The South Indian Sugar Mills have also been pleading for proportionality in the fixation of cane price. While fixing the price for 1972–73 season both these points have been agreed to by the Government of India. As for the Co-operatives, the

minimum price to be paid by the Mills will be Rs. 90 per metric tonne or the price fixed by the Government of India, which ever is higher. Some co-operative mills are also paying transport subsidy separately.

3. In 1971–72 season, the Co-operative Sugar Factories paid a much higher price to the growers than what was fixed by the Government of India. Even in the 1972–73 season it has been proposed to pay the growers more after watching the working results of the factories.

SUGARCANE ROAD DEVELOPMENT SCHEME.

The object of the scheme is to form and improve the roads in and around the various sugar factory areas to ensure easy and quick movement of sugarcane from the fields to the factories.

A portion of the Sugarcane Cess Fund collected from the Sugar Factories is diverted every year for this purpose. An increased allotment of Rs. 50 lakhs was made in the Budget for 1972–73. The Special Engineering Cell for the Sugarcane Road Development Scheme functioning with headquarters at Madras is having four sub-divisions at Bhavani, Panruti, Tiruchirappalli and Dindigul for the execution of road works in the varous sugar factory areas.

The question of formation of a separate circle for attending to the works under sugarcane development as well as other road works under the Cauvery Command Complex is separately under the consideration of the Government.

The Government have sanctioned a programme of road works at an estimated cost of Rs. 265.68 lakhs for execution in the various sugar factory areas during 1972–73. The expenditure during 1972–73 will be restricted to the Budget provision of Rs. 50 lakhs. With a view to ensure that the road works executed under the scheme are in good condition to facilitate uninterrupted free flow

of sugarcane traffic, the Government have entrusted the maintenance of the road works executed under the Sugarcane Road Development Scheme to the State Highways Department and the expenditure thereon will be met from the Sugarcane Cess Fund. A provision of Rs. 50 lakhs has been proposed under the Sugarcane Road Development Scheme for 1973–74. The target for 1973–74 is to form and improve roads to length of 40 kilometres.

## VEGETABLE DEVELOPMENT SCHEME.

The object of the scheme is to increase the production of vegetables by adoption of improved package of practices and by bringing sizable additional area under vegetables. Short-term loans at Rs. 120 per acre, partly in kind partly in cash, subject to a maximum of Rs. 240 per individual are disbursed. The scheme is proposed to be continued during the year 1973–74 and an area of 3,200 acres is proposed to be brought under this scheme during 1973–74.

## URBAN AREA SCHEME.

This scheme aims at granting concessions to the ryots in the Municipal areas, as is done in the case of granting concessions to the ryots in Panchayats and Panchayat Union areas under agricultural grant scheme. The following concessions are granted under the scheme :—

| *Item.* | *Scale of concession.* |
|---|---|
| 1. Supply of vegetable seeds and fruit seedlings. | 50 per cent subsidy for vegetable seeds and 25 per cent subsidy for fruit seedlings including coconut seedlings. |
| 2. Supply of equipments to individuals. | 50 per cent subsidy. |
| (1) Mammutties. | |

(2) Hand hoes.

(3) Garden rakes.

(4) Pruning sheais.

(5) Hose cans.

The scheme is implemented in 84 Municipalities and in the

(2) Only one equipment will be supplied per individual.

The scheme is implemented in 84 Municipalities and in the public institutions like schools and orphanages, etc., within these municipal and corporation limits.

POTATO DEVELOPMENT SCHEME.

The main object of the scheme is to extend the area under potato cultivation in Kodaikanal and in Hosur area of Dharmapuri district. Cultivators in Hosur area are provided with departmental loans at Rs. 750 per acre and though Co-operative at Rs. 900 in Kodaikanal Hills. Technical advice is given to the agriculturists by the Departmental staff.

At present there are two State Seed Farms for potato multiplication, one at Rifle Range and another at Vilpatti in Kodaikanal division of Madurai district. This scheme will be continued during 1973–1974 at a cost of Rs. 4.00 lakhs by bringing an area of 5,200 acres under potato.

*Improved seeds and opening of State Seed Farms for* 1973–74.—Improved seeds are as much necessary as other component inputs like irrigation, fertilisers, plant protection, etc., to ensure high rate of growth in agricultural production. Production of primary seeds is carried out in the State Seed Farms run by the Government. Primary seeds produced in the State Seed Farms are multiplied in the secondary seed farms in selected places and by registered growers in private farms under the supervision and guidance of the District Agricultural Officers. The breeders' seeds requied for

production of primary seeds in the State Seed Farms are supplied by the Research Stations run by the Government. At present there are 55 State Seed Farms functioning in the places of this State listed in Annexure V inclusive of Anna Pannai at Kudumiamalai. The target of production of primary or foundation seeds under seed multiplication programme is expected to be achieved in the State Seed Farms.

A Seed Processing Unit at Anna Pannai, Kudumiamalai is nearing completion and is expected to function during 1972–73. Construction of another seed processing unit at Sakkottai has been sanctioned and the unit is expected to start functioning only during 1973–74. It is also proposed to erect two seed processing units for processing vegetable seeds under the UNICEF.

*Improved Seed Distribution Scheme.*—This Scheme is intended to multiply and distribute certified seeds of paddy and millets. The foundation seeds produced in the State Seed Farms are distributed among the selected growers for multiplication of secondary seeds for distribution to ryots. The produce of the secondary seed farm growers is processed and sold as certified seeds to the ryots to cover the targetted area under improved seeds. Under the scheme, one-third of the total cultivated area in the State is to be covered with improved seeds once in three years by rotation. One-third of the above area will be covered by the distribution of seeds by the State Agricultural Department and the remaining two-thirds by exchange of seeds by farmers themselves. It has since been decided to distribute annually the following quantities of seeds during 1973–74 :—

| | Target. (IN TONNES.) |
|---|---|
| Paddy Primary ... ... ... ... | 2,780 |
| Paddy Secondary ... ... ... ... | 41,700 |
| Millet Primary ... ... ... ... | 60 |

*Seed Certification Scheme.*—The Seed Act, 1966, was enacted with the object of controlling the quality of seeds supplied to the farmers. Important varieties of cultivated crops are notified for different States by the Government of India.

The Tamil Nadu Government have established a certification Agency under the control of the Director of Agriculture and this agency started functioning from 1st April 1970. The certification staff inspect the Seed Production areas three to four times to check that the crop is free from off-types. Harvesting, drying, cleaning, seiving and bagging operations are also supervised by the certification staff to ensure the quality of seeds. An area of 6,466 acres has been brought under the scheme up to the end of December, 1972. The area targetted to be certified during 1972-73 is as follows: —

| | ACRES. |
|---|---|
| Paddy ... ... ... ... ... | 3,000 |
| Cotton ... ... ... ... ... | 6,000 |
| Hybrid millets ... ... ... ... | 3,000 |

*Seed Testing.*—There are two Seed Testing Laboratories in the State, one at Coimbatore and the other at Madurai. These laboratories are expected to test 10,000 samples each every year. A total of 9,161 samples, has been tested up to December, 1972.

## CHEMICAL FERTILISERS

Fertiliser is the key to profitable crop production. With the introduction of high yielding varieties greater emphasis is laid on the use of fertilisers. Consequent on the decontrol of indigenously produced chemical fertilisers, the Central Fertiliser Pool has been dealing with only imported fertilisers.

2. Consumption of various fertilisers has been increasing progressively as could be seen from the following statistics up to the end of 1971–72.

| Year. | Nitrogenous. | Consumption of fertilisers. | |
|---|---|---|---|
| | | Potassic. | Phsophatic. |
| | | (IN LAKH TONNES.) | |
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| 1968–69 | 1·13 | 0·35 | 0·31 |
| 1969–70 | 1·48 | 0·42 | 0·33 |
| 1970–71 | 1·73 | 0·72 | 0·51 |
| 1971–72 | 2·14 | 0·71 | 0·61 |

On account of restrictions on the import of chemical fertilisers like ammonium sulphatt and urea, shortage of fertilisers has been experienced throughout the country. Apart from this, the production of these fertilisers from indigenous sources was not up to expectations. Vigorous steps have been taken by this Government, for special allotment from the Government of India. However, a quantity of 1.48 lakh tonnes in terms of nitrogenous fertilisers was supplied to this State for the period April 1972 to January 1973 as against the requirement of 2.74 lakh nitrogen tonnes.

The heavy shortfall in consumption of nitrogenous fertilisers during the season was due to want of adequate stock of fertilisers.

3. The requirements of fertilisers for 1973–74 were assessed at the Zonal Conference on Fertilisers held at Bangalore on 23rd and 24th February 1973 and fixed at 1.20 lakh N. Tonnes for the Kharriff season. (February 1973–July 1973.) Taking into account the stock on hand and non-pool supplies the pool has to supply 44,000 N.T. during the period February–July 1973.

4. In July 1972, Government of India issued a direction under the Essential Commodities Act, 1955 to the indigenous manufacturers to supply specified quantities to the dealers nominated by the State Government before the end of each month. The quantities specified are based on the commitments made by the manu-

facturers at the Zonal Conference on Chemical Fertilisers. However, for one reason or other like power cut, labour trouble, want of raw materials the indigenous manufacturers are not able to fulfil their commitments. Hence the State Government entirely depend upon the Central Fertiliser Pool for meeting the requirements of various agricultural programmes. The State Government are making earnest efforts to get adequate supplies from Central Fertiliser Pool to meet the needs of the ryots. Special efforts are being taken to convene meetings with the manufacturers of chemical fertilisers and they will be requested to keep up the supply schedule. Government also have been taking special steps for enforcing strict quality control measures.

*Plant Protection.*—During the years 1969–70 to 1971–72 the following quantities of plant protection chemicals were distributed :—

*In M. Tonnes.*

| | 1969–70 | 1970–71 | 1971–72 | 1972–73 |
|---|---|---|---|---|
| Dust .. .. .. | 23,247 | 25,079 | 30,787 | 23,586 |
| Liquid .. .. .. | 639,880 Litres. | 543,293 Litres. | 1,057,384 Litres. | 589,154 Litres. |

The expenditure on plant protection for the years 1969–70 to 1971–72 is as follows :—

| | 1969–70 | 1970–71 | 1971–72 | 1972–73 B.E. | 1972–73 R E. |
|---|---|---|---|---|---|
| | (In lakhs of rupees.) | | | | |
| Gross .. .. | 340·50 | 428·07 | 362·83 | 354·64 | 429·0 |
| Receipt .. .. | 225·89 | 285·61 | 244·09 | 30·00 | 350·0 |
| Nett .. .. | 114·61 | 142·46 | 118·74 | 24·64 | 79·00 |

The reduction in the net outlay during 1972–73 is due to the fact that the subsidy on plant protection chemicals has been withdrawn with effect from 1st April 1972.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

The following are the major schemes that are to be implemented under Plant Protection :

*Supply of plant protection chemicals.*—All plant potection chemicals that are offered for sale through the department are first thoroughly tested both chemically and biologically and approval given only when these are found effective.

These approved chemicals are purchased by the Director by open tender system and distributed to all the agricultural depots in the State. During the year 1971-72, Rs. 562 lakhs worth of chemicals were purchased and distributed. During the current year, it is expected that chemicals worth Rs. 570 lakhs would be distributed through our depots.

*Quality control.*—To ensure that only quality chemicals are distributed through the depots, the system of testing before release has been instituted. The chemicals are tested batch by batch by drawing random samples and testing them in the 5 Pesticides Testing Laboratories at Coimbatore, Madurai, Aduthurai, Kovilpatti and Kancheepuram before the chemicals are released to the public for sale. In case of supplies being found sub-standard these suppliers who have supplied sub-standard chemicals are penalised.

*Pesticides testing.*—At present the pesticides testing laboratories have a capacity of analysing 4,000 samples per annum. During the fourth plan period, it is proposed to increase this capacity to 20,000 by establishing two or more laboratories at Salem and Tiruchirappalli shortly and by increasing the number of Deputy Agricultural Officers doing analysing work in these laboratories from the present 7 to 26.

*Supply of plant protection equipment.*—Hand-operated and power-operated sprayers and dusters are being distributed to farmers in special scheme areas. Hand-operated sprayers are being

distributed at subsidised rates in the blocks also. In addition to these the departmental officers are maintaining plant protection pools where plant protection equipments are kept and distributed to farmers on a daily hire basis. Every year, 500 power sprayers are purchased and these pools strengthened. In addition, as part of the Emergency programme, 2,000 power spraytrs will be purchased during this year and maintained in the pools of the districts where emergency programme is in operation.

In addition to the above, 6 Mobile servicing units have been sanctioned and are being put in operation so that the sprayers in the villages and blocks can be serviced without delay. It is proposed to attach these six mobile servicing units to the six Agricultural Engineering Workshops situated at Madurai, Vellore, Tiruvarur, Coimbatore, Madras and Tiruchirappalli.

*Pests surveillance.*—Pests and diseases can be tackled better if the farmers and extension officers are fore-warned sufficiently early. Therefore, the pest surveillance and Forecast Scheme is now under operation in Thanjavur to provide advance information to the farmers about the probable out-break of pests and diseases. It is proposed to extend this scheme throughout the State during Fifth Plan period.

*Chemical weed control.*—Control of weeds by using chemicals is the modern way of tackling the weed problem. Though this modern innovation is very popular in the more advanced countries, it is yet to catch the imagination of our farmers. It is estimated that weeds take away 25 per cent to 30 per cent of the essential inputs which are applied to the soil. Timely weed control can prevent this great loss and consequent reduction in production. Therefore, to popularise this quick and modern way of weed control, a scheme to cover an area of 25,000 acres costing Rs. 3.75 lakhs for the distribution of chemical weedicides at 75 per cent cost has been sanctioned.

*Insecticides Act.*—The Insecticides Act, 1968, came into operation from 1st August 1971. The main aim of this Act is to ensure quality control of insecticides sold and the reduction of the health hazards to the population.

An exgratia grant of Rs. 1,000 will be given by the Government to the family of a farmer who dies while spraying pesticides on crops.

## OPENING OF ADDITIONAL AGRICULTURAL DEPOTS

The High Yielding Varieties Programme and Navarai Crash Programme necessitate stocking of more agricultural inputs for immediate supply to the ryots. In order to make available all agricultural inputs within easy reach of the farmers, 150 depots have so far been sanctioned at the rate of 50 depots each year. All the 150 depots are now functioning. It is proposed to open 15 additional agricultural depots during 1973–74.

The Government have ordered the provincialisation of 1,194 menials paid from contingencies, who have put in five years of service, 597 posts being provincialised before the end of 1972–73 and another 597 posts during the financial year 1973–74.

## AGRICULTURAL PRODUCTIVITY COUNCIL

Tamil Nadu has taken a novel and progressive step in establishing the Agricultural Productivity Council which has been constituted with a view to create productivity consciousness among farmers, animal breeders, extension workers, entrepreneurs and research bodies associated with agriculture and allied fields. The council would inter-alia be involved.

(i) in the conduct of series of courses and help in creating and spreading productively consciousness among the farmers;

(ii) in providing technical know-how to the farmers to tackle different problems of productivity both in the field and in the use of modern inputs;

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(iii) in taking up in depth studies on various problems of productivity on agriculture and allied fields; and

(iv) in affording consultancy services to all categories in farmers, particularly to weaker sections of the farming community.

Government have already sanctioned an amount of Rs. 1 lakh for the establishment of this council and for its effective functioning it is proposed to enlist the co-operation of numerous farmers agro-based industries and various research institutes.

MARKETING

With a view to provide better marketing facilities and to make the producer get the optimum share in the consumers rupee by reducing the price spread, so far eleven market committees have been constituted. It is proposed to establish a Market Committee in Salem. Besides, 128 Regulated Market Yards have also been opened under the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959. The places where these Regulated Markets are functioning are shown in Annexure VI. It is proposed to open Twenty-two more Regulated Markets before the end of this year thus achieving the target of 150 Regulated Market Yards by the end of the Fourth Five-Year Plan. It is proposed to submit a detailed scheme to the World Bank through the Government of India for the comprehensive development of all the regulated markets in the State. The project report is under preparation. In order to increase the income of agriculturists and induce them to increase the quality of their produce 28 grading centres have so far been opened. It is proposed to open 12 more centres. Up to 1972-73, 12 grading laboratories have been set up. It is proposed to bring the commodities under 'Agmark' grading and steps are being taken to impose iommercial grading of agricultural produce. Kapas grading centres are functioning at Tirupur, Rajapalayam, Pollachi, Perundurai and Pudur.

The following quantities of agricultural produce were graded by commercial specifications during the year 1971–72 :—

| *Serial number.* | *Name of the Commodity.* | *Achievements.* |
|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) (FIGURES IN QUINTALS.) |
| 1 | Groundnut (Kernals) .. .. .. .. .. | 301,560 |
| 2 | Gingelly .. .. .. .. .. .. .. | 36,973 |
| 3 | Jaggery .. .. .. .. .. .. .. | 65.360 |
| 4 | Potato .. .. .. .. .. .. .. | 182,049 |
| 5 | Fruits (in Nos.) .. .. .. .. .. .. | 2,787,650 |

The scheme for vegetable marketing in Madras City is being continued with a view to enable the Agriculturists to get an equitable price for their produce and for the supply of fresh vegetables to the consumers in Madras City at reasonable prices.

## INSTITUTIONAL FINANCE

### Agricultural Finance Corporation

The following scheme in Tirunelveli district is being financed by the Agricultural Finance Corporation Limited and is under implementation.

Scheme for improving "Theri Lands" in and around Tuticorin for cultivation of banana.

The Scheme envisages improving of "Theri lands" in and around Tuticorin for cultivation of export varieties of banana. 6,000 acres of land would be benefited by the scheme. 3,000 acres would be brought under banana cultivation and the remaining extent with other crops such as paddy, groundnut and vegetables. The total amount of loan works out to Rs. 443.3 lakhs.

The State Government would stand guarantee to the Agricultural Finance Corporation to an extent of Rs. 241.80 lakhs in respect of the scheme for prompt repayment by the farmers of the amount lent to them on and from 1st May 1970. The Agricultural Finance Corporation has informed the Government that the number of wells

be reduced from 580 to 380 wells under the scheme. Government is examining this proposal in consultation with the Director of Ground Water, Madras-17.

### COMMERCIAL BANKS

Eleven National Banks are operating a scheme of landing under the guarantee of the Government of Tamil Nadu. Under the scheme, the banks extended medium-term loans to ryots for the purchase of tractors, electric motor pumpsets, oil engines, power tillers, etc. So far, out of a total guaranteed limit of Rs. 490.00 lakhs for the eleven banks, an amount of Rs. 347.11 lakhs has been disbursed by the banks as loan.

### AGRICULTURAL REFINANCE CORPORATION

The Agricultural Refinance Corporation, Bombay, Provides loan facilities for Agricultural Development Schemes. The loans are channelised through State Land Development Bank and Primary Land Development Banks. The participation of the Agricultural Refinance Corporation and the State Government in the debenture issue of the Land Development Banks is in the ratio of 3 : 1.

2. Two plantation scheme, viz., a coconut plantation scheme in Thanjavur district covvering 2,000 acres and a rubber plantation scheme in Kanyakumari district covering 1,500 acres have been successfully implemented and plantation have been completed in these schemes. These schemes will continue to operate to issue loans for maintenance purposes. One scheme for intensive cultivation of Tea in 1,000 acres for small planters in the Nilgiris district has been similarly implemented and further another scheme to cover on additional extent of 1,000 acres in the same area is under consideration. Two coffee plantation schemes for small coffee growers primarily for Tribal people, one in Yercaud in Salem district over an extent of 2,000 acres and the other in Palani Hills area in Madurai district over an extent of 4,500 acres are under

implementation. So far, 772 acres in Yarcaud and 2,867 acres in Palani Hills have been covered. During 1973–74, an extent of 1,300 acres is proposed to be covered under these two coffee plantation schemes. All these schemes involved a financial outlay of Rs. 168.17 lakhs, of which loans would be issued to the extent of Rs. 97.90 lakhs by the end of 1972–73 and a further sum of Rs. 20.96 lakhs is to be disbursed during 1973–74.

3. A Cocoa plantation scheme for 1,000 acres involving an expenditure of Rs. 12.5 lakhs, development of grape wine cultivation in Madurai district in 1,000 acres with a financial outlay of Rs. 100 lakhs, Geranium plantation in Nilgiris in 2,000 acres involving financial outlay of Rs. 60 lakhs and cashew cultivation in 70,000 acres with a financial outlay of Rs. 280.00 lakhs in South Arcot. Tirunelveli, Ramanathapuram and Tiruchirappalli districts are some of the schemes under the consideration of the Government, and the Agricultural Refinance Corporation. An intensive scheme for tea plantation in 1,000 acres and New Tea Plantation in 3,000 acres (extensive scheme) both in the Nilgiris district are under finalisation and likely to be implemented in 1973–74. Preliminary arrangements for implementing cocoa schemes in Kanyakumari district have been made. Besides, coconut plantations have been proposed in Madurai, Kanyakumari, Coimbatore, Tirunelveli and Chingleput districts of which the schemes for Madurai and Kanyakumari districts involving 5,000 acres and 7,500 acres with financial outlay of Rs. 145 lakhs and Rs. 300 lakhs respectively are pending sanction by the Agricultural Refinance Corporation.

4. Thus there are proposals under the consideration which will involve a financial outlay of Rs. 1,666.88 lakhs out of which the financial outlay of the schemes pending with Agricultural Refinance Corporation, will amount to Rs. 837.50 lakhs. With the implementation of these schemes considerable fillip to the development of agriculture in Tamil Nadu would have been given.

On the Animal Husbandry side, 39 Sheep Breeding Development Schemes in Tirunelveli, Salem, Madurai, North Arcot, Ramanathapuram, Coimbatore, Chingleput and Dharmapuri districts at a total cost of Rs. 83.29 lakhs are under consideration with refinance assistance from Agricultural Refinance Corporation.

There is also similar scheme for development of Poultry in Virudhunagar in Ramanathapuram district which has been formulated at a total cost of Rs. 13.035 lakhs and forwarded to Agricultural Refinance Corporation for its approval.

There are also similar schemes like scheme for establishment of mixed Farm Units in Pudukkottai division in Tiruchirappalli district at an estimated cost of Rs. 14.50 lakhs, and Ooty in Nilgiris district at an estimated cost of Rs. 18.45 lakhs and Kinathukadavu of Pollachi taluk in Coimbatore district at an estimated cost of Rs. 11.25 lakhs and poultry units in Theethipalayam village in Coimbatore district at an estimated cost of Rs. 18.00 lakhs and Tiruchengode in Salem district at an estimated cost of Rs. 18.00 lakhs. All these schemes are under consideration. After finalisation, these schemes will be forwarded to Agricultural Refinance Corporation for its approval and sanction of the required financial assistance.

## SCHEMES FOR SMALL FARMERS, MARGINAL FARMERS AND AGRICULTURAL LABOURERS.

The Government of India have given tht financial assistance under the Central Sector of the Fourth Five-Year Plan and special schemes for the benefit of small farmers, marginal farmers and agricultural labourers are beini introduced in selected compact areas. Accordingly 12 blocks in South Arcot district, 18 in Madurai district and 11 in Tirunelveli district have been selected for the implementation of the scheme for small farmers under the supervision of an Agency in each district registered under the Registration of Societies Act with the Collector as its Chairman.

The Government of India have allotted Rs. 16 crores for each of the Small Farmers Development Agency districts during the Fourth and Fifth Five-Year Plan periods and it is expected to cover 50,000 farmers in each district. Credit facilities are being arranged through the agency of co-operative institutions, to enable the ryots to undertake betted cropping practices, to effect permanent improvements through well digging, deepening and energisation of wells and to augment their earnings by having subsidiary occupations like Dairy Development, Poultry Development, etc. The existing storage, marketing and processing facilities undertaken by the Co-operative Marketing Societies are also intended to be improved upon.

The project for marginal farmers and agricultural labourers has been taken up in two blocks in each of the districts of Salem and North Arcot under the supervision of an Agency constituted for the purpose with the Collector as its Chairman. The Government of India have allotted Rs. 1 crore for each project for the Fourth and Fifth Five-Year Plan periods and its is intended to cover about 20,000 families of all the three categories, viz., marginal farmers, sub-marginal farmers and agricultural labourers, put together. The principal objective is assist the sub-marginal cultivators in making the maximum productivity in their small holdings by undertaking Horticulture, Animal breeding, poultry development, etc. Special efforts have been directed towards generating larger incomes by channelising credit, improved inputs and improved practices into these activities. The marginal farmers and especially the landless agricultural labourers will also be assisted with greater employment opportunities generated by special rural works which may help them in the maximum exploitation of the agricultural potential in the areas.

The special schemes for small farmers, marginal farmers and agricultural labourers have commenced towards the latter part of

1970-71. For the year 1972-73 so far an amount of Rs. 321.98 lakhs has been disbursed as loans to the ryots in respect of Agriculture and Animal Husbandry Programmes and Small Farmers Development Agency; Marginal Farmers and Agricultural Labourers Development Agency. The schemes will continue to be implemented in 1973-74 also. The total cash outflow for 1972-73 has been of the order of Rs. 48.83 lakhs for all districts and total number of farmers benefited is 100,510.

## INTEGRATED DRYLAND AGRICULTURAL DEVELOPMENT PROJECTS.

The Integrated Dryland Agricultural Development Projects, a Centrally aided scheme is in operation in two taluks in Tamil Nadu, namely, Koilpatti in Tirunelveli district and Pudukkottai in Tiruchirappalli district, Koilpatti Project is in operation from September 1970 and Pudukkottai Project is in operation from September 1971. Koilpatti Project represents black soil tract whereas Pudukkottai Project represents red soil tract.

The object of the scheme is to help the dryland cultivators to adopt improved dry farming agricultural practices and to provide adequate plant protection measures.

Koilpatti Project is in operation in ten villages and Pudukkottai Project in eight villages. Under this project inputs are supplied to project ryots at concessional rates. Permanent works like soil conservation, land development and water harvesting and minor irrigation works are taken up on loan-*cum*-subsidy basis. New technique in dry farming are demonstrated to ryots and farmers training classes are conducted. With a view to bringing mixed farming, animal husbandry is given importance.

Renovation of tanks, clearing of feeding channels, digging of new wells and deepening of existing wells, improve irrigation facilities and also provide employment opportunities for the people of these backward areas.

Mixed farming adopted in these projects provides food to the farmers' family feed for his cattle and also cash to meet his other expenses. Adoption of improved practices has helped to increase the farm yields.

Each year 2,000 acres are to be covered and by 1973–74, 8,000 acres in Koilpatti and 6,000 acres in Pudukkottai.

In Koilpatti project 4,138 acres were covered up to 1971–72 under inputs supply. During 1972–73, 4,000 acres have been covered additionally. It has been proposed to cover an additional area of 2,000 acres during 1973–74 under inputs supply.

In Pudukkottai project, 442 acres were covered during 1971–72 against the target of 2,000 acres for 1972–73, 300 acres have been covered up to November 1972 under inputs. It has been programmed to cover an additional area of 2,000 acres during 1973–74 under inputs.

## INDIAN COUNCIL OF AGRICULTURAL RESEARCH SCHEME.

The Indian Council of Agricultural Research has sanctioned the co-ordinated research project for Dryland Agriculture at Koilpatti for a period of four years from 1970–71 to 1973–74 at a total cost of Rs. 6,76,846. The scheme is financed by Indian Council of Agricultural Research on 100 per cent basis.

The scheme was sanctioned by the end of March 1971 and it started functioning from 19th April 1971.

The main object of the scheme is to develop technology to increase water intake rate of soil, to increase efficiency of stored moisture for crop production and develop methods of application for most efficient use of fertiliser under dryland conditions.

## CAUVERY COMMAND AREA DEVELOPMENT PROGRAMME.

A scheme for an area development programme with emphasis on market complexes and link roads in the Cauvery Command area under Central Sector Programme at a total cost of Rs. 150 lakhs is under implementation in certain areas in Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot districts. The scheme envisages the establishment of six market complexes in the following centres, viz., Thanjavur, Pattukottai, Thiruthuraipoondi, Kuttalam (Thanjavur district), Mannachanallur (Tiruchirappalli district) and Kattumannarkoil (South Arcot district) and improvement of link roads connected with those market complexes. The expenditure incurred so far up to the end of January 1973 is Rs. 91.53 lakhs. Forty-five road works have been taken up for execution and they are in progress. The construction of market complexes is in progress.

## INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION PROJECT.

*Distribution of Tractors.*—It is proposed to import through International Development Association 1,500 tractors and initial spare parts to the value of 5,000,000 dollars equivalent to Indian currency of Rs. 3,75,00,000.

The Tamil Nadu Co-operative State Land Development Bank will process the applications for grant of loan to the farmers towards purchase of tractors and send the final list to the State Agricultural Department for allotment. The Land Development Bank will recover the loan granted to the farmers. The tractors will be procured through global tenders and supplied to the beneficiaries through Land Development Banks, which will settle the bills of the firm. Tenders for the first batch of 750 tractors have been processed and sent to Government of India for approval.

*Procurement of well drilling equipment and earth moving machinery.*—It is proposed to procure through International Development Association, well drilling equipment and earth moving machinery to the value of 2,700,000 dollers equivalent to Indian currency of Rs 202.50 lakhs.

Tender papers for procurement o fequipment have been sent to Government of India for approval. After approval, tender notice for the procurement of these equipment will be published in the leading dailies to decide the purchase of equipment.

## AGRICULTURAL ENGINEERING.

The Agricultural Engineering activities of the Agricultural Department include the following major functions :—

(1) Soil and Water Conservation.

(2) Minor Irrigation and Land Development including Agricultural Engineering Workshops.

(3) Research and Training.

The total outlay of the engineering schemes comes to Rs. 6.43 crores with 148 bull-dozers, 160 wheel-type tractors, 122 power drills, 386 hand boring sets, 125 rock blasting units, 8 air power pressors, etc. Six Agricultural Engineering Workshops, situated at Madurai, Vellore, Tiruchirappalli, Tiruvarur, Coimbatore and Madras and one Zonal Research Centre at Coimbatore are also managed by this Wing. One more workshop is coming up at Tirunelveli. Two Mobile Servicing vans are functioning at Thanjavur and Coimbatore, besides five covered sheds in different centres in the State to provide garage and repairing facilities to agricultural implements. The Joint Director of Agriculturt (Engineering) was in-charge of all these Engineering Schemes with necessary complementary staff in headquarters and districts. As it was found

difficult for a single individual to control such a large outlay, the Director of Agriculture proposed the strengthening o fthe wing at headquarters on a functional basis by upgrading the post of the Joint Director of Agriculture (Engineering) into that of Chief Engineer (Agricultural Engineering). This was agreed to by the Government. The three Divisional Agricultural Engineers at headquarters were also redesignated as Deputy Chief Engineers on the same scale of pay, but with a special pay of Rs. 100 per mensem each. One more Deputy Chief Engineer at headquarters to look after the International Development Association Schemes one more Division and two Sub-divisions for Coimbatore district have also been sanctioned.

The entire Engineering Wing is now controlled by one Chief Engineer under the overall control of Director of Agriculture.

## LAND DEVELOPMENT.

... *Tractor Hiring Scheme including opening of Tractor workshops.*—The Tractor Hiring Scheme is an important aspect in the activities of the Agricultural Department. The Tractor Hiring Scheme is intended to provide agricultural machinery to cultivators and land owners for reclamation of virgin lands and current fallows in order to raise the overall yield of crops and to step up food production.

The role of this Department in improving the mechanisation of farming is significant. All farmers cannot afford to possess a tractor of their own. In order to assist the farmers, who do not own a tractor, the Department is hiring out tractor with matched implements and crawlers under this scheme to improve their farming and status. The hiring scheme is in operation in all districts of Tamil Nadu.

The rates of the hire charges were highly subsidised up to 21st September 1971 in order to encourage the farmers to switch over to mechanisation and to realise the advantages. From 22nd September 1971, the rate of hire charges has been raised to economic level.

Hiring tractors and crawlers for non-agricultural purposes is also allowed without detriment to agricultural purposes during off-season, when there is no demand for agricultural purposes and after levying Rs. 5 in addition to the normal rate of hire charges. In case of Government departments, Local Bodies and Educational Institutions, normal hire charges, as applicable to agricultural purpose, are levied eventhough the tractors and crawlers are used for non-agricultural purposes.

During 1971–72, it was expected to cover 10,615 acres under levelling and 50,900 acres under mechanised cultivation. But actually 14,859 acres and 48,935 acres were covered under levelling and mechanised cultivation respectively. In terms of food production, it is 8,607 tonnes of rice. During 1972–73 it is proposed to cover 11,573 acres under land levelling and shaping and 53,590 acres under mechanised cultivation. The food production during 1972–73 would be 8,243 tonnes. During 1973–74, it is proposed to cover 12,000 acres under land levelling and 54,000 acres under mechanised cultivation. The additional food production would be 8,400 tonnes.

Due to the recent floods, about 13,500 acres of land in the districts of South Arcot, Tiruchirappalli, Salem, Dharmapuri and Coimbatore have become sand cast. About 100 bulldozers with special staff have betn employed to reclaim those lands. Entire cost of these operations is being met by the Government.

Following are the details of extent of lands sand-cast and those reclaimed up to 10th March 1973—

| *Name of the districts.* | *Total extent affected.* | *Total extent reclaimed.* |
| --- | --- | --- |
| 1 South Arcot | 10,000 acres | 2,700 acres |
| 2 Coimbatore | 1,800 acres | 300 acres |
| 3 Salem and Dharmapuri | 1,200 acres | 550 acres |
| 4 Tiruchirappalli | 500 acres | 150 acres |
| Total .. | 13,500 acres | 3,700 acres |

Another 2,100 acres of lands in the following six districts have been eroded and action is being taken to reclaim these eroded lands also—

| | |
| --- | --- |
| 1 South Arcot .. .. .. | 910 acres |
| 2 Salem .. .. .. | 450 ,, |
| 3 Dharmapuri .. .. .. | 100 ,, |
| 4 Coimbatore .. .. .. | 550 ,, |
| 5 Tiruchirappalli .. .. .. | 15 ,, |
| 6 Thanjavur .. .. .. | 75 ,, |

*Tamil Nadu Agro-Industries Corporation.*—The Tamil Nadu Agro-Industries Limited, being the only agency for distributing imported tractors has so far sold 2,145 tractors and has taken up the distribution of power tillers recently. During the year (1971-72) alone, the Corporation distributed 775 imported tractors as against 760 numbers in the previous year which earned for the Corporation, a profit of Rs. 8.31 lakhs.

During the year, 1971–72, four more Tractor Hiring-*cum*-Servicing Sub-Centres at Tiruvannamalai, Pudukkottai, Theni and Paramakudi were opened. One more main centre at Coimbatore and 12 Sub-Centres will be started by the Corporation. For manufacture of agricultural implements, the Corporation has under construction, a modern workshop at a cost of Rs. 5.82 lakhs near Industrial Estate, Guindy, and this unit is expected to be placed at the service of the farming community during the year 1973–74.

Another important contribution the Tamil Nadu Agro-Industries is making, is for the relief of the unemployed technical graduates and diploma holders. Under the Government of India scheme, the Tamil Nadu Agro-Industries Limited, is giving training to the unemployed technically qualified persons to enable them to start Agro Service Centres to undertake custom hiring of tractors, contract spraying, arrange for distribution of inputs, etc. Under this scheme, the Government of India have promised the following financial assistance :—

(*a*) A sum of Rs. 3.45 lakhs towards capital expenditure on machinery, etc.

(*b*) Stipend to the students at Rs. 250 per mensem each for four months.

(*c*) Interest charges over and above five per cent of the rate to be paid by the entrepreneurs on the loan amount taken by them from the banks.

Another land mark of the Corporation's activities of the year is its launching the pesticides formulation. With the idea of regulating the quality and the reasonableness of price for the pesticide chemicals marketted, the Corporation started formulation of certain chosen chemicals like Endrine 20 per cent E.C. and B.H.C. 10 per cent dust. So far the Tamil Nadu Agro-Industries Limited, has distributed 1,50,077 litres of Endrin 20 per cent E.C. valued at Rs. 31 lakhs and 1109 M.T. of B.H.C. 10 per cent dust valued at about Rupees four lakhs.

Following are some of the projects under active consideration of the Tamil Nadu Agro-Industries Limited :—

(1) Setting up of a Maize processing complex.

(2) Setting up of Cold Storage Plants for storage of fruits—like Apples, Grapes, Pineapples, etc., in the City of Madras.

On the Fisheries side, the Corporation is finalising schemes for Nylon Fishnet making and Freezing-*cum*-Frozen Goods storage. With the import of one or two components, both these projects are expected to come into operation soon.

The Tamil Nadu Agro-Industries Limited earned a net profit of Rs. 2.33 lakhs during the year 1971–72 as against a net profit of Rs. 1.93 lakhs during the previous year, 1970–71.

## MINOR IRRIGATION.

*Private Tube-Well Schemes.*—This Department is sinking tube-wells (borewells) in ryots' lands with the help of power drills and hand-boring sets for tapping underground water for irrigation purpose. In view of the extensive cultivation and also the receding underground water level, the demand for sinking bore-wells is on the increase.

Initially, the boring sets were supplied on hire basis and if sufficient water supply was found in the tube-wells sunk, loans were granted to the ryots concerned to cover the cost of (i) sinking charges including hire charges on boring sets, (ii) pumpsets and accessories and (iii) construction of pump-shed up to a maximum of Rs. 750.

The Government have disontinued the sanction of loan assistance to the ryots with effect from 1st April 19669. The assistance is now met by the Land Development/Commercial Banks. However the subsidy at the rate of 10 per cent of the loan amount subject to a maximum of Rs. 500 in each case was paid by the Government up to 16th October 1971. Now the subsidy is being paid only to small farmers or a group of small farmers.

*Boring in wells.*—In view of the gradual lowering of water table observed in some of the districts, the yield of wells is very poor or even go dry. This scheme is intended to drill bore inside the wells with a view to tap acquifer to augment water supply. Loan assistance to this scheme is also met by the Land

Development/Commercial Banks. However, subsidy was paid at 10 per cent of the loan amount subject to the maximum of Rs. 500 up to 16th October 1971. Thereafter, only small farmers or group of small farmers are being given this subsidy.

*Deepening of Wells Scheme.*—Deepening of wells is taken up in open wells in the rocky areas (instead of boring through wells) by blasting the rock bed 20' to 40' thick as such blasting exposes fresh acquifer, which provides additional water supply to the wells. For this purpose Rock Blasting units are hired out to the ryots at the subsidised rates. The loan assistance is now met by the Land Development/Commercial Banks under this scheme also. All the loanees were previously eligible for subsidy at 10 per cent of the loan amount subject to a maximum of Rs. 200 in each case. This concession has been discontinued recently. This scheme is in operation from 1964-65.

The ryots were finding it very difficult to get the explosives. Hence explosive magazines have been constructed in South Arcot, Salem, Coimbatore and Madurai districts. The explosives are purchased and stored by the Department and supplied to the ryots. Construction work of similar magazines in Tiruchirappalli, Tirunelveli, Ramanathapuram and North Arcot districts for this purpose is under progress.

*Filter Point Tube Wells Scheme.*—The filter point wells are sunk in areas where open wells are difficult to construct due to the presence of water bearing sandy strata at shallow depths. Filter point tube-wells are cheap, easy to construct and gives copious water supply for irrigation. The Government have discontinued the sanction of loan under the scheme also. The loan assistance is met by the Land Development/Commercial Banks. The subsidy was paid at 10 per cent of the loan amount subject to a maximum of Rs. 150 for successful wells up to 16th October 1971. Thereafter this subsidy is given only for small farmers or a group of small farmers.

*Community Wells Scheme.*—During the Fourth Five-Year Plan period, it is proposed to sink 50 community wells in order to help the small farmers and then transfer them to Panchayat Unions or to the Co-operative Societies for utilisation for irrigation purposes. The pumpsets for operating the wells will be supplied on loan basis. 75 per cent of the cost of pumping machinery will be treated as loan and the remaining 25 per cent will be treated as subsidy. The Panchayats or co-operative societies will have to pay the balance cost of the pumpset with centage and interest charged at rates prescribed by Government from time to time in ten annual instalments. The first instalment will commence three years after the commissioning of the pumpset under the scheme. The entire working cost will have to be met by the institutions and they will be allowed to collect water charges from the beneficiaries for this and for repayment of loan amount. The beneficiaries should also pay the water cess for the crop irrigated with the use of the well water in accordance with the rates laid down for such irrigation in the village. So far, 20 wells have been sunk under this scheme. This scheme will hereafterwards be administered by the Panchayat Unions instead of by the Agricultural Dtpartment as hitherto.

The following are the details of achievement up to 1971–72 and target and achievement for 1972–73 and target for 1973–74 :—

| *Name of the Scheme.* | | *Achievement. up to* 1971–72. | 1972–73 *Target* | 1972–73 *Achievement up to October* 1972. | 1973–74 *Target.* |
|---|---|---|---|---|---|
| (1) | | (2) | | (3) | (4) |
| 1 Private Tubewells (1958) | .. | 15,753 | 2,531 | 1,689 | 2,750 |
| 2 Boring in wells (1966) | .. | 3,922 | 719 | 441 | 900 |
| 3 Filter points first plan | .. | 20,563 | 2,540 | 1,321 | 3,300 |
| 4 Deepening of wells (1956–66) | .. | 5,426 | 1,405 | 1,040 | 900 |
| 5 Community wells (1969–70) | .. | 20 | .. | .. | 10 |

## SOIL CONSERVATION.

The object of this scheme is mainly to conserve soil by taking appropriate erosion control measures and to conserve adequate moisture required for the crop growth. In heavy rainfall and rolling terrains like the Nilgiris, these measures include provision for sale, disposal of excess water through properly designed outlets. The various soil and water conservation works are executed mainly during the non-agricultural season, engaging manual labour available locally. Since the work is being executed mostly during the non-agricultural season, this scheme has been a potential source for providing employment to the bulk of agricultural laborers during their idle periods. Soil and water conservation works in the process of checking erosion of soil by water, allow water spread against every terrace or bunded structure. This water percolates through the soil profile and helps recharging the underground water. As a result, the general water table and water level in the wells in and around the scheme area is increased. Soil conservation works are executed on a water shed or sub-water shed basis covering all types of lands. Soil conservation works in the command area of lands has been initiated in the Cauvery delta of Thanjavur District. The works here involve land levelling, grading irrigation and drainage channels, renewals or repairs to field bunds, etc. The work has now been extended to the command area of the Sathanur Reservoir Project in North Arcot District. An area of 14 lakh acres in both plains and hills put together have been covered so far with soil conservation measures. It is proposed to cover an area of 1.20 lakhs during 1973–74.

The cost of soil conservation works averages Rs. 60 to Rs. 65 per acre in the plains and Rs. 650 to Rs. 750 per acre in the hills. The total cost of this scheme is recovered from the ryots after allowing a subsidy of 25 per cent in the plains and 40 per cent in the hills and the balance is recovered in 10 equated

annual instalments two years after the completion of the works. No interest is being charged for the two years period of grace. The cost of the scheme recovered from the includes a certain percentage of the cost of establishment and overhead charges. The Government are now considering the question by exclusion of these charges with a view to lessen the burden on the ryots.

It is estimated that an additional production of half a ton of rice per acre can be achieved due to soil conservation measures in the plains and 27 per cent additional production in potato can be achieved in the hills. With such increase in the net farm income the farmer can repay the annual instalments towards the cost of the works without any financial impact, and still have a good portion o fthe net farm income to improve his economic status.

It has been represented to Government that the ryots in the Nilgiris district are finding it very difficult to repay the cost of works due from them in respect of soil conservation works, owing to heavy loss in potato cultivation, suffered by them on account of Blight disease. It was also suggested that as the soil conservation works in the district are in hydro-electric project areas which indirectly help the Electricity Department in avoiding the siltation of the Project, 50 per cent of the expenditure could be borne by Electricity Board. The Electricity Board have expressed their inability to share the expenditure as suggested. In view of the hard ship expressed by the farmers, the question of waiver in full of recovery of the dues from the ryots in Nilgiris district amounting to Rs. 29,76 lakhs as on 30th September 1972, as a special case, was considered by the Government, and they have since decided to grant the request.

*Scheme for the supply of soil conditioners at subsidised rates.*

Soil conditioners such as gypsum and lime are supplied to ryots at 50 per cent concessional rates. Loan assistance is extended to the farmers who are not in a position to meet even the 50 per cent cost of soil conditioners.

During 1972–73, the scheme is under implementation with a target of 2000 M.T. of gypsum and 500 M.T. of lime involving a expenditure of Rs. 2.60 lakhs. As the response from the ryots is good, the scheme will be implemented during 1973–74 with the the same target as for 1972–73.

*Soil Conditioners Demonstration Scheme.*

With a view to support the scheme of subsidised sale of soil conditioners which is now implemented in the State, the soil conditioners demonstration scheme is conducted in selected blocks of 100 acres. Its purpose is to demonstrate use of soil conditioners such as lime or gypsum to saline or alkaline soils respectively bringing the P.H. value to the optimum level so that these lands can sustain profitable crop production. During 1972–73 the scheme is being implemented in eight blocks of 100 acres at a total cost of Rs. 1.20 lakhs. The same target will be adopted for 1973–74. The two schemes are in operation from 1968–69.

*Research Institute on Water Use and Management in Thanjavur district.*—As the flow irrigation potential has also been exhausted in Tamil Nadu, the need for rational and optimum utilisation of ground water is paramount in this State. The Government have therefore set up a Water Management Research Centre in Thanjavur District at a total cost of Rs. 9.65 lakhs for a period of five years to undertake reseach for the study of problems in soil and water management in the State with special reference to Cauvery Delta. The result of such study is expected to help the farmer to maximise his crop out-put and the State in terms of food production and consumption of water.

The Research Institute has been functioning in Kattuthottam, Thanjavur District, since August 1972 and is in its initial stage.

## AGRICULTURE INFORMATION.

*Scheme for production of Documentary films on Agricultural Subject.*—The most effective communication media through which the attention of a large number of farmers can be drawn is the documentary films, as they provide entertainment also.

An amonut of Rs. 6.00 lakhs was apportioned for this scheme out of the total Fourth Plan outlay of Rs. 20.00 lakhs under " Agricultural Information ". The Government have so far sanctioned the production of six films at a total cost of Rs. 2.50 lakhs from 1969-70 onwards, i.e., during Fourth Plan period. Out of this, three films on the following subjects were produced and released through the Films Division of the Governmtnt of India, recently :—

(i) High Yielding Varieties.

(ii) Fertilisers.

(iii) Plant Protection.

The production of the remaining three films under the following topics has since been entrusted to the Producer, Tamil Nadu Films Division, Madras-20 :—

(i) Management of " Paddy ".

(ii) Management of " Cotton ".

(iii) Maintenance of " Power Sprayers ".

It is proposed to produce three more films during 1973–74 (two in black and white and one in colour) at a total cost of Rs. 1.53 lakhs. Necessary provision has been made in the Budget Estimate for 1973–74.

## TAMIL NADU AGRICULTURAL UNIVERSITY.

The Tamil Nadu Agricultural University which came into existence on June 1, 1971 and has been entrusted with the running of Agricultural College, Coimbatore and Agricultural College,

Madurai and five Research Stations. There are 1,054 students (under-graduates) and 256 post-graduates in both the College. The University's teaching programme has been reorganised to fall in line with internal assessment and more modernisation of the syllabus. The research activities have been thoroughly reorganised so as to take field oriented problems to benefit the farmers. The extension education wing of the University has also undertaken publication of research material in the language of farmers and in dissemination of scientific knowledge for the benefit of the farmers. In this work, the extension education wing is assisted by two Farmers Training Centres attached to the two Agricultural Colleges and three National Demonstration Units functioning in the districts of South Arcot, Tiruchirappalli and Madurai.

As a new activity, the University has started a College of Agricultural Engineering at its main campus in Coimbatore. Forty candidates have been admitted to the 5 years B.E. (Agriculture) course. This course deals with basic aspects of agriculture and engineering and special training in soil and water management, farm machinery, farm produce processing and farm structures. Considerable amount of research work in these branches is also contemplated to be carried out by the staff of the College.

A Faculty of Basic Sciences and Humanities has also been created with the departments of Biology, Physical Sciences, Social Sciences and Languages. These departments help in carrying out research work on basic aspects of agriculture and also teach the of scientific literature into Tamil and in bringing out publications students. The Languages department is working on translation of scientific literature into Tamil and in bringing out publications related to agriculture in English and Tamil.

During the year 1973–74, the three colleges, viz., the two Agricultural Colleges at Coimbatore and Madurai and the college of Agricutural Engineering at Coimbatore are to be further

strengthened by creation of some new activities in Agricultural Statistics and Agricultural Meteorology. New departments of Forestry and Fisheries to carry out research work in these disciplines are also to be set up. There will be further strengthening of research work in the five Research Stations under the control of the University in the districts of Coimbatore and Madurai. A new Multi-purpose Research Station is approved in principle by the University to be started to carry out research work on irrigated and rainfed farming and animal husbandry and also to tackle some water management and drainage problems in the Krishnagiri Reservoir Ayacut areas.

A total budget estimate of Rs. 211.586 lakhs is made for 1973–74 of which the schemes sponsored by Government of India would attract about 44 lakhs of rupees. The income from the farms and research stations and tution fees will yield about Rs. 15 lakhs. The net expenditure to be met from the Government of Tamil Nadu is estimated at Rs. 157.923 lakhs. This includes expenditure on Part II Research Scheme and schemes partly financed by Government of India and the Indian Council of Agricultural Research for which funds are routed through the State Government. The capital works to be carried out during 1973–74 would cost about Rs. 17.432 lakhs. The new research schemes to be taken up by the University include work on mutation breeding to evolve new groundnut varieties, control of *Solanum elaeagnifolium* a noxious weed, studies on pesticide residues in plant and soil and studies on nematode parasites of banana. Research work in animal husbandry including poultry breeding is also being strengthened at Coimbatore and Madurai. The University has released the following varieties of paddy and millets :—

Ragi—Co. 10.

Paddy—Bhavani.

Sapota—Co.1.

Cotton—MCU 7.

Pari Mullai.

## AGRICULTURAL RESEARCH.

With the implementation of the Research Co-ordinating Unit headed by the Additional Director of Agriculture (Research) during February 1972, a fillip has been given to the progress of research work under the control of the State Government. Consequent to the prudent processing of research findings and the field assessing of improved cultures of crop varieties that were available in the assesmbly line of the Plant breeders as many as nine improved strains of crop varieties have been considered in the State Agricultural Council and recommended for release during the crop year 1971–72. The new strains released are Kannagi. (Pusa 2–21) Karikalan (Culture 5652) in paddy suited for cultivation in the Kuruvai season in Thanjavur district, CSH. 5 in Sorghum a grain-*cum*-fodder hybrid suited for cultivation in the rainfed black cotton soils of the Southern districts; a short duration cotton K8 for rainfed cultivation in the Southern districts, a sunflower strain K1 suited for all seasons in Tamil Nadu; a short duration S.A. 2 a variety suited both for pure cropping in the scarce rainfall acres and as a mixture crop with cotton in the rainfed tract of the southern districts and lastly a very short duration greengram KKM 1 of 65–70 days duration fit for raising in both the monsoon seasons of the State. A few other selections in rice and sugarcane are also ready for consideration for release. Besides, release of improved varieties, research findings of improved cultivation practices, plant protection, etc., have also been transmitted to the field extension staff for undertaking extensive adaptive research trials during the 1972–73 crops season. This is the first year that large scale adaptive research trials have been programmed and arranged in all the districts. The new strains released and other research findings passed on to the extension staff for extension education are expected to considerably contribute to the advancement of agricultural production in the State and thereby raise the economic status of the farmers.

The crop improvement work will be continued with increased tempo in the year 1973–74.

Research work in the evolution of drought tolerant and short duration crops and formulation of newer soil moisture conservation practices and fertilisation techniques to make dry land farming an economic proposition is in progress at the Regional Agricultural Research Station, Kovilpatti and some useful data are becoming available which require connected testing and further study during the year 1973–74. Research work on Hill banana in Madurai region and cavendish bananas in the Palar basin of North Arcot district will be intensified in the coming year. Regular crop improvement work in the newly started regional station in Dharmapuri district will be organised during the year. Research work on coconut is to be intensified during 1973–74 with the strengthening of the Veppankulam Regional Coconut Research Station (Thanjavur district) and starting work to cater the needs of the other coconut zones in the State, in stages.

A list showing the Agricultural Research Stations functioning in the State is shown in Annexure VII.

## KALAIGNAR KARUNANIDHI AGRICULTURAL RESEARCH INSTITUTE, KUDUMIAMALAI.

This centre concentrates on Adaptive Research with special reference to soil and water management. During 1972–73, this centre did research work on the following subjects :

Agronomy, Agronomy (water management), Agricultrual Chemistry and Soil Sciences, Plant Protection, Farm Management and Agricultural Economics.

## NATIONAL DEMONSTRATION SCHEME.

The Government have sanctioned the conduct of 100 National Demonstrations including four special demonstrations in four intensive districts of Coimbatore, North Arcot, Thanjavur and Tirunelveli during 1972–73 and 1973–74 at a cost of Rs. 2,44,280 and Rs. 2,54,650 respectively. Besides, conduct of 30 National Demonstrations have been sanctioned during 1972–73, in non-intensive districts (i.e. other than the districts where the farmers training centres are located), at a cost of Rs. 15,000.

## CROP INSURANCE.

The Government sanctioned in the year 1970 the scheme for investigating the feasibility of introducing Crop Insurance for major millets and paddy in Tamil Nadu and sanctioned an expenditure of Rs. 38,591. The scheme has been sanctioned for a period of two years from the date of starting. Government have also sanctioned the employment of three Deputy Agricultural Officers.

The Pilot Study Scheme has since been implemented in Udumalpet, Dharapuram, Kangayam and Talavadi Blocks in Coimbatore district for dry land Cholam, Cumbu, Ragi and also for Paddy in Bhavani Block in Coimbatore district. The object of the Scheme is to collect data relating to the yield of crops, fertility status of the soil, the failure of crops in the past few years and causes of crop failure. The report on the study is being examined.

*Conclusion*

I am happy to inform the House that the State Government have decided to constitute a committee in order to study the cost structure of the commodities produced in the State and submit a report on the economic level of prices with its recommendations.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

Thanks to the sustained efforts we hope to achieve the level of production of foodgrains of the order of 72.02 lakh tonnes in spite of ravages caused by the natural calamities. I have no doubt that the present pace of progress in agricultural production will be further accelerated in the years to come and Tamil Nadu will continue to forge ahead in all directions.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

## ANNEXURE I.

### HORTICULTURE.

There are nine Orchard-*cum*-Nurseries in the State in the following places :—

| | |
|---|---|
| Attur .. .. .. .. | Chingleput District. |
| Kudapattu .. .. .. | North Arcot District. |
| Marungulam .. .. .. | Thanjavur District. |
| Kodaikanal .. .. .. | Madurai District. |
| Poovanni .. .. .. | Ramanathapuram District. |
| Courtallam .. .. .. | Tirunelveli District. |
| Periakulam .. .. .. | Madurai District. |
| Thimmapuram .. .. .. | Dharmapuri District. |
| Coonoor .. .. .. | The Nilgiris District. |

Two more orchards have been proposed to be set up at the following places :—

| | |
|---|---|
| Mettur .. .. .. .. | Salem District. |
| Annapannai at Kudumiamalai. | Tiruchirappalli District. |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

## ANNEXURE II.

### GROUNDNUT PACKAGE SCHEME.

*Number of Units functioning*—8.

| *Serial number and location of the Unit.* | *District.* |
|---|---|
| 1. Pollachi .. .. .. | Coimbatore. |
| 2. Coimbatore .. .. .. | Coimbatore. |
| 3. Gobichettipalayam .. .. | Do. |
| 4. Theni .. .. .. | Madurai. |
| 5. Thirumangalam .. .. | Do. |
| 6. Aruppukottai .. .. | Ramanathapuram. |
| 7. Tiruchirappalli .. .. | Tiruchirappalli. |
| 8. Thanjavur. .. .. | Thanjavur. |

## ANNEXURE III.

### Scheme for Maximised Production for Groundnut under Export Oriented Programme.

*Number of Units functioning*—11.

| *Serial number and location of the Unit.* | *District.* |
|---|---|
| 1. Vellore .. .. .. | North Arcot. |
| 2. Tiruvannamalai; .. .. | Do. |
| 3. Thirupattur .. .. .. | Do. |
| 4. Arkonam .. .. .. | Do. |
| 5. Cuddalore .. .. .. | South Arcot District. |
| 6. Tindivanam .. .. | Do. |
| 7. Vriddhachalam .. .. | Do. |
| 8. Salem .. .. .. | Salem District. |
| 9. Namakkal .. .. .. | Do. |
| 10. Krishnagiri .. .. .. | Dharmapuri District. |
| 11. Kancheepuram .. .. | Chingleput District. |

## ANNEXURE IV.

### COMPREHENSIVE COCONUT NURSERY SCHEME.

*Number of Nurseries functioning*—18.

| *Serial number and location of the Nursery.* | *District.* |
|---|---|
| 1. Pichivakkam .. .. | Chingleput. |
| 2. Madavaram .. .. .. | Do. |
| 3. Kakuppam .. .. .. | South Arcot. |
| 4. Pattukkottai .. .. | Thanjavur. |
| 5. Moovalur .. .. .. | Do. |
| 6. Muthupet .. .. .. | Do. |
| 7. Srirangam .. .. .. | Tiruchirappalli. |
| 8. Sholavandan .. .. | Madurai. |
| 9. Paniyur .. .. .. | Do. |
| 10. Singampuneri .. .. | Ramanathapuram. |
| 11. Shencottah .. .. .. | Tirunelveli. |
| 12. Vadagarai .. .. .. | Do. |
| 13. Puthalam .. .. .. | Kanyakumari. |
| 14. Salem .. .. .. | Salem. |
| 15. B.G. Pudur .. .. .. | Dharmapuri. |
| 16. Pollachi .. .. .. | Coimbatore. |
| 17. Coimbatore .. .. .. | Do. |
| 18. Vellore .. .. .. | North Arcot. |

## ANNEXURE V.

### List of State Seed Farms in Tamil Nadu.

| Region. | Division. | Name of State Seed Farm. |
|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) |
| 1. Madras .. | .. Ranipet .. | .. Navlock. |
| 2. Madras .. | .. Tiruvannamalai | .. Athiyandal. |
| 3. Madras .. | .. Tiruvannamalai | .. Valavachanur. |
| 4. Madras .. | .. Kancheepuram | .. Kancheepuram. |
| 5. Madras .. | .. Kancheepuram | .. Sirukeveripakkam. |
| 6. Madras .. | .. Kancheepuram | .. Pitchuvakkam. |
| 7. Madras .. | .. Tiruvallur .. | .. Uthukottai. |
| 8. Madras .. | .. Tiruvallur .. | .. Kolandalur. |
| 9. Madras .. | .. Tiruvallur .. | .. Putlur. |
| 10. Tiruchirappalli .. | Villupuram .. | .. Kakuppam. |
| 11. Tiruchirappalli .. | Villupuram .. | .. Iruvelpet. |
| 12. Tiruchirappalli .. | Tindivanam .. | .. Vanur. |
| 13. Tiruchirappalli .. | Cuddalore. .. | .. Vandarampet. |
| 14. Tiruchirappalli .. | Cuddalore .. | .. Vellapakkam. |
| 15. Tiruchirappalli .. | Cuddalore .. | .. Miralur. |
| 16. Tiruchirappalli | Kallakurichi .. | .. Vadakanandal. |
| 17. Tiruchirappalli .. | Karur .. | .. Inungur. |
| 18. Tiruchirappalli .. | Musiri .. | .. Neikuppaipudur. |
| 19. Tiruchirappalli .. | Musiri .. | .. Pudurpalayam. |
| 20. Tiruchirappalli .. | Pudukottai .. | .. Tiruvarankulam. |
| 21. Thanjavur .. | Mayuram .. | .. Nagamangalam. |
| 22. Thanjavur .. | Mayuram .. | .. Tirukkadayur. |
| 23. Thanjavur .. | Kumbakonam | .. Sakkottai. |
| 24. Thanjavur .. | Mannargudi .. | .. Orathur. |
| 25. Thanjavur .. | Mannargudi .. | .. Kanchikudikadi. |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

| | | | |
|---|---|---|---|
| 26. | Thanjavur .. | Mannargudi .. | .. Nedumbalam. |
| 27. | Thanjavur .. | Mannargudi .. | .. Keeranthai. |
| 28. | Thanjavur .. | Mannargudi .. | .. Devambalpattinam. |
| 29. | Thanjavur .. | Nagapattinam | .. Sikkil. |
| 30. | Thanjavur .. | Nagapattinam | .. Moongilgudi. |
| 31. | Thanjavur .. | Pattukottai .. | .. Nattumangalam. |
| 32. | Madurai .. .. | Madurai .. | .. Vinayagapuram. |
| 33. | Madurai .. .. | Periyakulam .. | .. Vaigaidam-I. (Melamgangal). |
| 34. | Madurai .. .. | Periyakulam .. | .. Vaigaidam-II. |
| 35. | Madurai .. .. | Periyakulam .. | .. Keelagudalur. |
| 36. | Madurai .. .. | Kodaikanal .. | .. Rifle Range. |
| 37. | Madurai .. .. | Kodaikanal .. | .. Vilpatti. |
| 38. | Madurai .. .. | Ramanathapuram | .. Paramakudi. |
| 39. | Madurai .. .. | Sattur .. | .. Devadanam. |
| 40. | Tirunelveli .. | Tenkasi .. | .. Melagaram. |
| 41. | Tirunelveli .. | Tenkasi .. | .. Manimuthar. |
| 42. | Tirunelveli .. | Nagercoil .. | .. Tirupathisaram. |
| 43. | Tirunelveli .. | Tirunelveli .. | .. Karaiyiruppu. |
| 44. | Tirunelveli .. | Tuticorin .. | .. Killikulam. |
| 45. | Coimbatore .. | Pollachi .. | .. Kannampalayam. |
| 46. | Coimbatore .. | Pollachi .. | .. Pongalur. |
| 47. | Coimbatore .. | Pollachi .. | .. Pappankulam. |
| 48. | Coimbatore .. | Salem .. | .. Mulluvadi. |
| 49. | Coimbatore .. | Salem .. | .. Mettur Dam. |
| 50. | Coimbatore .. | Salem .. | .. Danishpet. |
| 51. | Coimbatore .. | Dharmapuri .. | .. Papparanpatti. |
| 52. | Coimbatore .. | Dharmapuri .. | .. Bhavanisagar. |
| 53. | Coimbatore .. | Dharmapuri .. | .. Sathyamangalam. |
| 54. | Coimbatore .. | Dharmapuri .. | .. Bhavani. |
| 55. | Tiruchirappalli .. | .... | Annapannai, Kudumiamalai. |

## ANNEXURE VI.

### PLACES WHERE REGULATED MARKETS HAVE BEEN OPENED (128).

*Coimbatore Market Committee.*

1. Thiruppur.
2. Pollachi.
3. Gobichettypalayam.
4. Erode.
5. Coimbatore.
6. Palladam.
7. Perundurai.
8. Dharapuram.
9. Udumalpet.
10. Ammur.
11. Puliampatti.
12. Vellakoil.
13. Andhiyur.
14. Kodumudi.
15. Kunnathur.
16. Kinathukkadavu.
17. Thondamuthu.
18. Anaimalai.
19. Mettupalayam.
20. Sathyamangalam.
21. Kavundapadi.

*South Arcot Market Committee.*

1. Tindivanam.
2. Virudhachalam.
3. Tirukoilur.
4. Cuddalore.
5. Ulundurpet.
6. Villupuram.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

*South Arcot Market Committee*—cont.

7. Panruti.
8. Chinnasalem.
9. Kallakurichi.
10. Kattumannarkoil.
11. Tithagudi.
12. Gingee.
13. Chidambaram.
14. Kurinjipadi.

*North Arcot Market Committee.*

1. Thiruvannamalai.
2. Vellore.
3. Arni.
4. Arcot.
5. Thiruppathur.
6. Gudiyatham.
7. Wandiwash.
8. Arkonam.
9. Chetpet.
10. Chengam.
11. Cheyyar.
12. Vaniyambadi.
13. Polur.
14. Kaveripakkam.
15. Thakkolam.

*Tiruchirappalli Market Committee.*

1. Jayamkondan.
2. Ariyalur.
3. Karur.
4. Alangudi.
5. Manapparai.
6. Andimadam.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

*Tiruchirappalli Market Committee*—cont.

7. Thuraiyur.
8. Keeranur.
9. Pudukkottai.
10. Perambalur.
11. Lalgudi.
12. Manachanallur.
13. Thottiyam.
14. Tiruchirappalli.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

*Thanjavur Market Committee.*

1. Sirkali.
2. Thanjavur.
3. Pattukkottai.
4. Muthupet.
5. Adirampatnam.
6. Mannargudi.
7. Kuttalam.
8. Kumbakonam.
9. Thiruvarur.
10. Papanasam,
11. Gandarvakottai.
12. Koradacheri.
13. Sembanarkoil.
14. Madukkur.
15. Aranthangi.
16. Peravurani.
17. Thiruthuraipoondi
18. Orathanad.
19. Vallam.
20. Keevalur.
21. Peralam.
22. Vedaranyam
23. Ammapet.

### *Kanyakumari Market Committee.*

1. Ethomozhy.
2. Vadasery.
3. Kaliakkanilai.
4. Thoduvathy.
5. Monday Market.

### *Madurai Market Committee.*

1. Dindigul.
2. Thirumangalam.
3. Theni.
4. Madurai.

### *Dharmapuri Market Committee.*

1. Dharmapuri.
2. Hosur.
3. Krishnagiri.
4. Keelamangalam.
5. Harur.

### *Chingleput Market Committee.*

1. Kancheepuram.
2. Thiruvallur.
3. Thiruttani.
4. Red Hills.
5. Nazarethpet.
6. Maduranthagam.
7. Utheramerur.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

*Tirunelveli Market Committee.*

1. Koilpatti.
2. Sankarankoil.
3. Kadambur.
4. Ambasamudram.
5. Vallioor.
6. Pudur.
7. Tenkasi.
8. Tuticorin.
9. Kalugumalai.
10. Srivaikundam.
11. Tirunelveli.

*Ramanathapuram Market Committee.*

1. Virudhunagar.
2. Rajapalayam.
3. Sathur.
4. Aruppukkottai.
5. Singampuneri.
6. Paramakudi.
7. Ramanathapuram.
8. Kamuthi.
9. Sivaganga.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

# ANNEXURE VII.

## List of Research Stations.

### *I. Regional Agricultural Research Stations.*

1. Regional Agricultural Research Station, Tindivanam, South Arcot district.

2. Regional Agricultural Research Station, Aduthurai, Thanjavur district.

3. Regional Agricultural Research Station, Kovilpatti, Tirunelveli district.

4. Regional Agricultural Research Station, Krishnagiri, Dharmapuri district.

5. Sugarcane Research Station, Cuddalore, South Arcot district.

### *II. Agricultural Research Stations/Sub-stations.*

1. Rice Research Station, Tirurkuppam, Chingleput district.

2. Agricultural Research Station, Palur, South Arcot district.

3. Agricultural Research Station, Nanjanad, The Nilgiris district.

4. Sugarcane Research Sub-station, Sirugamani, Tiruchirappalli district.

5. Sugarcane Research Sub-station, Gudiyatham, North Arcot district.

6. Pomological Station, Coonoor, The Nilgiris district.

7. Banana Research Station, Aduthurai, Thanjavur district.

8. Fruit Research Station, Kanyakumari, Kanyakumari district.

9. Rice Research Station, Ambasamudram, Tirunelveli district.

10. Pulses Research Sub-station, Jayankondan, Tiruchirappalli district.

11. Cashew Research Station, Virudhachalam, South Arcot district.

12. Coconut Research Station, Veppankulam, Thanjavur district.

13. Castor Research Station, Salem, Salem district.

14. Cotton Research Station, Srivilliputhur, Ramanathapuram district.

15. Banana Research Station, Vellore, North Arcot district.

16. Coconut Research Station, Ramanathapuram, Ramanathapuram district.

17. Hill Banana Sub-station, Mangalamcomby, Madurai district.

18. Multicrop Research Station, Pattukkottai, Thanjavur district.

19. Kalaignar Karunanidhi Agricultural Research Institute, Kudumiamalai, Tiruchirappalli district.

TAMIL NADU LEG... 3 JUL 1973 MADRAS